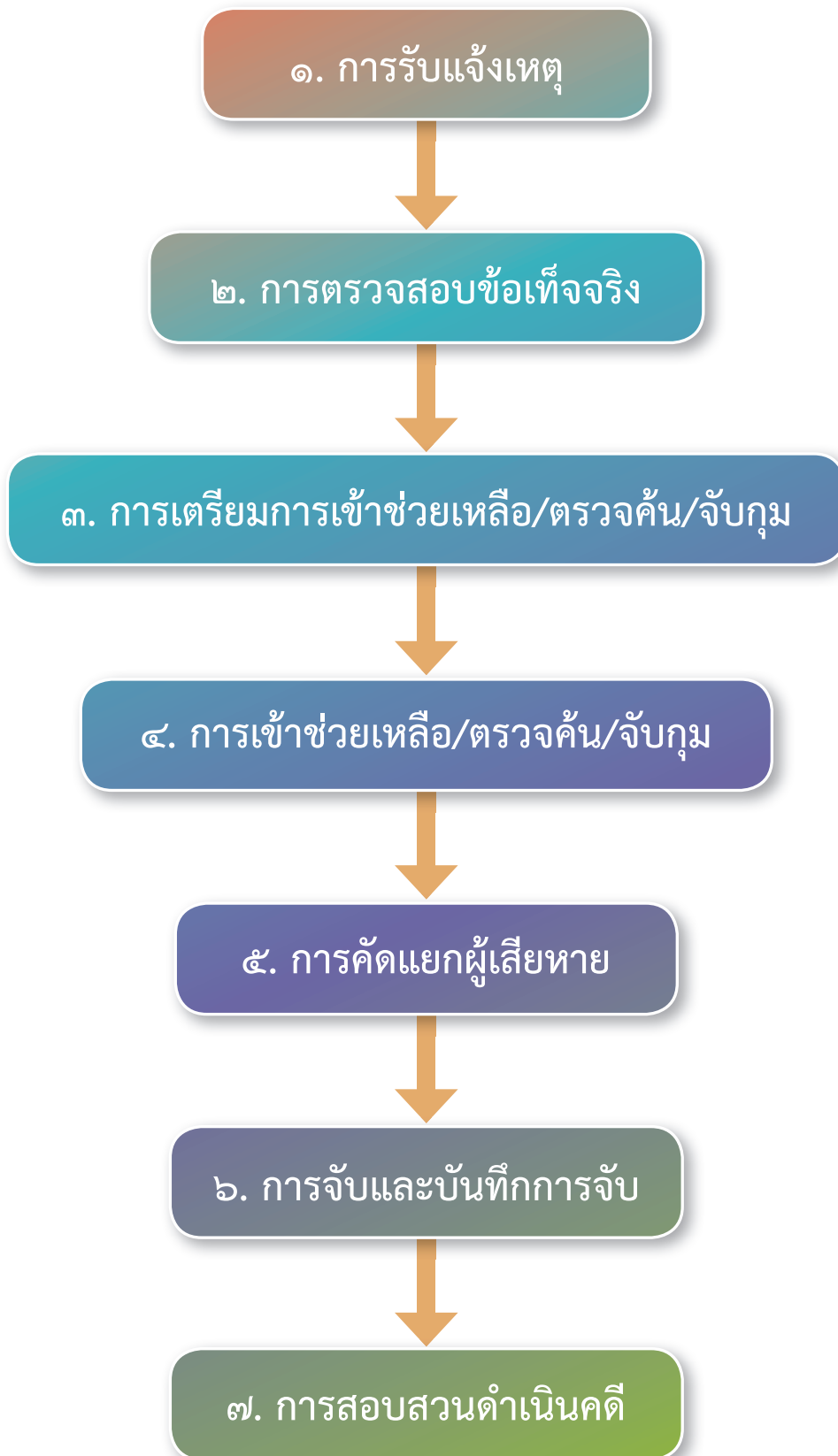

๒

ขั้นตอนการปฏิบัติ
เกี่ยวกับคดีคำมนุษย์

การปฏิบัติเกี่ยวกับการค้ามนุษย์อาจเริ่มจากมีบุคคลที่พบเห็น หรือทราบเหตุ เช่น บุคคลที่พักอาศัยอยู่ใกล้เคียงที่เกิดเหตุ หรือมีผู้เสียหายมาแจ้งเหตุด้วยตนเอง หรือจากการสืบสวนหาข่าวของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ ซึ่งมีหลายหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติเกี่ยวกับคดีค้ามนุษย์ แต่มีการปฏิบัติงานแตกต่างกัน และถือกฎหมายคนละฉบับ เช่น สถานีตำรวจทั่วประเทศ มีอำนาจหน้าที่ในการป้องกันปราบปรามและสืบสวนสอบสวนดำเนินคดีในความผิดที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจนั้นๆ กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ มีอำนาจหน้าที่ปราบปรามและสืบสวนสอบสวนดำเนินคดีในความผิดฐานค้ามนุษย์และความผิดที่เกี่ยวข้องทั่วราชอาณาจักร กรมการจัดงาน มีหน้าที่ในการตรวจสอบคนต่างด้าว เพื่อตรวจสอบและช่วยเหลือคนต่างด้าวที่ตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ หน่วยงานในสังกัดกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เช่น บ้านพักเด็กและครอบครัวในจังหวัดต่างๆ มีหน้าที่ในการช่วยเหลือและคุ้มครองสวัสดิภาพผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีองค์กรพัฒนาเอกชนที่ทำงานเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ ซึ่งหลายหน่วยงานดังกล่าวจะต้องทำงานแบบประสานความร่วมมือกัน ในลักษณะ “ทีมสหวิชาชีพ” ตามอำนาจหน้าที่ ความรู้ ความชำนาญในแต่ละด้านตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นแต่ละคดี โดยบางสถานการณ์ต้องให้หน่วยงานหนึ่งเป็นเจ้าภาพ บางสถานการณ์ต้องให้อีกหน่วยงานหนึ่งเป็นเจ้าภาพ แต่การทำงานลักษณะดังกล่าวให้ประสบความสำเร็จและสามารถแก้ปัญหาการค้ามนุษย์อย่างมีระบบ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานจักต้องรู้และเข้าใจพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ต้องรู้บทบาทหน้าที่ของตนเองตามกฎหมายที่ตนเป็นเจ้าภาพ และต้องรู้บทบาทหน้าที่ของหน่วยงานอื่นตามกฎหมายที่ร่วมเป็นเจ้าภาพด้วย และเพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติทุกหน่วยมีความรู้และเข้าใจในการปฏิบัติจึงได้แยกลำดับขั้นตอนการปฏิบัติคดีค้ามนุษย์ออกเป็น ๗ ขั้นตอนตามแผนผังแสดงขั้นตอนการปฏิบัติเกี่ยวกับคดีค้ามนุษย์ ดังต่อไปนี้

แผนผังแสดงขั้นตอนการปฏิบัติเกี่ยวกับคดีคำมนุษย์

๑. การรับแจ้งเหตุ

กรณีบุคคลตกเป็นผู้เสียหายจากการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ หรือผู้พบเห็น หรือทราบเบาะแสการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ อาจเข้าแจ้งเหตุหรือมีหนังสือแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน ได้ดังนี้

๑.๑ สถานีตำรวจท้องที่เกิดเหตุหรือท้องที่ที่ประสบเหตุ

มีอำนาจหน้าที่ในการรับแจ้งเหตุและอำนาจการสอบสวนที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ และมีอำนาจสอบสวนดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบของสถานีตำรวจท้องที่นั้นๆ

๑.๒ กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง

มีอำนาจหน้าที่ในการรับแจ้งเหตุและอำนาจการสอบสวนที่เกี่ยวข้องกับความผิดทางอาญาเกี่ยวกับการค้ามนุษย์รวมทั้งความผิดเกี่ยวกับแรงงาน และความผิดที่เกี่ยวข้องเนื่องในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบทั่วราชอาณาจักร

สามารถแจ้งเหตุและร้องทุกข์ให้สอบสวนดำเนินคดีได้ที่กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ ถนนพหลโยธิน แขวงจอมพล เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ๑๐๙๐๐ โทรศัพท์สายด่วน ๑๑๙๑

๑.๓ สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองหรือตรวจคนเข้าเมืองในพื้นที่นั้น^๑

๑) กลุ่มงานสอบสวน กองบังคับการสืบสวนสอบสวน สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง มีอำนาจหน้าที่ในการรับแจ้งเหตุและอำนาจการสอบสวนที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง กฎหมายว่าด้วยการทะเบียนคนต่างด้าว กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ และกฎหมายอื่นอันเกี่ยวกับความผิดทางอาญาทั่วราชอาณาจักร

สามารถแจ้งเหตุและร้องทุกข์ให้สอบสวนดำเนินคดีได้ที่ กลุ่มงานสอบสวน กองบังคับการสืบสวนสอบสวน สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง เลขที่ ๕๐๗ ซอยสวนพลู ถนนสาทรใต้ แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร กรุงเทพมหานคร ๑๐๑๒๐

๒) ตรวจคนเข้าเมืองในพื้นที่ มีอำนาจหน้าที่ในการรับแจ้งเหตุที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง กฎหมายว่าด้วยการทะเบียนคนต่างด้าว กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ และกฎหมายอื่นอันเกี่ยวกับความผิดทางอาญาในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบของตรวจคนเข้าเมืองพื้นที่นั้นๆ แต่ไม่มีอำนาจสอบสวน”

๑.๔ กรมสอบสวนคดีพิเศษ กระทรวงยุติธรรม

กรมสอบสวนคดีพิเศษ เป็นหน่วยงานระดับกรม สังกัดกระทรวงยุติธรรม มีอำนาจหน้าที่ในการสืบสวนสอบสวนคดีความผิดทางอาญาตามกฎหมายที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยความผิดทางอาญาดังกล่าวจะต้องมีลักษณะของการกระทำความผิดที่เป็นคดีพิเศษ ตาม

^๑ ตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการเป็นกองบังคับการหรือส่วนราชการอย่างอื่น พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๒ (๑๖)

มาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ และอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษจะต้องพิจารณาแล้วมีคำสั่งให้ทำการสอบสวนเป็นคดีพิเศษ หรือมีอำนาจในการสืบสวนสอบสวนคดีอาญาอื่นใด ตามที่คณะกรรมการคดีพิเศษมีมติให้ทำการสืบสวนสอบสวน

ปัจจุบันคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ายมนุษย์เป็นคดีความผิดที่ปรากฏตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ แล้ว^๒

๑.๕ หน่วยงานของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ หรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง

๑.๖ พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ายมนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑

๑.๗ องค์การพัฒนาเอกชนที่เกี่ยวข้องที่ทำงานเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์

๒. การตรวจสอบข้อเท็จจริง

๒.๑ กรณีผู้รับแจ้งไม่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย

หลังจากที่รับแจ้งเหตุแล้ว หากผู้รับแจ้งไม่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นแล้วส่งเรื่องให้สถานีตำรวจท้องที่เกิดเหตุ กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองหรือตรวจคนเข้าเมืองในพื้นที่ กรมสอบสวนคดีพิเศษ เพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป-

การพิจารณาส่งเรื่องจะต้องพิจารณาด้วยเหตุผลและไม่ตัดสิทธิของผู้เสียหายในการแจ้งเหตุต่อหน่วยงานอื่นเนื่องจากถือว่าเป็นสิทธิของผู้เสียหายในเรื่องความไว้วางใจและความสะดวกของผู้เสียหาย ทั้งนี้ ผู้รับแจ้งควรอธิบายให้ผู้แจ้งหรือผู้เสียหายทราบและเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทและอำนาจหน้าที่ของตนด้วย

^๒ โปรดดูภาคผนวกที่ ๑๙ - ๒๕ อำนาจหน้าที่กรมสอบสวนคดีพิเศษที่เกี่ยวกับคดีพิเศษ รวมถึงคดีความผิดว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ายมนุษย์

๒.๒ กรณีผู้รับแจ้งมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย

๒.๒.๑ ผู้แจ้งเป็นผู้เสียหาย

ให้สอบปากคำหรือสัมภาษณ์ผู้แจ้งและพิจารณาตามแนวทางการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เบื้องต้น (ให้ดูรายละเอียดแนวทางการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในข้อ ๕. ว่าด้วยเรื่องการคัดแยกผู้เสียหายเบื้องต้น) โดยพิจารณาว่า ผู้แจ้งเป็นผู้เสียหายจากการกระทำผิดฐานค้ามนุษย์หรือไม่ โดยพิจารณาได้จากพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๖ ซึ่งบัญญัติว่า การกระทำผิดฐานค้ามนุษย์ หมายถึง **ผู้แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ** จากการเป็นธุระจัดหา ซื่อ ขาย จำหน่าย พามาจากหรือส่งไปยังที่ใด หน่วงเหนี่ยวกักขัง จัดให้อยู่อาศัย หรือรับไว้ซึ่งบุคคลใดโดยข่มขู่ ใช้กำลังบังคับ ลักพาตัว ฉ้อฉล หลอกลวง ใช้อำนาจโดยมิชอบหรือโดยให้เงินหรือผลประโยชน์อย่างอื่นแก่ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลบุคคลนั้น เพื่อให้ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลให้ความยินยอมแก่ผู้กระทำความผิดในการแสวงหาประโยชน์จากบุคคลที่ตนดูแลหรือ (มาตรา ๖ (๑))

การแสวงหาประโยชน์จากการเป็นธุระจัดหา ซื่อ ขาย จำหน่าย พามาจากหรือส่งไปยัง ที่ใด หน่วงเหนี่ยวกักขัง จัดให้อยู่อาศัย หรือรับไว้ซึ่งเด็ก (มาตรา ๖ (๒))

อีกทั้งการกระทำดังกล่าวจะต้องเป็นการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากการดำเนินการตาม **มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อันได้แก่**

๑. การแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณี
๒. การผลิตหรือเผยแพร่วัตถุหรือสื่อลามก
๓. การแสวงหาประโยชน์ทางเพศในรูปแบบอื่น
๔. การเอาคนลงเป็นทาส
๕. การนำคนมาขอตาน
๖. การบังคับใช้แรงงานหรือบริการ ซึ่งกฎหมายให้คำนิยามว่า การข่มขืนใจให้ทำงานหรือให้บริการโดยทำให้กลัวว่าจะเกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย เสรีภาพ ชื่อเสียง หรือทรัพย์สินของบุคคลนั้นเองหรือของผู้อื่นโดยขู่เชือดด้วยประการใดๆ โดยใช้กำลังประทุษร้ายหรือโดยทำให้บุคคลนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้
๗. การบังคับต้อววัยวะเพื่อการค้า
๘. การอื่นใดที่คล้ายคลึงกันอันเป็นการขูดรีดบุคคลไม่ว่าบุคคลนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม

หากพิจารณาแล้วเข้าข่ายเป็นผู้เสียหายจากการกระทำผิดฐานค้ามนุษย์ ให้ส่งตัวผู้เสียหาย พร้อมเอกสารการคัดแยกผู้เสียหายให้พนักงานสอบสวนพิจารณารับคำร้องทุกข์ตามกฎหมาย

หากไม่เข้าข่ายเป็นผู้เสียหายจากการกระทำผิดฐานค้ามนุษย์และเป็นความผิดตามกฎหมายอื่น ให้ส่งพนักงานสอบสวนดำเนินคดีในคราวเดียวกัน

เป็นหน้าที่ของพนักงานสอบสวนในการส่งตัวผู้เสียหายจากการกระทำผิดฐานค้ามนุษย์ ให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์พิจารณาให้ความช่วยเหลือ ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๓

๒.๒.๒ กรณียังไม่ชัดเจนว่าผู้แจ้งเป็นผู้เสียหายจากการกระทำผิดฐานค้ามนุษย์หรืออาจจะเข้าข่ายการค้ามนุษย์

หากมีเหตุจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการแสวงหาข้อเท็จจริงและเพื่อคุ้มครองป้องกันภัยแก่บุคคลที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเป็นผู้เสียหายจากการกระทำผิดฐานค้ามนุษย์ หากจะจัดให้บุคคลดังกล่าวอยู่ในความคุ้มครองชั่วคราวตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๙ พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ จะต้องรายงานให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณีทราบโดยไม่ชักช้า ทั้งนี้ ต้องไม่เกิน ๒๔ ชั่วโมงนับตั้งแต่วันที่จัดให้บุคคลดังกล่าวอยู่ในความคุ้มครองชั่วคราว หากมีความจำเป็นจะต้องให้การคุ้มครองเกินกว่ากำหนดเวลาดังกล่าวให้พนักงานเจ้าหน้าที่ยื่นคำร้องต่อศาลขอคุ้มครองชั่วคราวได้อีก ทั้งนี้ ศาลมีอำนาจอนุญาตได้ไม่เกิน ๗ วันโดยจะกำหนดเงื่อนไขใดๆ ไว้ด้วยก็ได้

สำหรับเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ดำเนินการจะต้องเป็นข้าราชการตำรวจระดับสารวัตรขึ้นไป (ตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒ (๑๗)) หรือผู้ได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยในทางปฏิบัติให้นำบุคคลดังกล่าวมาสอบปากคำในฐานะผู้ให้ถ้อยคำ และรวบรวมพยานหลักฐานเบื้องต้นเพื่อประกอบการยื่นคำร้องต่อศาลว่า มีความจำเป็นต้องแสวงหาข้อเท็จจริง และเพื่อคุ้มครองป้องกันภัยแก่บุคคลที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเป็นผู้เสียหายจากการกระทำผิดฐานค้ามนุษย์อย่างไร หากศาลไม่อนุญาตให้ยุติการคุ้มครองชั่วคราว กรณีหากศาลอนุญาตต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวอยู่ในสถานที่อันสมควรตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด ซึ่งมีใช้ห้องขังหรือสถานคุมขังเมื่อครบกำหนด ๗ วัน ตามที่ศาลอนุญาตแล้ว ยังไม่มีพยานหลักฐานพิจารณาได้ว่าบุคคลดังกล่าวเป็นผู้เสียหายให้ยุติการคุ้มครองชั่วคราว หากมีพยานหลักฐานพิจารณาได้ว่าบุคคลดังกล่าวเป็นผู้เสียหายจากการกระทำผิดฐานค้ามนุษย์ให้ส่งตัวผู้เสียหายให้พนักงานสอบสวนดำเนินการรับคำร้องทุกข์ และส่งตัวให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ให้ความช่วยเหลือต่อไป

กรณีมีผู้เสียหายจากการกระทำผิดฐานค้ามนุษย์หลายราย ให้ส่งเอกสารการดำเนินการตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๙ ดังกล่าวให้พนักงานสอบสวนประกอบการสอบสวน และพิจารณาจัดบุคคลดังกล่าวเป็นพยานประกอบการดำเนินคดี

๒.๓ กรณีผู้แจ้งไม่ใช่ผู้เสียหายจากการกระทำผิดฐานค้ามนุษย์

ควรทำการตรวจสอบข้อเท็จจริงและรวบรวมหลักฐาน และจัดทำรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงเสนอผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจ ทั้งนี้ ในรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงควรจะต้องมีรายละเอียด ดังนี้

(๑) พฤติกรรมตามที่ได้รับแจ้งเป็นอย่างไร

(๒) การดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริง มีการสอบปากคำพยานบุคคลที่ปาก พยานวัตถุและพยานเอกสารมีอะไรบ้าง

(๓) สรุปผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงว่า มีการกระทำความผิดอาญาตามที่ได้รับแจ้งหรือไม่ หากไม่พบว่าเป็นความผิดให้เสนอยุติเรื่อง หากเป็นความผิดทางอาญา ให้พิจารณาด้วยว่าเป็นความผิดฐานใดแล้วเสนอผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งการให้พนักงานสอบสวนรับคำร้องทุกข์เพื่อดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป กรณีความผิดฐานค้ำมนุษย์ในการตรวจสอบข้อเท็จจริงอาจเรียกบุคคลที่ตรวจพบว่าเข้าข่ายเป็นผู้เสียหายจากการกระทำความผิดค้ำมนุษย์มาทำการคัดแยกผู้เสียหายเบื้องต้น แล้วส่งเอกสารการคัดแยกผู้เสียหายเบื้องต้นประกอบรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพื่อให้พนักงานสอบสวนนำประกอบการสอบสวนต่อไป

(๔) กรณีเจ้าหน้าที่ตรวจพบหรือสืบสวนด้วยตนเอง ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกันกับข้อ ๒.๒

๓. การเตรียมการเข้าช่วยเหลือ/ตรวจค้น/จับกุม

การเข้าทำการตรวจค้นสถานที่ที่พบว่าเป็นสถานที่ค้ำมนุษย์หรือสถานที่เกี่ยวข้อง กรณีที่พยานหลักฐานยังไม่ชัดเจนหรือเป็นกรณีที่ผู้กระทำความผิดอยู่ภายในสถานที่ดังกล่าวและยังไม่มีอำนาจจับหรือควบคุมตัวไว้ได้ ทำให้ต้องปล่อยตัวไปและโอกาสในการติดตามจับกุมทำได้ยาก ดังนั้น จึงควรพิจารณาเข้าตรวจค้นหลังจากการสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อขออนุมัติต่อศาลออกหมายจับก่อน **เว้นแต่เป็นกรณีเร่งด่วน** อาจดำเนินการไประหว่างการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามข้อ ๒. เช่น มีบุคคลตกเป็นผู้เสียหายจากการกระทำความผิดฐานค้ำมนุษย์ตกอยู่ในสภาพที่หากไม่รีบเข้าช่วยเหลืออาจได้รับอันตรายแก่กายหรือเสียชีวิตโดยควรแยกการดำเนินการ ดังนี้

๓.๑ สถานที่เกิดเหตุ

หากทราบสถานที่แน่ชัด ให้จัดเจ้าหน้าที่เข้าตรวจสอบและพิจารณาว่ามีสภาพเป็นไปตามที่ได้รับแจ้งหรือไม่ หากมีข้อมูลเพียงพอว่าเป็นสถานที่ที่ได้รับแจ้งและน่าเชื่อว่ามีบุคคลที่ตกเป็นผู้เสียหายจากการกระทำความผิดฐานค้ำมนุษย์อยู่ในสถานที่ดังกล่าว ให้ตรวจดูทางเข้าออกของสถานที่ดังกล่าว หากเป็นไปได้ให้ขอแผนผังของสถานที่ดังกล่าวจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ฝ่ายโยธาธิการของสำนักงานเขตต่างๆ ในกรุงเทพมหานคร เป็นต้น

ในการปฏิบัติ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติอาจแฝงตัวเข้าไปหาข้อมูลในสถานที่เกิดเหตุเพื่อนำประกอบการวางแผนเข้าตรวจค้นก็ได้

หากข้อมูลที่ได้รับแจ้งไม่ระบุสถานที่ได้ชัดเจนให้สืบสวนจากพยานหลักฐานอื่นโดยเร็ว (วิธีการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้ดูวิธีการตรวจสอบในคดีค้ำมนุษย์รูปแบบต่างๆ ตามหัวข้อที่ ๔.๒)

๓.๒ กฎหมาย

หลังจากทราบสถานที่เกิดเหตุแน่ชัดแล้ว สิ่งที่ต้องคำนึงถึงก่อนการเข้าปฏิบัติ คือ การพิจารณาข้อกฎหมายที่ให้อำนาจผู้ปฏิบัติเข้าทำการตรวจสอบหรือตรวจค้น ซึ่งแยกออกได้ ๒ กรณี คือ

๓.๒.๑ กรณีชัดเจนว่าเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

กรณีมีข้อมูลชัดเจนว่ามีการค้ามนุษย์ภายในสถานที่เกิดเหตุให้พิจารณาว่าสถานที่ดังกล่าวมีกฎหมายให้อำนาจผู้ปฏิบัติในการเข้าตรวจค้นหรือไม่ เช่น เมื่อสถานที่เกิดเหตุเป็นที่รื้อถอนให้ยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อให้ศาลออกหมายค้นเพื่อเข้าทำการตรวจค้น ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๑ หรือเมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีพยานหลักฐานในการค้ามนุษย์หรือเพื่อพบและช่วยบุคคลที่ตกเป็นผู้เสียหายจากการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ และหากเน้นย้ำว่าจะเอาหมายค้นมาได้ พยานหลักฐานนั้นอาจถูกโยกย้ายซ่อนเร้น หรือทำลายไปเสียก่อน หรือบุคคลนั้นอาจถูกประทุษร้าย โยกย้าย หรือซ่อนเร้น หากเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ก็มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ดังกล่าวเพื่อตรวจค้น ยึด หรืออายัดสิ่งของได้ ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๗ เป็นต้น

หากการสืบสวนปรากฏว่า ในการใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๗ ดังกล่าว พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงความบริสุทธิ์ก่อนการเข้าค้น และรายงานเหตุผลที่ทำให้สามารถเข้าค้นได้ รวมทั้งผลการตรวจค้นเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปตลอดจนจัดทำสำเนารายงานดังกล่าวไว้ให้แก่ผู้ครอบครองเคหสถานหรือสถานที่ค้น ถ้าไม่มีผู้ครอบครองอยู่ ณ ที่นั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งมอบสำเนารายงานนั้นให้แก่ผู้ครอบครองดังกล่าวในทันทีที่กระทำได้ และหากเป็นการเข้าค้นในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ตกและขึ้น พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้เป็นหัวหน้าในการเข้าค้นต้องดำรงตำแหน่งนายอำเภอหรือรองผู้กำกับการตำรวจขึ้นไป หรือเป็นข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ระดับ ๗ ขึ้นไป ทั้งนี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้เป็นหัวหน้าในการเข้าค้น ส่งสำเนารายงานเหตุผลและผลการตรวจค้น บัญชีพยานหลักฐานหรือบุคคลที่ตกเป็นผู้เสียหายจากการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ และบัญชีทรัพย์สินที่ได้ยึดหรืออายัดไว้ ต่อศาลจังหวัดที่มีเขตอำนาจเหนือท้องที่ที่ทำการค้นหรือศาลอาญา ภายในสี่สิบแปดชั่วโมงหลังจากสิ้นสุดการตรวจค้นเพื่อเป็นหลักฐาน

ในการดำเนินการดังกล่าว พนักงานเจ้าหน้าที่อาจสั่งให้ผู้ใดบังคับบัญชาทำแทนได้และในการปฏิบัติหน้าที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะขอความช่วยเหลือจากบุคคลใกล้เคียงเพื่อดำเนินการก็ได้ แต่จะบังคับให้ผู้ใดช่วยโดยอาจเกิดอันตรายแก่ผู้นั้นไม่ได้

อีกทั้งในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องด้วย ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๘

๓.๒.๒ กรณียังไม่ชัดเจนว่าเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

กรณียังไม่ชัดเจนว่าเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ หรือเป็นกรณียังไม่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า มีพยานหลักฐานในการค้ามนุษย์ หรือเพื่อพบและช่วยบุคคลที่ตกเป็นผู้เสียหายจากการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ แต่มีความจำเป็นเร่งด่วน จะต้องเข้าทำการตรวจค้น เช่น การรับแจ้งขอให้เข้าช่วยเหลือคนงานถูกกักขัง แต่ยังไม่ทราบข้อเท็จจริงชัดเจนว่า คนงานดังกล่าวถูกกักขังไว้ด้วยสาเหตุใด ก็อาจอาศัยอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายอื่น เข้าทำการตรวจค้นได้ โดยหากตรวจพบพยานหลักฐานที่เป็นความผิดฐานค้ามนุษย์จึงค่อยดำเนินคดีกับผู้เกี่ยวข้องตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เช่น พบว่าคนงานต่างด้าว ดังกล่าวถูกบังคับใช้แรงงาน เป็นต้น ทั้งนี้ หากเป็นการปฏิบัติหลายหน่วยงานควรให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติที่ใช้อำนาจ พนักงานเจ้าหน้าที่ นั้นๆ เป็นหน่วยงานเจ้าภาพในการเข้าตรวจค้น ซึ่งสามารถแยกการดำเนินการได้ดังนี้

๓.๒.๒.๑ เมื่อมีคนงานอยู่ในสถานที่เกิดเหตุ

หากตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วทราบเบื้องต้นว่า มีคนงานอยู่ในสถานที่ตามที่ได้รับแจ้ง ก็อาจอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๓๙ ในการเข้าไปตรวจยังสถานประกอบกิจการของนายจ้าง เพื่อจะได้เห็นสภาพจริงในการปฏิบัติงานของนายจ้าง ลูกจ้างเกี่ยวกับสภาพ การจ้าง และสภาพการทำงานของลูกจ้างชาย ลูกจ้างหญิง หรือลูกจ้างเด็ก และการเข้าไปตรวจในสถานประกอบ กิจการของพนักงานตรวจแรงงาน เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงจากทั้งฝ่ายลูกจ้าง นายจ้าง ตลอดจนตรวจสอบรวบรวม พยานหลักฐาน ทั้งที่นายจ้างได้จัดทำขึ้นตามที่กฎหมายกำหนด หรือนายจ้างจัดทำขึ้นเองเพื่อประโยชน์ในการ จ้างงาน หรือเอกสารหลักฐานที่ลูกจ้างจัดทำขึ้นเอง

การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานตรวจแรงงานในการตรวจสถานประกอบกิจการตาม พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ ต้องเป็นไปตามระเบียบกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ว่าด้วยการตรวจสถานประกอบกิจการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ พ.ศ. ๒๕๕๒ พนักงาน ตรวจแรงงาน หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน โดยให้ พนักงานตรวจแรงงานซึ่งเป็นข้าราชการในสังกัดกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน และสำนักงานปลัดกระทรวง แรงงาน ณ กรุงเทพมหานครหรือจังหวัดอื่น ดำเนินการตรวจสถานประกอบกิจการที่ตั้งอยู่ในเขตท้องที่ในความ รับผิดชอบ เพื่อให้คำแนะนำหรือมีคำสั่งเป็นหนังสือตามมาตรา ๑๓๙ (๓) แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้นายจ้างปฏิบัติให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว และตรวจติดตามผลในกรณีที่นายจ้าง ยังปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมาย และให้พนักงานตรวจแรงงานซึ่งเป็นข้าราชการในสังกัดส่วนราชการอื่น ดำเนินการตรวจสถานประกอบกิจการในลักษณะเป็นการตรวจทั่วไป ตามคู่มือการตรวจสถานประกอบกิจการ ของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานเพื่อให้คำแนะนำแก่นายจ้างในการปฏิบัติตามกฎหมาย โดยให้จัดทำ แผนการตรวจในรอบหนึ่งเดือนประสานกับพนักงานตรวจแรงงาน ซึ่งเป็นข้าราชการสังกัดกรมสวัสดิการและ คุ้มครองแรงงานและสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานเป็นการล่วงหน้าเพื่อมิให้เกิดความซ้ำซ้อนในการตรวจ ทั้งนี้ ขณะการตรวจแรงงานให้พนักงานตรวจแรงงานสังกัดส่วนราชการอื่นต้องตรวจสถานประกอบกิจการเฉพาะ ในเขตอำนาจของตนเท่านั้น โดยให้ติดบัตรประจำตัวพนักงานตรวจแรงงานทุกครั้งเมื่อออกปฏิบัติงาน เมื่อได้ดำเนิน

การตรวจสอบสถานประกอบกิจการแล้ว ให้พนักงานตรวจแรงงานซึ่งเป็นข้าราชการในสังกัดส่วนราชการอื่นประสานกับพนักงานตรวจแรงงานซึ่งเป็นข้าราชการสังกัดกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานและสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน เพื่อแจ้งผลการดำเนินการหรือร่วมดำเนินการในขั้นตอนต่อไปในกรณีที่นายจ้างยังปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมาย และพนักงานตรวจแรงงานสังกัดส่วนราชการอื่นซึ่งปฏิบัติงานอยู่ในเขตท้องที่ความรับผิดชอบใดสามารถประสานกับพนักงานตรวจแรงงานของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เพื่อแจ้งผลการดำเนินการหรือร่วมดำเนินการในขั้นตอนต่อไปในกรณีที่นายจ้างยังปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมาย โดยสามารถประสานงานโดยตรงกับกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานได้ที่โทรศัพท์สายด่วน ๑๕๔๖

๓.๒.๒ เมื่อมีคนต่างด้าวอยู่ในสถานที่เกิดเหตุ

หากได้ข้อเท็จจริงว่ามีคนงานต่างด้าวอยู่ในสถานที่ตามที่ได้รับแจ้งและมีเหตุอันควรสงสัยว่า คนต่างด้าวดังกล่าวทำงานในระหว่างเวลาที่เชื่อได้ว่ามีการทำงาน ก็อาจอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔๘ เข้าทำการตรวจสอบเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ แต่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติจะต้องเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔๘ และจะต้องมีบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ในการเข้าไปปฏิบัติการดังกล่าว โดยจะต้องแสดงบัตรประจำตัวเมื่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ การตรวจสอบดังกล่าว เรียกว่า การตรวจสอบการทำงานของคนที่ต่างด้าว ซึ่งต้องกระทำไปพร้อมๆ กับการหาพยานหลักฐานการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ และในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวยังถือว่าเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา ตามคำสั่งกระทรวงแรงงานที่ ๗๕/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๑ อีกด้วย และสามารถประสานงานโดยตรงกับกรมการจัดหางานได้ที่โทรศัพท์สายด่วน ๑๖๙๔

๓.๒.๓ เมื่อสถานที่เกิดเหตุเป็นสถานบริการ

เมื่อตรวจสอบพบว่า สถานที่เกิดเหตุเป็นสถานบริการ อาจใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๒๔ เข้าไปตรวจสอบสถานที่ดังกล่าวได้ โดยเมื่อมีเหตุอันควรเชื่อหรือสงสัยว่า มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ในสถานบริการแห่งใด ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาอาญา มีอำนาจเข้าไปตรวจภายในสถานบริการนั้นได้ไม่ว่าในเวลาใดๆ และในการปฏิบัติหน้าที่ให้เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตรวจแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องด้วยโดยสามารถประสานงานโดยตรงกับสถานีตำรวจในท้องที่นั้นๆ ได้

๓.๒.๔ เมื่อสถานที่เกิดเหตุเป็นโรงแรม

เมื่อตรวจสอบพบว่าสถานที่เกิดเหตุเป็นโรงแรม อาจใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๔๕ เข้าทำการตรวจสอบโดยผู้ทำการตรวจสอบจะต้องเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๔ และจะต้องได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากนายทะเบียน ทั้งนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) เข้าไปในโรงแรมในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตกเพื่อตรวจสอบใบอนุญาต ทะเบียนผู้พัก บัตรทะเบียนผู้พัก สภาพและลักษณะของโรงแรม หรือตรวจสอบห้องพัก ที่ว่าง หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของโรงแรมที่เปิดใช้ร่วมกันหรือเข้าไปในโรงแรมในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบจำนวนและประวัติของพนักงานโรงแรม ทั้งนี้ เพื่อควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) มีหนังสือเรียกผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม ผู้จัดการหรือเจ้าหน้าที่ของโรงแรมมาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงหรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการพิจารณาเมื่อได้เข้าไปและลงมือทำการตรวจสอบตาม (๑) แล้ว ถ้ายังดำเนินการไม่เสร็จจะกระทำต่อไปในเวลากลางคืนหรือนอกเวลาทำการของโรงแรมนั้นก็ได้ ทั้งนี้ เฉพาะในกรณีที่การตรวจสอบใกล้จะเสร็จสิ้นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่า หากเน้นเข้าในการตรวจสอบจะมีการปกปิดหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงเอกสารหรือหลักฐานไปจากเดิม และสามารถประสานงานโดยตรงกับกรมการปกครองได้ที่โทรศัพท์สายด่วน ๑๕๔๘

และในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวและหนังสือมอบหมายจากนายทะเบียนแก่บุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง โดยในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาด้วย

๓.๒.๒.๕ เมื่อสถานที่เกิดเหตุอยู่บนเรือไทยหรือเรือต่างประเทศ

เมื่อได้รับแจ้งว่ามีการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์อยู่บนเรือ เจ้าหน้าที่ผู้รับแจ้งควรแจ้งหน่วยงานที่มีเรือซึ่งเป็นยานพาหนะที่สามารถออกไปตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ และหน่วยงานดังกล่าวจะต้องมีอำนาจหน้าที่ในการตรวจค้นหรือตรวจสอบภายในเรือดังกล่าวด้วย หน่วยงานที่มีอำนาจและยานพาหนะที่สามารถตรวจสอบการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์และความผิดที่เกี่ยวข้องได้มีดังนี้

(ก) กองทัพเรือ

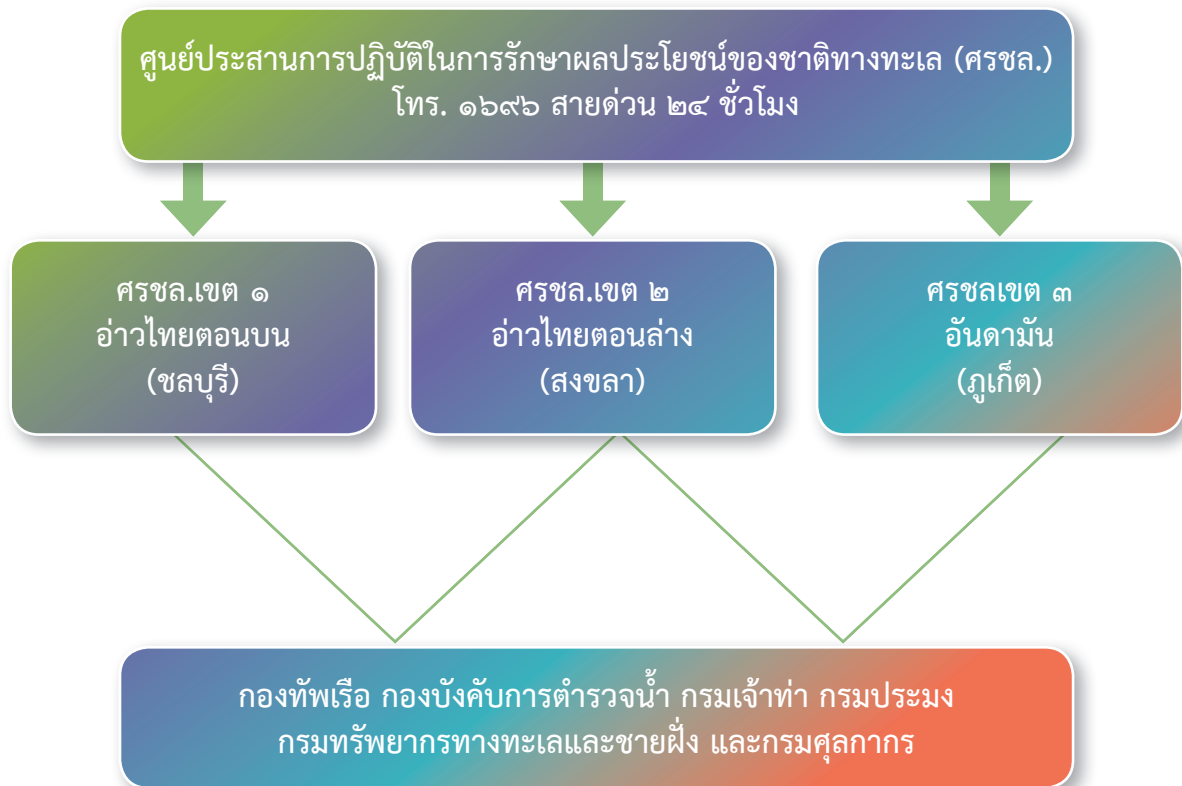
กองทัพเรือมีภารกิจและพื้นที่รับผิดชอบทางทะเล นอกจากการรักษาความมั่นคงของชาติแล้ว ยังมีอำนาจหน้าที่ในการรักษากฎหมายในทะเลตามกฎหมายต่างๆ รวม ๒๙ ฉบับ เช่น พระราชบัญญัติให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการกระทำความผิดบางอย่างทางทะเล พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๔ เมื่อปรากฏว่ามีการกระทำ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่า มีการกระทำเกี่ยวกับการนำข้าว หรือสินค้าอื่น หรือยาเสพติดออกไปนอกหรือเข้ามาในราชอาณาจักร หรือการที่คนต่างด้าวเข้ามาหรือนำคนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักร ทั้งนี้ โดยทางทะเล ทางลำน้ำซึ่งติดต่อกับต่างประเทศ หรือทางลำน้ำซึ่งออกไปสู่ทะเลได้ หรือทำการประมงทางทะเลอันเป็นความผิดต่อกฎหมายว่าด้วยการสำรวจและห้ามกักกันข้าว กฎหมายว่าด้วยการควบคุมเครื่องอุปโภคบริโภคและของอื่นๆ ในภาวะคับขัน กฎหมายว่าด้วยการส่งออกนอกและการนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า กฎหมายว่าด้วยแร่ กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด กฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง หรือกฎหมายเกี่ยวกับการประมง ให้เจ้าหน้าที่ทหารเรือมีอำนาจสืบสวนสอบสวนได้ และมีอำนาจทำการหรือสั่งให้ทำการเฉพาะเท่าที่จำเป็นดังต่อไปนี้

- (๑) ตรวจ คั่น และบังคับผู้ควบคุมเรือและคนประจำเรือให้เรือ หรือขนส่งของในเรือ เพื่อการตรวจคั่น
- (๒) จับเรือ และบังคับผู้ควบคุมเรือและคนประจำเรือให้พวงเรือ หรือให้ทำการอื่นเพื่อให้ เรือนั้นไปยังที่ซึ่งสะดวกแก่การตรวจคั่น การสอบสวน หรือการดำเนินคดี
- (๓) ยึดเรือที่จับไว้จนกว่าจะมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ต้องหาหรือจนกว่าศาลจะมีคำสั่ง เป็นอย่างอื่นในกรณีที่ฟ้องผู้ต้องหา
- (๔) จับและควบคุมผู้ต้องหาว่ากระทำความผิดไว้ได้ไม่เกิน ๗ วัน เมื่อพ้นกำหนด ต้องปล่อยหรือส่งตัวให้พนักงานสอบสวนพร้อมด้วยสำนวนการสอบสวนเท่าที่ทำได้

นอกจากอำนาจหน้าที่ดังกล่าวแล้ว กองทัพเรือยังมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. ๒๔๕๖ พระราชบัญญัติเรือไทย พ.ศ. ๒๔๘๑ พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ และพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๔๖๙ เป็นต้น เจ้าหน้าที่ทหารเรือจึงเป็นทั้งพนักงานเจ้าท่า พนักงานศุลกากร พนักงานประมง พนักงานตรวจแรงงาน และเป็นเจ้าพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายอื่นๆ ในขณะเดียวกัน รวมทั้งมีสิทธิในการขึ้นตรวจเรือในเขตเศรษฐกิจจำเพาะและทะเลหลวง ในกรณีมีเหตุอันควรสงสัย ๕ กรณี และสิทธิในการไล่ตามติดพันเรือต่างชาติออกไปในเขตเศรษฐกิจจำเพาะและทะเลหลวง ตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. ๑๙๘๒ ดังนั้นในการปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามการกระทำความผิดตามกฎหมายป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะกรณีที่ต้องมีการปฏิบัติการในทะเล เจ้าหน้าที่ทหารเรือจึงสามารถใช้อำนาจที่มีอยู่ตามกฎหมายต่างๆ ปฏิบัติการได้ทั้งการปฏิบัติโดยลำพัง หรือปฏิบัติการร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในขั้นตอนต่างๆ ตั้งแต่การรับแจ้งเหตุ การตรวจสอบข้อเท็จจริง การเข้าช่วยเหลือ ตรวจคั่น จับกุม ตามแต่สถานการณ์ โดยกองทัพเรือมีพร้อมทั้งด้านองค์วัตถุและองค์บุคคลในการปฏิบัติการในทะเล

นอกจากนั้นแล้ว กองทัพเรือยังเป็นศูนย์กลางการปฏิบัติของศูนย์ประสานการปฏิบัติในการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล (ศรชล.) ซึ่งมีหน่วยงานหลักที่มีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานอยู่ในทะเลอีก ๕ หน่วย ได้แก่ กองบังคับการตำรวจน้ำ กรมศุลกากร กรมเจ้าท่า กรมประมง และกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง เป็นเครือข่ายในการรักษาผลประโยชน์ของชาติในทะเลซึ่งรวมถึงการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดกฎหมายทางทะเล ศรชล. จึงเป็นอีกช่องทางหนึ่งในการประสานการปฏิบัติในการปราบปรามการค้ามนุษย์ในทะเล โดย ศรชล. มีพื้นที่รับผิดชอบทางทะเลของไทยทั้งหมดแบ่งเป็น ศรชล.เขต ๑ รับผิดชอบพื้นที่อ่าวไทยตอนบน ศรชล.เขต ๒ รับผิดชอบอ่าวไทยตอนล่าง และ ศรชล.เขต ๓ รับผิดชอบด้านทะเลอันดามันสามารถประสานงานโดยตรงกับกองทัพเรือ/ศรชล. ได้ที่โทรศัพท์สายด่วน หมายเลข ๑๖๙๖ ตลอด ๒๔ ชั่วโมง

การประสาน ศูนย์ประสานการปฏิบัติในการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล ร่วมปฏิบัติในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ในทะเล

(ข) กองบังคับการตำรวจน้ำ

ตามกฎหมายกระทรวงแบ่งส่วนราชการในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดให้ กองบังคับการตำรวจน้ำเป็นหน่วยงานสังกัดกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง มีอำนาจหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อย ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทั่วราชอาณาจักร ปฏิบัติงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และกฎหมายอื่นอันเกี่ยวกับความผิดทางอาญาในเขตน่านน้ำไทย ท่าเรือชายฝั่งทะเล ซึ่งเป็นอาณาเขตของประเทศไทย รวมทั้งเขตเศรษฐกิจจำเพาะ และในทะเลหลวงเฉพาะเรือไทย และความผิดอื่นที่เกี่ยวข้อง ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย โดยถือปฏิบัติในพื้นที่รับผิดชอบตามหน้าที่คือ พื้นที่ในทะเลอาณาเขต ๑๒ ไมล์ทะเลจากเส้นฐาน และพื้นที่ในทะเลเขตต่อเนื่องอีก ๑๒ ไมล์ทะเล รวมทั้งพื้นที่ในแม่น้ำใกล้ฝั่งทะเล และพื้นที่ตามลำแม่น้ำโขงโดยมีเรือตรวจการณ์เป็นยานพาหนะในการออกตรวจทางทะเลและแม่น้ำ สามารถประสานงานโดยตรงกับตำรวจน้ำได้ที่โทรศัพท์สายด่วน หมายเลข ๐-๒๓๘๔-๒๓๔๒

นอกจากนี้อธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี (หรือกรมเจ้าท่า) ได้มอบอำนาจให้ตำรวจน้ำ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) สั่งห้ามหรือจำกัดมิให้เรือรับจ้างในเขตใดๆ เมื่อเห็นว่า การเดินเรือรับจ้างนั้นจะเป็นเหตุให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อย หรือเกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชน (มาตรา ๕ พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. ๒๔๕๖)
- (๒) การฝ่าฝืนตามข้อ (๑) จะสั่งงดการเดินเรือ หรือยึดใบอนุญาตชั่วคราวได้ไม่เกิน ๖ เดือน (มาตรา ๗ พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. ๒๔๕๖)
- (๓) สั่งยึดใบอนุญาตใช้เรือไว้มีกำหนดไม่เกิน ๖ เดือน หากฝ่าฝืนใช้เรือที่ไม่มีใบอนุญาตใช้เรือ หรือใบอนุญาตใช้เรือสิ้นอายุ หรือผิดไปจากเขตการเดินเรือ (มาตรา ๙ พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. ๒๔๕๖)
- (๔) เมื่อมีเหตุจำเป็นเพื่อความปลอดภัยแก่การเดินเรือให้มีอำนาจประกาศกำหนดเส้นทางเดินเรือในแม่น้ำลำคลองเป็นการชั่วคราว หากฝ่าฝืนมีอำนาจให้ยึดประกาศนี้บัตรควบคุมเรือได้ (มาตรา ๕๒ ทวิ พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. ๒๔๕๖)
- (๕) ยึดใบอนุญาต หรือประกาศนียบัตรของผู้ที่ฝ่าฝืนในเรื่องความเร็วเรือเกินอัตราที่เจ้าท่ากำหนด (มาตรา ๑๐๑ พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. ๒๔๕๖)
- (๖) มีอำนาจออกคำสั่งห้ามใช้เรือที่มีสภาพไม่ปลอดภัย หรือไม่เหมาะสมกับการใช้งาน จนกว่าจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้เรียบร้อย (มาตรา ๑๓๙ พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. ๒๔๕๖)
- (๗) มีอำนาจขึ้นไปตรวจตราเรือทุกลำเพื่อความปลอดภัยถูกต้อง (มาตรา ๑๔๘ พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. ๒๔๕๖)
- (๘) มีอำนาจสั่งพักใบอนุญาตใช้เรือ สำหรับเรือไทยที่ได้รับอนุญาตแล้วมีอุปกรณ์การเดินเรือที่ไม่ถูกต้องครบถ้วน (มาตรา ๑๖๐ วรรคแรกและวรรคสอง พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. ๒๔๕๖)
- (๙) สั่งห้ามเรือโดยสาร หรือเรือบรรทุกสินค้าโดยสารที่มีสภาพไม่ปลอดภัยต่อคนโดยสาร หรือไม่เหมาะสมกับการใช้งาน (มาตรา ๑๗๐ พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. ๒๔๕๖)
- (๑๐) สั่งกักเรือลำใดที่บรรทุกเกินกว่าเส้นแนวน้ำที่กำหนดในใบสำคัญการตรวจเรือ จนกว่าจะดำเนินการให้เรียบร้อย (มาตรา ๑๗๖ พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. ๒๔๕๖)
- (๑๑) ออกคำสั่งงดใช้ใบอนุญาตหรือใบประกาศนียบัตร กรณีผู้ได้รับหย่อนความสามารถ หรือประพฤติตนไม่สมควรแก่หน้าที่ (มาตรา ๒๙๑ พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. ๒๔๕๖)

การป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ในเรือประมง และกิจการต่อเนื่องเป็นงานหลักงานหนึ่งของกองบังคับการตำรวจน้ำ โดยอาศัยอำนาจดังกล่าวข้างต้นในการตรวจเรือประมงและเรือประเภทต่างๆ ซึ่งถ้าพบการกระทำความผิดอันเกี่ยวกับความผิดทางอาญาในเขตน่านน้ำไทย ทำเรือชายฝั่งทะเลซึ่งเป็นอาณาเขตของประเทศไทย รวมทั้งเขตเศรษฐกิจจำเพาะ และในทะเลหลวง ก็สามารถดำเนินการบังคับใช้กฎหมายได้ในทันที

(ค) กรมเจ้าท่า

กรมเจ้าท่าเป็นหน่วยงานในสังกัดกระทรวงคมนาคม มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุม กำกับดูแล ด้านความปลอดภัยต่อการสัญจรทางน้ำและระบบการขนส่งทางน้ำของประเทศในภาพรวม มีเครื่องมือหรือกลไกในการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่โดยใช้อำนาจกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบทั้งสิ้น ๑๑ ฉบับ ทั้งนี้กฎหมายที่มีความสำคัญและเกี่ยวข้องกับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ในด้านการบังคับใช้แรงงานและบริการในเรือประมง ได้แก่ พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. ๒๔๕๖ และพระราชบัญญัติเรือไทย พ.ศ. ๒๔๘๑ ซึ่งกฎหมายได้ให้อำนาจแก่พนักงานเจ้าหน้าที่เจ้าท่าคนใดก็ได้ หรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจจากเจ้าท่ามีอำนาจในการขึ้นตรวจเรือได้ทุกลำที่อยู่ในราชอาณาจักรไทย เพื่อให้ทราบว่าได้มีการละเมิดต่อข้อบังคับในพระราชบัญญัตินี้หรือไม่

การขึ้นตรวจเรือของพนักงานเจ้าหน้าที่ สามารถดำเนินการตรวจสอบทั้งบุคคลและยานพาหนะเพื่อให้ทราบว่าได้ปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ เช่น การตรวจประกาศบัตรผู้ควบคุมเรือ การตรวจเอกสารประจำเรือ การตรวจหนังสือคนประจำเรือ การตรวจสภาพความปลอดภัยของตัวเรือและอุปกรณ์ความปลอดภัยภายในเรือ เป็นต้น

ในกรณีมีการตรวจตราจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ในเรือประมงนั้น กรมเจ้าท่าสามารถเป็นหน่วยงานสนับสนุนข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับเรือ และบุคคลประจำเรือ และเจ้าของเรือได้ เพื่อจัดเป็นประโยชน์ต่อการสืบสวนสอบสวน รวบรวมเอกสารหลักฐานในการดำเนินคดีต่อผู้กระทำความผิด โดยประสานการติดต่อกับหน่วยงานเจ้าท่า ทั้งในส่วนภูมิภาคและส่วนกลางได้ที่โทรศัพท์สายด่วนหมายเลข ๑๑๙๙

(ง) กรมประมง

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการออกตรวจตราจับกุมผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการประมง ส่วนใหญ่จะเป็นการตรวจตราในน่านน้ำภายในทะเลอาณาเขตของประเทศไทย คือ ๑๒ ไมล์ทะเลนับจากเส้นฐานที่ใช้กำหนดในการวัดทะเลอาณาเขตตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยทะเล เนื่องจากความผิดตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประมงจะเกี่ยวข้องกับพื้นที่ห้ามทำการประมง ซึ่งมีอยู่ภายในบริเวณทะเลอาณาเขต ในบางกรณีเขตพื้นที่ห้ามทำการประมงอาจอยู่ห่างไกลออกไปจากแนวทะเลอาณาเขต เช่น แนวเขตห้ามทำการประมงในฤดูที่สัตว์น้ำมีไข่ วางไข่ และเลี้ยงตัวในวัยอ่อน ในบางส่วนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และสุราษฎร์ธานี ประมาณ ๖๓ ไมล์ทะเล บริเวณหลังเกาะสมุย เกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แต่ก็อยู่ภายในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของประเทศไทย (ภายในเขต ๒๐๐ ไมล์ทะเลนับจากเส้นฐาน)

ซึ่งประเทศไทยในฐานะรัฐชายฝั่งย่อมมีสิทธิอธิปไตย (Sovereign Right) ในการดูแลและปกป้องการแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต ดังนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายประมงจึงมีอำนาจในการตรวจสอบการทำการประมงของเรือประมงในบริเวณดังกล่าวได้ด้วย

เนื่องจากความผิดตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประมง เป็นความผิดที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรธรรมชาติที่อยู่ภายในน่านน้ำซึ่งเป็นที่ยึดสิทธิ์น้ำ หรือเขตการประมงของประเทศไทย ดังนั้น อำนาจในการจับกุมของพนักงานเจ้าหน้าที่จึงอยู่ภายในเขตดังกล่าวเท่านั้น มิได้มีอำนาจออกไปทำการจับกุมนอกน่านน้ำหรือในเขตทะเลหลวง (High Sea) แต่ประการใด เว้นแต่เป็นกรณีที่อยู่ระหว่างการไล่ติดตามจับกุมผู้กระทำความผิด (Hot pursuit) ซึ่งความผิดได้เกิดขึ้นก่อนหน้านั้นแล้วในน่านน้ำที่รัฐชายฝั่งมีอำนาจจับกุมเท่านั้น

การตรวจตราจับกุมผู้กระทำความผิด พนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมประมงมีอำนาจหน้าที่จับกุมเฉพาะตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ พระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิการประมงในเขตการประมงไทย พ.ศ. ๒๔๘๒ และตามพระราชบัญญัติฉบับอื่นๆ ที่มีการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของกรมประมงเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายเท่านั้น อย่างไรก็ตาม พนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมประมงมิได้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์โดยตรง เช่น ตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังนั้น หากมีการพบการกระทำความผิดดังกล่าวเกิดขึ้น พนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมประมงก็ไม่สามารถจับกุมผู้กระทำความผิดได้ และไม่สามารถกักเรือประมงไว้ได้หากเรือประมงลำดังกล่าวมิได้มีการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการประมง จึงต้องอาศัยพนักงานเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานอื่นซึ่งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายดำเนินการ

การเข้าตรวจเรือ พนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมประมงจะใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติเรือไทย พ.ศ. ๒๔๘๑ พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. ๒๔๕๖ เพื่อตรวจสอบเอกสารเกี่ยวกับเรือต่างๆ เช่น ใบทะเบียนเรือ ใบอนุญาตให้ใช้เรือ ใบอนุญาตของผู้ควบคุมเรือ ตามที่ได้รับมอบอำนาจจากเจ้าท่า ตลอดจนจะใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ ในการตรวจสอบใบอนุญาต (ใบอนุญาตให้ใช้เครื่องมือทำการประมง) ว่าได้รับอนุญาตถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ มีการระบุบุคคลผู้มีสิทธิใช้เครื่องมือทำการประมงอยู่ในใบอนุญาตถูกต้องหรือไม่เท่านั้น โดยสามารถประสานงานโดยตรงกับสำนักงานประมงประจำจังหวัดนั้นๆ หรือสำนักบริหารจัดการด้านการประมง ได้ที่โทรศัพท์หมายเลข ๐๒-๕๖๑ ๓๖๕๑

ในส่วนของการตรวจบุคคล พนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมประมงมิได้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้โดยตรง และไม่มีกฎหมายให้อำนาจในการตรวจสอบในเรื่องใดๆ ได้ เพียงแต่ใช้อำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในการตรวจค้นบุคคลในเบื้องต้นได้เท่านั้น

นอกจากนี้ยังมีสถานที่ตามกฎหมายอื่นซึ่งในการตรวจค้นเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติต้องนำกฎหมายเหล่านั้นมาใช้ในการตรวจสอบสถานที่ เช่น หอพัก ก็ต้องอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ เป็นต้น

๓.๓ การวางแผนและจัดทีมเข้าปฏิบัติหรือเข้าทำการตรวจค้น

เมื่อทราบสถานที่เกิดเหตุและกฎหมายที่จะใช้เข้าทำการตรวจสอบหรือตรวจค้นแล้ว ก่อนเข้าดำเนินการ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติจะต้องคำนึงถึงข้อมูลต่างๆ เพื่อใช้พิจารณาด้วยดังนี้

- (๑) มีผู้เสียหายที่ต้องการให้ช่วยเหลืออยู่ในที่เกิดเหตุจำนวนเพียงใด และหลังจากการช่วยเหลือแล้ว จะนำผู้เสียหายไปไว้ที่ใด
- (๒) มีผู้ต้องสงสัยอยู่จำนวนเท่าใด และจะต้องใช้เจ้าหน้าที่มากเท่าใดจึงจะสามารถควบคุมผู้ต้องสงสัย ได้อย่างปลอดภัย และควรนำตัวผู้ต้องสงสัยไปไว้ที่ใดหลังการจับกุม
- (๓) นอกจากผู้เสียหายและผู้ต้องหาอยู่ในสถานที่เกิดเหตุแล้ว ยังมีบุคคลอื่นอีกหรือไม่ เช่น ลูกค้า ที่มาซื้อบริการทางเพศ คนงานถูกต้องตามกฎหมาย สมาชิกครอบครัว ฯลฯ หากมี ให้พิจารณาว่าควรทำอย่างไร กับบุคคลเหล่านั้น
- (๔) มีข้อมูลบ่งชี้ว่า มีผู้เสียหายเจ็บป่วยหรือบาดเจ็บหรือไม่ หากมีให้พิจารณาเหตุผลว่า สมควรหรือไม่ ที่จะต้องนำเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ไปด้วย
- (๕) ให้พิจารณาจัดหาลำโพง หากผู้เสียหายหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นบุคคลต่างด้าว
- (๖) บุคคลอื่นๆ เช่น นักสังคมสงเคราะห์ ตัวแทนมูลนิธิ ฯลฯ อาจร่วมไปด้วย กรณีที่อาจต้องคัดแยก ผู้เสียหายในที่เกิดเหตุ
- (๗) กำหนดช่องทางที่ดีที่สุดในการเข้าไปยังสถานที่ดังกล่าว
- (๘) หากจำเป็นให้จัดชุดแนวป้องกันและชุดปฏิบัติชุดแรกในเวลาเดียวกัน
- (๙) กำหนดหน้าที่ของแต่ละบุคคลที่เข้าไปปฏิบัติให้ชัดเจน เช่น ผู้รับผิดชอบปิดเส้นทางเข้าออก ผู้รับผิดชอบควบคุมผู้ต้องสงสัยและดูแลผู้เสียหาย ผู้รับผิดชอบถ่ายภาพและถ่ายวิดีโอ เป็นต้น หากมีหลายหน่วย ควรให้หัวหน้าหน่วยที่รับผิดชอบตามกฎหมายหรือผู้รับผิดชอบตามหมายค้นเป็นหัวหน้าผู้สั่งการ

๓.๔ ความเสี่ยงและการบริหารจัดการความเสี่ยงในการเข้าปฏิบัติหรือเข้าทำการตรวจค้น ควรพิจารณาดังต่อไปนี้

- (๑) พิจารณามีข้อมูลอะไรบ้างที่บ่งชี้ถึงความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น
- (๒) ผู้ต้องสงสัย-มีจำนวนเท่าใด และมีพฤติกรรมหรือประวัติในการถูกดำเนินคดีและพกพาอาวุธหรือ อาวุธปืนหรือไม่
- (๓) ผู้เสียหาย-มีจำนวนเท่าใดและมีท่าทางว่าจะตื่นตระหนกหรือไม่
- (๔) สถานที่เกิดเหตุ-มีสิ่งใดที่เป็นอันตรายหรือไม่
- (๕) จะมีวิธีบริหารจัดการความเสี่ยงที่เกิดขึ้นอย่างไร

๓.๕ เครื่องมือและอุปกรณ์ในการเข้าปฏิบัติหรือเข้าทำการตรวจค้น ควรพิจารณา ดังต่อไปนี้

- (๑) พิจารณาถึงเครื่องมือรักษาความปลอดภัย เช่น อาวุธปืน เสื้อเกราะ กุญแจมือ สำหรับเจ้าหน้าที่ ผู้ปฏิบัติ
- (๒) พาหนะ-กำลังพล จะเดินทางไปยังสถานที่นั้น และการเคลื่อนย้ายผู้ต้องหาและผู้เสียหายออกจาก สถานที่ที่เข้าตรวจค้นจับกุม กรณีมีจำนวนมากจะใช้พาหนะใด
- (๓) อุปกรณ์ถ่ายภาพ-กล้องวิดีโอ รวมถึงกล้องถ่ายภาพ
- (๔) เครื่องมือในการตรวจค้น-ไฟฉาย ไฟฟ้าเดินทาง ไขควง เอกสารบันทึกการตรวจค้น ปากกา
- (๕) การติดต่อสื่อสาร-เจ้าหน้าที่จะติดต่อสื่อสารกันอย่างไร-ใช้เสียง วิทูล หรือโทรศัพท์เคลื่อนที่
- (๖) การแต่งกาย-ควรมีสัญลักษณ์เพื่อสามารถบอกฝ่ายได้

๔. การเข้าช่วยเหลือ/ตรวจค้น/จับกุม

ควรพิจารณาประเด็นต่างๆ ต่อไปนี้

- (๑) ก่อนเข้าไปปฏิบัติ หัวหน้าชุดควบคุมการปฏิบัติควรประชุมชี้แจงการปฏิบัติและตรวจสอบความพร้อมเพื่อให้เกิดความมั่นใจในการปฏิบัติ
- (๒) กำชับเจ้าหน้าที่ชุดที่เข้าไปปฏิบัติชุดแรก ให้มีกล้องถ่ายวิดีโอ และกล้องถ่ายภาพ บันทึกภาพ สถานที่เกิดเหตุในโอกาสแรกที่สามารถกระทำได้
- (๓) ตรวจสอบการแต่งกายของชุดปฏิบัติว่ามีสัญลักษณ์ของหน่วยปฏิบัติการเพื่อเป็นการบอกฝ่ายและ ป้องกันความสับสน
- (๔) ควบคุมสถานที่เกิดเหตุในทันทีที่ได้
- (๕) ให้แน่ใจว่าชุดปฏิบัติทราบตำแหน่งของผู้ต้องสงสัย และกักตัวไว้ในทันทีที่ได้ เพื่อป้องกันไม่ให้ ผู้ต้องสงสัยทิ้งหรือทำลายสิ่งใดที่ครอบครองอยู่ และเพื่อป้องกันความเสี่ยงต่ออันตรายของบุคคล และตัด การสื่อสารระหว่างผู้ต้องสงสัยกับบุคคลอื่น รวมทั้งผู้ต้องสงสัยด้วยกันเอง หากจำเป็นให้ใช้เครื่องพันธนาการ
- (๖) หากผู้เสียหาย ผู้ต้องสงสัย เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด ได้รับบาดเจ็บจากการปฏิบัติ หรือเจ็บป่วยอย่างเห็นได้ชัด และต้องการความช่วยเหลือทางการแพทย์ทันที ให้จัดหาการรักษาพยาบาลทันที ที่ทำได้ ทั้งในสถานที่เกิดเหตุ หรือเคลื่อนย้ายไปยังโรงพยาบาล
- (๗) พยายามหาสถานที่ที่ปลอดภัยเพื่อแยกผู้เสียหายไว้ส่วนหนึ่ง มอบผู้รับผิดชอบดูแลผู้เสียหายและ ให้คิดเสมอว่า ผู้เสียหายอาจตื่นตระหนก หรืออาจมีปฏิกิริยาต่อต้าน ให้พยายามทำความเข้าใจและกันผู้เสียหาย ออกจากผู้ต้องสงสัย เพื่อที่จะได้ไม่ถูกผู้ต้องสงสัยข่มขู่ได้ ทั้งทางสายตาและวาจา

(๘) เมื่อจับกุมผู้ต้องสงสัย และสามารถควบคุมสถานที่เกิดเหตุได้แล้ว ให้นำล่าม นักสังคมสงเคราะห์ หรือเจ้าหน้าที่มูลนิธิ (ถ้ามี) เข้ามายังสถานที่นั้น เพื่ออธิบายถึงสถานการณ์และสร้างความมั่นใจให้ผู้เสียหาย

(๙) มอบให้ผู้รับผิดชอบนำผู้เสียหายชี้ทรัพย์สินส่วนตัว จัดทำแผนที่สังเขปคร่าวๆ และก่อนเคลื่อนย้ายทรัพย์สินให้ถ่ายภาพและวิดีโอประกอบ เพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐาน

(๑๐) ควรย้ายผู้เสียหายออกไปจากสถานที่นั้น และนำไปไว้ยังที่ปลอดภัย เช่น สถานีตำรวจ บ้านพักฉุกเฉิน โรงพยาบาล เป็นต้น

(๑๑) หากมีบุคคลอื่นอยู่ด้วย เช่น ลูกค้า หรือคนงานถูกต้องตามกฎหมาย ให้หารายละเอียดและย้ายออกจากสถานที่เกิดเหตุในทันทีที่ทำได้

(๑๒) เมื่อควบคุมผู้ต้องสงสัยและเคลื่อนย้ายผู้เสียหายไว้ในที่ปลอดภัยแล้ว ให้ตรวจค้นสถานที่เกิดเหตุ โดยละเอียด รวมทั้งยานพาหนะที่เกี่ยวข้อง เพื่อเก็บพยานหลักฐานอย่างช้าๆ ไม่ต้องรีบร้อน เพื่อการตรวจค้น จะทำได้อย่างสมบูรณ์ โดยแบ่งความรับผิดชอบตามที่กำหนดไว้ ชุดหนึ่งตรวจค้น ชุดหนึ่งบันทึกข้อมูล ชุดหนึ่งเก็บหลักฐาน

(๑๓) ก่อนเริ่มการตรวจค้น แจ้งผู้ต้องสงสัยให้ทราบดังนี้

- อำนาจในการตรวจค้นครั้งนี้
- หากใช้หมายศาลในการตรวจค้น ให้แสดงให้ผู้รับผิดชอบสถานที่ทราบ
- ในการตรวจค้นควรมีผู้รับผิดชอบสถานที่ร่วมเป็นพยานในการตรวจค้นและถ่ายภาพ และถ่ายวิดีโอไว้โดยตลอด

(๑๔) ระหว่างการตรวจค้น หัวหน้าผู้ตรวจค้นหรืออาจมอบความรับผิดชอบแก่ผู้หนึ่งผู้ใดเป็นผู้รวบรวมพยานหลักฐาน จดรายละเอียด เพื่อพิจารณาพยานหลักฐาน ข้อกล่าวหาที่จะดำเนินคดีกับผู้ถูกจับ และจัดทำบันทึกการจับ

(๑๕) ให้พิจารณาเก็บสิ่งของทุกชิ้นที่คิดว่าอาจใช้เป็นหลักฐานพยานที่เกี่ยวข้องกับคดีและสามารถยืนยันการกระทำผิดหรือหลักฐานที่โต้แย้งการกระทำผิดได้ หากไม่แน่ใจให้เก็บสิ่งนั้นไว้ก่อนแล้วให้พนักงานสอบสวนคืนในภายหลัง

(๑๖) จัดทำบัญชีรายการสิ่งของทั่วไป และสิ่งของที่ใช้เป็นพยานหลักฐาน หากมีสิ่งของ และเอกสารเป็นจำนวนมากให้หากล่องมาฉีกแล้วให้เจ้าหน้าที่และผู้รับผิดชอบสถานที่ลงลายมือชื่อกำกับพร้อมถ่ายภาพและวิดีโอไว้เป็นหลักฐาน เพื่อนำไปตรวจสอบในภายหลัง

๔.๑ การตรวจค้นและตรวจสอบบุคคล

หลังจากควบคุมผู้ต้องสงสัยและแยกผู้เสียหายไว้ในที่ปลอดภัยแล้ว ควรมีการตรวจค้นและตรวจสอบตัวบุคคลโดยละเอียด ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา การตรวจค้นบุคคล มี ๓ กรณี คือ

(๑) การค้นบุคคลในที่สาธารณะสถาน ตามมาตรา ๙๓ บัญญัติไว้ว่า ห้ามมิให้ค้นตัวบุคคลในสาธารณะสถาน เว้นแต่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเป็นผู้ค้น เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่า บุคคลนั้นมีสิ่งของไว้ในครอบครอง เพื่อใช้ในการกระทำความผิด หรือได้มาโดยการกระทำความผิด หรือซึ่งมีไว้เป็นความผิด

(๒) การค้นตัวบุคคลอยู่ในที่รโหฐาน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๐๐ วรรคสอง เป็นการตรวจค้นบุคคลเนื่องจากการค้นในที่รโหฐาน และมีบุคคลขัดขวางการตรวจค้นโดยมีเหตุอันควรสงสัยว่า บุคคลนั้นนำสิ่งของที่ต้องการพบชุกซ่อนในร่างกาย เจ้าพนักงานผู้ทำการตรวจค้นมีอำนาจค้นตัวบุคคลดังกล่าว และหากพบสิ่งของนั้นก็ยึดไว้เป็นพยานหลักฐานได้

(๓) การค้นตัวผู้ต้องหา ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๕ เป็นการตรวจค้นกรณีมีการจับตัวผู้ต้องหาแล้ว เจ้าพนักงานผู้จับหรือผู้รับตัวผู้ถูกจับ มีอำนาจค้นตัวผู้ต้องหาและยึดสิ่งของต่างๆ ไว้เป็นพยานหลักฐานได้

การตรวจค้นบุคคลจักต้องกระทำโดยความสุภาพ หากเป็นการค้นผู้หญิง ต้องให้หญิงอื่นเป็นผู้ค้น ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๕ วรรคสอง

นอกจากการตรวจค้นโดยอาศัยอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาแล้ว พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ยังให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ในการตรวจค้นบุคคลซึ่งมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า เป็นผู้เสียหายจากการกระทำผิดฐานค้ามนุษย์ เมื่อผู้นั้นยินยอม แต่ถ้าผู้นั้นเป็นหญิงจะต้องให้หญิงอื่นเป็นผู้ตรวจค้นเช่นเดียวกัน

นอกจากการตรวจค้นตัวบุคคลแล้ว เจ้าพนักงานผู้ทำการตรวจค้นควรตรวจค้นยานพาหนะที่จอดไว้บริเวณสถานที่เข้าทำการตรวจค้นด้วย โดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๗ (๓) ให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ในการตรวจค้นยานพาหนะใดๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีพยานหลักฐาน หรือบุคคลที่ตกเป็นผู้เสียหายจากการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์อยู่ในยานพาหนะนั้น

สำหรับการตรวจค้นโดยอาศัยอำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องด้วย (มาตรา ๒๘)

ในการตรวจค้นสถานที่และบุคคล เจ้าพนักงานผู้ปฏิบัติจะต้องมีการตรวจสอบตัวบุคคลกับหลักฐานต่างๆ เช่น บัตรประจำตัวประชาชน หนังสือเดินทาง ใบอนุญาตขับขี่ ฯลฯ เพื่อสามารถยืนยันตัวบุคคลที่พบในสถานที่ดังกล่าว แต่ถ้าบุคคลดังกล่าวไม่มีหลักฐานที่สามารถยืนยันตัวบุคคลได้ หากเป็นคนไทยให้ตรวจสอบกับข้อมูลทะเบียนราษฎรโดยการซักถามรายละเอียดของบุคคลดังกล่าว เช่น วัน/เดือน/ปีเกิด ชื่อบิดามารดา หรือเปรียบเทียบกับรูปถ่ายในบัตรประจำตัวประชาชน เป็นต้น แต่ถ้าบุคคลดังกล่าวเป็นบุคคลต่างด้าวให้ตรวจสอบเอกสารเกี่ยวกับการเข้าเมือง การอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรและการอนุญาตทำงาน ปรากฏรายละเอียดดังนี้

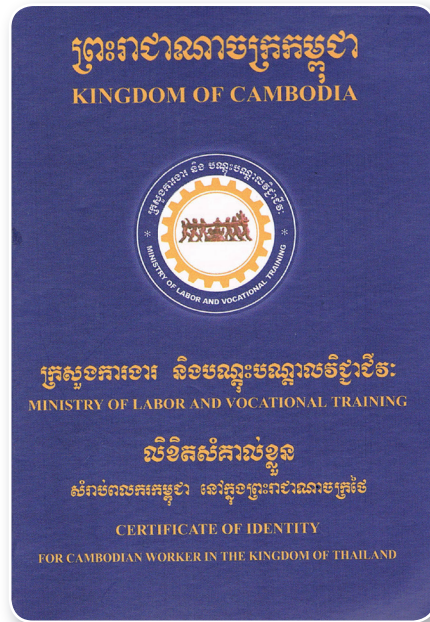
๔.๑.๑ การตรวจสอบการเข้าเมือง ตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒

(๑) แนวทางการตรวจสอบหนังสือเดินทาง

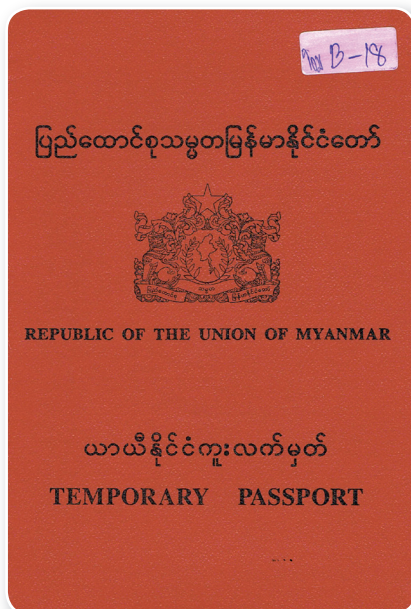
- สอบถามชื่อ นามสกุล วันเดือนปีเกิด ว่าตรงกับที่ระบุในหนังสือเดินทางหรือไม่
- ประเมินอายุคนต่างด้าวกับอายุที่แจ้งอยู่ในหนังสือเดินทางว่าต่างกันหรือไม่
- ดูภาพถ่าย เปรียบเทียบความสูง
- ดูการแก้ไขเปลี่ยนแปลงภาพถ่าย
- ดูวันหมดอายุของหนังสือเดินทาง
- ดูลายมือชื่อโดยให้เขียนลายมือชื่อแล้วเปรียบเทียบกับลายมือชื่อในหนังสือเดินทาง
- ฟังจากภาษาที่คนต่างด้าวใช้

ถ้าไม่มีหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง ให้ดำเนินคดีตามมาตรา ๑๑, ๑๘, ๖๒ หรือ ๘๑ พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒

(ตัวอย่างหน้าปกหนังสือเดินทางประเทศกัมพูชา พม่า ลาว)

កម្ពុជា

พม่า

ลาว

(ตัวอย่างหนังสือเดินทางประเทศกัมพูชา และรอยตราประทับให้อยู่ในราชอาณาจักรไทย)

រូបថតសាមីខ្លួន
Photograph of Bearer

ภาพถ่ายเจ้าของ
หนังสือเดินทาง

ชื่อ และนามสกุล
នាមត្រកូល និង នាមខ្លួន :
Surname and Name :

ហត្ថលេខា ឬស្នាមមេដៃសាមីខ្លួន
Bearer's Signature or right thumb print

លិខិតសំគាល់ខ្លួននេះ ប្រើប្រាស់សំរាប់ធ្វើដំណើរក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងវិលត្រឡប់ទៅ
ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាវិញ
This Certificate of identity is valid for traveling in the Kingdom of Thailand and
return to the Kingdom of Cambodia

លិខិតសំគាល់ខ្លួន
Certificate of Identity

หมายเลข
หนังสือเดินทาง

No:

(ตัวอย่างหนังสือเดินทางประเทศกัมพูชา และรอยตราประทับให้อยู่ในราชอาณาจักรไทย)

การตีพิมพ์บัตร
Description of Bearer

นามสกุล และ นามสกุล:

เลขบัตรประชาชน (๑๓หลัก):

Sex: F Nationality: Cambodian Height: 5.1 Meter

Date of Birth: 22 August 1983

Place of Birth: Ou Chrov, Bantey Mean Chey

Profession: Business

Present Address in Thailand: Taling Chan, Bangkok

Permanent Address: Ou Chrov, Bantey Mean Chey

ผู้ถือบัตรนี้...
This is to certify that the bearer is of Cambodian nationality

บัตรนี้...
This Certificate of Identity is only for Cambodian who is working in the Kingdom of Thailand

ออกให้เมื่อวันที่: 17 กุมภาพันธ์ 2010
Date of issue: 17 February 2010

หมดอายุเมื่อ: 16 กุมภาพันธ์ 2012
Date of Expiry: 16 February 2012

ออกที่: Bangkok, Thailand
Issued at: Bangkok, Thailand

ลงนามและประทับตรา
Signature of issuing officer and official seal

ชื่อและนามสกุล

วันออกหนังสือเดินทาง

วันหมดอายุของหนังสือเดินทาง

เพศ, สัญชาติ, ความสูง

วัน เดือน ปีเกิด

เลขประจำตัว

สถานที่ออกหนังสือเดินทาง

(ตัวอย่างหนังสือเดินทางประเทศกัมพูชา และรอยตราประทับให้อยู่ในราชอาณาจักรไทย)

ด้านตรวจคนเข้าเมืองที่อนุญาต

วันที่อนุญาตสิ้นสุด

ฉันทวน
Visa

เดิมผู้ถือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง (๐๒)
เลขที่: A04224 ออกให้ที่: ๕๓
เมื่อวันที่ 17 Feb 2010 ได้รับการตรวจตรา
ประเภท NON L-A เลขที่: 1103/015 53
เมื่อวันที่ 9 Mar 2012 ได้รับอนุญาตให้อยู่ชั่วคราว
ไว้แล้ว บัดนี้ ได้เปลี่ยนไปใช้หนังสือเดินทางเอกสาร
ใช้แทนหนังสือเดินทางใหม่อีกทั้งแทน จึงหมดอายุไว้

IMMIGRATION BUREAU
ADMITTED 9 Mar 2012
UNTIL 16 Feb 2012
SIGNED: [Signature]

IMMIGRATION BUREAU
ADMITTED 20 APR 2010
UNTIL 16 Feb 2012
SIGNED: [Signature]

IMMIGRATION BUREAU
VISA CLASS: NON L-A
ADMITTED: 2 MAR 2010
UNTIL: 1 MAR 2012
SIGNED: [Signature]

ฉันทวนถูกต้อง
ร.อ.อ.หญิง รุ่ง สว.ก.1 น.ก.น.1
20 FEB 2012

อนุญาตไม่เกิน 2 ปีนับแต่วันที่ได้รับการตรวจตราครั้งแรก
ไม่ทำ RE-ENTRY ก่อนคืนหนังสือ VISA จะถูกยึด

ฉันทวน
Visa 16 FEB 2014'

SUB-DIV.2, IMM-DIV.1
EXTENSION OF STAY PERMITTED UP TO.....
HOLDER MUST LEAVE THE KINGDOM WITHIN THE
DATE SPECIFIED HEREIN, OFFENDERS WILL BE
PROSECUTED

SIGNED: [Signature]
IMMIGRATION OFFICER
DATE: 20 FEB 2012

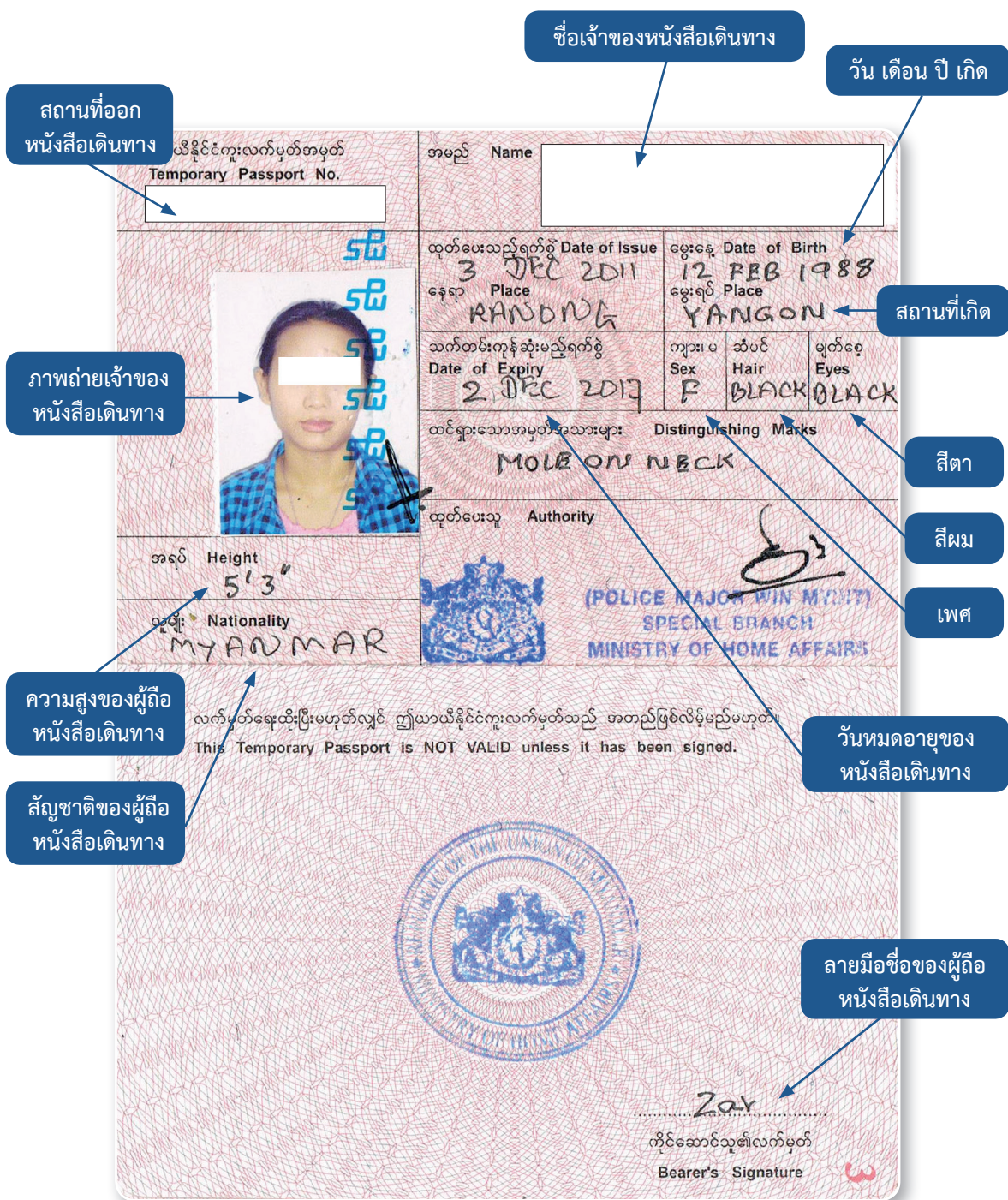
อนุญาตทำอาชญากรรมหนังสือเดินทาง

- TO KEEP YOUR STAY PERMIT RE-ENTRY PERMIT
MUST BE MADE BEFORE LEAVING THAILAND.
- NOTIFICATION OF RESIDENCE MUST BE
MADE EVERY 90 DAYS.

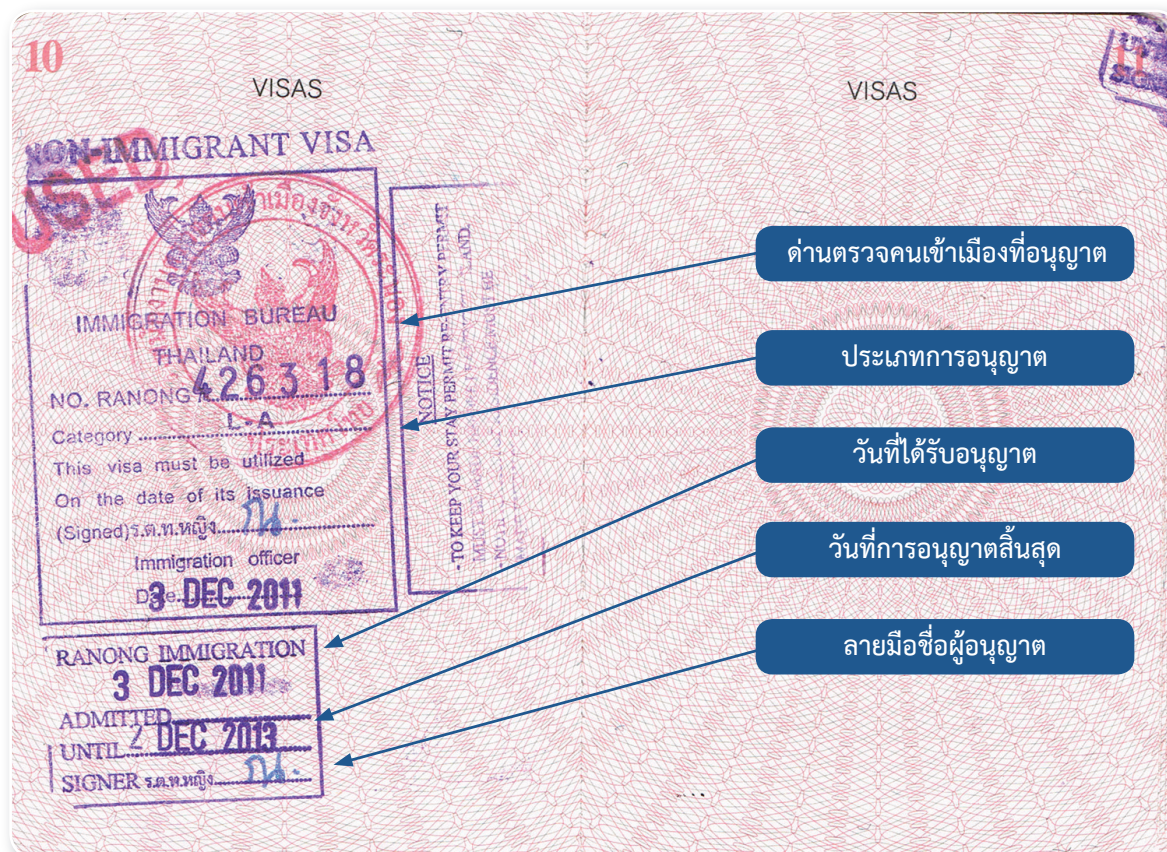
ลายมือชื่อ
ผู้อนุญาต

วันที่ได้รับอนุญาต

(ตัวอย่างหนังสือเดินทางประเทศพม่า และรอยตราประทับให้อยู่ในราชอาณาจักรไทย)

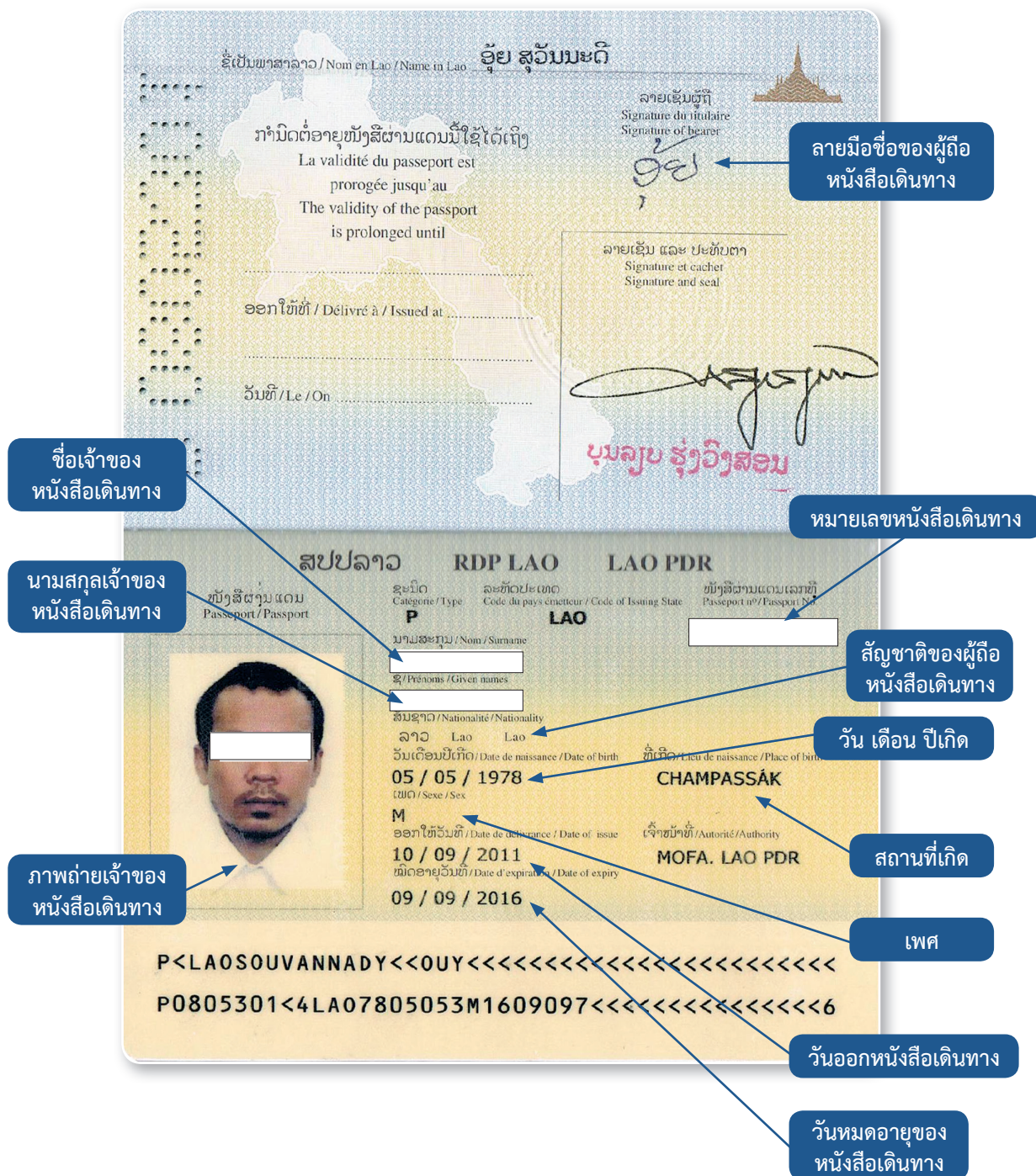
(ตัวอย่างหนังสือเดินทางประเทศพม่า และรอยตราประทับให้อยู่ในราชอาณาจักรไทย)

(ตัวอย่างหนังสือเดินทางประเทศลาว และรอยตราประทับให้อยู่ในราชอาณาจักรไทย)

(ตัวอย่างหนังสือเดินทางประเทศลาว และรอยตราประทับให้อยู่ในราชอาณาจักรไทย)

(๒) แนวทางการตรวจรอยตราประทับการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร

- ดูว่าผ่านการตรวจและประทับตราการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรไทยจากเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองในหนังสือเดินทางนั้นหรือไม่ (ตราประทับรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าซึ่งจะระบุวันที่เดินทางเข้าและวันที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร) ถ้าไม่มีต้องดำเนินคดีตามมาตรา ๑๑, ๑๘, ๖๒ หรือ ๘๑ พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒
- ตรวจดูวันอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรว่าสิ้นสุดหรือไม่ถ้าการอนุญาตสิ้นสุดแล้วต้องดำเนินคดีตามมาตรา ๘๑ พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒

๔.๑.๒. การตรวจสอบการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรและการอนุญาตให้ทำงาน

(๑) รายละเอียดการตรวจแบบรับรองรายการทะเบียนประวัติของคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นกรณีพิเศษ (แบบ ทร. ๓๘/๑)

- ให้สังเกตหมายเลขประจำตัวคนต่างด้าวและชื่อคนต่างด้าวในแบบ ทร.๓๘/๑ ต้องตรงกับใบเสร็จรับเงิน
- เปรียบเทียบส่วนสูงที่ปรากฏอยู่บนรูปใบหน้าของคนต่างด้าวในแบบ ทร.๓๘/๑ กับส่วนสูงของคนต่างด้าวว่าสอดคล้องกันหรือไม่
- ควบคุมอายุของเอกสารกรณีเลยกำหนด ควบคู่กับใบเสร็จรับเงินค่าธรรมเนียมใบอนุญาตทำงาน

(๒) ใบเสร็จรับเงินค่าธรรมเนียมใบอนุญาตทำงาน (ฉบับจริง)

- วัน/เดือน/ปี ต้องสอดคล้องกับแบบ ทร.๓๘/๑
- หมายเลขประจำตัวคนต่างด้าวในใบเสร็จรับเงินฯต้องตรงกับใบทร.๓๘/๑
- ชื่อคนต่างด้าว ต้องสอดคล้องกับแบบ ทร.๓๘/๑
- อายุของการอนุญาตต้องสอดคล้องกับแบบ ทร.๓๘/๑

(๓) ใบอนุญาตเดินทางออกนอกเขตควบคุมบุคคลพื้นที่สูง

- รูปใบหน้า
- ชื่อ สกุล
- สถานที่ไปดำเนินการ
- ตราประทับอำเภอ/จังหวัดผู้อนุญาต
- ระยะเวลาการอนุญาต/วันหมดอายุ

(๔) ใบอนุญาตทำงาน

- หมายเลขประจำตัวคนต่างด้าว
- ชื่อคนต่างด้าว
- รูปใบหน้า
- นายจ้าง/สถานที่ทำงาน
- อายุใบอนุญาต/วันหมดอายุ
- รายการเปลี่ยน หรือเพิ่มท้องที่ หรือสถานที่ทำงาน

**๔.๑.๓ การตรวจสอบเบื้องต้นสำหรับใบอนุญาตทำงานและบัตรประจำตัวคนต่างด้าว
๓ สัญชาติ (พม่า ลาว กัมพูชา) บัตรสีชมพู, สีเขียว หรือสีอื่นๆ**

ซึ่งในปัจจุบันมีการยกเลิกการใช้บัตรดังกล่าวแล้ว แต่ทั้งนี้หากตรวจพบควรตรวจสอบเบื้องต้น ดังนี้

- วันหมดอายุใบอนุญาตทำงาน
- วันหมดอายุบัตรประจำตัวคนต่างด้าว
- วันเดือนปีที่ออกใบเสร็จรับเงิน
- ระยะเวลาการอนุญาตให้ทำงาน
- อายุระยะเวลาของการใช้ใบทร.๓๘/๑
- หนังสือเดินทาง (ถ้ามี)

กรณีบัตรอย่างใดอย่างหนึ่งหมดอายุหรือบัตรทั้งสองอย่างหมดอายุให้พิจารณาตรวจสอบใบเสร็จรับเงินคู่กับใบ ทร.๓๘/๑ เช่นเดียวกับการตรวจคนต่างด้าวทั่วไป

(ตัวอย่างแบบรับรองรายการทะเบียนประวัติ ก.ร. ๓๘/๑)

ท.ร.๓๘/๑

แบบรับรองรายการทะเบียนประวัติ
ของคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นกรณีพิเศษ

เลขประจำตัวคนต่างด้าว หมายเลขประจำตัวคนต่างด้าว

ชื่อ ชื่อคนต่างด้าว

เพศ ชาย สัญชาติ พม่า

วัน เดือน ปี เกิด -- 2517 อายุ 37 ปี

มารดาชื่อ สัญชาติ -

บิดาชื่อ สัญชาติ -

สถานที่เกิด -

ที่อยู่ขณะจัดทำทะเบียนประวัติ เลขที่ 328/168 ซอยเพชรพระอุมา 57 แขวงคลองสองต้นนุ่น

เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร [1011-043623-7]

จัดทำทะเบียนเมื่อ วันที่ 23 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2547

บันทึกเพิ่มเติม

 รูปใบหน้า/ส่วนสูง

เอกสารฉบับนี้ใช้ได้ถึงวันที่ 28 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2553 อายุของการใช้เอกสาร

กรณีที่เคยกำหนดเวลาแล้ว ต้องใช้ควบคู่กับใบเสร็จรับเงินค่าธรรมเนียมใบอนุญาตทำงานปัจจุบัน(ฉบับจริง)

1011-0000705
ถ่ายรูปเมื่อ 10/๐๘/2547

ปรับปรุงข้อมูลครั้งสุดท้าย วันที่ 5 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2552

รับรองว่าเป็นรายการจากฐานข้อมูลการทะเบียนราษฎร

วันที่ 25 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2554

(นางณัฏฐา มานิตานนท์)
ผู้ช่วยนายทะเบียนท้องถิ่นเขตลาดกระบัง

นายทะเบียน

(ตัวอย่างใบเสร็จรับเงินค่าธรรมเนียมใบอนุญาตทำงานของคนต่างด้าว)

เล่มที่ 74863

เลขที่ 051

ใบเสร็จรับเงิน

กรมการจัดหางาน
กระทรวงแรงงาน

ที่ทำการ สำนักงานจัดหางานกรุงเทพมหานครพื้นที่ 4

วันที่ 28 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2554

วัน เดือน ปี

เลขรับคำขอที่.....

ได้รับเงินจาก.....

ชื่อต่างด้าว

สัญชาติ.....พม่า.....หมายเลขประจำตัวคนต่างด้าว.....

หมายเลขประจำตัว

ชื่อนายจ้าง/สถานประกอบการ.....

ชื่อนายจ้าง/สถานประกอบการ

ตามรายละเอียดดังนี้

รายการ	จำนวนเงิน (บาท)
☒ ค่าธรรมเนียมในการยื่นคำขอ ฉบับละ 100 บาท	100
☒ ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตทำงาน	
☐ อายุไม่เกิน 3 เดือน	
☐ อายุไม่เกิน 6 เดือน	
☒ อายุไม่เกิน 1 ปี	1,800
☐ การอนุญาตให้ทำงานอื่น	
☐ การอนุญาตให้เปลี่ยนท้องที่ หรือสถานที่ทำงาน	
☐	
รวมเป็นเงินทั้งสิ้น (บาท) (หนึ่งพันเก้าร้อยบาทถ้วน)	1,900
(ตัวอักษร).....	

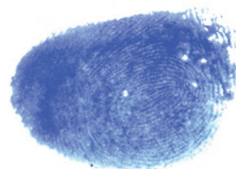
อายุการขออนุญาต

ได้รับเงินไว้เป็นการถูกต้องแล้ว

(ลงชื่อ).....ผู้รับเงิน

(นางอุไร เหมทานนท์)

ตำแหน่ง.....ข้าราชการแรงงานชำนาญการ.....

(ตัวอย่างใบอนุญาตทำงานของคนต่างด้าว)

ด้านหน้า

(ตัวอย่างใบอนุญาตทำงานของคนต่างด้าว)

ด้านใน

[Redacted]		หมายเลขประจำตัวคนต่างด้าว
หมายเลขประจำตัวคนต่างด้าว No. of an alien	ใบอนุญาตเลขที่ / Work permit No. [Redacted]	
	ชื่อผู้รับใบอนุญาต / Name of the Holder [Redacted]	ชื่อต่างด้าว
	เกิดวันที่ / Date of birth [Redacted]	
	เพศ / Sex หญิง	
สัญชาติ / Nationality พม่า 04	หมู่โลหิต / Blood Group	รูปใบหน้า
ท้องที่ที่ได้รับอนุญาตให้ทำงาน / Permitted locality of work จังหวัดกรุงเทพมหานคร	ที่ตั้งสถานที่ทำงาน / Address of place of work เลขที่ 597/97-98 ตรอกวัดจันทรีใน หมู่ที่ ตำบล/แขวงบางโคล่ อำเภอ/เขตบางคอแหลม จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10120	นายจ้าง/สถานที่ทำงาน
ลายมือชื่อผู้รับใบอนุญาต Signature of the Holder จิรัช ธีระ	ชื่อนายจ้าง / Name of the employer บริษัท เอกอนันต์ เพนท์ จำกัด	
ประเภทงานที่ได้รับอนุญาต / Permitted category of work ลักษณะงาน / Nature of work กรรมกรในกิจการรับจ้างทาสี	ตำแหน่งหน้าที่ / อาชีพ / วิชาชีพ / Title / Occupation / Profession กรรมกร	
เงื่อนไข / Conditions		
อายุใบอนุญาต / Period of the permit validity 2 ปี	ตั้งแต่วันที่ / Valid from 2-ก.พ.-2554	อายุใบอนุญาต
	ถึงวันที่ / until 31-ส.ค.-2555	
ออกให้ ณ จังหวัด / Issued at (Changwat) จังหวัดกรุงเทพมหานคร	ลายมือชื่อ Signature (นายณัฐพร เหลืองอร่าม) นักวิชาการแรงงานชำนาญการ	
	นายทะเบียน Registrar	

(ตัวอย่างใบอนุญาตทำงานของคนต่างด้าว)

ด้านใน

รายการเปลี่ยนหรือเพิ่มท้องที่หรือสถานที่ทำงาน
 Change or addition of locality of work or place of work details

ลำดับ No.	รายการ Items	ท้องที่ทำงานใหม่ New locality of work	สถานที่ทำงานใหม่ New place of work	นายทะเบียน Registrar

รายการเปลี่ยนหรือเพิ่มท้องที่หรือสถานที่ทำงาน
 Change or addition of locality of work or place of work details

ลำดับ No.	รายการ Items	ท้องที่ทำงานใหม่ New locality of work	สถานที่ทำงานใหม่ New place of work	นายทะเบียน Registrar

(ตัวอย่างใบอนุญาตเดินทางออกนอกเขตควบคุมบุคคลพื้นที่สูง)

ใบอนุญาต

ให้พลัดถิ่นทหารจีนคณะชาติ จีนฮั่นอพยพ จีนฮั่นอิสระ เดินทางออกนอกเขตควบคุมบุคคลพื้นที่สูง

อำเภอฝางจังหวัดเชียงใหม่เป็นการชั่วคราว

ที่ 15602/2547

ที่ว่าการอำเภอฝาง
ถนนโชตนา 50110

รูปใบหน้า

1 ตุลาคม 2547

ผู้ถือใบอนุญาตนี้ชื่อ... [Redacted] ...อายุ 25 ปี

ถือบัตรประจำตัว [Redacted] เลขที่ [Redacted]

ออกให้ ณ ที่ว่าการอำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ อยู่บ้าน หมู่ 12 ตำบล เวียง อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่

ตราประทับ
อำเภอ/จังหวัด
ผู้อนุญาต

สถานที่ไป

ระยะเวลา
การอนุญาต

ได้รับอนุญาตออกนอกเขตจังหวัดควบคุมเพื่อไป ... [Redacted] ...

ที่หางนุสส่วนจากโอเวียบเทอ ... [Redacted] ...

ตั้งแต่วันที่ 14 ตุลาคม 2547 ถึงวันที่ 13 เมษายน 2548

โดยจะทำงานและพักอาศัยอยู่ที่เลขที่ 106/203 หมู่ที่ ... ถนน ... ตำบล ... อำเภอ ... จังหวัด ...

ลายพิมพ์นิ้วมือขวา

(ผู้ถือใบอนุญาต)

หมายเหตุ 1. เมื่อผู้ได้รับอนุญาตเดินทางถึงท้องที่ปลายทางแล้วและเมื่อจะเดินทางกลับให้ไปรายงานตัวต่อเจ้าหน้าที่อำเภอ/กิ่งอำเภอหรือ สภ.กิ่งอำเภอ (ที่ใดที่หนึ่ง) สำหรับผู้ได้รับอนุญาตให้เดินทางไป กทม ให้ไปรายงานตัวที่สำนักงานตำรวจสันติบาลโดยให้ จันท รับรายงานตัวลงชื่อและตำแหน่งรับรายงานตัวด้านหลังใบอนุญาตนี้

2. ให้ไปขอรับใบอนุญาตทำงานที่สำนักงานจัดหางานกรุงเทพมหานครพื้นที่ (ในเขตกทม) สำนักงานจัดหางานจังหวัด (ในเขตจังหวัด)

3. เมื่อผู้ได้รับอนุญาตเดินทางกลับมายังภูมิลำเนาต้นทาง ให้ไปรายงานตัวต่อเจ้าหน้าที่จังหวัดหรือ อำเภอ/กิ่งอำเภอหรือ สภ.กิ่งอำเภอ (ที่ใดที่หนึ่ง) พร้อมคืนใบอนุญาตโดยทันที

4. ใบอนุญาตฉบับนี้ใช้คู่กับบัตรประจำตัว (จีน ทจร) จีนฮั่นอพยพ จีนฮั่นอิสระ

หมายเหตุ ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่มอบอำนาจให้นายอำเภอฝางปฏิบัติราชการแทนตามคำสั่งที่ 1566/2547 ลงวันที่ 21 มิถุนายน 2547

[Signature]

(ตัวอย่างใบอนุญาตทำงานของคนต่างด้าว มาตรา ๑๓ (ชนกลุ่มน้อย ชาวเขา พื้นที่สูง))

ใบอนุญาตเลขที่ [REDACTED] ต.ท.9 P.9
ใบอนุญาตทำงาน WORK PERMIT

นางสาว [REDACTED]
อิตตทช. [REDACTED]
งานซักโรคเสื้อผ้า

312/87 ซอยเสือใหญ่อุทิศ
ถนนรัชดาภิเษก แขวงลาดยาว
เขตจตุจักร กรุงเทพฯ

22 เมษายน 2547 25 ตุลาคม 2547

วันออกบัตร (นางทิพย์วัลย์ คูวิเชียร)
Date of issue (Authorized official)
ผู้อำนวยการสำนักจัดหางานกรุงเทพ 2

กรมการเจ้าหน้าที่
ใบอนุญาตทำงาน
WORK PERMIT

ต.ท.๑๖

ใบอนุญาตทำงานเลขที่ (Work Permit No.) [REDACTED]
ชื่อผู้รับใบอนุญาต (Name) [REDACTED]
วัน เดือน ปีเกิด 10-มี.ค.-2519 สัญชาติ กัมพูชา
Date of Birth Nationality
หนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางเลขที่ [REDACTED]
Passport or Other Travelling Document No.
ที่พักอาศัย (Address) 119/44 หมู่ที่ 8 ถนนนาเกลือ
ตำบลบางนา อำเภอบึงปัดตานี ปัตตานี 94000
สถานที่ทำงาน (Place of Work) 199/44 หมู่ที่ 8 ถนนนาเกลือ
ตำบลบางนา อำเภอบึงปัดตานี ปัตตานี 94000
ท้องถิ่นที่ได้รับอนุญาตให้ทำงาน (จังหวัด) ปัตตานี
Locality permitted to work (Province)
ประเภทงาน ผู้รับใช้ในบ้าน
Type of Work

IF

(ตัวอย่างใบอนุญาตทำงานของคนต่างด้าว สัญชาติ พม่า ลาว กัมพูชา ตามมติคณะรัฐมนตรี)

บัตรประจำตัวคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทย

กัมพูชา

ชื่อ

ชื่อสกุล

เกิดวันที่ 12 ธ.ค. 2519

ที่อยู่

6306 7463003

21 พ.ค. 2546 20 พ.ค. 2547

วันออกบัตร วันบัตรหมดอายุ ผู้อำนวยการทะเบียนกลาง

ใบอนุญาตทำงาน ทต.๑๕ กรมการจัดหางาน

ชื่อสถานประกอบการ/นายจ้าง ห้างหุ้นส่วนจำกัด
การค้าไม้แปรรูปส่งออก

สถานที่ทำงาน 22/2 หมู่ที่ 1 ต.คลองน้ำเค็ม
อ.แหลมสิงห์ จ.จันทบุรี

ประเภทงาน (3) แม่บ้าน

วันออกใบอนุญาต 21 พ.ค. 2546 อธิบดีกรมการจัดหางาน

วันสิ้นอายุใบอนุญาต 20 พ.ค. 2547 นเขตทะเบียน

(ตัวอย่างใบอนุญาตทำงานของคนต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมาย)

ชื่อเจ้าของใบอนุญาต

ลายมือชื่อผู้รับใบอนุญาต
Signature of the work permit holder

1051 2547 002407

ใบอนุญาตเลขที่
Work permit No.

วันที่ออกใบอนุญาต
Date of issue

ออกให้ ณ จังหวัด
Issued at Province

ชื่อผู้รับใบอนุญาต
Name

วัน 2 เดือน 11 ปีเกิด 2491 สัญชาติ เกาหลีใต้
Date of Birth Nationality

WP.4

ใบอนุญาตทำงาน
WORK PERMIT

กรมการจัดหางาน
DEPARTMENT OF EMPLOYMENT

กระทรวงแรงงาน
MINISTRY OF LABOUR

วันที่ 29 เดือน 5 ปี 2547

จะเจิมกำกับตราประทับแล้ว

ตามใบเสร็จเลขที่ 29-2547

หน้า 3

๔.๒ การตรวจสอบและรวบรวมพยานหลักฐานในสถานที่เกิดเหตุ

เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติสามารถควบคุมพื้นที่เกิดเหตุได้แล้ว สิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งในการปฏิบัติเมื่อพบว่ามี การกระทำผิดฐานค้ามนุษย์คือ การรวบรวมพยานหลักฐานในที่เกิดเหตุ ซึ่งการจะใช้สิ่งของหรือเอกสารใด เพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานนั้นเบื้องต้นควรทราบก่อนว่า การกระทำผิดฐานค้ามนุษย์ที่ตรวจพบมีลักษณะเป็น การกระทำผิดในรูปแบบใด ทั้งนี้ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑

ได้แบ่งลักษณะของการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากการค้ามนุษย์ไว้ ๘ รูปแบบ ได้แก่

๑. การแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณี

๒. การผลิตหรือเผยแพร่วัตถุหรือสื่อลามก

๓. การแสวงหาประโยชน์ทางเพศในรูปแบบอื่น

๔. การเอาคนลงเป็นทาส

๕. การนำคนมาขอตาน

๖. การบังคับใช้แรงงานหรือบริการ ซึ่งกฎหมายให้คำนิยามว่า การข่มขืนใจให้ทำงานหรือให้บริการ โดย ทำให้กลัวว่าจะเกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย เสรีภาพ ชื่อเสียง หรือทรัพย์สินของบุคคลนั้นเองหรือของผู้อื่น โดย ชูเชี่ยวด้วยประการใดๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือโดยทำให้บุคคลนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้

๗. การบังคับต้อวาระเพื่อการค้า

๘. การอื่นใดที่คล้ายคลึงกันอันเป็นการขูดรีดบุคคล ไม่ว่าบุคคลนั้นจะยินยอมหรือไม่ ก็ตาม

ดังนั้น ก่อนเข้าตรวจค้นแต่ละครั้งเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติจะต้องตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นก่อนว่าเหตุ ที่เกิดขึ้นเป็นการค้ามนุษย์ในรูปแบบหรือลักษณะใด เนื่องจากเมื่อเข้าตรวจค้นแล้วในการตรวจสอบสถานที่ เกิดเหตุจะได้ทราบว่า จะต้องตรวจยึดสิ่งของใดเพื่อนำประกอบเป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีกับ ผู้กระทำความผิด ทั้งนี้ การค้ามนุษย์แต่ละรูปแบบอาจมีกฎหมายอื่นๆ ที่จะต้องดำเนินคดีควบคู่กันไปด้วย หรือหาก ไม่พบว่าเป็นความผิดฐานค้ามนุษย์ก็อาจเป็นความผิดอาญาฐานอื่นที่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติจะต้องจับกุมหรือ ส่งเรื่องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการก็อาจเป็นได้ โดยในการปฏิบัติหน้าที่เชิงสหวิชาชีพเจ้าหน้าที่ ผู้ปฏิบัติหลักหรือเจ้าหน้าที่ผู้เข้าไปปฏิบัติเบื้องต้นจะต้องทราบเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม การค้ามนุษย์ฯ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างดี เพื่อที่จะได้ประสานแจ้งเจ้าหน้าที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือ พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปร่วมปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สำนักงานตำรวจแห่งชาติมอบหมายให้กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ รวบรวมสถิติคดีค้ามนุษย์ทั่วประเทศในปี ๒๕๕๑-๒๕๕๓ พบว่า คดีค้ามนุษย์ในรูปแบบการแสวงหาประโยชน์ จากการค้าประเวณีมีสถิติเกิดขึ้นเป็นลำดับแรก รองลงมา ได้แก่ การค้ามนุษย์ในรูปแบบการแสวงหาประโยชน์ จากการบังคับใช้แรงงานหรือบริการ โดยเฉพาะแรงงานประมงทางทะเล และการนำคนมาขอตาน ตามลำดับ ดังนั้น คู่มือฉบับนี้จะอธิบายการตรวจสอบและรวบรวมพยานหลักฐานในสถานที่เกิดเหตุคดีค้ามนุษย์ใน ๓ รูปแบบ ได้แก่

- (๑) การแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณี
 - (๒) การบังคับใช้แรงงานหรือบริการ
 - (๒.๑) การบังคับใช้แรงงานหรือบริการทั่วไป
 - (๒.๒) การบังคับใช้แรงงานในเรือประมง
 - (๓) การนำคนมาขอตาน
- โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๓

๔.๒.๑ การแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณี

คดีค้ามนุษย์ในรูปแบบการแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณี มักเกิดในสถานบริการเป็นส่วนใหญ่ และผู้เสียหายส่วนใหญ่เป็นบุคคลต่างด้าวจากประเทศเพื่อนบ้านเนื่องจากบุคคลต่างด้าวเหล่านี้มักจะแสวงหาความเป็นอยู่ที่ดีกว่า จึงอพยพเข้ามาประกอบอาชีพในประเทศไทย ประกอบกับปัจจุบันคนไทยไม่นิยมประกอบอาชีพกรรมกร และงานบ้าน โดยเฉพาะงานประมงทะเล ทำให้รัฐบาลไทยจึงมีนโยบายเปิดให้มีการจดทะเบียนแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในประเทศไทย แต่การจดทะเบียนมีหลายขั้นตอนและมีหน่วยงานหลายหน่วยงานเข้ามาดำเนินการจึงทำให้เกิดความยุ่งยาก และเกิดกระบวนการนายหน้าเข้ามาดำเนินการ ทำให้นายจ้างส่วนใหญ่ยังนิยมแรงงานที่ผิดกฎหมายเนื่องจากเสียค่าใช้จ่ายน้อย จึงทำให้แรงงานที่ผิดกฎหมายตกอยู่ในสภาพที่เสี่ยงต่อการนำมาแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบในรูปแบบต่างๆ และเนื่องจากผู้เสียหายส่วนใหญ่เป็นบุคคลต่างด้าว ดังนั้น การรวบรวมพยานหลักฐานจึงต้องดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ และต้องเชื่อมโยงระหว่างภายในและนอกประเทศ

^๓ ภาพจากกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์

ข้อบ่งชี้ว่าได้มีการคำนวนในสถานบริการ

- มีการกักขังหน่วงเหนี่ยว ข่มขู่ ใช้กำลังประทุษร้าย โดยสังเกตจากหลายปัจจัย เช่น มีชายฉกรรจ์คอยควบคุมพนักงาน มีการล็อคอประตูห้องจากด้านนอก มีการยึดบัตรประจำตัว หนังสือเดินทาง หรือทรัพย์สินของผู้เสียหายไว้ (โดยปกติจะอยู่ที่เจ้าของร้าน) พนักงานไม่พูดคุยหยอกล้อกับเจ้าหน้าที่ที่เข้าตรวจสอบ
- มีการขูดรีดในลักษณะต่างๆ เช่น ให้อำนาจเงินและคิดดอกเบี้ยในอัตราสูง คิดค่าที่พัก ค่าอาหาร ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าเดินทางในอัตราที่แพงมาก

การรวบรวมพยานหลักฐานในคดีคำนวน รูปแบบการแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณี มีความจำเป็นจะต้องทราบเกี่ยวกับรูปแบบการค้าประเวณี ซึ่งมีการพัฒนารูปแบบและวิธีการค้าประเวณี ที่เปลี่ยนแปลงไป ดังนั้น จึงควรศึกษาข้อมูลรูปแบบการค้าประเวณีของประเทศไทยในรูปแบบต่างๆ ประกอบการพิจารณารวบรวมพยานหลักฐานด้วย ดังนี้

รูปแบบ “การค้าประเวณี” ของประเทศไทย

ในอดีตถึงปัจจุบัน อาจแบ่งได้เป็น ๓ กลุ่ม มีรูปแบบการให้บริการจำนวน ๑๙ รูปแบบดังต่อไปนี้

๑. กลุ่มการค้าประเวณีในสถานค้าประเวณีโดยตรง มี ๗ รูปแบบ คือ

(๑.๑) สถานค้าประเวณีโดยตรงหรือซ่องโสเภณี โดยการจัดให้มีหญิงโสเภณีขายบริการร่วมประเวณีกับชายในสถานค้าประเวณีโดยจัดห้องไว้เฉพาะสำหรับการค้าประเวณี

(๑.๒) สถานบริการประเภทอาบอบนวด ซึ่งขออนุญาตเป็นสถานบริการ ตามมาตรา ๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ แต่ก็เป็นที่ทราบกันว่าการดำเนินการให้มีการค้าประเวณี เช่นเดียวกับ ข้อ ๑.๑

(๑.๓) สถานนวดแผนไทยหรือนวดแผนโบราณ นวดน้ำมัน ตลอดจนสถานประกอบการสปาบางแห่งทั้งที่ถูกต้องและไม่ถูกต้องตามกฎหมาย แต่พบว่า ยังคงมีการลักลอบบริการแอบแฝงการค้าประเวณีในสถานที่ดังกล่าวอยู่เป็นบางแห่ง

(๑.๔) โรงแรมขนาดเล็ก หรือโรงแรมมานูรีที่จัดให้มีหญิงบริการค้าประเวณีแก่ลูกค้าหรือโดยให้พนักงานจัดหาหญิงบริการประเวณีแก่ลูกค้าโดยได้รับค่าตอบแทน มีแมงดาป็นธุระจัดหา

(๑.๕) สถานบริการคาราโอเกะบังหน้า ซึ่งมีหญิงบริการร้องเพลงหรือผสมเครื่องดื่ม มีการจัดสถานที่ตลอดจนแสง สี เสียงไปในทางที่ล่อแหลม และมีการจัดห้องแยกเป็นการเฉพาะสำหรับลูกค้าและหญิงบริการ

(๑.๖) ร้านตัดผมบางประเภท ส่วนใหญ่จะเป็นร้านที่มีพนักงานตัดผมเป็นผู้หญิง และมีการแยกห้องบริการมิดชิดเป็นการเฉพาะ

(๑.๗) หอพักของหญิงโดยตรง มักมีการติดต่อโดยตรงระหว่างผู้ชายกับผู้หญิงบริการทางเพศ และมีการจ่ายค่าบริการทางเพศโดยตรงกับแขกที่มาบริการโดยตรง

๒. กลุ่มสถานค้าประเวณีในลักษณะสถานที่ติดต่อเพื่อการค้าประเวณี มี ๓ รูปแบบ

(๒.๑) สถานที่ที่จัดให้มีหญิงไว้บริการให้ขายเลือก แล้วพาไปร่วมประเวณีที่อื่น อาจเป็นลักษณะบ้านเช่า หรือโรงแรม มีการจัดสถานที่ให้ผู้รับบริการสามารถเลือกผู้ให้บริการได้และพากันไปร่วมหลับนอนกันที่สถานที่อื่นๆ

(๒.๒) สถานบริการประเภทคาราโอเกะ คอกเทลเลาจ์ หรือคาเฟ่ ซึ่งจะมีหญิงนั่งบริการแก่ลูกค้าภายในสถานที่ดังกล่าวไม่มีการค้าบริการแต่พนักงานจะได้รับเฉพาะค่าดื่ม และเมื่อตกลงราคากันได้ก็จะไปให้บริการทางเพศกับแขกในสถานที่อื่นๆ ข้างนอกโดยอาจเหมาค่าดื่มจากสถานบริการหรือสถานประกอบการนั้นๆ ที่มีส่วนรับรู้ด้วย

(๒.๓) บาร์อะโกโก้ โคโยตี้ หญิงเต้นเดินแบบโชว์บนเวที การให้บริการทางเพศมักเกิดขึ้นเมื่อพนักงานเต้นเลิกลังาน และมักเป็นการติดต่อกันเองระหว่างแขกมาเที่ยวกับผู้หญิงบริการในบาร์อะโกโก้หรือโคโยตี้ เดินแบบโชว์บนเวทีถูกใจกับแขกมาเที่ยวก็จะมีการตกลงราคากับลูกค้าและพากันไปหลับนอนที่สถานที่อื่นๆ นอกสถานบริการ

๓. กลุ่มอื่นๆ มี ๔ รูปแบบ

(๓.๑) การค้าประเวณีตามสถานที่หรือถนนสาธารณะ : โดยยื่นในลักษณะเสนอตัวติดต่อบริเวณให้ลูกค้าทั้งที่ขึ้นขี่ยานพาหนะหรือเดินเท้ามาใช้บริการ (Hooker) พบเห็นเป็นจำนวนมากบริเวณท้องสนามหลวงหรือบริเวณโดยรอบสวนลุมพินี ตลอดจนย่านเพชรบุรีตัดใหม่ เมื่อติดต่อกลางราคากันก็จะพากันไปหลับนอนกันที่อื่น

(๓.๒) การค้าประเวณีโดยมีเอเยนต์หรือนายหน้าเป็นธุระจัดหาให้มีการค้าประเวณี : มีภาษาเรียกกันว่า มาม่าซัง ซึ่งก็คือ แมงดาที่รับเป็นธุระจัดหาผู้ให้บริการทางเพศให้ โดยการติดต่อทางโทรศัพท์ เรียกอีกอย่างหนึ่งว่านางทางโทรศัพท์ เมื่อตกลงการซื้อขายกันได้แล้ว ผู้ที่เป็นธุระจัดหา ก็พาหญิงบริการไปพบกับแขก และเมื่อจ่ายเงินก็จะรับส่วนแบ่งเปอร์เซ็นต์ตามแต่จะตกลงกัน

(๓.๓) การค้าประเวณีในลักษณะเครือข่ายของหญิงบริการด้วยตนเอง : อาจไม่มีมาม่าซังเป็นตัวกลางหากแต่หญิงบริการซึ่งค้าประเวณีด้วยกันจะติดต่อลูกค้าให้แก่กันและกันทางโทรศัพท์ โดยมีการแนะนำหญิงอื่นให้แก่ลูกค้าเพื่อการค้าประเวณี อาจมีหรือไม่มีการแบ่งเปอร์เซ็นต์กับหญิงบริการตามแต่จะตกลงกัน

(๓.๔) การค้าประเวณีแฝงผ่านทางนิตยสาร หรือสื่อสิ่งพิมพ์อื่นโดยใช้ข้อความหรือภาพที่สื่อถึงการค้าประเวณีโดยทางอ้อม และสามารถคาดเดาเข้าใจได้ เช่น บริการเพื่อนเที่ยวคลายเหงาบริการ Escort ทั้งชายและหญิง

(๓.๕) การค้าประเวณีทางโทรศัพท์ ระบบ ๑๙๐๐ xxx xxxx : โดยในปัจจุบัน จะเป็นรูปแบบที่มีหญิงบริการพูดคุยกับลูกค้า และมีคำพูด หรือส่งเสียง สำเนียงวาจาส่อไปในทางลามก หรือมีเจตน์เจานที่จะให้ลูกค้าสำเร็จความใคร่ทางกามารมณ์

(๓.๖) การค้าประเวณีทางอินเทอร์เน็ต : โดยการนำเสนอการค้าประเวณีในทางอินเทอร์เน็ต ในโปรแกรมหรือจะเป็นเวปเพจทั้งในแบบการโฆษณาหาลูกค้าโดยตรงและโดยอ้อม โดยสื่อความหมายดังกล่าว หรือทางระบบห้องแชต (chat room) เช่น เอ็มเอสเอ็น (MSN), PIRCH, ICQ เป็นต้น เมื่อตกลงราคากันได้ ก็จะนัดหมายกันไปซื้อขายบริการทางเพศบางกรณีอาจออกมาในรูปของการ “ขายวิว” ทางเว็บแคมโชว์ เปิดเผยร่างกาย หรือแสดงการร่วมเพศ เพื่อให้อีกฝ่ายสำเร็จความใคร่ โดยอาจแลกเปลี่ยน โดยการให้ซื้อบัตรเติมเงิน บอกรหัสซึ่งทั้งสองฝ่ายจะไม่ได้เจอตัวตนกันจริงๆ ซึ่งเฉพาะกรณีขายวิวนี้ ยังเป็นประเด็นถกเถียงกันว่า จะเข้าข่าย การค้าประเวณีหรือไม่ เพราะยังไม่มี การติดต่อหรือส่อเจตนา กันอย่างชัดเจนโดยตรงเหมือนกรณีอื่นๆ

(๓.๗) การค้าประเวณีโดยการหาคนเลี้ยงดูหลายคน : โดยได้รับค่าตอบแทนเป็นรายเดือน ในแต่ละราย โดยหญิงบริการบางคนอาจมีคนเลี้ยงดูมากกว่า ๒ ราย จากการตรวจสอบพบว่า บางส่วนยังเป็น นักศึกษา หรือพนักงานระดับปฏิบัติที่ต้องการเงินเป็นค่าตอบแทน หรือค่าเลี้ยงดู โดยแลกกับการให้บริการ ทางเพศดังกล่าว ส่วนใหญ่มักเป็นการค้าประเวณีสมัครใจยอมรับการกระทำ

(๓.๘) การค้าประเวณีที่แฝงอยู่ในอาชีพอื่น แต่เป็นที่รู้จักกันในวงการ : เช่น แคตตี้สนามกอล์ฟ กลางคืนบางแห่ง หรือผู้หญิงจัดเต็มโต๊ะสนุกเกอร์บางแห่ง หรือพริตตี้ (Pretty) หญิงเชียร์ลีดเดอร์รูปแบบต่างๆ ซึ่งบางส่วนก็มีการแฝงการเสนอบริการทางเพศโดยมีค่าตอบแทนซึ่งพบเห็นได้อยู่เสมอ

(๓.๙) การค้าประเวณีในลักษณะองค์กรอาชญากรรม (Organized Crime) : ถือได้ว่าเป็นธุรกิจ ที่ส่งผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของบ้านเมืองมากกว่ารูปแบบอื่นๆ และปัจจุบันมีแนวโน้มจะสูงขึ้นเรื่อยๆ ในรูปแบบของการค้ามนุษย์ (Human Trafficking) ประเทศไทยนับว่าเป็นประเทศหนึ่ง มีการค้ามนุษย์ทั้งเป็น ต้นทางทางผ่านและปลายทางจากการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณี (Transnational Sexual Exploitation)

ดังนั้น จึงเห็นได้ว่ารูปแบบของการค้าประเวณีมีหลากหลายรูปแบบ ซึ่งแต่ละรูปแบบอาจใช้ พยานหลักฐานที่แตกต่างกัน แต่พอจะสรุปแนวทางในการรวบรวมพยานหลักฐานได้ดังนี้

(๑) หากเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติใช้วิธีการสืบสวนโดยใช้วิธีการล่อซื้อ ซึ่งเป็นการสืบสวนที่มีคุณค่า ช่วยให้ได้หลักฐานเป็นที่น่าพอใจ เป้าหมายหลักก็เพื่อพิสูจน์ว่า มีการขายบริการทางเพศจริง เช่น การส่งตำรวจ แฝงตัวเป็นนักเที่ยวเข้าไปใช้บริการในสถานที่เกิดเหตุ ก่อนดำเนินการเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติจะต้องนำธนบัตรที่จะ ใช้ซื้อบริการหญิงขายบริการ มาทำสัญลักษณ์และลงประจำวันที่เป็นหลักฐานว่า จะนำธนบัตรดังกล่าวไป ล่อซื้อ ดังนั้น หลักฐานที่สำคัญอย่างแรกที่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติจะต้องเก็บไว้เป็นหลักฐานคือ ธนบัตรที่ใช้ล่อซื้อ ดังกล่าว โดยจะต้องยืนยันได้ว่าธนบัตรอยู่ในการครอบครองของผู้ใด (ถ่ายรูปขณะตรวจพบเป็นหลักฐาน)

(๒) หลักฐานที่แสดงว่ามีการค้าประเวณี เช่น ถูยงอนามัย ครีมสำหรับใช้หล่อลื่นขณะร่วมเพศ ตัว หรือเอกสารใดๆ ที่ผู้ประกอบการทำขึ้นเพื่อเป็นหลักฐานในการจ่ายเงินให้กับหญิงขายบริการ หรือเพื่อให้ทราบจำนวนครั้งหรือวงรอบในการค้าประเวณี

(๓) เอกสารเกี่ยวกับสถานที่เกิดเหตุ ได้แก่ ใบอนุญาตประกอบการ ใบอนุญาตขายบุหรี่ยาสูบหรือสุรา เอกสารแสดงกรรมสิทธิ์หรือการครอบครองอาคารที่เกิดเหตุ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการขยายผลให้ทราบว่าผู้ประกอบการที่แท้จริงคือผู้ใด

(๔) หลักฐานเกี่ยวกับบัตรประจำตัวประชาชน หนังสือเดินทางของผู้เสียหายหรือผู้ต้องสงสัยที่อยู่ในสถานที่เกิดเหตุ ทั้งนี้ ควรถ่ายรูปหรือถ่ายวิดีโอไว้เป็นหลักฐานว่า ถูกเก็บไว้ที่ใดหรือเก็บในลักษณะซุกซ่อนหรือไม่ เพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานกรณีผู้เสียหายยืนยันว่าถูกยึดเอกสารดังกล่าวไว้

(๕) หลักฐานทางการเงิน เช่น สมุดบัญชีธนาคาร บัตรเอทีเอ็ม หลักฐานการส่งเงิน เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อเป็นหลักฐานในการตรวจสอบรายได้ของหญิงบริการและเพื่อใช้เป็นหลักฐานในการสืบสวนความผิดฐานฟอกเงินอีกส่วนหนึ่ง

(๖) หลักฐานเพื่อเป็นหลักฐานกรณีการพันนาการ เช่น กุญแจประตู กุญแจมือ โซตรวน

(๗) หลักฐานทางการสื่อสาร เช่น โทรศัพท์มือถือ ใบเสร็จรับเงินค่าโทรศัพท์ จดหมายติดต่อกับผู้อื่น เพื่อใช้เป็นประโยชน์ในการสืบหาและเชื่อมโยงขบวนการค้ายาเสพติด

(๘) หากเป็นคนต่างด้าวให้ตรวจยึดหลักฐานการเข้าเมือง ใบอนุญาตทำงาน หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อตรวจสอบหานายจ้างและผู้เกี่ยวข้อง

(๙) รถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ที่จอดใกล้เคียงสถานที่เกิดเหตุ ควรทำการตรวจสอบ เนื่องจากอาจมีพยานเอกสารที่เกี่ยวข้องอยู่ภายใน

(๑๐) หากเป็นกรณีใช้วิธีล่อซื้อหญิงบริการไปใช้บริการนอกสถานที่เกิดเหตุ เช่น โรงแรม ให้ตรวจยึดรถจักรยานยนต์หรือรถยนต์ที่ใช้ส่งหญิงบริการเป็นของกลางประกอบการดำเนินคดี และตรวจสอบทะเบียนรถเพื่อให้ทราบผู้เป็นกรรมสิทธิ์หรือผู้ครอบครอง และหาความเชื่อมโยงว่าเหตุใดจึงนำมาใช้ในสถานที่เกิดเหตุ

(๑๑) เสื้อผ้าเครื่องใช้ของหญิงบริการหรือผู้เสียหายจะต้องนำเป็นหลักฐาน เพื่อแสดงให้เห็นว่าหญิงบริการหรือผู้เสียหายพักอาศัยอยู่ในที่เกิดเหตุ เพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานป้องกันการต่อสู้ว่าหญิงเข้ามาบริการเองโดยที่ผู้ประกอบการไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง

(๑๒) หากเป็นกรณีการค้ายาเสพติดทางอินเทอร์เน็ต จะต้องตรวจสอบและตรวจยึดหลักฐานการใช้อินเทอร์เน็ต เช่น จากเครื่องคอมพิวเตอร์ โน้ตบุ๊ก หรือแท็บเล็ตในที่เกิดเหตุ ทั้งนี้ ในการดำเนินการเก็บหลักฐานจะต้องใช้พนักงานเจ้าหน้าที่ตาม พระราชบัญญัติคอมพิวเตอร์ฯ เข้ามาร่วมเก็บพยานหลักฐานตามกฎหมายด้วย

กรณีเป็นการค้ายาเสพติดในรูปแบบการค้าประเวณีข้ามชาติ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติจะต้องตรวจสอบหลักฐานการเข้า-ออกของผู้เสียหายจากสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง หลักฐานการขอหนังสือเดินทางจากกองหนังสือเดินทาง กระทรวงการต่างประเทศ หลักฐานการขอวีซ่าเข้าประเทศปลายทาง หลักฐานการซื้อตัวเครื่องบิน และตรวจสอบบุคคลในเที่ยวบินที่เดินทางเข้าและออกประเทศดังกล่าว แล้วนำข้อมูลมาเชื่อมโยงกันเพื่อสามารถวิเคราะห์หาผู้นำพาผู้เสียหายไปค้าประเวณีซึ่งเป็นหนึ่งในขบวนการค้ายาเสพติดมาดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป

และในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติจะต้องนำกฎหมายที่เกี่ยวข้องมาพิจารณาด้วย เช่น หากเข้าข่ายเป็นสถานบริการจะต้องนำพระราชบัญญัติสถานบริการ ซึ่งกฎหมายฉบับที่ใช้อยู่ในปัจจุบันคือ ฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๔๗ (ฉบับที่ ๑ ออกเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๙) มาใช้พิจารณา โดยในการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติจะต้องตรวจสอบสภาพบริเวณสถานที่เกิดเหตุว่ามีสภาพเป็นสถานบริการตามที่กฎหมายบัญญัติไว้หรือไม่ และพิจารณาดำเนินคดีตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องด้วย เช่น ความผิดตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙

คำว่า “สถานบริการ” หมายความว่า สถานที่ที่สร้างขึ้นเพื่อให้บริการโดยหวังประโยชน์ในทางการค้า ซึ่งได้กำหนดไว้ในมาตรา ๓ ดังต่อไปนี้

(๑) สถานเต้นรำ รำวง หรือรองเง็ง เป็นปกติระบุประเภทที่มีและประเภทที่ไม่มีคูบริการ (disco theque มีพลอร์สำหรับเต้น)

(๒) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายและบริการ โดยมีผู้บ่มเรอ สำหรับปรนนิบัติลูกค้า (ร้านอาหารประเภท no hand)

(๓) สถานอาบน้ำ นวด หรืออบตัว ซึ่งมีผู้บริการให้แก่ลูกค้า (อาบอบนวด, สปาต่างๆ) เว้นแต่

(ก) สถานที่ซึ่งผู้บริการได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะสาขา การแพทย์แผนไทย ประเภทการนวดไทยตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ หรือได้รับยกเว้นไม่ต้องขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะ สาขากายภาพบำบัดแผนไทยประเภทการนวดไทยตามกฎหมายดังกล่าว หรือสถาน พยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

(ข) สถานที่เพื่อสุขภาพหรือเพื่อเสริมสวยที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย หรือ

(ค) สถานที่อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๔) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายหรือให้บริการ โดยมีรูปแบบ อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(ก) มีดนตรี การแสดงดนตรี หรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง และยินยอมหรือ ปล่อยให้พลละเลยให้นักรื่อง นักแสดง หรือพนักงานอื่นใด นั่งกับลูกค้า (คาเฟ่ ผับ บาร์ ที่ให้นักรื่อง นักแสดง หรือพนักงานนั่งกับลูกค้า)

(ข) มีการจัดอุปกรณ์การร้องเพลงประกอบดนตรีให้แก่ลูกค้า โดยจัดให้มีผู้บริการขับร้อง เพลงกับลูกค้า หรือยินยอมหรือปล่อยให้พนักงานอื่นใดนั่งกับลูกค้า (คารา โอเกะหรือร้านอาหารที่ลูกค้าสามารถขึ้นร้องเพลงได้)

(ค) มีการเต้นหรือยินยอมให้มีการเต้น หรือจัดให้มีการแสดงเต้น เช่น การเต้นบนเวที หรือการเต้นบริเวณโต๊ะอาหารหรือเครื่องดื่ม (ผู้บ่าวต่างๆ ที่ไม่มีฟลอร์สำหรับเต้นรำ โดยเฉพาะ)

(ง) มีลักษณะของสถานที่ การจัดแสงหรือเสียง หรืออุปกรณ์อื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๕) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่าย โดยจัดให้มีการแสดงดนตรีหรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง ซึ่งปิดทำการหลังเวลา ๒๔.๐๐ นาฬิกา (ร้านอาหารที่มีดนตรีแต่ไม่มีนักร้อง นักแสดง หรือพนักงานนั่งกับลูกค้า)

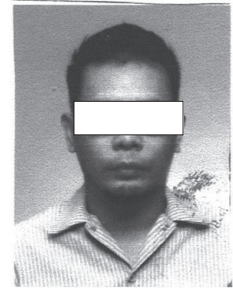
(๖) สถานที่อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้ใดเปิดดำเนินกิจการเพื่อหวังประโยชน์ทางการค้าอันมีลักษณะตาม ๖ ข้างต้นจะต้องได้รับการอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ หากผู้ใดเปิดสถานบริการโดยไม่ได้รับอนุญาตก็จะมีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(ตัวอย่างใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ)

แบบ สป.2

ใบอนุญาต
ให้ตั้งสถานบริการ
ประจำปี พุทธศักราช 2555

เลขที่ 256 / 2555

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509

อนุญาตให้ สัญชาติ ไทย
อายุ 29 ปี เลขประจำตัวประชาชน อยู่บ้านเลขที่
ครอบครัว/ชอย - ถนน - ตำบล/แขวง หนองปรือ
อำเภอ/เขต บางละมุง จังหวัด ชลบุรี
ตั้งสถานบริการตามมาตรา 3(4)
โดยใช้ชื่อสถานบริการเป็นภาษาไทยว่า
ตั้งอยู่เลขที่

- (/) ในเขตอันมีปริมาณจำกัดเพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ
() นอกเขตอันมีปริมาณจำกัดเพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ

โดยมีปริมาณพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตให้ตั้งสถานบริการรวมทั้งสิ้น 190.00 ตารางเมตร
ทั้งนี้ให้เปิดทำการได้ระหว่างเวลา 18:00 น. - 01:00 น.

อนุญาต ณ วันที่ 1 เดือน มกราคม พ.ศ. 2555

ลงชื่อ

(นายกัณธรณ์ เกียรตินิย)

พนักงานเจ้าหน้าที่

ตำแหน่งรองผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี ปฏิบัติราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี

หมายเหตุ ใบอนุญาตนี้ให้ใช้ได้จนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2555

เล่มที่ 629147

เลขที่ 071

ใบเสร็จรับเงิน

ในราชการกรมการปกครอง

ที่ทำการ..... กรุงเทพมหานคร

วันที่..... เดือน 14 พ.ค. 2555 พ.ศ.....

ได้รับเงินจาก.....

เป็นค่า..... ธรรมเข็มต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการที่ ๑๕๖/๒๕๕๕ กรุงเทพมหานคร

จำนวน 6,000 บาท - สตางค์ (ตัวอักษร..... หกพันบาทถ้วน.....)

ไว้เป็นการถูกต้องแล้ว

(ลงชื่อ)..... ผู้รับเงิน

(ตำแหน่ง)..... นายอิทธิกร ปัทมกิจ
(เจ้าหน้าที่การเงิน)

ใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการนั้น ไม่ว่าจะอนุญาต ณ วันที่ใดก็ตาม จะมีอายุถึงแค่สิ้นปีนั้นๆ เท่านั้น ใบอนุญาตจะระบุรายละเอียดเกี่ยวกับผู้รับใบอนุญาต สถานที่ ขนาดพื้นที่ และเวลาเปิด-ปิด ของสถานบริการ นั้นๆ หากมีการเปลี่ยนแปลงต้องแจ้งและยื่นขออนุญาตต่อผู้มีอำนาจ ผู้ยื่นขอตั้งสถานบริการจะต้องได้รับการตรวจสอบประวัติว่ามีคุณสมบัติเหมาะสม ดังนี้

๑. อายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
๒. ไม่เป็นผู้ประพฤติดีเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรม
๓. ไม่เป็นผู้วิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
๔. ไม่เป็นผู้เจ็บป่วยด้วยโรคติดต่ออันเป็นที่รังเกียจของสังคม โรคพิษสุราเรื้อรัง หรือโรคยาเสพติดให้โทษอย่างร้ายแรง
๕. ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษในความผิดเกี่ยวกับเพศ ตามประมวลกฎหมายอาญาในความผิดว่าด้วยการค้าหญิง และเด็ก

โดยผู้ประสงค์จะรับอนุญาตต้องยื่นขอที่ทำการอำเภอ (สำหรับในต่างจังหวัด) และสถานีตำรวจ (สำหรับกรุงเทพมหานคร) เมื่อได้รับการพิมพ์มือที่สถานีตำรวจและส่งไปตรวจสอบประวัติการต้องโทษแล้ว หากเป็นการขออนุญาตในปีแรกก็ต้องรอจนได้รับการอนุญาตเป็นที่เรียบร้อย จึงจะสามารถเปิดดำเนินการได้ แต่หากเป็นการขออนุญาตในปีต่อไป เมื่อได้รับหนังสือจากที่ว่าการอำเภอส่งถึงสถานีตำรวจให้ทำการพิมพ์มือตรวจสอบประวัติแล้ว ก็ให้อนุมัติเปิดสถานบริการต่อไปได้ แม้ใบอนุญาตฯ ยังไม่ได้รับการอนุญาต

หลังจากที่ได้รับอนุญาตเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้รับอนุญาตก็มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายหลายประการ เพื่อควบคุมสถานบริการให้ดำเนินกิจการได้อย่างสงบเรียบร้อย โดยมีข้อกำหนดหลายข้อไว้ควบคุมผู้รับใบอนุญาต เจ้าของ ผู้ดูแล นิติบุคคล กรรมการผู้จัดการของสถานบริการดังกล่าว พอสรุปได้เป็นข้อๆ ดังนี้

- สถานบริการต้องไม่ปล่อยปละละเลยให้ผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ ซึ่งมีได้ทำงานในสถานบริการนั้น เข้าไปในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ โดยสถานบริการต้องจัดผู้ตรวจสอบบัตรประชาชนหรือเอกสารแสดงอายุของผู้ที่จะเข้าใช้บริการทุกครั้ง (มาตรา ๑๖/๑)
- สถานบริการต้องจัดทำบัตรประวัติของพนักงานก่อนเริ่มเข้าทำงานในสถานบริการ และคอยปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ รวมทั้งให้พนักงานติดหมายเลขประจำตัวในสถานบริการให้ชัดเจน (มาตรา ๑๔), (มาตรา ๑๗)
- สถานบริการต้องไม่ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการนำอาวุธเข้าไปในสถานบริการ เว้นแต่เป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ซึ่งอยู่ในเครื่องแบบและนำเข้าไปเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย (มาตรา ๑๖ (๖))
- สถานบริการต้องไม่รับเด็กอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์เข้าทำงาน (มาตรา ๑๖ (๑))
- สถานบริการต้องไม่จำหน่ายสุรา ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้มีอาการมึนเมาจนประพฤตินุญชาหรือครองสติไม่ได้เข้าไป หรืออยู่ในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ (มาตรา ๑๖ (๒), (๓))
- สถานบริการต้องไม่ยินยอมให้ผู้ที่ไม่มีความประพฤติดีเข้าดูแลสถานบริการนั้นพักอาศัยหลับนอนในสถานบริการ (มาตรา ๑๖ (๔))
- สถานบริการต้องไม่ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานบริการ (มาตรา ๑๖ (๕))
- สถานบริการต้องเปิดปิดตามเวลา และจัดสถานที่ รวมถึงจัดคอมพิวเตอร์ให้เป็นไปตามที่กฎกระทรวงกำหนด (มาตรา ๑๗)
- สถานบริการต้องควบคุมมิให้มีการแสดงในทางลามกหรืออนาจาร และมีให้มีสัตรีร้ายเข้าร่วมการแสดงในสภาพที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้ชม (มาตรา ๑๙)

ทั้งนี้ การควบคุมสถานบริการนอกจากมาตรการทางกฎหมายที่เจ้าหน้าที่สามารถจับกุมได้ในขณะที่เข้าทำการตรวจสอบแล้ว ยังมีมาตรการทางการปกครองคอยควบคุมสถานบริการดังนี้

- หากตรวจพบการกระทำความผิดสถานเบา ตามมาตรา ๑๔, ๑๕, ๑๖ (๒) (๓) หรือกฎกระทรวงตาม มาตรา ๑๗ ผู้จับกุมหรือเจ้าหน้าที่ที่ตรวจพบการกระทำความผิดสามารถทำหนังสือไปยังผู้อนุญาต (ผู้บัญชาการตำรวจนครบาลเป็นผู้อนุญาตสำหรับเขตกรุงเทพมหานคร และผู้ว่าราชการจังหวัดสำหรับจังหวัดอื่น) ให้พิจารณาสั่งพักใบอนุญาตได้ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน
- หากตรวจพบการกระทำความผิดที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการมั่วสุมเพื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือมีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ในสถานบริการ และความผิดตามมาตรา ๑๖/๑ วรรค ๑, ๑๖/๒, ๑๖ (๑), (๔), (๕), (๖) และมาตรา ๑๙ หรือกฎกระทรวงซึ่งได้กำหนดเวลาเปิดปิดสถานบริการ สามารถเสนอสั่งพักใบอนุญาตได้ครั้งละไม่เกิน ๙๐ วัน

ที่.....

หน่วย.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

เรื่อง ตรวจสอบประวัติผู้ขออนุญาตต่ออายุใบอนุญาตตั้งสถานบริการ

เรียน ผู้กำกับสถานีตำรวจ.....

ด้วย..... อายุ..... อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ..... จังหวัด.....

มีความประสงค์ขออนุญาตต่ออายุใบอนุญาตตั้งสถานบริการ

ชื่อ..... ตั้งอยู่เลขที่..... หมู่ที่..... ตำบล.....

อำเภอ..... จังหวัด.....

เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงขอให้ทำพิมพ์ลายนิ้วมือตรวจสอบประวัติผู้ขออนุญาตต่ออายุใบอนุญาตตั้งสถานบริการ เพื่อประกอบการพิจารณา ผลเป็นประการใด แจ้งให้อำเภอทราบด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

โทร :

พระราชบัญญัติสถานบริการฯ มิได้ควบคุมเพียงผู้ประกอบการเท่านั้น แต่ยังมิบทลงโทษสำหรับบุคคลอื่น มิให้นำอาวุธเข้าไปในสถานบริการ หากฝ่าฝืนนำอาวุธเข้าไป ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ หากเป็นอาวุธปืน ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี แต่หากเป็นอาวุธสงครามหรือวัตถุระเบิด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงยี่สิบปี หรือปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาท ถึงสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และยังระบุให้ศาลมีอำนาจสั่งรับอาวุธนั้นด้วย ทั้งนี้ การตรวจสถานบริการของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน เมื่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มีเหตุอันควรเชื่อหรือสงสัยว่า มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงซึ่งออกตามพระราชบัญญัตินี้ในสถานบริการแห่งใด ให้เจ้าพนักงานนั้นมีอำนาจเข้าไปตรวจภายในสถานบริการนั้นได้ ไม่ว่าเวลาใดๆ แต่ในการปฏิบัติหน้าที่ในการตรวจสถานบริการนั้นให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตรวจแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องด้วย เมื่อแสดงตนแล้ว หากยังมีผู้ขัดขืน เช่น พนักงานรักษาความปลอดภัย (การ์ด) ซึ่งดูแลหน้าสถานบริการยังไม่ยินยอมให้เข้าไปตรวจสอบ หรือไม่ให้ความสะดวกตามที่ร้องขอ ก็สามารถดำเนินคดีกับการ์ดผู้นั้นได้ตามมาตรา ๒๕ อันจะมีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดๆ ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษตามที่กฎหมายบัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น (มาตรา ๒๘/๔)

ประโยชน์ของพระราชบัญญัติสถานบริการฯ นั้นมีมากมาย ทั้งคอยควบคุมเจ้าของ ผู้ดูแล พนักงานเจ้าหน้าที่ตำรวจที่จะเข้าไปในสถานบริการและบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้องกับสถานบริการ และยังควบคุมการกระทำผิดต่างๆ ในร้านไม่ว่าจะเป็นเรื่องยาเสพติด ค้าประเวณี อาวุธปืนฯ แต่ทั้งนี้ มีผู้ประกอบการจำนวนมากที่เสี่ยงไม่ยอมขออนุญาตเปิดสถานบริการ คงยินยอมให้จับกุมในข้อหาเปิดสถานบริการโดยไม่ได้รับอนุญาตเท่านั้น

๔ ภาพจากกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ำมนุษย์

๔.๒.๒ การบังคับใช้แรงงานหรือบริการทั่วไป

กรณีเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับแจ้งว่า มีการบังคับใช้แรงงานหรือบริการภายในสถานที่เกิดเหตุ หรือกรณีเข้าตรวจสอบหรือตรวจค้นสถานที่ที่สงสัยว่าจะมีการค้ามนุษย์ หากสถานที่ดังกล่าวมีการจ้างแรงงาน ไม่ว่าจะเป็นแรงงานไทยหรือแรงงานต่างด้าว เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติหรือพนักงานเจ้าหน้าที่สมควรที่จะตรวจสอบหรือเก็บหลักฐาน เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงว่า ภายในสถานที่ดังกล่าวมีการบังคับใช้แรงงานหรือบริการหรือไม่ หากมีการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากการบังคับใช้แรงงานหรือบริการ การกระทำดังกล่าวถือว่าเข้าข่ายความผิดฐานค้ามนุษย์ ซึ่งสถานที่เกิดเหตุในคดีค้ามนุษย์ในรูปแบบการบังคับใช้แรงงานอาจมีหลายสถานที่ เช่น ภายในสถานบริการ ภายในโรงงานอุตสาหกรรม หรือภายในที่พักอาศัย เป็นต้น ดังนั้น แนวทางในการรวบรวมพยานหลักฐานในความผิดค้ามนุษย์รูปแบบนี้อาจแตกต่างกันไปบ้างตามลักษณะที่เกิดเหตุ แต่พอจะสรุปแนวทางในการรวบรวมพยานหลักฐานในภาพรวมได้ดังนี้

(๑) เอกสารเกี่ยวกับสถานที่เกิดเหตุ ได้แก่ ใบอนุญาตประกอบการ ใบอนุญาตขายบุหรี่หรือสุรา เอกสารแสดงกรรมสิทธิ์หรือการครอบครองอาคารที่เกิดเหตุ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการขยายผลให้ทราบว่าผู้ประกอบการที่แท้จริงคือผู้ใด

(๒) หลักฐานเกี่ยวกับบัตรประจำตัวประชาชน หนังสือเดินทางของผู้เสียหายหรือผู้ต้องสงสัยที่อยู่ในสถานที่เกิดเหตุ ทั้งนี้ ควรถ่ายรูปหรือถ่ายวิดีโอไว้เป็นหลักฐานว่าถูกเก็บไว้ที่ใดหรือเก็บในลักษณะ ชุกซ่อนหรือไม่ เพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานกรณีผู้เสียหายยืนยันว่าถูกยึดเอกสารดังกล่าวไว้

(๓) หลักฐานทางการเงิน เช่น สมุดบัญชีธนาคาร บัตรเอทีเอ็ม หลักฐานการส่งเงิน เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อเป็นหลักฐานในการตรวจสอบรายได้ของแรงงานและเพื่อใช้เป็นหลักฐานในการสืบสวนความผิดฐานฟอกเงินอีกส่วนหนึ่ง

(๔) หลักฐานเพื่อเป็นหลักฐานกรณีมีการพนันการ เช่น กุญแจประตู กุญแจมือ โซตรวน

(๕) หลักฐานทางการสื่อสาร เช่น โทรศัพท์มือถือ ใบเสร็จรับเงินค่าโทรศัพท์ จดหมายติดต่อกับผู้อื่น เพื่อใช้เป็นประโยชน์ในการสืบหาและเชื่อมโยงขบวนการค้ามนุษย์

(๖) หากเป็นคนต่างด้าวให้ตรวจยึดหลักฐานการเข้าเมือง ใบอนุญาตทำงานหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อตรวจสอบนายจ้างและผู้เกี่ยวข้อง

(๗) รถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ที่จอดใกล้เคียงสถานที่เกิดเหตุควรทำการตรวจสอบ เนื่องจากอาจมีพยานหลักฐานหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องอยู่ภายในรถดังกล่าว

(๘) หากเป็นกรณีมีการเรียกค่าไถ่จากญาติผู้เสียหาย และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติโอนเงินเข้าบัญชีให้ผู้ต้องสงสัย ให้ตรวจหาหลักฐานการเปิดบัญชีและเอกสารที่เกี่ยวข้องไว้เป็นหลักฐาน

(๙) เสื้อผ้าเครื่องใช้ของแรงงานหรือผู้เสียหายจะต้องนำเป็นหลักฐาน เพื่อแสดงให้เห็นว่าแรงงานหรือผู้เสียหายพักอาศัยอยู่ในที่เกิดเหตุ

(๑๐) หลักฐานวิดีโอวงจรปิดใกล้ที่เกิดเหตุ อาจทำให้เห็นการเคลื่อนไหวของผู้เสียหายและผู้ต้องสงสัยได้

กรณีเป็นการค้ามนุษย์ในรูปแบบการบังคับใช้แรงงานข้ามชาติ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติจะต้องตรวจสอบหลักฐานการเข้า-ออกของผู้เสียหายจากสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง หลักฐานการขอหนังสือเดินทางจาก กองหนังสือเดินทาง กระทรวงการต่างประเทศ หลักฐานการขอวีซ่าเข้าประเทศปลายทาง หลักฐานการซื้อตั๋วเครื่องบิน และตรวจสอบบุคคลในเที่ยวบินที่เดินทางเข้าและออกประเทศ แล้วนำข้อมูลมาเชื่อมโยงกันเพื่อสามารถวิเคราะห์หาผู้นำพาผู้เสียหายไปค้าแรงงานซึ่งเป็นหนึ่งในขบวนการค้ามนุษย์มาดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป

หากเป็นการเข้าตรวจสอบการทำงานของคนต่างด้าว โดยอาศัยพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑

การตรวจสอบการทำงานของคนต่างด้าวถูกกฎหมาย หมายถึง การที่พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปตรวจสอบการทำงานของคนต่างด้าวในสถานที่ที่เชื่อว่ามีการทำงานของคนต่างด้าวอยู่ เพื่อให้บุคคลที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๒๑ ตลอดจนแนะนำประชาสัมพันธ์ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้กับคนต่างด้าวและสถานประกอบการ หรือนายจ้างเข้าใจและปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งศึกษาสภาพการทำงาน ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๒๑ เพื่อนำมาปรับปรุง แก้ไข และดำเนินการตามกฎหมายต่อผู้ฝ่าฝืน

ประเภทของการตรวจ

การตรวจสอบการทำงานของคนต่างด้าว สามารถแบ่งประเภทการตรวจได้ ดังนี้

(๑) การตรวจทั่วไป หรือตรวจปกติ

เป็นการตรวจสอบสถานประกอบการต่างๆ ไปตามปกติที่คาดว่าจะมีคนต่างด้าวทำงานอยู่ รวมทั้งการตรวจตามแผนงาน โครงการ และนโยบายของรัฐบาล เพื่อตรวจสอบว่าคนต่างด้าวมียใบอนุญาตทำงานอยู่หรือไม่ หรือทำงานถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตทำงานหรือไม่ และเพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ให้คำแนะนำปรึกษาแก่คนต่างด้าวและสถานประกอบการหรือนายจ้างให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๒๑

๑) ประเด็นในการตรวจสอบ

- ยื่นคำขอรับใบอนุญาตทำงานตั้งแต่เมื่อใดถึงเมื่อใด
- มีใบอนุญาตทำงานอยู่กับตัว
- ใบอนุญาตทำงานหมดอายุหรือไม่
- คนต่างด้าวทำงานในเขตท้องที่หรือสถานที่ที่ระบุ
- คนต่างด้าวทำงานกับนายจ้างตามที่ระบุ
- คนต่างด้าวได้ปฏิบัติตามเงื่อนไข

๒) วิธีการตรวจสอบ

- ตรวจสอบต่อคนต่างด้าว และพนักงานของสถานประกอบการ สอบให้เข้าประเด็นตามหัวข้อในการตรวจสอบ
- การสอบปากคำ
- การหาพยานหลักฐานต่างๆ

(๒) การตรวจลักษณะงาน

การตรวจลักษณะงานเป็นการตรวจสอบที่รับเรื่องจากกลุ่มพิจารณาการทำงานของคนต่างด้าวในระบบสำนักบริหารแรงงานต่างด้าว เมื่อคนต่างด้าวยื่นขอรับใบอนุญาตทำงาน หรือขอต่อใบอนุญาตทำงาน หรือเปลี่ยนแปลงลักษณะ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตทำงาน โดยการออกไปตรวจสอบสถานประกอบการ ซึ่งระบุว่าเป็นนายจ้างคนต่างด้าวทำงาน เพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะงานของคนต่างด้าว และรายละเอียดเกี่ยวกับการจ้างงานคนต่างด้าว ประเภทยาการพิจารณาการยื่นขอของคนต่างด้าว

๑) ประเด็นในการตรวจสอบ

- สถานประกอบการดำเนินธุรกิจประเภทอะไร
- สถานประกอบการประกอบธุรกิจอะไรบ้าง
- รายละเอียดลักษณะงานที่คนต่างด้าวทำ
- งานที่ต้องใช้ความรู้ความชำนาญเป็นพิเศษ
- ความจำเป็นของสถานประกอบการที่ต้องการจ้างคนต่างด้าว

๒) วิธีการตรวจ

- สอบถามจากคนต่างด้าวและพนักงานของสถานประกอบการ
- บันทึกปากคำไว้เป็นหลักฐาน พร้อมทั้งลงลายมือชื่อของผู้ให้ปากคำและล่าม

(๓) การตรวจพิเศษ

การตรวจพิเศษ สามารถแบ่งประเภทการตรวจออกเป็น ๓ ประเภท

๑) การตรวจตามคำร้องเรียน

เป็นการตรวจสอบการทำงานของคนต่างด้าวตามคำร้องเรียนซึ่งมีผู้แจ้งเบาะแสการลักลอบทำงานของคนต่างด้าว หรือลักลอบจ้างงานคนต่างด้าว หรือมีการกระทำผิดตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๒๑ โดยการร้องเรียนดังกล่าวทางจดหมาย โทรศัพท์ โทรสาร หรือทางอีเมล

๒) การตรวจสถานประกอบการที่เปิดดำเนินการในเวลากลางคืน

เป็นการตรวจสอบการทำงานของคนต่างด้าวเฉพาะในสถานประกอบการที่เปิดดำเนินการในเวลากลางคืน และน่าเชื่อว่ามีการทำงานของคนต่างด้าว เช่น ภัตตาคาร บาร์ ไนท์คลับ เป็นต้น

๓) การตรวจติดตามผลคำขอที่ไม่ได้อนุญาต

เป็นการตรวจสอบติดตามผลในกรณีที่คนต่างด้าวยื่นขออนุญาตทำงาน หรือขอเปลี่ยนแปลงลักษณะ หรือเงื่อนไข แล้วไม่ได้รับอนุญาต โดยตรวจสอบว่าคนต่างด้าวได้รับหนังสือการไม่อนุญาตแล้วหรือไม่ คนต่างด้าวผู้ขอยังทำงานอยู่หรือไม่ รวมทั้งตรวจสอบว่าสถานประกอบการ หรือนายจ้างรับคนต่างด้าวผู้ขอเข้าทำงานหรือไม่ หากฝ่าฝืนก็ดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

(๑) ประเด็นในการตรวจสอบ

- คนต่างด้าวได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตทำงาน ตั้งแต่เมื่อใดถึงเมื่อใด
- คนต่างด้าวมียุใบอนุญาตทำงานอยู่กับตัว
- ใบอนุญาตทำงานหมดอายุหรือไม่
- คนต่างด้าวทำงานในตำแหน่งวิชาชีพหรืออาชีพอะไร มีลักษณะงานที่ระบุไว้เป็นอย่างไร
- คนต่างด้าวทำงานในเขตท้องที่หรือสถานที่ที่ระบุ
- คนต่างด้าวทำงานกับนายจ้างตามที่ระบุ และคนต่างด้าวได้ปฏิบัติตามเงื่อนไข

(๒) วิธีการตรวจสอบ

- ตรวจสอบคนต่างด้าว และพนักงานของสถานประกอบการ
- เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบการสอบปากคำนั้น
- การบันทึกปากคำ ต้องบันทึกปากคำให้ละเอียดที่สุดเท่าที่จะทำได้เพื่อเป็นหลักฐานในการดำเนินคดี

ผลการตรวจสอบ

ในการตรวจสอบการทำงานของบุคคลต่างด้าว นอกจากความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ แล้ว อาจพบความผิดตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๕๑ คนต่างด้าวผู้ใดทำงานโดยไม่ได้รับอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

องค์ประกอบความผิด

- เป็นคนต่างด้าวทำงานโดยไม่ได้รับอนุญาต

ประเด็นการตรวจสอบ

- เป็นคนต่างด้าวหรือไม่
- สภาพการทำงาน (ทำงานกับใคร ตำแหน่งอะไร ได้รับค่าจ้างเท่าไร เริ่มทำงานตั้งแต่เมื่อไร วัน-เวลาทำงานอย่างไร)

- ได้รับอนุญาตทำงานจากนายทะเบียนตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือไม่

มาตรา ๒๔ ผู้รับใบอนุญาตต้องมีใบอนุญาตอยู่กับตัวหรืออยู่ ณ สถานที่ทำงานในระหว่างเวลาทำงานเพื่อแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือนายทะเบียนได้เสมอ

องค์ประกอบความผิด

- เป็นผู้รับใบอนุญาตทำงาน
- ไม่มีใบอนุญาตทำงานอยู่กับตัว หรืออยู่ ณ ที่ทำงานในระหว่างเวลาทำงาน

ประเด็นการตรวจสอบ

- เป็นผู้รับใบอนุญาตทำงาน
- ไม่มีใบอนุญาตทำงานอยู่กับตัว หรืออยู่ ณ ที่ทำงานในระหว่างเวลาทำงานหรือไม่
- ในการตรวจสอบหากผู้ต้องหารับสารภาพควรบันทึกคำให้การของผู้ต้องหาว่ายินยอมให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับหรือไม่

มาตรา ๒๖ ผู้รับใบอนุญาตต้องทำงานตามประเภทหรือลักษณะงาน และกับนายจ้าง ณ ที่ซึ่งหรือสถานที่และเงื่อนไขตามที่ได้รับอนุญาต

องค์ประกอบความผิด

- เป็นผู้รับใบอนุญาตทำงาน
- ทำงานตามประเภท หรือลักษณะงาน และกับนายจ้าง ณ ที่ซึ่ง หรือสถานที่และเงื่อนไขตามที่ได้รับอนุญาตหรือไม่

ประเด็นการตรวจสอบ

- เป็นผู้รับใบอนุญาตไปทำงานหรือไม่
- ทำงานตามประเภท หรือลักษณะงาน และกับนายจ้าง ณ ที่ซึ่ง หรือสถานที่และเงื่อนไขตามที่ได้รับอนุญาตหรือไม่
- ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนหรือไม่

มาตรา ๒๗ ห้ามมิให้บุคคลใดรับคนต่างด้าวเข้าทำงาน เว้นแต่คนต่างด้าวซึ่งมีใบอนุญาตทำงานกับตนเพื่อทำงานตามประเภทหรือลักษณะงานที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ณ ที่ซึ่งหรือสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

องค์ประกอบความผิดตามมาตรา ๒๗ แบ่งออกเป็น ๓ ฐานความผิด ประกอบด้วย

๑. ความผิดฐานรับคนต่างด้าวซึ่งไม่มีใบอนุญาตทำงานเข้าทำงาน

องค์ประกอบความผิด

- บุคคลใดรับคนต่างด้าวซึ่งไม่มีใบอนุญาตทำงานเข้าทำงาน

ประเด็นการตรวจสอบ

- ใครเป็นผู้รับคนต่างด้าวเข้าทำงาน
- คนต่างด้าวมีใบอนุญาตทำงานหรือไม่

๒. ความผิดฐานรับคนต่างด้าวที่มีใบอนุญาตทำงานแต่ไม่ได้รับอนุญาตให้ทำงานกับตน

องค์ประกอบความผิด

- บุคคลใด
- รับคนต่างด้าวที่มีใบอนุญาตทำงานแต่ไม่ได้รับอนุญาตให้ทำงานกับตน
- ไม่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน

ประเด็นการตรวจสอบ

- ใครเป็นผู้รับคนต่างด้าวเข้าทำงาน
- คนต่างด้าวมีใบอนุญาตทำงานกับผู้รับคนต่างด้าวเข้าทำงานหรือไม่
- ได้รับอนุญาตให้ทำงานกับผู้รับคนต่างด้าวเข้าทำงานหรือไม่

๓. ความผิดฐานให้คนต่างด้าวที่มีใบอนุญาตทำงานกับตนทำงานนอกเหนือจากประเภทหรือลักษณะงานที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ณ ท้องที่ สถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

องค์ประกอบความผิด

- บุคคลใด (บุคคลธรรมดา/นิติบุคคลทั่วไป)
- รับคนต่างด้าวที่มีใบอนุญาตทำงานแต่ทำงานนอกเหนือจากประเภทหรือลักษณะงานที่ระบุไว้ในใบอนุญาต
- รับคนต่างด้าวที่มีใบอนุญาตทำงานแต่ทำงานนอกเหนือท้องที่ สถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต
- ไม่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน
- คนต่างด้าวมีใบอนุญาตทำงานกับผู้รับคนต่างด้าวเข้าทำงานหรือไม่
- ได้รับอนุญาตให้ทำงานกับผู้รับคนต่างด้าวเข้าทำงานหรือไม่

ประเด็นการตรวจสอบ

- ใครเป็นผู้รับคนต่างด้าวเข้าทำงาน
- รับคนต่างด้าวมีใบอนุญาตทำงาน และทำงานตรงตามประเภท หรือลักษณะงานที่ระบุไว้ในใบอนุญาตหรือไม่
- รับคนต่างด้าวมีใบอนุญาตทำงาน และทำงานในท้องที่ สถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตหรือไม่
- ได้รับอนุญาตให้ทำงานกับผู้รับคนต่างด้าวเข้าทำงานหรือไม่

มาตรา ๔๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้อธิบดี นายทะเบียน และพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

๑. มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใดมาชี้แจงข้อเท็จจริงรวมทั้งให้ส่งเอกสารหรือหลักฐาน

องค์ประกอบความผิด

- บุคคลใด (บุคคลธรรมดา/นิติบุคคลทั่วไป)
- ไม่ปฏิบัติตามหนังสือสอบถาม หรือหนังสือเรียก หรือไม่ยอมหรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานแก่อธิบดี นายทะเบียน และพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๘

ประเด็นการตรวจสอบ

- บุคคลใด
- เป็นการไม่ปฏิบัติตามหนังสือสอบถาม หรือหนังสือเรียก หรือไม่ยอมให้ข้อเท็จจริง หรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานหรือไม่ โดยไม่มีเหตุอันควร
- อธิบดี หรือนายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติตามมาตรา ๔๘ หรือไม่
- อธิบดี หรือนายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๘ หรือไม่

และหากเป็นการตรวจแรงงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ พนักงานตรวจแรงงานจะต้องดูสภาพจริงในการปฏิบัติงานของนายจ้าง สภาพการจ้าง และสภาพการทำงานของลูกจ้าง การเข้าไปตรวจสอบสถานประกอบกิจการ พนักงานตรวจแรงงานต้องดำเนินการเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงจากทั้งฝ่ายนายจ้าง ลูกจ้าง ตลอดจนตรวจสอบรวบรวมพยานหลักฐาน ทั้งที่นายจ้างได้จัดขึ้นตามที่กฎหมายกำหนด หรือนายจ้างจัดขึ้นเองเพื่อประโยชน์ในการจ้างงาน รวมถึงเอกสารหลักฐานที่ลูกจ้างจัดทำขึ้น โดยสอบถาม

^๕ ภาพจากกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์

ข้อเท็จจริง ถ่ายภาพ ถ่ายสำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจ้าง การจ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด ค่าล่วงเวลาในวันหยุด ทะเบียนลูกจ้าง ข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน และกระทำการอย่างอื่น เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานในอันที่จะปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑

บทกำหนดโทษ กรณีนายจ้างฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ มีดังนี้

มาตรา ๑๔๔ นายจ้างผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๓๙/๑ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ฐานความผิด

- ให้ลูกจ้างทำงานล่วงเวลาโดยไม่ได้รับความยินยอมจากลูกจ้าง (มาตรา ๒๔)

ประเด็นการตรวจสอบ

- เวลาทำงานปกติหรือชั่วโมงการทำงานของสถานประกอบกิจการ
- เป็นการทำงานนอกหรือเกินเวลาทำงานปกติหรือไม่
- ลูกจ้างให้ความยินยอมก่อนทำงานล่วงเวลาเป็นคราวๆ ไป หรือไม่ กรณีลักษณะหรือสภาพของงานต้องทำติดต่อกันไปถ้าหยุดจะเสียหายแก่งาน หรืองานฉุกเฉิน หรืองานตามกำหนดในกฎกระทรวง นายจ้างอาจให้ทำงานล่วงเวลาได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากลูกจ้าง

ฐานความผิด

- ให้ลูกจ้างทำงานในวันหยุดโดยไม่ได้รับความยินยอมจากลูกจ้าง (มาตรา ๒๕)

ประเด็นการตรวจสอบ

- เวลาทำงานปกติหรือชั่วโมงการทำงานของสถานประกอบกิจการ
- เป็นการทำงานในวันหยุดประจำสัปดาห์ วันหยุดตามประเพณี หรือวันหยุดพักผ่อนประจำปี หรือไม่
- ลูกจ้างให้ความยินยอมก่อนทำงานในวันหยุดเป็นคราวๆ ไป หรือไม่ กรณีลักษณะหรือสภาพของงานต้องทำติดต่อกันไปถ้าหยุดจะเสียหายแก่งาน หรืองานฉุกเฉิน นายจ้างอาจให้ทำงานในวันหยุดได้เท่าที่จำเป็น โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากลูกจ้าง
- กิจการโรงแรม สถานมหรสพ งานขนส่ง ร้านขายอาหาร ร้านขายเครื่องดื่ม สโมสร สมาคม สถานพยาบาล หรือกิจการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง นายจ้างอาจให้ลูกจ้างทำงานในวันหยุดได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากลูกจ้าง

ฐานความผิด

- ให้ลูกจ้างทำงานล่วงเวลา ทำงานในวันหยุด รวมทั้งทำงานล่วงเวลาในวันหยุดเกินกว่า สัปดาห์ละ ๓๖ ชั่วโมง (มาตรา ๒๖)

ประเด็นการตรวจสอบ

- เวลาทำงานปกติหรือชั่วโมงการทำงานของสถานประกอบการ
- ชั่วโมงการทำงานล่วงเวลา ทำงานในวันหยุด และทำงานล่วงเวลาในวันหยุด รวมกันแล้ว สัปดาห์หนึ่งเกิน ๓๖ ชั่วโมง หรือไม่

ฐานความผิด

- ให้ลูกจ้างหญิงทำงานที่กฎหมายห้าม (มาตรา ๓๘)

ประเด็นการตรวจสอบ

- นายจ้างให้ลูกจ้างซึ่งเป็นหญิงทำงานอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๓๘ หรือไม่

ฐานความผิด

- ให้ลูกจ้างหญิงทำงานที่กฎหมายห้าม (มาตรา ๓๙)

ประเด็นการตรวจสอบ

- นายจ้างให้ลูกจ้างซึ่งเป็นหญิงทำงานอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๓๙ หรือไม่

ฐานความผิด

- ให้ลูกจ้างซึ่งเป็นหญิงมีครรภ์ ทำงานในระหว่างเวลา ๒๒.๐๐ น. ถึงเวลา ๐๖.๐๐ น. ทำงานล่วงเวลา หรือทำงานในวันหยุด (มาตรา ๓๙/๑)

ประเด็นการตรวจสอบ

- นายจ้างให้ลูกจ้างซึ่งเป็นหญิงมีครรภ์ทำงานในระหว่างเวลา ๒๒.๐๐ น. ถึงเวลา ๐๖.๐๐ น. ทำงานล่วงเวลา หรือทำงานในวันหยุด หรือไม่
- ตรวจสอบตำแหน่งงาน กรณีลูกจ้างซึ่งเป็นหญิงมีครรภ์ทำงานในตำแหน่งผู้บริหารงานวิชาการ งานธุรการ รวมทั้งงานเกี่ยวกับการเงินหรือบัญชี นายจ้างอาจให้ลูกจ้างซึ่งเป็นหญิงมีครรภ์ทำงานล่วงเวลาในวันทำงานได้โดยได้รับความยินยอมจากลูกจ้าง

ฐานความผิด

- ไม่จัดให้ลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กมีเวลาพัก (มาตรา ๔๖)

ประเด็นการตรวจสอบ

- นายจ้างได้จัดให้ลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กมีเวลาพักวันหนึ่งไม่น้อยกว่า ๑ ชั่วโมง หลังจากที่ถูกจ้างทำงานมาแล้วไม่เกิน ๔ ชั่วโมง หรือไม่

ฐานความผิด

- ให้ลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กทำงานในระหว่างเวลา ๒๒.๐๐ น. ถึงเวลา ๐๖.๐๐ น. (มาตรา ๔๗)

ประเด็นการตรวจสอบ

- นายจ้างให้ลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กทำงานในระหว่างเวลา ๒๒.๐๐ น. ถึงเวลา ๐๖.๐๐ น. หรือไม่
- กรณีนายจ้างให้ลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กทำงานในระหว่างเวลาดังกล่าว นายจ้างได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายหรือไม่
- กรณีลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กเป็นผู้แสดงภาพยนตร์ ละคร หรือการแสดงอย่างอื่นที่คล้ายคลึงกัน นายจ้างอาจให้ลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กทำงานในระหว่างเวลาดังกล่าวได้โดยไม่ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

ฐานความผิด

- ให้ลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กทำงานล่วงเวลาหรือทำงานในวันหยุด (มาตรา ๔๘)

ประเด็นการตรวจสอบ

- ตรวจสอบวันและเวลาทำงานปกติหรือชั่วโมงการทำงานของสถานประกอบกิจการ
- นายจ้างให้ลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กทำงานนอกหรือเกินเวลาทำงานปกติ หรือทำงานในวันหยุดหรือไม่

ฐานความผิด

- ให้ลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กทำงานที่กฎหมายห้าม (มาตรา ๔๙)

ประเด็นการตรวจสอบ

- นายจ้างให้ลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กทำงานอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๔๙ หรือไม่

ฐานความผิด

- ให้ลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กทำงานในสถานที่ที่กฎหมายห้าม (มาตรา ๕๐)

ประเด็นการตรวจสอบ

- นายจ้างให้ลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กทำงานในสถานที่ที่กฎหมายห้ามตามมาตรา ๕๐ หรือไม่

ฐานความผิด

- เรียกหรือรับหลักประกันจากฝ่ายลูกจ้างซึ่งเป็นเด็ก หรือหักค่าจ้างลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กนำจ่ายให้บุคคลอื่น (มาตรา ๕๑)

ประเด็นการตรวจสอบ

- นายจ้างเรียกหรือรับหลักประกันจากลูกจ้างซึ่งเป็นเด็ก หรือหักค่าจ้างลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กนำจ่ายให้บุคคลอื่น หรือไม่

ฐานความผิด

- จ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุด ไม่ถูกต้องตามกำหนดเวลา (มาตรา ๗๐)

ประเด็นการตรวจสอบ

- ตรวจสอบกำหนดเวลาการจ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุดที่นายจ้างและลูกจ้างตกลงกัน
- ตรวจสอบว่าลูกจ้างได้รับค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุดถูกต้องและครบถ้วนหรือไม่ (กรณีนายจ้างมีลูกจ้างตั้งแต่ ๑๐ คนขึ้นไปให้ตรวจสอบจากเอกสารเกี่ยวกับการจ่ายเงินซึ่งนายจ้างต้องจัดทำตามกฎหมาย)

ฐานความผิด

- หักค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุดของลูกจ้างโดยไม่ชอบ (มาตรา ๗๖)

ประเด็นการตรวจสอบ

- ตรวจสอบกำหนดเวลาการจ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุดที่นายจ้างและลูกจ้างตกลงกัน
- ตรวจสอบว่าลูกจ้างได้รับค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุดถูกต้องและครบถ้วน หรือไม่ (กรณีนายจ้างมีลูกจ้างตั้งแต่ ๑๐ คนขึ้นไปให้ตรวจสอบจากเอกสารเกี่ยวกับการจ่ายเงินซึ่งนายจ้างต้องจัดทำตามกฎหมาย)
- กรณีนายจ้างหักค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุด ให้ตรวจสอบว่าเป็นการหักตามมาตรา ๗๖ หรือไม่
- กรณีนายจ้างหักตามมาตรา ๗๖ ลูกจ้างได้ให้ความยินยอมเป็นหนังสือหรือไม่

มาตรา ๑๔๕ นายจ้างผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

ฐานความผิด

- ไม่ประกาศเวลาทำงานปกติให้ลูกจ้างทราบ หรือให้ลูกจ้างทำงานเกินเวลาทำงานของแต่ละประเภทงานที่กฎหมายกำหนด (มาตรา ๒๓)

ประเด็นการตรวจสอบ

- นายจ้างประกาศเวลาทำงานปกติ โดยกำหนดเวลาเริ่มต้นและเวลาสิ้นสุดของการทำงานแต่ละวันให้ลูกจ้างทราบหรือไม่
- กรณีนายจ้างประกาศกำหนดเวลาทำงานปกติให้ลูกจ้างทราบ ให้ตรวจสอบว่าเกินเวลาทำงานของแต่ละประเภทงานที่กฎหมายกำหนดหรือไม่

มาตรา ๑๔๖ นายจ้างผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๔๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

ฐานความผิด

- ในวันที่มีการทำงาน นายจ้างไม่จัดให้ลูกจ้างมีเวลาพักระหว่างทำงาน (มาตรา ๒๗)

ประเด็นการตรวจสอบ

- ในวันที่มีการทำงาน นายจ้างจัดให้ลูกจ้างมีเวลาพักระหว่างการทำงานวันหนึ่งไม่น้อยกว่า ๑ ชั่วโมงหรือไม่

ฐานความผิด

- นายจ้างไม่จัดวันหยุดประจำสัปดาห์ให้ลูกจ้าง (มาตรา ๒๘)

ประเด็นการตรวจสอบ

- นายจ้างจัดให้ลูกจ้างมีวันหยุดประจำสัปดาห์ สัปดาห์หนึ่งไม่น้อยกว่า ๑ วันหรือไม่

ฐานความผิด

- นายจ้างไม่จัดวันหยุดตามประเพณีให้ลูกจ้าง (มาตรา ๒๙)

ประเด็นการตรวจสอบ

- นายจ้างประกาศกำหนดวันหยุดตามประเพณีให้ลูกจ้างได้หยุดปีหนึ่งไม่น้อยกว่า ๑๓ วันหรือไม่

ฐานความผิด

- นายจ้างไม่จัดวันหยุดพักผ่อนประจำปีให้ลูกจ้าง (มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง)

ประเด็นการตรวจสอบ

- ลูกจ้างที่ทำงานติดต่อกันมาแล้วครบหนึ่งปี นายจ้างได้จัดให้ลูกจ้างได้หยุดพักผ่อนประจำปี ปีหนึ่งไม่น้อยกว่า ๖ วันทำงานหรือไม่

ฐานความผิด

- ไม่แจ้งหรือจัดทำบันทึกการจ้างลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กตามที่กฎหมายกำหนด (มาตรา ๔๕)

ประเด็นการตรวจสอบ

กรณีมีการจ้างลูกจ้างซึ่งเป็นเด็ก นายจ้างปฏิบัติตามนี้หรือไม่

- ๑) แจ้งการจ้างลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กตามแบบที่อธิบดีกำหนดต่อพนักงานตรวจแรงงานภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่เด็กเข้าทำงาน หรือไม่

- ๒) จัดทำบันทึกสภาพจ้างตามแบบที่อธิบดีกำหนดหรือไม่

๓) แจ้งการสิ้นสุดการจ้างลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กตามแบบที่อธิบดีกำหนดต่อพนักงานตรวจแรงงาน ภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่เด็กออกจากงานหรือไม่

มาตรา ๑๔๘ นายจ้างผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ฐานความผิด

- จ้างเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี เป็นลูกจ้าง (มาตรา ๔๔)

ประเด็นการตรวจสอบ

- ตรวจสอบว่าคู่สัญญา มีนิติสัมพันธ์เป็นนายจ้าง ลูกจ้าง ตามสัญญาจ้างแรงงานหรือไม่
- อายุของลูกจ้าง

๔.๒.๓ การบังคับใช้แรงงานหรือบริการในเรือประมง

การค้ำมนุษย์จากการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบโดยการบังคับใช้แรงงานที่มีสถานการณ์รุนแรง มากที่สุดในปัจจุบัน ได้แก่ การค้ำมนุษย์ด้านแรงงานในงานประมงทะเล ซึ่งเมื่อเกิดการกระทำผิดฐานค้ำมนุษย์ ด้านแรงงานในงานประมงทะเล นอกจากเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติจะต้องรวบรวมพยานหลักฐานเช่นเดียวกับการค้ำ มนุษย์ในรูปแบบการบังคับใช้แรงงานทั่วไปแล้ว เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติอาจจะต้องรวบรวมข้อมูลจากหลายหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องมาวิเคราะห์ความเชื่อมโยง เพื่อเป็นหลักฐานและพิจารณาดำเนินคดีในความผิดตามกฎหมายที่แต่ละ หน่วยงานเกี่ยวข้อง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

(ก) กรมเจ้าท่า

เจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่กรมเจ้าท่าคนใดก็ได้ หรือเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบอำนาจให้เป็นเจ้าท่า มีอำนาจขึ้นตรวจเรือ ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. ๒๔๕๖ สามารถ สรุปประเด็นได้ดังนี้

(๑) ยึดใบอนุญาตใช้เรือ ในกรณีเมื่อเจ้าหน้าที่ได้ตรวจพบว่ามีผู้ใดใช้เรือที่มีได้รับอนุญาตหรือใช้เรือที่ใบอนุญาตใช้เรือสิ้นอายุแล้ว หรือใช้เรือผิดไปจากเขตท่าเรือตำบลการเดิน เรือที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตใช้เรือ ผู้ใช้เรือดังกล่าวนั้นมีความผิด (มาตรา ๙) และเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบอำนาจให้เป็น “เจ้าท่า” สามารถที่จะยึดใบอนุญาตใช้เรือ และนำใบอนุญาตใช้เรือที่ยึดไว้จากเรือที่กระทำความผิดส่งมอบแก่กรมเจ้าท่า เจ้าท่าเขต หรือเจ้าหน้าที่บ้านเมืองเพื่อทำการเปรียบเทียบปรับต่อไป

(๒) มีอำนาจที่จะขึ้นไป และตรวจบนเรือกำปั่นเรือเล็กลำใดๆ ได้ทุกลำ สำหรับการตรวจนั้น คือ การตรวจให้ทราบว่าเป็นเรือลำใดๆ นั้นได้รับใบอนุญาตสำหรับเรือแล้วหรือไม่ และเพื่อให้ทราบว่ามีความละเมิดข้อบังคับในพระราชบัญญัติหรือไม่ โดยตรวจดูใบอนุญาตให้ใช้เรือ ซึ่งปกติแล้วผู้ควบคุมเรือต้องรักษาไว้ในเรือเสมอ และต้องสามารถนำออกแสดงแก่เจ้าท่าได้ด้วย ซึ่งในใบอนุญาตใช้เรื่อนั้นจะต้องตรวจดูว่าชื่อเรือ และชื่อในทะเบียนเรือตรงกับที่ใบอนุญาตให้ใช้เรือหรือไม่ ดูว่าใบอนุญาตใช้เรือสิ้นอายุแล้วหรือไม่ โดยดูจากวันเดือนปีที่อนุญาตให้ใช้เรือ และวันเดือนปีสิ้นอายุของใบอนุญาต ดูว่าเรือลำดังกล่าวใช้เรือผิดไปจากเขต หรือตำบลการเดินเรือที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตใช้เรือหรือไม่

(๓) สั่งห้ามใช้เรือ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ “เจ้าท่า” ได้ตรวจพบ ว่าเรือที่ได้รับอนุญาตให้บรรทุกคนโดยสารบรรทุกสินค้า หรือบรรทุกคนโดยสาร และสินค้าโดยอยู่ในสภาพไม่ปลอดภัยต่อคนโดยสาร หรือไม่เหมาะสมกับสภาพการใช้ให้เจ้าหน้าที่ทหารเรือในฐานะ “เจ้าท่า” มีคำสั่งห้ามใช้เรื่อนั้นได้ และให้นำหลักฐานการห้ามใช้เรือที่ได้กระทำกับเรือที่กระทำความผิดส่งมอบแก่กรมเจ้าท่า เจ้าท่าเขต หรือเจ้าหน้าที่บ้านเมืองเพื่อทำการเปรียบเทียบ

(๔) สั่งงดใช้ประกาศนียบัตร หรือใบอนุญาตใช้เรือ ในกรณีที่ตรวจพบว่าเป็นเรือลำใด ผู้นำร่องนายเรือ ตันหน สร้าง ได้กง นายท้าย คนถือท้าย ตันกล หรือคนใช้เครื่องที่ได้รับประกาศนียบัตร หรือใบอนุญาตผู้ใด

- หย่อนความสามารถ
- ประพฤติตนไม่สมควรแก่หน้าที่ เช่น ไม่ให้ความสะดวกในการตรวจ หรือใช้กิริยาวาจาไม่เหมาะสม เป็นต้น
- เมื่อพบว่าบุคคลผู้รับผิดชอบดังกล่าวละเลยไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการเดินเรือ หรือหน้าที่ของตนให้เจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจที่จะสั่งงดไม่ให้ใช้ประกาศนียบัตร หรือใบอนุญาตนั้นๆ ไม่เกินสองปี แต่ถ้ายกหย่อนความสามารถ ประพฤติตนไม่สมควร หรือละเลยไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการเดินเรือ หรือหน้าที่ของตนเป็นเหตุให้เป็นความผิดต่อบทบัญญัติตามกฎหมายนี้ หรือกฎหมายอื่น หรือมีความผิดต่อบทบัญญัติตามกฎหมายอื่นรวมอยู่ด้วย ผู้ถูกสั่งงดใบอนุญาตนี้ก็ยังต้องรับผิดชอบความผิดนั้นๆ อยู่

(๕) บทบัญญัติที่กรมเจ้าท่าได้มอบหมายให้เจ้าหน้าที่หน่วยงานอื่น เช่น ตำรวจน้ำ ทหารเรือ มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

มาตรา ๑๕๕ ห้ามมิให้เรือกลไฟ หรือเรือยนต์ลำใดบรรทุกผู้โดยสารมากกว่าจำนวนที่แจ้งในใบอนุญาตสำหรับเรือลำนั้น

มาตรา ๑๕๘ เจ้าท่า เจ้าพนักงานกองตระเวน เจ้าพนักงานกรมเจ้าท่าคนใดก็ดี ย่อมมีอำนาจโดยพระราชบัญญัตินี้ที่จะขึ้นไป และตรวจบนเรือกำปั่นหรือเรือเล็กลำใดๆ ได้ทุกลำ เพื่อให้ทราบว่าเป็นเรือที่ได้รับอนุญาตสำหรับเรือแล้วหรือไม่ และเพื่อให้ทราบว่าได้มีความละเมิดต่อข้อบังคับในพระราชบัญญัตินี้ หรือในกฎข้อบังคับอย่างใดๆ ซึ่งเจ้าท่าได้ออกโดยชอบกฎหมายอย่างหนึ่งอย่างใดหรือไม่

มาตรา ๑๗๐ เมื่อเจ้าท่าตรวจพบว่าเรือที่ได้รับอนุญาตให้บรรทุกคนโดยสาร บรรทุกสินค้า หรือบรรทุกคนโดยสาร และสินค้าลำใดอยู่ในสภาพไม่ปลอดภัยต่อคนโดยสาร หรือไม่เหมาะสมกับสภาพใช้การ ให้เจ้าท่ามีอำนาจสั่งห้ามใช้เรือนั้นจนกว่าเจ้าของเรือ หรือผู้ครอบครองจะแก้ไขให้เรียบร้อย

ผู้ใดใช้เรือที่เจ้าท่าสั่งห้ามใช้ตามวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๑๗๕ ผู้ใดใช้เรือผิดจากเงื่อนไขหรือข้อกำหนดในใบอนุญาตใช้เรือต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๒๙๑ ผู้นำร่อง นายเรือ ตันหน สร้าง ไต้ก๋ง นายท้าย คนถือท้าย ตันกล หรือคนใช้เครื่องที่ได้รับประกาศนียบัตร หรือใบอนุญาตผู้ใดหย่อนความสามารถหรือประพฤติดoesสมควรแก่หน้าที่ละเลยไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการเดินเรือ หรือหน้าที่ของตนให้เจ้าท่ามีอำนาจที่จะสั่งไม่ให้ใช้ประกาศนียบัตร หรือใบอนุญาตที่กำหนดไม่เกินสองปี แต่ไม่เป็นการลบล้างโทษอย่างอื่นซึ่งผู้นั้นจะพึงได้รับ

ถ้าผู้นั้นไม่พอใจคำสั่งให้ดใช้ประกาศนียบัตร หรือใบอนุญาตให้ผู้นั้นมีสิทธิที่จะอุทธรณ์ไปยังรัฐมนตรีเจ้าหน้าทีภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง คำชี้ขาดของรัฐมนตรีนั้นเป็นที่สุด แต่ในระหว่างที่รัฐมนตรีที่ยังมิได้ชี้ขาดคำสั่งให้ดใช้ประกาศนียบัตร หรือใบอนุญาตมีผลบังคับได้

มาตรา ๙ ผู้ใดใช้เรือที่มีได้รับใบอนุญาตใช้เรือ หรือใช้เรือที่ใบอนุญาตใช้เรือสิ้นอายุแล้ว หรือใช้เรือผิดไปจากเขตหรือตำบลการเดินเรือที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตใช้เรือต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

เจ้าของเรือหรือเจ้าของกิจการเดินเรือที่ถูกยึดใบอนุญาตใช้เรือตามวรรคหนึ่งมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง คำชี้แจงของรัฐมนตรีเป็นที่สุด แต่ในระหว่างที่รัฐมนตรียังมิได้ชี้ขาดคำสั่งนั้นมิผลบังคับได้

เรือใดถูกยึดใบอนุญาตใช้เรือแล้วยังขึ้นเดินหรือกระทำการ นายเรือหรือผู้ที่ควบคุมเรือเจ้าของเรือ หรือเจ้าของกิจการเดินเรือต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๑๓ บรรดาความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทยที่มีโทษปรับสถานเดียว ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท ให้เจ้าท่ามีอำนาจเปรียบเทียบผู้ต้องหาได้เมื่อผู้เสียหายยินยอม และผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามคำเปรียบเทียบของเจ้าท่าแล้วให้ถือว่าคดีเลิกกันตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญา

นอกจากนี้อธิบดีกรมเจ้าท่าได้มอบหมายอำนาจ “เจ้าท่า” ให้แก่นายทหารเรือประจำหน่วยปฏิบัติการตามลำน้ำโขงให้มีอำนาจตามมาตรา ๑๕๕, ๑๕๘, ๑๖๐ วรรคแรก, ๑๗๕, ๙ และมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยพุทธศักราช ๒๔๕๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติมสำหรับอำนาจตามมาตรา ๑๓ เฉพาะนายทหารสัญญาบัตรในการควบคุมตรวจสอบเรือประเภทต่างๆ ในเขตลำน้ำโขง และให้มีอำนาจในการออกคำสั่งตามมาตราที่ได้มอบหมายตามมาตรา ๑๕๕, ๑๕๘, ๑๖๐ วรรคแรก, ๑๗๕ และมาตรา ๙ ด้วย (คำสั่งกรมเจ้าท่าที่ ๑๕๒/๒๕๓๖ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๖ เรื่องมอบหมายอำนาจ “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย)

สำหรับอำนาจตามมาตรา ๑๕๕, ๑๕๘, ๑๗๕, ๙ และ ๑๓ นั้นมีรายละเอียดเช่นเดียวกับที่ได้กล่าวมาแล้ว ส่วนที่นอกเหนือไปคือมาตรา ๑๖๐ วรรคแรก ซึ่งบัญญัติไว้ว่า ปรากฏว่าเรือไทยที่ได้รับใบอนุญาตใช้เรือมีอุปกรณ์ และเครื่องใช้ประจำเรือไม่ถูกต้องหรือไม่อยู่ในสภาพที่ใช้การได้ตามใบสำคัญที่ออกตามกฎหมายข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือตามมาตรา ๑๖๓ ให้เจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้นายเรือแก้ไขให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด

นอกจากนี้กรมเจ้าท่ายังมีหน่วยงานที่สามารถให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ที่ประสงค์จะแจ้งเหตุคดีค้ามนุษย์ ผ่านศูนย์ควบคุมการจราจรและความปลอดภัยทางทะเล สังกัดกรมเจ้าท่า กระทรวงคมนาคม ซึ่งตั้งอยู่ ณ ท่าเทียบเรือแหลมฉบัง ตำบลทุ่งสุขลา อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี โดยมีภารกิจหลัก ควบคุม ดูแลจัดระเบียบการจราจรทางน้ำในเขตท่าเรือต่างๆ ตลอดจนจัดเก็บค่าธรรมเนียม และให้บริการข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเดินเรือ สามารถติดต่อได้ทางวิทยุ VHF CH ๑๖ (๑๕๖.๘๐๐ mhz) หรือทางเว็บไซต์ www.vtsmd.com

เอกสารสำคัญที่กรมเจ้าท่าออกให้แก่บุคคลได้แก่

๑. ประกาศนียบัตรนายท้ายเรือกลเดินทะเลและประกาศนียบัตรคนใช้เครื่องจักรยนต์ (ขึ้นอยู่กับขนาดของเรือที่ควบคุม)
๒. ใบทะเบียนเรือไทย (เล่มสีฟ้า) และใบอนุญาตใช้เรือ (เล่มสีน้ำเงิน)
๓. หนังสือคนประจำเรือ (SEAMAN BOOK)

(ตัวอย่างประกาศนียบัตรฟายเดินเรือ)

เลขที่ NO

แบบ บ. ๑

รัฐบาลไทย
GOVERNMENT OF THAILAND
กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี
MARINE DEPARTMENT
ประกาศนียบัตร
CERTIFICATE OF COMPETENCY
นายท้ายเรือกลเดินทะเลชั้นสอง (ใบขับต้นกรรต)

ประกาศนียบัตรนี้แสดงว่า This certificate is to certify that

มีความรู้ตามหลักสูตรของกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีว่าสำหรับระดับนี้แล้ว has proved that he has the knowledge in accordance with the standard
ออกให้ที่ สำนักงานการขนส่งทางน้ำที่ ๖ สาขาชลบุรี down by the Marine Department for the issuance of this certificate.

เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๓ วันหมดอายุ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๘ Issued at.
On Expires on

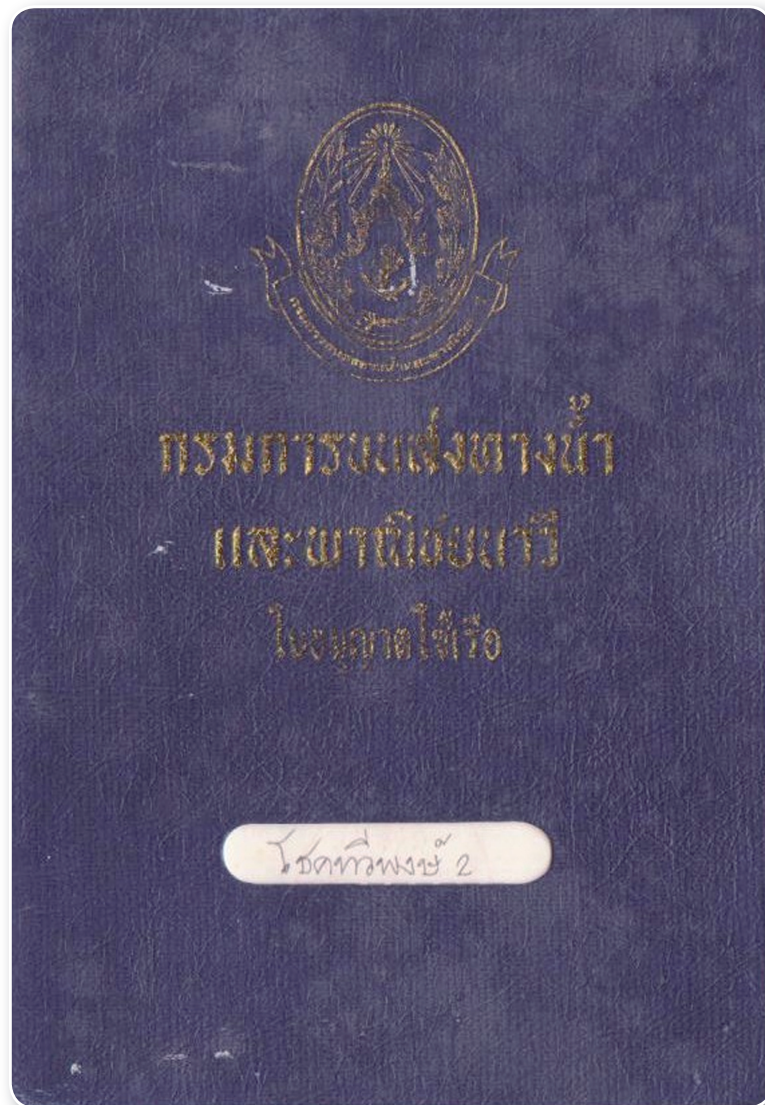
รับมอบอำนาจของ อธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี
DIRECTOR GENERAL

	เกิดวันที่	BIRTHDATE		บันทึกการต่ออายุ (RENEWAL RECORD)			
	๓๑ / ๓ / ๒๕๓๐			ครั้งที่	วันออกใบ	วันหมดอายุ	อธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี DIRECTOR GENERAL
	สัญชาติ	ไทย	NATIONALITY	NO.	ISSUED ON	EXPIRES ON	
	๕๖ / ๗๘ ซม.	ลี้ด้า ต้า	HEIGHT CM	EYES			
ลายมือชื่อ		SIGNATURE					

(ตัวอย่างประกาศนียบัตรฝ่ายช่างกลเรือ)

		แบบ บ.๑๐๔-๑		
เลขที่ 				
รัฐบาลไทย ประกาศนียบัตร คนใช้เครื่องจักรยนต์ ชั้น.....สอง.....				
ประกาศนียบัตรนี้แสดงว่า 				
มีความรู้ ตามหลักสูตรของกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี สามารถควบคุมเครื่องจักรเรือยนต์				
มีกำลังไม่เกิน.....๑๒๕.....กิโลวัตต์				
ออกให้ที่.....สขน.๖ (ขบ.).....		เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๓		
วันหมดอายุ.....๓๐ มีนาคม ๒๕๕๔.....				
 หัวหน้าสำนักงานการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี อธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ความเคารพ นายสมพร จรรย์สมร เจ้าพนักงานผู้สอบ				
	เกิดวันที่ ๑๓ ม.ก. ๒๕๑๐		สัญชาติ ไทย	
	สูง ๑๗๘	เซ็นติเมตร	ลายมือชื่อ	
	บันทึกการสอบ			
ครั้งที่	วันอนุญาต	วันหมดอายุ	เจ้าพนักงานผู้สอบ	อธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี

(ตัวอย่างใบอนุญาตใช้เรือ)

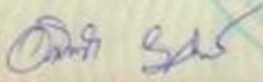

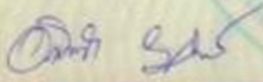
(ตัวอย่างใบทะเบียนเรือไทย)

(ตัวอย่างหนังสือคนประจำเรือ)

หนังสือคนประจำเรือ เลขที่ D 02058 Seaman Book No.	
ชื่อ Name in Thai	[Redacted]
เพศ Sex	MALE
สัญชาติ Nationality	THAI
เกิดวันที่ Date of birth	21 MAR 1980
สถานที่เกิด Place of birth	KHONKAEN, THAILAND
สูง Height	1.61
เมตร Metre	
คำหนึ่ Special peculiarities	
เลขประจำตัวประชาชน Personal No.	[Redacted]
วันที่ออก Date of issue	20 NOV 2006
วันที่หมดอายุ Date of expiry	19 NOV 2011
ออกให้ที่ Issued by	BANGKOK
ณ AT	

	ชื่อสกุล Surname	YOSTASAN
	ชื่อ Name	MR. APISIT
	ลงชื่อ Signature	
	ลายมือชื่อผู้ถือหนังสือ Signature of the bearer	 Authorized by The Director General of The Marine Department

หนังสือคนประจำเรือออกโดยสำนักงานประจำเรือ กรมเจ้าท่า ต่ออายุหนังสือฯ ครั้งละ ๕ ปี
ตัวเล่มมีอายุการใช้งานได้ ๑๐ ปี

(ตัวอย่างรายการจดบันทึกท้ายเล่ม)

ชื่อเรือ Name of vessel	วันและสถานที่ อ้าหวับ Date and place of	ตำแหน่ง ในเรือ Position	ประเภท ของเรือ Type of Vessel	ลงชื่อเจ้าของเรือหรือ ตัวแทนเจ้าของเรือ Signature of owner or agent	ลงชื่อเจ้าพนักงาน และประทับตรา Official signature and seal
เรือ ศ.ยูนิคิง 2 หมายเลขเรือ ๗๕๔๕๖๖๘๙๔	14 ธ.ค. 2550	01.๔๔	เรือคก เดินทะเล 1 คน		
สินทรัพย์ 1541.๖๐					
สินทรัพย์ ๑๕๐.๐๐					

(ข) สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง

(๑) กรณีประมงในน่านน้ำไทย (ในทะเลอาณาเขต)

การตรวจคนประจำพาหนะซึ่งเป็นบุคคลต่างด้าว (ตรวจเช่นเดียวกับการตรวจค้นสถานที่คดี ค้ามนุษย์ด้านแรงงานหรือบริการ) เมื่อขึ้นเรือแล้วพบว่ามีความต่างตัวอยู่บนเรือสิ่งที่จะต้องตรวจสอบคือ ขอตรวจสอบหนังสือเดินทาง หรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางและรอยตราประทับการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร

(๑.๑) การตรวจหนังสือเดินทาง หรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง

- สอบถามชื่อ นามสกุล วันเดือนปีเกิดว่าตรงกับที่ระบุในหนังสือเดินทางหรือไม่
- ประเมินอายุคนต่างด้าวกับอายุที่แจ้งในหนังสือเดินทางว่าต่างกันหรือไม่
- ดูภาพถ่าย เปรียบเทียบความสูง
- ดูการแก้ไขเปลี่ยนแปลงภาพถ่าย
- ดูวันหมดอายุของหนังสือเดินทาง
- ดูลายมือชื่อโดยให้เขียนลายมือชื่อแล้วเปรียบเทียบกับลายมือชื่อในหนังสือเดินทาง
- ฟังจากภาษาที่คนต่างด้าวใช้

ถ้าไม่มีหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง ให้ดำเนินคดีตามมาตรา ๑๑, ๑๘, ๖๒, ๘๑ พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๖๒

(๑.๒) การตรวจรอยตราประทับการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร

- ดูว่าผ่านการตรวจ และประทับตราการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรไทย จากเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองในหนังสือเดินทางนั้นหรือไม่ (ตราประทับ รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าซึ่งจะระบุวันที่เดินทางเข้าและวันที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร) ถ้าไม่มีต้องดำเนินคดี ตามมาตรา ๑๑, ๑๘, ๖๒, ๘๑ พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๖๒
- ตรวจดูวันอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรว่าสิ้นสุดหรือไม่ ถ้าการอนุญาต สิ้นสุดแล้วต้องดำเนินคดีตามมาตรา ๘๑ พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๖๒

(๒) กรณีประมงนอกน่านน้ำไทย (นอกทะเลอาณาเขต) แบ่งเป็น ๒ กรณี

(๒.๑) การตรวจคนประจำพาหนะที่เดินทางไปกับพาหนะเรือ

เมื่อขึ้นเรือแล้วพบว่ามีคนต่างด้าวอยู่บนเรือ สิ่งที่จะต้องตรวจสอบ คือขอตรวจสอบบัญชีคนประจำพาหนะ (ตม. ๔) และหนังสือเดินทาง หรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง หรือหนังสือคนประจำเรือ

การตรวจบัญชีคนประจำพาหนะ (ตม. ๔) และหนังสือเดินทาง หรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง หรือหนังสือคนประจำเรือพนักงานเจ้าหน้าที่จะตรวจบัญชีรายชื่อคนประจำพาหนะ (ตม. ๔) กับจำนวนคนประจำพาหนะนั้น ว่ามีจำนวนถูกต้องและเป็นบุคคลคนเดียวหรือไม่ โดยการตรวจจากหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง หรือหนังสือคนประจำเรือ (SEAMAN BOOK) ควบคู่กัน

- สอบถามชื่อ นามสกุล วันเดือนปีเกิด ว่าตรงกับที่ระบุในหนังสือเดินทางหรือไม่
- ประเมินอายุคนต่างด้าวกับอายุที่แจ้งในหนังสือเดินทางว่าต่างกันหรือไม่
- ดูภาพถ่าย เปรียบเทียบความสูง
- ดูการแก้ไขเปลี่ยนแปลงภาพถ่าย
- ดูวันหมดอายุของหนังสือเดินทาง
- ดูลายมือชื่อโดยให้เขียนลายมือชื่อแล้วเปรียบเทียบกับลายมือชื่อในหนังสือเดินทาง
- พึงจากภาษาที่คนต่างด้าวใช้

ถ้าไม่มีหนังสือเดินทาง หรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง หรือหนังสือคนประจำเรือ หรือไม่มีชื่อในบัญชีคนประจำพาหนะ ให้ดำเนินคดี ตามมาตรา ๑๑, ๑๘, ๖๒, ๘๑ พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๖๒

ถ้ามีหนังสือเดินทาง หรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง หรือหนังสือคนประจำเรือ แต่ไม่มีชื่อในบัญชีคนประจำพาหนะ ให้ดำเนินคดีตามมาตรา ๓๒ ประกอบมาตรา ๗๔ และดำเนินคดีกับผู้ควบคุมเรือนั้นตามมาตรา ๓๒ ประกอบมาตรา ๗๔ พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๖๒

(๒.๒) การตรวจคนประจำพาหนะที่เดินทางเข้ามากับพาหนะเรือ

เมื่อขึ้นเรือแล้วพบว่ามีคนต่างด้าวอยู่บนเรือสิ่งที่จะต้องตรวจสอบ คือ ขอตรวจสอบบัญชีคนประจำพาหนะ (ตม. ๔) และหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง หรือหนังสือคนประจำเรือ

การตรวจบัญชีคนประจำพาหนะ (ตม. ๔) และหนังสือเดินทาง หรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง หรือหนังสือคนประจำเรือ พนักงานเจ้าหน้าที่จะตรวจบัญชีรายชื่อคนประจำพาหนะ (ตม. ๔) กับจำนวนคนประจำพาหนะนั้นว่ามีจำนวนถูกต้องและเป็นบุคคลคนเดียวกันหรือไม่ โดยการตรวจจากหนังสือเดินทาง หรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง หรือหนังสือคนประจำเรือ (SEAMAN BOOK) ควบคู่กัน

- สอบถามชื่อ นามสกุล วันเดือนปีเกิด ว่าตรงกับที่ระบุในหนังสือเดินทางหรือไม่
- ประเมินอายุคนต่างด้าวกับอายุที่แจ้งในหนังสือเดินทางว่าต่างกันหรือไม่
- ดูภาพถ่าย เปรียบเทียบความสูง
- ดูการแก้ไขเปลี่ยนแปลงภาพถ่าย
- ดูวันหมดอายุของหนังสือเดินทาง
- ดูลายมือชื่อโดยให้เขียนลายมือชื่อแล้วเปรียบเทียบกับลายมือชื่อในหนังสือเดินทาง
- ฟังจากภาษาที่คนต่างด้าวใช้

ถ้าไม่มีหนังสือเดินทาง หรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง หรือหนังสือคนประจำเรือ หรือไม่มีชื่อในบัญชีคนประจำพาหนะ ให้ดำเนินคดี ตามมาตรา ๑๑, ๑๘, ๖๒, ๘๑พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒

กรณีตรวจพบคนต่างด้าว ๓ สัญชาติที่ได้รับการผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวแล้วเดินทางเข้ามากับเรือ และแสดงหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางให้ถือว่า การอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวนั้นเป็นอันสิ้นสุดแล้ว ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ข้อ ๔ (๓)

ให้ดำเนินคดี ตามมาตรา ๑๑, ๑๘, ๖๒, ๘๑ พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ และดำเนินคดีกับผู้ควบคุมพาหนะเรื่อนั้น ตามมาตรา ๖๓ พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒

(ตัวอย่างหนังสือคนประจำเรือ)

หนังสือคนประจำเรือ เลขที่		
Seaman Book No.		
ชื่อ Name in Thai		
เพศ Sex	MALE	สัญชาติ Nationality
	THAI	เกิดวันที่ Date of birth
		21 MAR 1980
สถานที่เกิด Place of birth	KHONKAEN, THAILAND	
สูง Height	1.61	พิเศษ Special peculiarities
	Metre	
เลขประจำตัวประชาชน Personal No.		
วันออก Date of issue	วันหมดอายุ Date of expiry	ออกที่ sd by
20 NOV 2006	19 NOV 2011	BANGKOK
		๖ AT
D 02058		
ชื่อสกุล Surname		
YOSTASAN		
ชื่อ Name		
MR.APISIT		
ถ่ายรูป		
		
ลายเซ็น Signature		
		
ลายมือชื่อผู้ถือหนังสือ Minister of the Interior		
		
เจ้าอธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ในฐานะเจ้าท่า Authorized by The Director General of The Marine Department		

เรือชื่อ Name of vessel	วันและสถานที่ ลำหัว Date and place of	ตำแหน่ง ในเรือ Position	ประเภท ของเรือ Type of Vessel	ลงชื่อเจ้าของเรือหรือ ตัวแทนเจ้าของเรือ Signature of owner or agent	ลงชื่อเจ้าพนักงาน และประทับตรา Official signature and seal
ทะเบียนเรือเลขที่ Registration No.	การจ้าง Engagement				
สิ้นกรอสหรือกำลังเครื่องจักร Gross Tonnage or Engine Capacity	การเลิกจ้าง Discharge				
เรือ ก. ยุกติ 2 หมายเลขเรือ ๒๒๕๕๖๒๘๙๖	14 ธ.ค. ๒๕๕๐	OWNER	เรือคด เดินทะเล 1๒๗๗๘๒		
สิ้นครอสส์ 1541.๒๐					
สิ้นราคา ๑๕๐.๐๐					

(ตัวอย่างบัญชีคนประจำพาหนะ (ตม. ๔))

บัญชีคนประจำพาหนะ

CREW LIST

ตม. 4

TM. 4

ชื่อพาหนะ M.V. RANTAU INDAH MANDIRI 02 รับเข้า
 NAME OF CONVEYANCE INBOUND
 ของ ทราบ
 OWNED BY OUTBOUND
 มาจาก ถึง
 FROM TO 17 ก.พ. 2555
 จังหวัด ประเทศไทย ลงวันที่ เดือน พ.ศ.
 CHANGWAT THAILAND DATE MONTH YEAR
 ออกจาก MPN ไปยัง INDONESIA
 DEPARTING FROM TO

ลำดับ ที่ NO.	ชื่อสกุล FAMILY NAME	ชื่อตัว FIRST NAME	ชื่อรอง MIDDLE NAME	อายุ AGE	สัญชาติ NATIONALITY	หน้าที่ POSITION	ใบสำคัญ ประจำตัว ID CARD PASSPORT OR SEAMAN'S BOOK NO.	หมายเหตุ REMARKS
11.	VICHIT	SUTNET		22	THAI	SEAMAN	V948692	
12.	A-NUCHA	MOONUTTI		29	THAI	SEAMAN	V923647	
13.	SITHIPONG	SAENTHAO		36	THAI	SEAMAN	V948690	

M.V. RANTAU INDAH MANDIRI 02
 ลายมือชื่อ MASTER ลายมือชื่อ 17 ก.พ. 2555
 SIGNATURE SIGNATURE IMMIGRATION OFFICER
 (.....) (.....)
 ลายมือชื่อ ลายมือชื่อ แพทย์ตรวจคนเข้าเมือง
 เจ้ารองพาหนะ หรือตัวแทน
 SIGNATURE SIGNATURE IMMIGRATION HEALTH OFFICER
 OWNER OF CONVEYANCE OR AGENT (.....)

(โปรดใช้ตาม ก.บ. ๒๕๔๕)

(ค) กรมประมง

กรมประมงเป็นหน่วยงานที่มีได้มีภารกิจที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์โดยตรง แต่อาจเป็นหน่วยงานที่พบเหตุการณ์การค้ามนุษย์ เนื่องจากอำนาจหน้าที่ที่จะต้องออกไปปฏิบัติงานในทะเล นอกจากนี้ อาจมีการใช้กฎหมายว่าด้วยการประมง เพื่อใช้ในการตรวจสอบเอกสาร หรือใบอนุญาตต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรือประมง เพื่ออาศัยอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการประมงในการขึ้นตรวจสอบเรือประมงเพื่อตรวจสอบและป้องกันการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ได้

การเข้าตรวจเรือ พนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมประมงจะใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติเรือไทย พ.ศ. ๒๔๘๑ พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. ๒๔๕๖ เพื่อตรวจสอบเอกสารเกี่ยวกับเรือต่างๆ เช่น ใบทะเบียนเรือ ใบอนุญาตให้ใช้เรือ ใบอนุญาตของผู้ควบคุมเรือ ตามที่ได้รับมอบอำนาจจากเจ้าท่า ตลอดจนจะใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ ในการตรวจสอบอาชญาบัตร (ใบอนุญาตให้ใช้เครื่องมือทำการประมง) ว่าได้รับอนุญาตถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ มีการระบุบุคคลผู้มีสิทธิใช้เครื่องมือทำการประมงอยู่ในอาชญาบัตรถูกต้องหรือไม่เท่านั้น

ในส่วนของการตรวจบุคคล พนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมประมงมิได้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้โดยตรง และไม่มีกฎหมายให้อำนาจในการตรวจสอบในเรื่องใดๆ ได้ เพียงแต่ใช้อำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในการตรวจค้นบุคคลในเบื้องต้นได้เท่านั้น

การตรวจสอบอาชญาบัตรและใบสำคัญแสดงการจดทะเบียน (เครื่องมือลอบ)

อาชญาบัตร คือ ใบอนุญาตซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ออกให้แก่ผู้รับอนุญาตเพื่อใช้เครื่องมือทำการประมง^๖ อาชญาบัตรจะออกให้เฉพาะแต่เครื่องมือในพิภพที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงเท่านั้น^๗ ซึ่งเครื่องมือที่จะต้องขอรับอาชญาบัตรตามกฎหมายกระทรวง ได้แก่

- (๑) ยอขันช่อ
- (๒) ช้อนขันช่อ
- (๓) ช้อนสนั่น
- (๔) ช้อนหางเหยี่ยว
- (๕) ถังโพงพางซึ่งใช้ประกอบกับโพงพาง รั้วไซมานหรือกันชูรั้วไซมาน
- (๖) ถังบาม
- (๗) เรือผีหลอกหรือเรือกัตรา
- (๘) แหยาวตั้งแต่ ๔ เมตรขึ้นไป (ยังไม่พบเพล)

^๖ พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ มาตรา ๔ (๑๐)

^๗ กฎกระทรวงฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ. ๒๕๒๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐

- (๙) ซ้อนต่างๆ ปากกว้างตั้งแต่ ๓.๕ เมตรขึ้นไป
- (๑๐) เบ้คร่าวยาวตั้งแต่ ๔๐ เมตรขึ้นไป
- (๑๑) ซ้าย
- (๑๒) อวนต่างๆ
- (๑๓) ฝือก
- (๑๔) เครื่องกัน

อาชญาบัตรแต่ละฉบับจะมีอายุ ๑ ปีการประมง (๑ เมษายน-๓๑ มีนาคม ของปีถัดไป) ผู้ที่ทำการประมงต้องนำอาชญาบัตรติดตัวไปด้วยเสมอในเวลาไปทำการประมง และต้องนำออกแสดงเมื่อเจ้าหน้าที่ขอตรวจ^๘ ในส่วนของเครื่องมือนอกเหนือจากนี้ กฎหมายมิได้กำหนดให้ต้องขอรับอาชญาบัตร จึงไม่มีอาชญาบัตรในการตรวจสอบเพราะวัตถุประสงค์หลักในการกำหนดให้เครื่องมือชนิดหนึ่งชนิดใดต้องขอรับอาชญาบัตรในเบื้องต้นนั้น ก็เพื่อเก็บเงินอากรเข้ารัฐอันเนื่องมาจากการใช้ทรัพยากร ดังนั้น จึงมีเครื่องมือทำการประมงอีกหลายประเภทที่ไม่ต้องขอรับอาชญาบัตร เช่น เครื่องมือลอบ แต่เครื่องมือลอบแม้ไม่ต้องขอรับอาชญาบัตร แต่มีพระราชกฤษฎีกา ออกตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ มาตรา ๒๕ กำหนดให้ผู้ทำการประมงด้วยเครื่องมือลอบ ต้องมาจดทะเบียนและขออนุญาต ดังนั้น ผู้ทำการประมงด้วยเครื่องมือลอบจึงต้องได้รับใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนผู้มีอาชีพในการประมง การค้าสินค้าสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ ซึ่งต้องมีเอกสารดังกล่าวให้ตรวจสอบ

อาชญาบัตรจะมีการระบุชื่อบุคคลในครอบครัวหรือลูกจ้างผู้มีสิทธิใช้เครื่องมือในพิกัด ซึ่งตามปกติจะระบุชื่อลูกเรือ แต่ไม่จำเป็นต้องระบุครบทุกคน เพราะพื้นที่ในการระบุจำกัด และลูกเรือประมงนั้นจะมีการเปลี่ยนเรือประมงในการรับจ้างอยู่เป็นประจำ ไม่สามารถระบุได้ชัดเจนแน่นอน จึงไม่สามารถใช้บัญชีลูกเรือนี้ในการตรวจสอบลูกเรือที่มีอยู่ในเรือประมงในขณะนั้นได้ เพียงแต่ตรวจสอบว่ามีชื่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งมีรายชื่อเป็นผู้มีสิทธิในการใช้เครื่องมือทำการประมงก็สามารถใช้ได้แล้ว

อัตราโทษสำหรับผู้ทำการประมงโดยไม่มีอาชญาบัตร คือ ปรับ ๓ เท่าของเงินอากร และให้อิทธิพลหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้^๙

อัตราโทษสำหรับผู้ทำการประมงโดยไม่ได้รับใบสำคัญแสดงการจดทะเบียน (เครื่องมือลอบ) คือ ปรับไม่เกิน ๑๐๐ บาท หรือจำคุกไม่เกิน ๑ เดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

^๘ มาตรา ๓๕ พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐

^๙ มาตรา ๖๔ พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐

(ตัวอย่างอาชญาบัตรที่ใช้ในประเทศ)

เล่มที่ ๓๒๒
ตามคำขอที่...../.....
ลงวันที่...../...../.....
ฉบับที่.....
เล่มที่.....

เลขที่ ๐๑
(อนุญาต ๑)

อาชญาบัตร
อวนลาก

ที่ว่าการ.....
วันที่.....

อนุญาตให้..... อายุ.....ปี สัญชาติ.....
หรือนิติบุคคลชื่อ..... ซึ่งมีภูมิลำเนาหรือสำนักงานอยู่เลขที่..... หมู่ที่.....
ใช้เครื่องมือในพิกัดที่ระบุไว้ในอาชญาบัตรทำการประมงได้

จำนวน	เครื่องมือในพิกัด	ขนาด (เมตร)		เงินอากร	
	ชื่อ	กว้าง	ยาว	บาท	สต.

ผู้รับอาชญาบัตรได้ชำระเงินอากรแล้วเป็นเงิน.....บาท(.....)
และให้ผู้รับอาชญาบัตรใช้เครื่องมือตามอาชญาบัตรนี้ประจำเรือประมงชื่อ.....
ใบอนุญาตใช้เรือเลขที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
ขนาดเรือ.....ตันกรอสส์ ใช้เครื่องยนต์ชนิด..... (ดีเซล, เบนซิน) ขนาด..... แรงม้า

บุคคลในครอบครัวหรือลูกจ้างซึ่งมีสิทธิใช้เครื่องมือพิกัด

ลำดับที่	ชื่อตัวและชื่อสกุล	อายุ (ปี)	บัตรประจำตัวประชาชนหรือเอกสารสำคัญประจำตัวอย่างอื่น	ความสัมพันธ์กับผู้รับอาชญาบัตร

อาชญาบัตรนี้มีอายุให้ใช้ได้ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ.

(ลายมือชื่อ)..... พนักงานเจ้าหน้าที่ (ลายมือชื่อ).....ผู้รับเงิน
(.....) (.....)
ตำแหน่ง..... ตำแหน่ง.....

- คำเตือน (๑) ขีดฆ่าข้อความที่ไม่ต้องการ
(๒) บุคคลซึ่งชื่อตัวและชื่อสกุลตามที่ระบุไว้ในอาชญาบัตรนี้เท่านั้นมีสิทธิใช้เครื่องมือในพิกัดทำการประมงได้
(๓) ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องมือในพิกัด ต้องนำอาชญาบัตรนี้ติดตัวในเวลาทำการประมง

(ตัวอย่างอาชญาบัตรที่ใช้นอกน่านน้ำไทย)

(แบบ 002)

อาชญาบัตรสำหรับการใช้เครื่องมือทำการประมงนอกน่านน้ำไทย

ทะเบียนอาชญาบัตร เลขที่/.....

เขียนที่.....

วันที่..... พ.ศ.

อนุญาตให้..... อายุ ปี สัญชาติ.....
มีภูมิลำเนาอยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน..... ตำบล.....
อำเภอ..... จังหวัด..... โทร..... หรือนิติบุคคลชื่อ.....
ซึ่งมีสำนักงานอยู่เลขที่..... หมู่ที่..... ตำบล..... อำเภอ.....
จังหวัด..... ใช้เครื่องมือทำการประมงตามรายการข้างล่างนี้ทำการประมงนอกน่านน้ำไทย
ในประเทศ..... บริเวณตั้งแต่.....

จำนวน	เครื่องมือในพิกัด	ขนาด (เมตร)		เงินอากร	
	ชื่อ	กว้าง	ยาว	บาท	สต.
	ชนิดของเครื่องมือทำการประมง ที่ได้รับอนุญาต	ขนาดความ กว้าง - ยาว			

ผู้รับอาชญาบัตรได้ชำระเงินอากรแล้ว เป็นเงิน..... บาท (.....)

ให้ใช้เครื่องมือตามอาชญาบัตรนี้ประจำเรือประมง ชื่อ เลขทะเบียนเรือไทย.....

ลงวันที่..... ใบอนุญาตใช้เรือเลขที่..... ลงวันที่.....

ขนาดเรือ..... ตันกรอสส์ ใช้เครื่องยนต์ชนิด..... (ดีเซล,เบนซิน) ขนาด..... แรงม้า

ทำเทียบเรือที่อนุญาตให้ใช้ขนถ่ายสัตว์น้ำ คือ

(1)..... (2)..... อายุของอาชญาบัตร.....

อาชญาบัตรนี้มีอายุให้ใช้ได้ตั้งแต่วันที่..... ถึงวันที่ 31 มีนาคม

(ลงชื่อ).....

ตำแหน่ง.....

คำขอเลขที่...../.....

ลงวันที่

(ลงชื่อ).....

ระบุเลขทะเบียน
เรือไทยต้องตรง
กับใบทะเบียนเรือ

รายชื่อบุคคลผู้มีสิทธิใช้เครื่องมือในพิภัก

ลำดับ ที่	ชื่อตัว และชื่อสกุล	ภูมิลำเนา				อายุ (ปี)	สัญชาติ	เกี่ยวข้อง
		เลขที่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ			
1.								
2.								
3.								
4.								
5.								
6.								
7.								
8.								
9.								
10.								
11.								
12.								
13.								
14.								
15.								

(ลงชื่อ) (ผู้อนุญาต)

ตำแหน่ง

คำเตือน

๑. บุคคลที่ปรากฏชื่อตามอาชญาบัตรนี้เท่านั้น มีสิทธิใช้เครื่องมือตามอาชญาบัตรนี้
๒. ผู้ใช้เครื่องมือต้องนำอาชญาบัตรนี้ติดตัวไปด้วยเสมอในเวลาไปทำการประมง

(ตัวอย่างใบอนุญาตให้ประกอบกิจการแพปลา)

แบบ พ.ป.๓

ใบอนุญาต
ให้ประกอบกิจการแพปลา

เลขที่ ๐๑

.....

เล่มที่ ๒๒

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

อนุญาตให้..... อายุ..... ปี เชื้อชาติ.....

สัญชาติ..... อยู่บ้านเลขที่..... ถนน.....

ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....

ประกอบกิจการแพปลาประเภท.....

โดยชื่อหรือยี่ห้อว่า..... ตั้งที่ทำการอยู่เลขที่หรือ

หมู่ที่..... ถนน..... ตำบล..... อำเภอ.....

จังหวัด..... ที่สะพานปลา.....

ใบอนุญาตใช้ได้ตั้งแต่วันที่..... พ.ศ.

และสิ้นสุดเพียงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ.

(ลายมือชื่อ).....ผู้อนุญาต

ตำแหน่ง.....

การตรวจเรือประมงนอกน่านน้ำ

ตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ มาตรา ๑๖ กำหนดให้การทำประมงในที่
สาธารณะประโยชน์ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์กำหนด^{๑๐} ซึ่งรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้กำหนดเงื่อนไขในการออกไปทำการประมงนอกน่านน้ำไทย (ใน
น่านน้ำของรัฐต่างประเทศ) จะต้องปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกรมประมงกำหนด ซึ่งกรมประมงได้กำหนด
ให้การไปทำการประมงนอกน่านน้ำไทย (ในน่านน้ำของรัฐต่างประเทศ) จะต้องขอรับอาชญาบัตรนอกน่านน้ำไทย
ตามระเบียบกรมประมงว่าด้วยการยื่นคำขอรับอาชญาบัตรทำการประมงนอกน่านน้ำไทย พ.ศ. ๒๕๕๑
อาชญาบัตรนอกน่านน้ำไทยคือหนังสืออนุญาตให้ใช้เครื่องมือทำการประมง ทำการประมงในน่านน้ำของรัฐ
ต่างประเทศ ซึ่งผู้ที่ขอรับอาชญาบัตรนอกน่านน้ำนั้นจะต้องแนบหนังสือสัญญาหรือข้อตกลงการทำประมง
ร่วม หรือหนังสือที่แสดงถึงการได้สิทธิทำการประมงในประเทศนั้นๆ ใบอนุญาตทำการประมง หรือหนังสือ
ที่แสดงถึงการได้รับอนุญาตให้เข้าไปทำการประมงของเรือประมงแต่ละลำที่ประเทศนั้นๆ ออกให้ ซึ่งระบุชื่อและ
เลขทะเบียนเรือด้วย ซึ่งก่อนที่เจ้าหน้าที่จะออกอาชญาบัตรนอกน่านน้ำให้กับผู้ยื่นคำขอ จะต้องมีการตรวจสอบ
เอกสารดังกล่าวให้ครบถ้วนเสียก่อน ดังนั้น การตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ขณะขึ้นตรวจสอบเรือประมง
จึงไม่จำเป็นต้องตรวจสอบเอกสาร หนังสือรับรองฯ ต่างเพียงแต่ตรวจสอบว่าเรือลำนั้นได้รับอาชญาบัตรนอกน่านน้ำ
ระบุชื่อประเทศที่จะเข้าไปทำการประมงก็เพียงพอ

มีประเด็นปัญหาเกี่ยวกับรายชื่อบุคคลผู้มีสิทธิใช้เครื่องมือในพิกัด ตามที่ระบุในด้านหลังของ
อาชญาบัตรทำการประมงนอกน่านน้ำไทยนั้นจะต้องระบุชื่อลูกเรือทุกคนลงในอาชญาบัตรหรือไม่ซึ่งกรณีนี้
ตามมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐^{๑๑} ระบุว่า บุคคลที่มีสิทธิใช้เครื่องมือทำการประมง
ในพิกัดจะต้องเป็นผู้ที่ระบุชื่ออยู่ในอาชญาบัตร ซึ่งกรมประมงกำหนดแนวทางปฏิบัติในเรื่องนี้ว่า การระบุชื่อบุคคล
ผู้มีสิทธิใช้เครื่องมือทำการประมงในพิกัดนั้น ไม่จำเป็นต้องระบุชื่อลูกเรือประมงครบทุกคน เพียงแต่ระบุแต่เพียง
ลูกเรือบางคนที่ประจำอยู่ในเรือลำนั้นให้เป็นผู้มีสิทธิใช้เครื่องมือในพิกัดทำการประมงก็เพียงพอแล้ว เพราะ
โดยลักษณะของการจ้างงานด้านประมงนั้น ลูกเรือมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เป็นประจำ การจะกำหนดให้ต้องระบุ
ชื่อลูกเรือทำการประมงทุกคนลงในอาชญาบัตรฯ นั้นจะเกิดปัญหา และไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น
ดังนั้น การตรวจสอบอาชญาบัตรทำการประมงนอกน่านน้ำไทยนั้น เพียงแต่ตรวจสอบว่ามีชื่อลูกเรือประมง
ที่ประจำอยู่ในเรือประมงลำนั้น ปรากฏรายชื่ออยู่ในอาชญาบัตรก็เพียงพอ ไม่สามารถใช้รายชื่อของลูกเรือประมง
ที่ระบุอยู่ด้านหลังอาชญาบัตรในการตรวจสอบว่า เฉพาะแต่เพียงลูกเรือที่ระบุชื่ออยู่ด้านหลังอาชญาบัตร
เป็นลูกเรือที่ได้รับอนุญาตตามอาชญาบัตรได้

^{๑๐} มาตรา ๑๖ ที่สาธารณะประโยชน์ คือที่จับสัตว์น้ำซึ่งบุคคลทุกคนมีสิทธิทำการประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้
บุคคลใดซึ่งทำการประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่สาธารณะประโยชน์ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา

^{๑๑} มาตรา ๒๘ บุคคลใดจะใช้เครื่องมือในพิกัดทำการประมงได้ ต่อเมื่อได้รับอาชญาบัตรระบุชื่อบุคคลนั้น และเสียเงินอากร
ตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว

รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศยกเว้นไม่ต้องได้รับอาชญาบัตรสำหรับเครื่องมือทำการประมงอย่างหนึ่งอย่างใดในท้องที่ใดๆ
ก็ได้

เจ้าหน้าที่ต้องตรวจสอบว่า ประเภทของเครื่องมือทำการประมงที่เรือลำนั้นใช้อยู่จะต้องตรงกับกับเครื่องมือทำการประมงชนิดที่ระบุอยู่ในใบอนุญาต เครื่องมือทำการประมงที่มักได้รับอนุญาตมักจะเป็นเครื่องมืออวนลาก เครื่องมืออวนล้อมจับ เป็นต้น นอกจากนี้ควรตรวจสอบว่า ชื่อเรือประมงที่ปรากฏอยู่ที่ด้านข้างของเรือถูกต้องตรงกับที่ระบุไว้ในทะเบียนเรือ ใบอนุญาตใช้เรือ และใบอนุญาตร่อนน้ำ โดยควรตรวจสอบทั้งขนาดของเรือ ความยาวของอวน เครื่องยนต์ ว่าถูกต้องตรงกันหรือไม่

การไปทำการประมงในน่านน้ำของรัฐต่างประเทศนั้นมีวิธีการเข้าไปทำการประมงอีกรูปแบบหนึ่ง คือ มีการโอนสัญชาติเรือประมงของไทยไปเป็นสัญชาติของเรือประมงของรัฐที่จะเข้าไปทำการประมงนั้น เรือประมงชนิดนี้ไม่ใช่เรือประมงไทย การเข้า-ออกจากท่าต้องถือปฏิบัติเสมือนเรือที่มีสัญชาติต่างประเทศทั่วไป เรือประมงประเภทนี้ไม่ต้องขอรับใบอนุญาตร่อนน้ำ เนื่องจากไม่ใช่เรือประมงที่มีสัญชาติไทย

นอกจากการเข้าไปทำการประมงในน่านน้ำของต่างประเทศ ซึ่งผู้ที่จะเข้าไปทำการประมงต้องขอใบอนุญาตทำการประมงร่อนน้ำแล้ว ยังมีการทำการประมงร่อนน้ำอีกประเภทหนึ่งคือ การเข้าไปทำการประมงในทะเลหลวง การทำการประมงประเภทนี้เรือประมงจะมีสัญชาติไทย แต่ออกไปทำการประมงในทะเลหลวงคือในน่านน้ำที่มีได้อยู่ในเขตอำนาจของรัฐใด การทำการประมงประเภทนี้จะอยู่ในความดูแลขององค์กรจัดการด้านการประมงของภูมิภาคต่างๆ (Regional fisheries management organization) หรือ R.F.M.O. ซึ่งแต่ละประเทศเป็นสมาชิกอยู่ การตรวจสอบเรือประมงประเภทนี้จะตรวจสอบว่าได้รับใบอนุญาต หรือหนังสืออนุญาตให้ทำการประมงหรือไม่ ซึ่งเป็นการตรวจสอบใบอนุญาตตามปกติ เพียงแต่ต้องตรวจสอบเอกสารหนังสือรับรองจากกรมประมงว่า เรือลำดังกล่าวจะเข้าไปทำการประมงในทะเลหลวงบริเวณใด

การตรวจสอบแรงงานต่างด้าวในเรือประมง

ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิการประมงในเขตการประมงไทย พ.ศ. ๒๔๘๒ มาตรา ๕ ทวิ กำหนดให้การอนุญาตให้คนต่างด้าวทำหน้าที่เป็นลูกเรือในเรือประมงได้ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว ดังนั้น แรงงานต่างด้าวจึงต้องได้รับอนุญาตให้ทำงานตามกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว หรือได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นกรณีพิเศษ พระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิการประมงในเขตการประมงไทย พ.ศ. ๒๔๘๒ มิได้มีการออกใบอนุญาตให้เป็นพิเศษสำหรับแรงงานต่างด้าว ดังนั้น การตรวจสอบแรงงานต่างด้าวจึงต้องใช้กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องในการตรวจสอบ ได้แก่ พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นต้น เพียงแต่หากแรงงานต่างด้าวนั้นไม่ได้รับอนุญาตให้ทำงานโดยถูกต้องตามกฎหมายจะมีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิการประมงในเขตการประมงไทย พ.ศ. ๒๔๘๒ ซึ่งเป็นการกระทำผิดกรรมเดียว แต่ผิดกฎหมายหลายบท ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๙๐ ซึ่งศาลจะลงโทษตามกฎหมายที่มีโทษหนักที่สุด

การตรวจสอบการดำเนินกิจการแพปลา

ผู้ประกอบการกิจการแพปลา ต้องได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการแพปลาตามกฎหมาย^{๑๒} การตรวจสอบกิจการแพปลาในเบื้องต้นเป็นการตรวจสอบว่าผู้ประกอบการมีใบอนุญาตให้ประกอบกิจการแพปลาหรือไม่ ใบอนุญาตมีอายุ ๑ ปี หากไม่ได้รับอนุญาตจะมีความผิดตามมาตรา ๓๘ มีอัตราโทษปรับ ไม่ต่ำกว่าห้าพันบาทแต่ไม่เกินกว่าหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

นอกจากนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ยังสามารถเข้าไปตรวจสอบสมุดบัญชีหรือเอกสารต่างๆ ในที่ทำการของผู้ประกอบการกิจการแพปลาได้ในระหว่างเวลาราชการ ให้ผู้ประกอบการแพปลาอำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการนี้ แต่ในการตรวจสอบนี้ต้องไม่เป็นการขัดขวางต่อกิจการงานของผู้ประกอบการแพปลา ทั้งนี้ อธิบดีกรมประมงจะต้องส่งเป็นหนังสือเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปตรวจสอบ^{๑๓} พนักงานเจ้าหน้าที่จะเข้าไปตรวจสอบตามลำพังไม่ได้

ในปัจจุบัน กรมประมงมีหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการควบคุมตรวจสอบการทำการประมงที่ปฏิบัติการทางทะเลและหน่วยสื่อสารการปฏิบัติงานประกอบด้วยศูนย์บริหารจัดการประมงทะเล ๖ ศูนย์ หน่วยบริหารจัดการประมงทะเล ๑๒ ศูนย์ และสถานีวิทยุประมงชายฝั่ง ๑๓ สถานี ซึ่งผู้ที่ประสงค์จะแจ้งเหตุคดีความมนุษย์สามารถประสานงานกับหน่วยงานดังกล่าวได้ โดยติดต่อไปยังส่วนบริหารจัดการประมงทะเล สำนักบริหารจัดการด้านการประมง กรมประมง กษตรกลาง จตุจักร กรุงเทพมหานคร ๑๐๙๐๐ โทร ๐-๒๕๖๒-๐๕๖๘ หรือ E-mail: marine_Hq@hotmail.com

ข้อมูลที่เป็นในการค้นหาเรือประมง กรณีมีการแจ้งเหตุคดีความมนุษย์บนเรือประมงในทะเล

เมื่อมีการแจ้งขอความช่วยเหลือจากการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์บนเรือประมงที่อยู่กลางทะเล การค้นหาเรือประมงลำที่เกิดเหตุมีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากความกว้างใหญ่ของท้องทะเลและจำนวนเรือประมงที่มีอยู่มากมายในทะเล ทำให้ยากต่อการค้นหาและตรวจพบ ดังนั้น ผู้รับแจ้งจึงควรสอบถามข้อมูลต่างๆ ให้ได้มากที่สุด เพื่อประโยชน์ในการค้นหาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

ตัวอย่างข้อมูลที่ได้รับแจ้งเหตุควรสอบถามมีดังต่อไปนี้

๑. พิกัดตำแหน่งที่เรือเป็นแลตติจูด ลองจิจูด หรือเรียกกันทั่วไปว่า แลต ลอง ซึ่งได้มาจากเครื่องมือหาตำแหน่งที่เรือที่ติดตั้งประจำอยู่บนเรือ
๒. ชื่อเรือ หรือหมายเลขข้างเรือ
๓. ประเภทการทำประมงของเรือ เช่น เรือไถร์หมึก เรืออวนลอย เรืออวนล้อม เรืออวนรุน เป็นต้น
๔. ลักษณะทั่วไปของเรือ เช่น เรือทำด้วยไม้ ขนาดประมาณ ๑๒ วา ตัวเรือสีขาว แกงเรือสีฟ้า เป็นต้น

^{๑๒} มาตรา ๒๙ พระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. ๒๕๔๖

^{๑๓} มาตรา ๓๒ พระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. ๒๕๔๖

๕. ทิศทางของเรือ ซึ่งอาจทราบได้จากการสอบถามต้นทางที่เรือออก และจุดหมายปลายทาง รวมทั้งความเร็วเรือ เป็นต้น

๖. สิ่งแวดล้อมโดยรอบ เช่นชื่อเรือที่แล่นผ่าน โดยเฉพาะเรือขนาดใหญ่ซึ่งอาจมีช่องทางติดต่อทางเครื่องมือสื่อสารกับหน่วยงานต่างๆ ได้ หรือสิ่งใดๆ ที่อาจใช้เป็นจุดอ้างอิงได้ เช่น กระโจมไฟ ท่าเรือ อ่าว แหลม เป็นต้น

๑๔

๔.๒.๔ การนำคนมาขอรทาน

ขบวนการค้ามนุษย์โดยการนำคนมาขอรทาน ส่วนใหญ่ขบวนการดังกล่าวมักนำผู้เสียหายมาปักตัวไว้ในสถานที่ต่างๆ จากนั้นจึงนำผู้เสียหายเดินทางไปขอรทานยังบริเวณที่มีประชาชนสัญจรไปมาหรือสถานที่ท่องเที่ยว แล้วกลุ่มขบวนการคอยสังเกตการณ์ผู้เสียหายอยู่ใกล้ๆ กับบริเวณดังกล่าว หลังจากที่มีประชาชนให้ทานต่อผู้เสียหายแล้ว กลุ่มขบวนการดังกล่าวจะมารับผลประโยชน์จากผู้เสียหายไป และเมื่อได้ผลประโยชน์จำนวนหนึ่งแล้ว กลุ่มขบวนการดังกล่าวจึงรับผู้เสียหายกลับไปปักตัวไว้ยังที่เดิม ดังนั้น ในการรวบรวมพยานหลักฐานเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติจึงมีความจำเป็นจะต้องใช้วิธีเฝ้าจุด และสะกดรอยกลุ่มขบวนการดังกล่าวไปยังสถานที่ต่างๆ เพื่อเก็บรวบรวมพยานหลักฐานก่อนเข้าทำการจับกุม ซึ่งมีแนวทางในการปฏิบัติดังนี้

(๑) หลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าขบวนการค้ามนุษย์มารับและส่งผู้เสียหายบริเวณที่เกิดเหตุ (การสะกดรอยและถ่ายภาพหรือถ่ายวิดีโอไว้เป็นหลักฐาน)

(๒) การใช้วิธีล่อซื้อโดยการให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติแฝงตัวเป็นประชาชนแล้วนำเงิน (เงินล่อซื้อ) ให้ทานกับผู้เสียหายแล้วเฝ้าสังเกตการณ์ ว่ามีผู้ใดมานำเงินไปจากผู้เสียหายหรือไม่ หากมีให้ถ่ายรูปหรือวิดีโอเป็นหลักฐาน

๑๔ ภาพจากกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์

(๓) เข้าตรวจค้นบริเวณที่กักตัวผู้เสียหาย และเก็บพยานหลักฐานเช่นเดียวกันกับการเก็บพยานหลักฐานในคดีความในรูปแบบการบังคับใช้แรงงานตามที่ได้กล่าวมาแล้ว

(๔) กรณีมีการกล่าวอ้างว่า เป็นบิดาหรือมารดาของผู้เสียหายซึ่งมีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี ให้เก็บหลักฐานเพื่อส่งตรวจดีเอ็นเอ นำผู้เสียหายส่งสถานสงเคราะห์ เพื่อสืบสวนสอบสวนขยายผลจับกุมขบวนการค้ามนุษย์มาดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป

๔.๓ การจัดทำบันทึกการตรวจค้น

หลังจากเข้าการเข้าช่วยเหลือ/ตรวจค้น/จับกุมเรียบร้อยแล้ว หากผลการดำเนินการไม่มีการจับกุมผู้ต้องหา แต่มีการช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ หรือมีการตรวจยึดพยานวัตถุ หรือพยานเอกสารจากสถานที่เกิดเหตุ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติจะต้องจัดทำบันทึกการตรวจสอบหรือบันทึกการตรวจค้นเพื่อเป็นหลักฐานส่งให้พนักงานสอบสวนเพื่อประกอบการดำเนินคดี สำหรับเจ้าหน้าที่ตำรวจมีการกำหนดแนวทางการจัดทำบันทึกการตรวจค้นไว้ ๒ แบบ คือ บันทึกการค้นโดยมีหมายค้น และบันทึกการค้นโดยไม่มีหมายค้น ซึ่งปรากฏตามตัวอย่างแบบฟอร์มบันทึกการตรวจค้นทั้งสองแบบ สำหรับรายละเอียดการกรอกแบบฟอร์มได้อธิบายไว้ในหมายเหตุหลังตัวอย่างแบบฟอร์กดังกล่าวด้วยแล้ว

(๔.๓.๑ ตัวอย่างบันทึกการค้นโดยมีหมายค้น)

บันทึกการค้นโดยมีหมายค้น

สถานที่บันทึก.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

วันนี้ (.....) เวลาประมาณ..... น. เจ้าพนักงานตำรวจคือ

(๑)..... ตำแหน่ง.....

เป็นเจ้าพนักงาน ผู้มีชื่อในหมายค้น ผู้รักษาราชการแทน/ในหมายค้นที่...../๒๕.....

ลงวันที่..... เดือน..... พ.ศ. ของศาล.....

เป็นหัวหน้าในการค้นพร้อมด้วยเจ้าพนักงานตำรวจ คือ

..... รวม..... คน

ได้ร่วมกันตรวจค้นสถานที่/บ้านเลขที่ (๒)..... หมู่ที่.....

ตรอก/ซอย..... ถนน..... ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

เจ้าพนักงานได้แสดงหมายค้นให้.....

ซึ่งเป็น เจ้าของ ผู้ครอบครองสถานที่ บุคคลในครอบครัว

บุคคลอื่นอย่างน้อยสองคนซึ่งเจ้าพนักงานได้ขอร้องมาเป็นพยาน

ก่อนลงมือค้นเจ้าพนักงานผู้ค้นได้แสดงความบริสุทธิ์ให้.....

..... ดูจนเป็นที่พอใจแล้วจึงได้ค้นต่อหน้า.....

เริ่มค้นเมื่อวันที่..... เวลาประมาณ..... น.

รายละเอียดแห่งการค้น (๓).....

..... เสร็จสิ้นการค้นเวลา..... น.

อนึ่ง ในการค้นครั้งนี้เจ้าพนักงานผู้ค้นได้พยายามมิให้มีการเสียหายและกระจัดกระจายเท่าที่จะทำได้เจ้าพนักงานผู้ค้นได้บันทึกรายละเอียดแห่งการค้น และจัดทำบัญชีสิ่งของที่ค้นได้ไว้แล้วและส่งบันทึกและบัญชีดังกล่าวพร้อมด้วยสิ่งของที่ยึดมาไปยัง สน./สภ.....

..... เพื่อดำเนินการต่อไป

ได้อ่านบันทึกนี้ให้ฟังแล้วรับรองว่าถูกต้อง จึงร่วมกันลงลายมือชื่อไว้

(ลงชื่อ).....ผู้ครอบครองสถานที่

(ลงชื่อ).....บุคคลในครอบครัว

(ลงชื่อ).....ผู้แทน/พยาน

(ลงชื่อ).....พยาน

(ลงชื่อ).....พยาน

(ลงชื่อ).....ผู้ค้น/บันทึก/อ่าน

หมายเหตุ

(๑) เจ้าพนักงานผู้มีชื่อในหมายค้น

๑) ต้องเป็นพนักงานฝ่ายปกครองตั้งแต่ระดับสาม หรือตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ชั้นร้อยตำรวจตรีขึ้นไป จึงจะเป็นหัวหน้าในการตรวจค้นได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๗

(๒) สถานที่ตรวจค้น

๑) เจ้าพนักงานจะทำการตรวจค้นได้เฉพาะสถานที่ที่ระบุไว้ในหมายค้น และบริเวณของสถานที่ดังกล่าวเท่านั้น

(๓) รายละเอียดแห่งการค้น ให้เจ้าพนักงานบันทึกรายละเอียดแห่งการตรวจค้น ว่าได้พบสิ่งของที่ทำหรือมีไว้เป็นความผิด สิ่งของที่ได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิด หรือได้มาโดยการกระทำความผิดในสถานที่ใด มีลักษณะอย่างไร แล้วยึดไว้เพื่อเป็นของกลางในคดีต่อไป

(๔.๓.๒ ตัวอย่างบันทึกการค้นโดยไม่มีหมายค้น)

บันทึกการค้นโดยไม่มีหมายค้น

สถานที่บันทึก.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

วันนี้ (.....) เวลาประมาณ..... น. เจ้าพนักงานตำรวจคือ

(๑)..... ตำแหน่ง.....

เป็นหัวหน้าในการค้นพร้อมด้วยเจ้าพนักงานตำรวจ คือ (๑).....,

พนักงานเจ้าหน้าที่ตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบด้วย.....

..... เจ้าหน้าที่กระทรวง.....

ได้ร่วมกันตรวจค้นสถานที่/บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ตรอก/ซอย.....

ถนน..... ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

เหตุที่เจ้าพนักงานตำรวจได้ร่วมกันทำการค้นที่บ้านเลขที่ดังกล่าว เนื่องจากมีเหตุที่เข้าค้นโดย
ไม่ต้องมีหมายค้น (๒) โดย

- เมื่อมีเสียงร้องให้ช่วยมาจากข้างในที่เรือน หรือมีเสียงหรือพฤติกรรมอื่นใดอันแสดงได้ว่า
มีเหตุร้ายเกิดขึ้นในที่เรือนนั้น (๓)
- เมื่อปรากฏความผิดซึ่งหน้ากำลังกระทำลงในที่เรือน (๔)
- เมื่อบุคคลที่ได้กระทำความผิดซึ่งหน้า ขณะที่ถูกไล่จับหนีเข้าไปในหรือมีเหตุอันแน่นแฟ้น
ควรสงสัยว่าได้เข้าไปซุกซ่อนตัวอยู่ในที่เรือนนั้น (๕)
- เมื่อมีพยานหลักฐานตามสมควร ว่าสิ่งของที่มิใช่เป็นความผิด หรือได้มาโดยการกระทำ
ความผิด หรือได้ใช้ หรือมีไว้ เพื่อจะใช้ในการกระทำความผิด หรืออาจเป็นพยานหลักฐานพิสูจน์
การกระทำความผิดได้ซ่อนหรืออยู่ในนั้น ประกอบทั้งต้องมีเหตุอันควรเชื่อว่าเป็นเนื่องจาก
การเน้นซ้ำกว่าจะเอาหมายค้นมาได้ สิ่งของนั้นจะถูกโยกย้ายหรือทำลายเสียก่อน (๖)
- เมื่อที่เรือนนั้นผู้จะต้องถูกจับเป็นเจ้าบ้าน และการจับนั้นมีหมายจับหรือจับตาม
มาตรา ๗๘ (๗)
- เจ้าของบ้านหรือผู้ครอบครองสถานที่ยินยอมด้วยความสมัครใจ (๘)
- เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า มีพยานหลักฐานในการค้ามนุษย์ หรือเพื่อพบและช่วยบุคคลที่ตกเป็น
ผู้เสียหายจากการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ และหากเน้นซ้ำกว่าจะเอาหมายค้นมาได้
พยานหลักฐานนั้นอาจถูกโยกย้าย ซ่อนเร้น หรือทำลายไปเสียก่อน หรือบุคคลนั้นอาจ
ถูกประทุษร้าย โยกย้าย หรือซ่อนเร้น (๙)

เจ้าพนักงานได้แสดงตน ตำแหน่ง และได้สั่งให้ นาย, นาง..... อายุ..... ปี
ซึ่งเป็น เจ้าของ คนซึ่งอยู่ในนั้น ผู้ซึ่งรักษาสถานที่ซึ่งจะค้น
ให้ยอมให้เข้าไปโดยมิหวงห้าม อีกทั้งให้ความสะดวกตามสมควรทุกประการในอันที่จะจัดการค้น

ก่อนลงมือค้น เจ้าพนักงานผู้ค้นได้แสดงความบริสุทธิ์ให้ นาย, นาง.....
..... คุณเป็นที่พักใจแล้วจึงตรวจค้นต่อหน้า นาย, นาง.....
เริ่มค้นเมื่อวันที่..... เวลาประมาณ..... น.

รายละเอียดแห่งการค้น.....
.....
..... เสร็จสิ้นการค้นเวลา..... น.

อนึ่ง ในการค้นครั้งนี้เจ้าพนักงานผู้ค้นได้พยายามมิให้มีการเสียหายและกระจัดกระจาย
เท่าที่จะทำได้เจ้าพนักงานผู้ค้นได้บันทึกรายละเอียดแห่งการค้นและจัดทำบัญชีสิ่งของที่ค้นได้ไว้แล้ว
จำนวน..... รายการ และส่งบันทึกและบัญชีดังกล่าวพร้อมด้วย

สิ่งของที่ยึดมาไปยัง สน./สภ..... เพื่อดำเนินการต่อไป
เป็นกรณีตรวจค้นโดยไม่มีหมายค้น ตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๙๒ (๔) เจ้าพนักงานได้มอบสำเนาบันทึกการตรวจค้น,
บัญชีสิ่งของที่ได้จากการตรวจค้น, บันทึกแสดงเหตุที่ทำให้สามารถเข้าค้นได้เป็นหนังสืออย่างละ ๑ ฉบับ ให้แก่
นาย, นาง รับไว้เรียบร้อยแล้ว

ได้อ่านบันทึกนี้ให้ฟังแล้วรับรองว่าถูกต้อง จึงร่วมกันลงลายมือชื่อไว้

(ลงชื่อ)..... เจ้าของสถานที่/
(.....) ผู้นำในการตรวจค้น
(ลงชื่อ)..... บุคคลซึ่งอยู่ในสถานที่
(ลงชื่อ)..... ผู้รักษาสถานที่
(ลงชื่อ)..... พยาน
(ลงชื่อ)..... พยาน
(ลงชื่อ)..... ผู้ค้น
(ลงชื่อ)..... ผู้ค้น
(ลงชื่อ)..... ผู้ค้น/บันทึก/อ่าน

หมายเหตุ

- (๑) เจ้าพนักงานผู้ทำการค้นโดยไม่มีหมายค้น ไม่จำกัดชั้นยศหรือตำแหน่ง เจ้าพนักงานตำรวจทุกคนสามารถตรวจค้นโดยไม่มีหมายค้นได้
- (๒) เหตุในการตรวจค้นได้โดยไม่ต้องมีหมายค้น มีดังนี้ คือ
 - ๑) ตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๙๒ (๑)- (๕)
 - ๒) เจ้าหน้าที่ผู้ได้รับอนุญาตจากเลขาธิการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ มาตรา ๑๔, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔๙ (๒), พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๒๕ (๓)
 - ๓) เจ้าหน้าที่ตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๘ (๓)
 - ๔) เจ้าหน้าที่ตาม พ.ร.บ.ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๓๖ (๑)
 - ๕) เจ้าหน้าที่ตาม พ.ร.บ.การสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๒๔ (๑)
 - ๖) เจ้าของบ้านหรือผู้ครอบครองสถานที่ยินยอมโดยความสมัครใจ (ฎ.๑๑๖๔/๒๕๔๖)
 - ๗) พนักงานเจ้าหน้าที่ตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๗
 - ๓) เมื่อมีเสียงร้องให้ช่วยมาจากข้างในที่รโหฐานหรือมีเสียงหรือพฤติกรรมอื่นใดอันแสดงได้ว่ามีเหตุร้ายเกิดขึ้นในที่รโหฐานนั้น
 - (๔) เมื่อปรากฏความผิดซึ่งหน้ากำลังกระทำลงในที่รโหฐาน
 - อาจเป็นความผิดตาม ป.อ. หรือ พ.ร.บ.ที่มีโทษทางอาญาอื่นก็ได้
 - (๕) เมื่อบุคคลที่ได้กระทำความผิดซึ่งหน้า ขณะที่ถูกไล่จับหนีเข้าไปหรือมีเหตุอันแน่นแฟ้นควรสงสัยว่าได้เข้าไปซุกซ่อนตัวอยู่ในที่รโหฐานนั้นเฉพาะความผิดซึ่งหน้าที่เกิดในเวลากลางวันโดยใช้หลักไล่ติดตามโดยกระชั้นชิด
 - (๖) เมื่อมีพยานหลักฐานตามสมควรว่า สิ่งของที่มีไว้เป็นความผิด หรือได้มาโดยการกระทำความผิด หรือได้ใช้หรือมีไว้เพื่อจะใช้ในการกระทำความผิด หรืออาจเป็นพยานหลักฐานพิสูจน์การกระทำความผิดได้ซ่อนหรืออยู่ในนั้นประกอบทั้งต้องมีเหตุอันควรเชื่อว่า เนื่องจากการเน้นซ้ำว่าจะเอาหมายค้นมาได้ สิ่งของนั้นจะถูกโยกย้ายหรือทำลายเสียก่อนค้นแล้ว ต้องส่งมอบสำเนาบันทึกการค้น บัญชีสิ่งของที่ได้จากการตรวจค้น (ถ้ามี) และบันทึกเหตุผลในการเข้าค้นโดยไม่มีหมายค้นให้กับผู้ครอบครองจำนวน ๓ รายการ
 - (๗) เมื่อที่รโหฐานนั้นผู้จะต้องถูกจับเป็นเจ้าบ้าน และการจับนั้นมีหมายจับหรือจับตามมาตรา ๗๘
 - เจ้าบ้าน คือ ผู้เป็นหัวหน้าของบุคคลที่พักอาศัยอยู่ในบ้านหลังนั้น รวมถึงคู่สมรสด้วย (ฎ.๑๐๓๕/๒๕๓๖)
 - เจ้าบ้านไปกระทำความผิดถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจไปขอหมายจับต่อศาล เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถนำหมายจับไปจับเจ้าบ้านนั้นที่บ้านของเจ้าบ้านได้ โดยไม่ต้องมีหมายค้น
 - ภรรยาที่ชอบด้วยกฎหมายของเจ้าบ้านไปกระทำความผิด เจ้าหน้าที่ตำรวจไปขอหมายจับต่อศาล เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถนำหมายจับไปจับภรรยาที่บ้านของสามีซึ่งเป็นเจ้าของบ้านนั้นได้ โดยไม่ต้องมีหมายค้น
 - บุตรของเจ้าบ้านไปกระทำความผิด เจ้าหน้าที่ตำรวจไปขอหมายจับต่อศาล เจ้าหน้าที่ตำรวจจะนำหมายจับไปจับบุตรของเจ้าบ้านนั้น จะต้องมียังหมายค้นและหมายจับ
 - เจ้าบ้านไปกระทำความผิดถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจไปขอหมายจับต่อศาล เจ้าของบ้านนั้นหลบหนีไปอยู่ที่บ้านของบิดา มารดา บ้านพี่น้องหรือภรรยาน้อย เจ้าหน้าที่ตำรวจจะไปจับเจ้าบ้านที่ถูกออกหมายจับแล้วนั้นได้ จะต้องมียังหมายค้นและหมายจับ
 - (๘) การค้นโดยเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับอนุญาตจากเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ มาตรา ๑๔ เพื่อค้นหายาเสพติด (ฎ.๔๕๓๖/๒๕๔๓)
 - (๙) การค้นโดยให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๗

๕. การคัดแยกผู้เสียหายจากการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์

๕.๑ แบบสัมภาษณ์เบื้องต้นสำหรับการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ หมวด ๔ บัญญัติเกี่ยวกับการช่วยเหลือและคุ้มครองสวัสดิภาพผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ และหมวด ๓ บัญญัติเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการแสวงหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ และเพื่อคุ้มครองป้องกันภัยแก่บุคคลที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเป็นผู้เสียหายจากการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์โดยพนักงานเจ้าหน้าที่อาจจัดให้บุคคลดังกล่าวอยู่ในความคุ้มครองชั่วคราวได้ เพื่อให้รอบและความหมายคำว่า “ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์” เป็นไปในแนวทางเดียวกัน และเกณฑ์การพิจารณาในการวินิจฉัยสอดคล้องกันเพื่อประโยชน์ในการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ คณะกรรมการศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์แห่งชาติ จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการพัฒนาแนวทางการกำหนดขอบเขตและองค์ประกอบของการเป็นผู้เสียหายหรือเหยื่อของการค้ามนุษย์ โดยมีพลตำรวจโท ถาวรศักดิ์ เทพชาติรี ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ (งานสืบสวนปราบปราม ๒) เป็นประธานอนุกรรมการ และคณะอนุกรรมการฯ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานพิจารณาร่างขอบเขตและองค์ประกอบของการเป็นผู้เสียหายหรือเหยื่อของการค้ามนุษย์ โดยมีพลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์ เป็นประธานคณะทำงาน และคณะทำงานประกอบด้วยผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชนจำนวน ๑๘ คน เพื่อศึกษาองค์ประกอบและเกณฑ์การบ่งชี้ผู้เสียหายหรือเหยื่อของการค้ามนุษย์

๕.๑.๑ กรอบแนวคิด

กรอบแนวคิดที่นำมาใช้ในการพิจารณาการเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์พิจารณาจากกรอบของกฎหมายที่บังคับใช้ในประเทศไทย ประกอบด้วย

- (๑) ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
- (๒) พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑

๕.๑.๒ ความหมายผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

หมายถึง บุคคลที่ได้รับความเสียหายจากการถูกกระทำโดยตรงในความผิดฐานค้ามนุษย์ตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑

(เด็ก หมายถึง บุคคลผู้มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔)

๕.๑.๓ องค์ประกอบของการเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

การพิจารณาว่าบุคคลใดจะเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์หรือไม่ ต้องมีองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

๕.๑.๓.๑ ถูกกระทำอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้

- จัดหา (ไปเลือกเฟ้นหามา จัดให้ได้คนมา ไม่ว่ากระทำด้วยวิธีใดๆ)
- ซื้อ (เอาเงินตราแลกกับคน ไม่ได้หมายความว่าถึงสัญญาซื้อขาย)

- ข่าย (เอาคนไปแลกเงินตรา เอาเงินเขามาโดยยอมตนเข้ารับใช้การงานของเจ้าของเงินที่เรียกว่าขายตัวลงเป็นทาส)
- จำหน่าย (ขาย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน โอน เอาออก ซึ่งแปลงมาจากจ่าย)
- พามาจาก (นำไปหรือนำมาโดยมีต้นทาง และแสดงอาการต่อเนื่องเรื่อยมาถึงปัจจุบัน พามาจากที่ใดก็ได้ ในหรือนอกราชอาณาจักรก็ได้)
- ส่งไปยังที่ใด (ทำให้เคลื่อนพ้นจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งเพื่อให้ถึงผู้รับหรือเป้าหมาย ด้วยอาการต่างๆ เช่น ส่งข้าม ส่งผ่าน ส่งต่อ เคลื่อนออกจากที่ ใช้ตรงกันข้ามกับมา โดยส่งไปยังที่ใดก็ได้ ในหรือนอกราชอาณาจักรก็ได้)
- หน่วงเหนี่ยว (รั้งตัวไว้ ดึงถ่วงไว้ กักไว้ ในสถานที่ใดสถานที่หนึ่ง)
- กักขัง (บังคับให้อยู่ในสถานที่อันจำกัด เก็บตัวไว้ในสถานที่อันจำกัด)
- จัดให้อยู่อาศัย (จัดให้พักพิง พักผ่อน)
- รับไว้ (รับหรือพาคนไปสู่ที่พักเพื่อเก็บเข้าที่ หรือเอาเข้าที่)

๕.๑.๓.๒ ถูกกระทำด้วยวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้

- ข่มขู่ (ทำให้กลัว ทำให้เสียขวัญ ทำให้ผู้อื่นต้องกลัวว่าจะเกิดความเสียหายเป็นภัยแก่ ตนเอง แก่สกุลแห่งตน หรือแก่ทรัพย์สินของตน เป็นภัยอันใกล้จะถึงและอย่างน้อยร้ายแรงถึงขนาดที่จะพึงกลัว)
 - ใช้กำลังบังคับ (ใช้แรงบังคับให้ทำ หรือใช้อำนาจสั่งให้ทำ หรือให้ปฏิบัติ หรือให้จำต้องทำ หรือให้เป็นไปตามความประสงค์โดยกระทำแก่กายหรือจิตใจ ด้วยแรงกายภาพหรือวิธีอื่นใด เป็นเหตุให้บุคคลอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้)
 - ลักพาตัว (แอบหรือลอบนำคนไปหรือนำคนมา โดยบุคคลนั้นไม่ยินยอม)
 - ฉ้อฉล (ใช้อุบายหลอกลวงโดยเอาความเท็จมากล่าวเพื่อให้เขาหลงผิด)
 - หลอกลวง (ใช้อุบายทุจริตลวงให้เข้าใจผิด แสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อความจริงที่ควรบอกให้แจ้งเพื่อให้บุคคลอื่นเข้าใจผิด)
 - ใช้อำนาจโดยมิชอบ (ใช้อิทธิพลที่จะบังคับให้ผู้อื่นต้องยอมทำตาม ไม่ว่าจะด้วยความสมัครใจหรือไม่ หรือตามที่สามารถบันดาลให้เป็นไปตามความประสงค์ การปฏิบัติ การกระทำเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่นโดยมิชอบด้วยกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ เป็นต้น)
 - โดยให้เงินหรือผลประโยชน์อย่างอื่นแก่ผู้ปกครองหรือผู้ดูแล เพื่อให้ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลให้ความยินยอมแก่ผู้กระทำความผิดในการแสวงหาประโยชน์จากบุคคลที่ตนดูแล
- ถ้ากระทำต่อเด็ก แม้จะไม่ใช้วิธีการดังกล่าวข้างต้น และไม่ว่าเด็กจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ให้ถือว่าเด็กนั้นเป็นผู้เสียหายหรือเหยื่อของการค้ามนุษย์

๕.๑.๓.๓ กฎกระทำโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ดังนี้

- การแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณี (การได้ประโยชน์จากการค้าประเวณี การค้าประเวณี หมายความว่า การยอมรับการกระทำชำเรา หรือการยอมรับการกระทำอื่นใด หรือการกระทำอื่นใด เพื่อสำเร็จความใคร่ในทางกามารมณ์ของผู้อื่น อันเป็นการสำส่อนเพื่อสินจ้างหรือประโยชน์อื่นใด ทั้งนี้ ไม่ว่าผู้ยอมรับการกระทำและผู้กระทำจะเป็นบุคคลเพศเดียวกันหรือคนละเพศ)
- การผลิตหรือเผยแพร่วัตถุหรือสื่อลามก (การทำให้เกิดมีขึ้นตามที่ต้องการด้วยอาศัย แรงงานหรือเครื่องจักร หรือโฆษณาให้แพร่หลายซึ่งสิ่งของหรือวัสดุต่างๆ ในทางที่ผิดศีลธรรม)
- การแสวงหาประโยชน์ทางเพศในรูปแบบอื่น (การได้ประโยชน์ทางเพศในรูปแบบต่างๆ)
- การเอาคนลงเป็นทาส (ทาส หมายถึง บุคคลซึ่งตกอยู่ใต้อำนาจของบุคคลอื่นโดย สิ้นเชิง และจะต้องทำงานให้บุคคลอื่นนั้น)
- การนำคนมาขอราน (ขอราน หมายถึง ขอเงินหรือสิ่งของเลี้ยงชีวิต)
- การบังคับใช้แรงงานหรือบริการ (การบังคับใช้แรงงานหรือบริการ หมายความว่า การ ข่มขืนใจให้ทำงานหรือบริการ (บริการ หมายถึง การปฏิบัติรับใช้ การให้ความสะดวกต่างๆ หรือการปฏิบัติอื่นๆ ที่ทำให้อีกฝ่ายหนึ่งเกิดความพึงพอใจ) โดยทำให้กลัวว่าจะเกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย เสรีภาพ ชื่อเสียง หรือ ทรัพย์สิน ของบุคคลนั้นเองหรือของผู้อื่น โดยขู่เชิญด้วยประการใดๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือโดยทำให้บุคคล นั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้)
- การบังคับตัดอวัยวะเพื่อการค้า
- การอื่นใดที่คล้ายคลึงกันอันเป็นการขูดรีดบุคคล (การขูดรีด หมายความว่า การแสวงหาประโยชน์โดยวิธีบีบบังคับเอา การแสวงหาประโยชน์โดยวิธีบีบบังคับให้ยินยอม)

๕.๑.๔ ข้อควรคำนึง

๕.๑.๔.๑ อายุของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

- ควรสอบถามให้ได้ข้อมูลว่า ผู้เสียหายถูกกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ครั้งแรก เมื่อใด เพื่อพิจารณาว่าขณะเกิดเหตุผู้เสียหายอายุเท่าใด เป็นเด็กหรือไม่
- ควรพิจารณาลักษณะทางกายภาพของผู้เสียหาย โดยเฉพาะรูปร่างหน้าตา เพื่อประเมินเบื้องต้นว่าผู้เสียหายมีอายุเป็นเด็กหรือไม่ หากมีอายุที่ก้ำกึ่งระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ ต้องจัดให้บุคคล นั้นได้ตรวจร่างกายทางการแพทย์ โดยการตรวจฟันหรือตรวจร่างกายด้วยวิธีอื่นใด

๕.๑.๔.๒ การพิจารณาว่าบุคคลใดจะเป็นผู้เสียหายหรือไม่ จะต้องมืองค์ประกอบครบ ทั้ง ๓ ข้อ ตามที่กำหนดไว้ข้างต้น ยกเว้นกรณีผู้เสียหายที่เป็นเด็กไม่ต้องมืองค์ประกอบข้อ ๒ ก็ได้

๕.๑.๔.๓ การที่ผู้เสียหายสมัครใจในเบื้องต้น การเข้าเมืองโดยถูกต้องตามกฎหมาย หรือการได้รับใบอนุญาตให้ทำงานของคนต่างด้าว มิได้หมายความว่าผู้นั้นจะไม่เป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ควรซักถามให้ได้ข้อเท็จจริงทั้งหมดว่า มีการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์เกิดขึ้นในภายหลังหรือไม่

๕.๑.๔.๔ ในกรณีที่ข้อเท็จจริงเบื้องต้นยังไม่ชัดเจน อันเนื่องมาจากการสื่อสารทางด้าน ภาษา การไม่ให้ถ้อยคำของบุคคล เจ็บป่วย หรือการอื่นใด จำเป็นต้องใช้เวลาในการแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติม เพื่อให้ทราบว่าบุคคลดังกล่าวเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์หรือไม่

๕.๑.๔.๕ การพิจารณาเหตุอันควรเชื่อว่าบุคคลใดอาจเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ หรือไม่อาจพิจารณาจาก

- อายุ เช่น อายุที่ก้ำกึ่งระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ ต้องจัดให้บุคคลนั้นได้ตรวจร่างกาย ทางการแพทย์โดยการตรวจฟันหรือตรวจร่างกายด้วยวิธีอื่นใด
- สภาพร่างกายและจิตใจ เช่น มีบาดแผล ร่องรอยการถูกทำร้าย มีอาการตื่นตระหนก หวาดกลัว เคร่งเครียด เจ็บป่วย
- สถานที่ที่ไปพบเป็นสถานที่ที่มีการค้ามนุษย์
- การอยู่ร่วมกันกับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์
- การรับแจ้งหรือการขยายผลจากผู้เสียหาย
- สภาพที่ทำงาน ที่อยู่อาศัย น่าจะมีการกักขัง หน่วงเหนี่ยว ขาดอิสรภาพ
- ข้อมูลอื่นที่ได้จากการสอบถามแล้วน่าเชื่อว่าเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

๕.๑.๔.๖ การทำสัญญาเพื่อให้เป็นหนี้จำนวนมากจนไม่สามารถทำงานใช้หนี้ได้หมด อาจเป็นการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบรูปแบบหนึ่งของการค้ามนุษย์

๕.๑.๔.๗ การคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ให้พิจารณาตามบันทึกข้อตกลงระดับชาติ/ระดับภูมิภาคประกอบการดำเนินงานด้วย

๕.๑.๔.๘ การกระทำของบุคคลใดที่พบในขณะคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ แม้จะ ไม่เป็นความผิดฐานค้ามนุษย์ ก็อาจเป็นความผิดตามกฎหมายอื่นได้ เช่น

- ประมวลกฎหมายอาญา
- พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙
- พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖
- พระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘
- พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑
- พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑
- พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒
- พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

(ตัวอย่างแบบสัมภาษณ์เบื้องต้นสำหรับคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์)

แบบสัมภาษณ์เบื้องต้นสำหรับคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

ลำดับที่.....

สถานที่สัมภาษณ์.....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

แบบสัมภาษณ์นี้ทำขึ้นเพื่อแสดงว่า วันที่ เวลา.....น. เจ้าพนักงานและผู้เกี่ยวข้อง
ประกอบด้วย.....

ได้ร่วมกันสัมภาษณ์บุคคลเพื่อพิจารณาการเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ โดยได้ข้อมูล ดังนี้

๑. ข้อมูลผู้ถูกสัมภาษณ์

ชื่อ-สกุล () ด.ญ. () ด.ช. () นางสาว () นาง () นาย (ในกรณีที่ไม่สามารถระบุ

ชื่อ-สกุลได้ อาจระบุตำแหน่ง รูปพรรณ หรือลักษณะพิเศษ คือ)

วัน/เดือน/ปีเกิด..... อายุ..... ปี สัญชาติ.....

เชื้อชาติ () อื่นๆ โปรดระบุ.....

ชื่อ-สกุลบิดา ชื่อ-สกุลมารดา

ที่อยู่.....

หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน หมายเลขหนังสือเดินทาง.....

เอกสารประจำตัวอื่นๆ () มี โปรดระบุ () ไม่มี

เดินทางเข้า-ออกประเทศโดยช่องทางใด

วิธีการเดินทาง () เดินเท้า

() ยานพาหนะ โดย () รถยนต์ () รถโดยสาร () อื่นๆ ระบุ.....

ชื่อ-สกุลของผู้ช่วยเหลือในการเดินทาง

๒. ถูกกระทำในลักษณะข้อใดข้อหนึ่ง ดังต่อไปนี้

☐ จัดหา	☐ ซื้อ	☐ ขาย
☐ จำหน่าย	☐ พามาจาก	☐ ส่งไปยังที่ใด
☐ หนองเหนียว	☐ กักขัง	☐ จัดให้อยู่อาศัย
☐ รับไว้		

๓. ถูกกระทำตามข้อ ๒. โดยวิธีการข้อใดข้อหนึ่ง ดังนี้

☐ ช่มชู้	☐ ใช้กำลังบังคับ	☐ ลักพาตัว
☐ น้อฉล	☐ หลอกหลวง	☐ ใช้อำนาจโดยมิชอบ
- ☐ โดยให้เงินหรือผลประโยชน์อย่างอื่นแก่ผู้ปกครองหรือผู้ดูแล เพื่อให้ผู้ปกครองหรือผู้ดูแล ให้ความยินยอม แก่ผู้กระทำความผิดในการแสวงหาประโยชน์จากบุคคลที่ตนดูแล

๔. ถูกกระทำตามข้อ ๒. และ ๓. โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อข้อใดข้อหนึ่ง ดังนี้

☐ การแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณี	☐ การผลิตหรือเผยแพร่วัตถุหรือสื่อลามก
☐ การแสวงหาประโยชน์ทางเพศในรูปแบบอื่น	☐ การเอาลงเป็นทาส
☐ การนำมาขอตาน	☐ การบังคับใช้แรงงานหรือบริการ
☐ การบังคับด้วยวิธีอื่นเพื่อการค้า	☐ การอื่นใดที่คล้ายคลึงกันอันเป็นการขูดรีดบุคคล

๕. พฤติการณ์และความเห็น

พฤติการณ์โดยย่อ

.....

สรุปความเห็น

- ☐ ไม่เข้าข่ายการค้ามนุษย์
- ☐ อาจจะเข้าข่ายการค้ามนุษย์ ควรให้ความคุ้มครองชั่วคราว หรือรอการตรวจสอบอีกครั้ง
- ☐ เข้าข่ายการค้ามนุษย์

๖. ข้อเสนอแนะในการให้ความช่วยเหลือ

.....

.....

.....

จึงบันทึกไว้เป็นหลักฐาน

(ลงชื่อ).....ผู้ถูกสัมภาษณ์

(.....)

(ลงชื่อ).....ผู้สัมภาษณ์

(.....)

ตำแหน่ง.....

(ลงชื่อ).....ผู้สัมภาษณ์

(.....)

ตำแหน่ง.....

(ลงชื่อ)..... ล่าม

(.....)

ตำแหน่ง.....

(ลงชื่อ).....ผู้สัมภาษณ์/บันทึก

(.....)

ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ

๑. ถ้ากระทำต่อเด็ก แม้จะไม่ใช้วิธีการตามข้อ ๓ ข้างต้น และไม่ว่าเด็กจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ให้ถือว่าเด็กนั้นเป็นผู้เสียหายหรือเหยื่อของการค้ามนุษย์

๒. กรณีผู้ถูกสัมภาษณ์ไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ให้พิมพ์ลายนิ้วหัวแม่มือขวาแทนการลงลายมือชื่อ

๕.๒ ผลการคัดแยกผู้เสียหายจากการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์

หลังจากมีการเข้าตรวจค้น ช่วยเหลือบุคคลที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเป็นผู้เสียหายจากการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ และทำการสัมภาษณ์บุคคลดังกล่าวเพื่อคัดแยกว่าเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์หรือไม่ แต่ในการคัดแยกอาจมีเจ้าหน้าที่จากหลายหน่วยงานมาร่วมดำเนินการ ดังนั้น ในการสรุปความเห็น เพื่อมิให้เกิดการขัดแย้งจึงควรมีการประชุมทำความเข้าใจเกี่ยวกับความเห็นดังกล่าว ซึ่งในทางปฏิบัติ แบ่งการสรุปความเห็นเป็น ๕ แนวทางดังนี้

๕.๒.๑ กรณีไม่เข้าข่ายการค้ามนุษย์

ให้เก็บแบบสัมภาษณ์เบื้องต้นสำหรับคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ไว้เป็นหลักฐาน แต่กรณีที่มีการคัดแยกผู้เสียหายจำนวนหลายรายจากสถานที่เดียวกันหรือเป็นคดีเดียวกันให้นำบุคคลที่คัดแยกและแบบสัมภาษณ์เบื้องต้นสำหรับคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ดังกล่าวมอบให้พนักงานสอบสวน เพื่อพนักงานสอบสวนจะได้สอบสวนปากคำเป็นพยานประกอบการสอบสวน หรือหากเป็นความผิดตามกฎหมายอื่นก็ให้จับกุมส่งพนักงานสอบสวนดำเนินคดี โดยนำแบบสัมภาษณ์เบื้องต้นสำหรับคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์แนบบันทึกการจับกุม เพื่อแสดงให้เห็นว่าได้มีการคัดแยกผู้เสียหายประกอบการดำเนินคดีด้วย

๕.๒.๒ กรณียังไม่ชัดเจนว่าผู้แจ้งเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์หรืออาจจะเข้าข่ายเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

หากมีเหตุจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการแสวงหาข้อเท็จจริง และเพื่อคุ้มครองป้องกันภัยแก่บุคคลที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเป็นผู้เสียหายจากการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ หากจะจัดให้บุคคลดังกล่าวอยู่ในความคุ้มครองชั่วคราว ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๙ พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔ จะต้องรายงานให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณีทราบโดยไม่ชักช้า ทั้งนี้ ต้องไม่เกินยี่สิบสี่ชั่วโมงนับตั้งแต่วันที่จัดให้บุคคลดังกล่าวอยู่ในความคุ้มครองชั่วคราว หากมีความจำเป็นจะต้องให้การคุ้มครองเกินกว่ากำหนดเวลาดังกล่าวให้พนักงานเจ้าหน้าที่ยื่นคำร้องต่อศาลขอคุ้มครองชั่วคราวได้อีก ทั้งนี้ ศาลมีอำนาจอนุญาตได้ไม่เกิน ๗ วันโดยจะกำหนดเงื่อนไขใดๆ ไว้ด้วยก็ได้

สำหรับเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ดำเนินการจะต้องเป็นข้าราชการตำรวจระดับสารวัตรขึ้นไป (ตำรวจชั้นผู้ใหญ่) ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒ (๑๗)) หรือผู้ได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยในทางปฏิบัติให้นำบุคคลดังกล่าวมาสอบปากคำในฐานะผู้ให้ถ้อยคำ และรวบรวมพยานหลักฐานเบื้องต้น เพื่อประกอบการยื่นคำร้องต่อศาลว่ามีความจำเป็นจะต้องแสวงหาข้อเท็จจริง และเพื่อคุ้มครองป้องกันภัยแก่บุคคลที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า เป็นผู้เสียหายจากการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์อย่างไร หากศาลไม่อนุญาตให้ยุติการคุ้มครองชั่วคราว หากศาลอนุญาตต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวอยู่ในสถานที่อันสมควรตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดซึ่งมิใช่ห้องขังหรือสถานคุมขัง เมื่อครบกำหนด ๗ วันตามที่ศาลอนุญาตแล้วยังไม่มีพยานหลักฐานพิจารณาได้ว่าบุคคลดังกล่าวเป็นผู้เสียหายให้ยุติ

การคุ้มครองชั่วคราว แล้วให้พิจารณาดำเนินการตามข้อ ๑. แต่หากมีพยานหลักฐานพิจารณาได้ว่าบุคคลดังกล่าว เป็นผู้เสียหายจากการกระทำผิดฐานค้ามนุษย์ให้ส่งตัวผู้เสียหายให้พนักงานสอบสวนดำเนินการรับคำร้องทุกข์ และส่งตัวให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ให้ความช่วยเหลือต่อไป

กรณีมีผู้เสียหายจากการกระทำผิดฐานค้ามนุษย์หลายราย ให้ส่งเอกสารการดำเนินการตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๙ ดังกล่าวให้พนักงานสอบสวน ประกอบการสอบสวน และพิจารณาจัดบุคคลดังกล่าวเป็นพยานประกอบการดำเนินคดี

๕.๒.๓ กรณีเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

เนื่องจากพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔๑ ห้ามมิให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีกับผู้เสียหายในความผิดฐานเข้ามา ออกไปหรืออยู่ในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ความผิดฐานแจ้งความเท็จต่อเจ้าพนักงาน ฐานปลอมหรือใช้หนังสือเดินทางปลอม ตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีเฉพาะที่เกี่ยวกับการติดต่อ ชักชวน แะนำตัว ติดตามหรือรับเฝ้าบุคคลเพื่อค้าประเวณีและการเข้าไปมั่วสุมในสถานการค้าประเวณีเพื่อค้าประเวณี หรือความผิดฐานเป็นคนต่างด้าวทำงานโดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว ดังนั้น ควรที่จะคัดแยกผู้เสียหายเบื้องต้นก่อนว่าบุคคลที่จะจับเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์หรือไม่ หากเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์แล้วก็ไม่ควรที่จะจับกุมบุคคลดังกล่าวในความผิดข้างต้น

หากผลการคัดแยกพบว่า เป็นผู้เสียหายจากการกระทำผิดฐานค้ามนุษย์ให้ส่งตัวผู้เสียหายให้พนักงานสอบสวน ดำเนินการรับคำร้องทุกข์และส่งตัวให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ให้ความช่วยเหลือต่อไป

๕.๒.๔ กรณีการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์กระทำโดยหลายหน่วยงานและมีความเห็นแตกต่างกัน

ให้นำบันทึกข้อตกลง เรื่องการดำเนินงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐและองค์กรเอกชนกรณีการค้าเด็กและหญิง ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๖ เป็นแนวทางปฏิบัติ โดยให้พนักงานสอบสวนเป็นผู้พิจารณาพร้อมบันทึกเหตุผลและความเห็นของแต่ละหน่วยเสนอหัวหน้าสถานีตำรวจในเขตรับผิดชอบ นั้นๆ เป็นผู้ชี้ขาด

๕.๒.๕ กรณีบุคคลมีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี และอาจเข้าข่ายเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

โดยบุคคลดังกล่าวมีพฤติการณ์ที่เสี่ยงต่อการถูกละเมิดหรือเสี่ยงต่อการเป็นผู้กระทำผิดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติอาจนำตัวบุคคลดังกล่าวส่งมอบให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ เพื่อทำการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพแล้วจึงทำการสืบสวนสอบสวนหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในการดำเนินคดีความผิดฐานค้ามนุษย์ต่อไป

(๕.๓ ตัวอย่างแบบฟอร์มคำร้องขอคุ้มครองชั่วคราวตามมาตรา ๒๙)

(คำร้อง)

ที่...../๒๕.....

ขอคุ้มครองชั่วคราว

ศาล.....

วันที่..... เดือน..... พุทธศักราช ๒๕.....

ข้าพเจ้า..... ตำแหน่ง.....

อายุ.....ปี พนักงานเจ้าหน้าที่ตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ตามบัตรประจำตัว

พนักงานเจ้าหน้าที่ เลขที่..... ออกเมื่อ.....

อาชีพ..... สถานที่ทำงาน..... แขวง/ตำบล.....

เขต/อำเภอ..... จังหวัด.....

โทรศัพท์..... ขอยื่นคำร้องขอคุ้มครองชั่วคราว ดังมีข้อความที่จะกล่าวต่อไปนี้

☐ ข้อ ๑. ด้วยพนักงานเจ้าหน้าที่ข้างต้น ได้รับแจ้งจาก..... ให้เข้าช่วยเหลือ
บุคคลซึ่งเชื่อว่าเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ บริเวณ.....

..... หมู่ที่..... แขวง/ตำบล.....

เขต/อำเภอ..... จังหวัด.....

☐ ข้อ ๒. เมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ. ๒๕..... พนักงานเจ้าหน้าที่
ได้ร่วมกับ.....

เข้าทำการตรวจค้นที่บริเวณดังกล่าวพบบุคคลตามรายชื่อดังต่อไปนี้

๒.๑.....

๒.๒.....

จากการคัดแยกผู้เสียหายจากการกระทำผิดฐานค้ามนุษย์ พบว่า บุคคลดังกล่าวข้างต้นอาจจะ
เข้าข่ายเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ โดยมีเหตุจำเป็นจะต้องแสวงหาข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับบุคคลดังกล่าว
เพิ่มเติม และหากไม่คุ้มครองบุคคลดังกล่าว เกรงว่าอาจได้รับอันตรายจากกลุ่มขบวนการค้ามนุษย์ซึ่งยังไม่สามารถ
ติดตามจับกุมตัวมาดำเนินคดีได้ จึงจัดให้ความคุ้มครองชั่วคราวบุคคลดังกล่าว ที่บริเวณ.....
..... หมู่ที่..... แขวง/ตำบล.....
เขต/อำเภอ..... จังหวัด..... ซึ่งเป็นสถานที่
ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์กำหนด ตั้งแต่วันที่
เดือน..... พ.ศ. ๒๕..... เวลา..... น. โดยได้รายงานให้.....
.....ทราบแล้ว

ข้อ ๓. บัดนี้จะครบกำหนดการคุ้มครองชั่วคราวนาย/น.ส./ด.ช./ด.ญ.....
.....เป็นเวลา ๒๔ ชั่วโมง ในวันที่..... เดือน..... พ.ศ. ๒๕.....
เวลา..... น. นับแต่วันที่จัดให้บุคคลดังกล่าวอยู่ในความคุ้มครองชั่วคราว แต่เนื่องจากมีเหตุจำเป็น
จะต้องแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติมดังนี้

๓.๑.....

๓.๒.....

๓.๓.....

และหากไม่คุ้มครองบุคคลดังกล่าว เกรงว่าอาจได้รับอันตรายจาก.....
.....
.....

ดังนั้น เพื่อประโยชน์ในการแสวงหาข้อเท็จจริง และเพื่อคุ้มครองป้องกันภัยแก่บุคคลที่มีเหตุ
อันควรเชื่อได้ว่าเป็นผู้เสียหายจากการกระทำผิดฐานค้ามนุษย์ ตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์
พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๙ จึงขอประทานศาลได้โปรดอนุญาตให้ นาย/น.ส./ด.ช./ด.ญ.....
อยู่ในความคุ้มครองชั่วคราว ที่บริเวณ หมู่ที่.....
แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ..... จังหวัด..... ต่อไปอีกมีกำหนด
๗ วัน นับตั้งแต่วันที่..... เดือน..... พ.ศ. ๒๕..... ถึงวันที่..... เดือน..... พ.ศ. ๒๕.....

ขอประทานศาลได้โปรดอนุญาตตามคำขอด้วย

ควรมิควรแล้วแต่จะโปรด

ลงชื่อ.....ผู้ร้อง

คำร้องฉบับนี้ ข้าพเจ้า.....พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้เรียง/พิมพ์

ลงชื่อ.....ผู้เรียง/พิมพ์

๖. การจับและการจัดทำบันทึกการจับผู้กระทำความผิดฐานค้ำมนุษย์

เนื่องจากพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔๑ ห้ามมิให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีกับผู้เสียหายในความผิดฐานเข้ามา ออกไปหรืออยู่ในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ความผิดฐานแจ้งความเท็จต่อเจ้าพนักงาน ฐานปลอมหรือใช้หนังสือเดินทางปลอม ตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีเฉพาะที่เกี่ยวกับการติดต่อ ซักขวน แนะนำตัว ติดตามหรือรับร่ำบุคคลเพื่อค้าประเวณีและการเข้าไปมั่วสุมในสถานการค้าประเวณีเพื่อค้าประเวณี หรือความผิดฐานเป็นคนต่างด้าวทำงานโดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว ดังนั้น การพิจารณาจับบุคคลหนึ่งบุคคลใด ควรที่จะคัดแยกผู้เสียหายเบื้องต้นก่อนว่าบุคคลที่จะจับเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์หรือไม่ หากเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์แล้วก็ไม่ควรจับกุมบุคคลดังกล่าวในความผิดฐานดังกล่าว

การจับจะต้องกระทำโดยพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๗๘ ซึ่งจะจับผู้ใดโดยไม่มีหมายจับหรือคำสั่งของศาลไม่ได้ ยกเว้นเมื่อบุคคลนั้นได้กระทำความผิดซึ่งหน้าหรือเมื่อพบบุคคลโดยมีพฤติการณ์อันควรสงสัยว่าผู้นั้นน่าจะก่อเหตุร้ายให้เกิดภัยอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่นโดยมีเครื่องมือ อาวุธหรือวัตถุอย่างอื่นอันสามารถอาจใช้ในการกระทำความผิดหรือเมื่อมีเหตุที่จะออกหมายจับบุคคลนั้น แต่มีความจำเป็นเร่งด่วนที่ไม่อาจขอให้ศาลออกหมายจับบุคคลนั้นได้

และเจ้าพนักงานผู้จัดการตามหมายจับ จะขอความช่วยเหลือจากบุคคลใกล้เคียงเพื่อจัดการตามหมายจับนั้นก็ได้ แต่จะบังคับให้ผู้ใดช่วยโดยอาจเกิดอันตรายแก่เขาไม่ได้ และเจ้าพนักงานจะขอให้บุคคลที่อยู่ใกล้เคียงจับผู้อื่นได้เฉพาะกรณีที่มีหมายจับบุคคลที่จะถูกจับเท่านั้น ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๒

การปฏิบัติเกี่ยวกับการจับกำหนดไว้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๔ และมีแนวทางการปฏิบัติดังนี้

๖.๑ แนวทางการปฏิบัติในการจับของเจ้าพนักงาน ณ สถานที่จับ มีขั้นตอนดังนี้

- ๖.๑.๑ แจ้งแก่ผู้ที่ถูกจับว่าเขาต้องถูกจับ
- ๖.๑.๒ ถ้ามีหมายจับให้แสดงหมายจับต่อผู้ถูกจับ
- ๖.๑.๓ แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกจับทราบ (แจ้งข้อกล่าวหาครั้งที่ ๑)
- ๖.๑.๔ แจ้งสิทธิให้ผู้ถูกจับทราบว่า
 - ก. มีสิทธิที่จะให้การหรือไม่ให้การก็ได้
 - ข. ถ้าให้การถ้อยคำที่ให้การนั้นอาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้
 - ค. มีสิทธิที่จะพบและปรึกษาทนายความหรือผู้ซึ่งจะเป็นทนายความ

๖.๑.๕ สั่งให้ผู้ถูกจับไปยังที่ทำการของพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่ถูกจับพร้อมด้วยผู้จับ เว้นแต่สามารถนำไปที่ทำการของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ

๖.๑.๖ ถ้าจำเป็นก็ให้จับตัวไป

๖.๑.๗ ถ้าผู้ถูกจับขัดขวางหรือจะขัดขวางการจับ หรือหลบหนี หรือพยายามจะหลบหนี ผู้จับมีอำนาจใช้วิธีหรือการป้องกันทั้งหลายเท่าที่เหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งเรื่องในการจับนั้น

๖.๑.๘ ถ้าผู้ถูกจับประสงค์จะแจ้งให้ญาติหรือผู้ซึ่งตนไว้วางใจทราบถึงการจับกุม ซึ่งจะต้อง

ก. สามารถดำเนินการได้โดยสะดวกและ

ข. ไม่เป็นการขัดขวางการจับ หรือไม่เป็นการขัดขวางการควบคุม หรือไม่ทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใดให้เจ้าพนักงานอนุญาตให้ผู้ถูกจับดำเนินการได้ตามสมควรแก่กรณี

๖.๑.๙ ถ้าสะดวกให้เขียนบันทึกการจับ

๖.๑.๑๐ ถ้าผู้ถูกจับได้รับบาดเจ็บให้จัดการพยาบาลผู้ถูกจับเสียก่อนนำตัวส่งพนักงานสอบสวนก็ได้

๖.๒ แนวทางการปฏิบัติในการจับของเจ้าพนักงาน ณ ที่ทำการของพนักงานสอบสวน ต้องปฏิบัติ ดังนี้

๖.๒.๑ ให้ผู้จับแจ้งข้อกล่าวหาและรายละเอียดเหตุแห่งการจับให้ผู้ถูกจับทราบ (แจ้งข้อกล่าวหาครั้งที่ ๒)

๖.๒.๒ ถ้ามีหมายจับให้แจ้งให้ผู้ถูกจับทราบและอ่านหมายจับให้ฟัง

๖.๒.๓ ถ้ายังไม่ได้เขียนบันทึกการจับ ให้เขียนบันทึกการจับ

๖.๒.๔ มอบสำเนานบันทึกการจับให้กับผู้ถูกจับคนละ ๑ ฉบับ

๖.๒.๕ ให้ส่งตัวผู้ถูกจับแก่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจของที่ทำการพนักงานสอบสวนนั้น

(๖.๓ ตัวอย่างบันทึกการจับโดยเจ้าพนักงาน)

ป.จว.ชื่อ เวลา น.
คดีอาญาที่
บัญชีของกลางลำดับที่

บันทึกการจับ

สถานที่ทำการบันทึก.....
วัน เดือน ปี ที่บันทึก.....
วัน เดือน ปี ที่จับ.....
สถานที่จับที่..... สถานที่เกิดเหตุ เลขที่..... ต..... อ..... จ.....
นามเจ้าพนักงานตำรวจที่จับ.....

ได้ทำการจับกุมตัว (ชื่อ-นามสกุลผู้ถูกจับ) อายุ ปี สัญชาติ หมายเลขประจำตัวประชาชน
เลขที่ ที่อยู่ เลขที่..... ต..... อ..... จ.....
และเด็กหญิงจำนวน คน ซึ่งเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในคดีนี้ ประกอบด้วย

๑. ชื่อ-นามสกุลผู้เสียหาย อายุ ปี สัญชาติ หมายเลขประจำตัวประชาชน
เลขที่ ที่อยู่ เลขที่..... ต..... อ..... จ.....

๒. ชื่อ-นามสกุลผู้เสียหาย อายุ ปี สัญชาติ หมายเลขประจำตัวประชาชน
เลขที่ ที่อยู่ เลขที่..... ต..... อ..... จ.....

พร้อมด้วยของกลาง

๑. ระบุว่าของกลางคืออะไร ระบุหมายเลขที่อ้างอิงของกลาง และตรวจค้นหรือยึดได้จาก
ตำแหน่งใด จากใคร

๒.
โดยกล่าวว่า พฤติการณ์ในคดีกล่าวคือ ให้บรรยายพฤติการณ์ในการเข้าทำการจับ

จากนั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดจับกุม จึงได้นำตัว ผู้ถูกจับและของกลางทั้งหมดส่งพนักงานสอบสวน
บก.ปคม. ดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป โดยในส่วนของเด็กหญิงจำนวน คน ซึ่งเป็นผู้เสียหายจาก
การค้ามนุษย์ ได้นำส่งตัวให้กับบ้านพัก จ.
เพื่อฟื้นฟูเยียวยา คุ้มครองสวัสดิภาพต่อไป

การกระทำของ ชื่อ-นามสกุล ผู้ถูกจับเป็นความผิดฐาน

๑. ค้ามนุษย์ โดยกระทำแก่บุคคลอายุเกินสิบห้าปี แต่ไม่ถึงสิบแปดปี (ตาม พ.ร.บ.ป้องกันและ
ปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๖, ๕๒)

๒. เป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือชักพาไปซึ่งเด็กอายุกว่าสิบห้าปี แต่ไม่ถึงสิบแปดปี เพื่อให้บุคคลนั้น
กระทำการค้าประเวณี “แม้บุคคลนั้นจะยินยอมก็ตาม” (ตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี
พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๙)

๓. เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น เป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือพาไปเพื่อการอนาจารซึ่งเด็กอายุเกินกว่าสิบห้าปี แต่ยังไม่เกินสิบแปดปี โดยกระทำแก่ผู้สืบสันดาน (ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๒, ๒๘๕) พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้ถูกจับทราบด้วยว่า ผู้ถูกจับมีสิทธิที่จะไม่ให้การหรือให้การก็ได้ และถ้อยคำของผู้ถูกจับนั้นอาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้ และมีสิทธิที่จะพบและปรึกษาทนายความหรือผู้ซึ่งจะเป็นทนายความ ผู้ถูกจับทั้งสองคนรับทราบข้อกล่าวหาและสิทธิของผู้ถูกจับดังกล่าวข้างต้นแล้วขอให้การวัน เดือน ปีที่เกิดเหตุ

อนึ่ง ในการจับครั้งนี้ เจ้าพนักงานตำรวจมิได้ทำให้ทรัพย์สินของผู้ใดเสียหาย สูญหาย หรือเสื่อมค่าแต่ประการใด และมีได้ทำให้ผู้ใดได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจแต่อย่างใด

ได้อ่านบันทึกนี้ให้ผู้ถูกจับฟังแล้ว รับรองว่าถูกต้อง จึงให้ลงชื่อไว้เป็นหลักฐาน

(ลงชื่อ) ผู้ถูกจับ

(.....)

พ.ต.อ. หน.ชุดจับกุม

(.....)

พ.ต.ท. จับกุม

(.....)

พ.ต.ท. จับกุม

(.....)

พ.ต.ท. จับกุม

(.....)

พ.ต.ท. จับกุม

(.....)

ร.ต.อ. จับกุม/บันทึก/อ่าน

(.....)

ด.ต. จับกุม

(.....)

ด.ต. จับกุม

(.....)

ด.ต. จับกุม

(.....)

ด.ต. จับกุม

(.....)

ด.ต. จับกุม

(.....)

ด.ต. จับกุม

(.....)

ด.ต. จับกุม

(.....)

ด.ต. จับกุม

(.....)

ด.ต.หญิง จับกุม

(.....)

จ.ส.ต. จับกุม

(.....)

ส.ต.อ. จับกุม

(.....)

ส.ต.อ. จับกุม

(.....)

ได้รับสำเนาทันทีจับกุมไว้แล้ว

(ลงชื่อ) ผู้ถูกจับ

(.....)

๗. การสอบสวนคดีค้ามนุษย์

๗.๑ การรับแจ้งความ

๗.๑ การรับแจ้งความ : เนื่องจากความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ มีความเกี่ยวเนื่องกับกฎหมายหลายฉบับ จึงมีแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

๗.๑.๑ กรณีมีเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือหน่วยงานภาครัฐหรือเอกชนพาผู้เสียหายมาร้องทุกข์ พนักงานสอบสวนต้องรับตัวผู้เสียหาย พร้อมแบบสัมภาษณ์เบื้องต้นสำหรับคัดกรองผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ หรือกรณีเจ้าหน้าที่ตำรวจสืบสวนแล้วพบเอง โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจสืบสวนได้เบาะแสการกระทำความผิดตามสถานบริการ ร้านอาหารโอเคะ ร้านอาหาร โรงแรม

๗.๑.๒ กรณีผู้เสียหายหรือญาติหรือมีผู้พาผู้เสียหายมาร้องทุกข์ หรือได้รับการร้องขอความช่วยเหลือ ทั้งจากองค์กรเอกชนทั้งในและระหว่างประเทศ หน่วยราชการจาก พม. กรมการกงสุล (หน่วยงานช่วยเหลือคนไทยในต่างประเทศ) ญาติผู้เสียหายร้องทุกข์ เช่น โรงงานอาหารทะเล โรงงานคอนกรีต โรงงานผลิตหมุยอ หรือบุตรหลาน ญาติ เพื่อนถูกล่อลวงไปขายบริการทางเพศ การบังคับใช้แรงงานหรือพามาขอตาน แล้วไม่อยู่ในสภาพที่จะช่วยเหลือตัวเองได้และได้ขอความช่วยเหลือผ่านญาติ หรือประชาชนพบเห็นแล้วแจ้งเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง พนักงานสอบสวนต้องจัดให้มีการคัดกรองเหยื่อหรือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ตามแบบสัมภาษณ์ (หน้า ๑๓๓-๑๓๕)

๗.๒ การสอบปากคำผู้เสียหาย

ก่อนลงมือสอบปากคำผู้เสียหายต้องคำนึงถึงประโยชน์ที่จะได้รับการให้ถ้อยคำ เพื่อให้ได้ข้อมูลทางคดีและพยานหลักฐานที่ถูกต้อง ชัดเจน ครบถ้วนมากที่สุดโดยการสอบสวนให้อยู่ภายในกรอบสมมติฐานของฐานความผิดที่เกี่ยวข้อง เพื่อทราบว่าผู้กระทำความผิด ผู้ร่วมกระทำความผิด ผู้สมคบเป็นใครและคำให้การมีความน่าเชื่อถือได้มากน้อยเพียงใด ประเด็นที่ต้องการขยายผลหรือดำเนินการต่อไปหลังการให้ปากคำมีอะไรบ้าง ดังนั้น เพื่อความสมบูรณ์ของการสอบสวนผู้เสียหาย ก่อนลงมือทำการสอบสวน ผู้สอบสวนจะต้องซักถามข้อมูลเบื้องต้นจากผู้เสียหายไว้เพื่อวางแผนการสอบสวน และเตรียมพยานหลักฐานเท่าที่มีประกอบการสอบปากคำ จึงควรกำหนดประเด็นหลักเพื่อการสอบปากคำไว้ก่อน ดังนี้

๗.๒.๑ การกำหนดประเด็นสอบปากคำผู้เสียหายที่เป็นเหยื่อทั่วไป (หน้า ๑๕๗-๑๕๙)

๗.๒.๒ การกำหนดประเด็นสอบปากคำผู้เสียหายที่เป็นเหยื่อที่เดินทางจากประเทศไทยแล้วไปตกเป็นเหยื่อค้ามนุษย์ในต่างประเทศที่เรียกว่าประเทศไทยเป็นประเทศต้นทาง (หน้า ๑๖๐)

๗.๒.๓ การกำหนดประเด็นสอบปากคำผู้เสียหายที่เดินทางมาจากประเทศอื่นเข้ามายังประเทศไทยแล้วจะเดินทางไปยังต่างประเทศ แต่พบว่าจะเป็เหยื่อของการค้ามนุษย์ที่เรียกว่าประเทศไทยเป็นประเทศทางผ่าน (หน้า ๑๖๑)

๗.๒.๔ การกำหนดประเด็นสอบปากคำผู้เสียหายที่เดินทางเดินทางมาจากประเทศอื่น แล้วมาตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ในประเทศไทยหรือที่เรียกว่า ประเทศไทยเป็นประเทศปลายทาง (หน้า ๑๖๒-๑๖๓)

การสอบสวนผู้เสียหายที่เป็นผู้ใหญ่ ชายหรือหญิง

ในกรณีเป็นความผิดอื่นนอกจากความผิดเกี่ยวเพศ ให้ดำเนินการสอบสวนตามปกติ

ในกรณีเป็นความผิดเกี่ยวกับเพศ ถ้าผู้เสียหายเป็นหญิงให้พนักงานสอบสวนหญิงเป็นผู้สอบสวน เว้นแต่ผู้เสียหายนั้นยินยอมหรือมีเหตุจำเป็นอย่างอื่น และผู้เสียหายจะขอให้บุคคลใดอยู่ร่วมในการถามปากคำนั้นด้วยก็ได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๓

การสอบสวนผู้เสียหายที่เป็นเด็ก

ผู้เสียหายในคดีมีทั้งเด็กชาย เด็กหญิง การสอบสวนผู้เสียหายที่เป็นเด็กให้ดำเนินการสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๓ ทวิ และก่อนเริ่มถามปากคำให้แจ้งสิทธิเด็กตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๓ ทวิ วรรคหนึ่งให้เด็กทราบ ในกรณีเป็นความผิดเกี่ยวกับเพศ และผู้เสียหายเป็นหญิงให้พนักงานสอบสวนหญิงเป็นผู้สอบสวน เว้นแต่ผู้เสียหายนั้นยินยอมหรือมีเหตุจำเป็นอย่างอื่น ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๓ ทั้งนี้ อาจะจัดหาบุคคลที่เด็กร้องขอให้เข้าร่วมฟังการสอบสวนด้วย

คดีนอกราชอาณาจักร ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๐ นอกจากจะมีพนักงานอัยการร่วมสอบสวน แล้วต้องแจ้งพนักงานอัยการคุ้มครองเด็กตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๓ ทวิ ร่วมอยู่ด้วยในการถามปากคำผู้เสียหายเด็กอายุต่ำกว่าสิบห้าปี ไม่ต้องสาบานตน ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๑๒ การสอบสวนให้ใช้ภาษาไทย ในกรณีที่ผู้เสียหายคนต่างด้าวให้ใช้ล่ามแปล ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓

ผู้เสียหายที่ไม่สามารถพูดหรือได้ยิน หรือสื่อความหมายได้ และไม่มีล่ามภาษามือ ให้พนักงานสอบสวนจัดล่ามภาษามือให้หรือจัดให้ถาม ตอบ หรือสื่อความหมายโดยวิธีอื่นที่เห็นสมควร ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓ ผู้เสียหายที่เป็นคนหูหนวก หรือเป็นใบ้ หรือทั้งหูหนวกและเป็นใบ้ นั้นอาจถูกถามหรือให้คำตอบโดยวิธีเขียนหนังสือ หรือโดยวิธีอื่นใดที่สมควรได้ และคำเบิกความของบุคคลนั้นๆ ให้ถือว่าเป็นคำพยานบุคคล ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๙๖

โครงสร้างของข้อเท็จจริงความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์

การสอบสวนผู้เสียหายในคดีค้ามนุษย์ทุกประเภทความผิด ต้องให้ได้ข้อมูลต่อไปนี้

๑. ชื่อ อายุ ที่อยู่ บิดามารดา ประวัติส่วนตัวเล็กน้อย เช่น อาชีพ รายได้ การศึกษา สถานภาพครอบครัว พร้อมพยานหลักฐาน

๒. จุดเริ่มต้นการติดต่อ ติดต่อด้วยเรื่องใด พร้อมพยานหลักฐาน

๓. การนำพา คนเดียวหรือกับพวก การส่ง-รับต่อเนื่องกัน พร้อมพยานหลักฐาน

๔. การถูกกระทำ ใครกระทำ ทำอย่างไร ด้วยวิธีการใด พร้อมพยานหลักฐาน

๕. ถูกหน่วงเหนี่ยว กักขัง ทำร้าย บังคับ อย่างใดหรือไม่ พร้อมพยานหลักฐาน
๖. ผลจากการกระทำ ใครเป็นผู้รับรายได้ บาดเจ็บหรือบาดเจ็บ พร้อมพยานหลักฐาน
๗. การได้รับการช่วยเหลือ หรือหลบหนี พร้อมพยานหลักฐาน

โดยให้ปรากฏรายละเอียด วันเวลาสถานที่เกิดเหตุ พฤติการณ์และการกระทำทั้งหลายแห่งคดี พยานหลักฐานที่มีความเชื่อมโยงและสนับสนุนข้อเท็จจริงดังกล่าว และปรับเข้ากับข้อกฎหมายที่บัญญัติว่า การกระทำความผิดดังกล่าวเป็นความผิด

ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นประโยชน์ในการร่างฟ้องของพนักงานอัยการ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๘

สาระสำคัญของข้อมูลคดีค้ำมนุษย์จากการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากการค้าประเวณี

ผู้ใหญ่จะเป็นผู้เสียหายต้องเข้าเงื่อนไขถูกข่มขู่ ใช้กำลังบังคับ ลักพาตัว ฉ้อฉล หลอกลวง ใช้อำนาจ โดยมิชอบให้ค้าประเวณี ตามมาตรา ๖ (๑)

ผู้เสียหายพักอาศัยอยู่กับผู้ใด ใครเป็นผู้ติดต่อชักชวน ชักชวนให้ไปทำอะไร ใครรับผู้เสียหายไว้ ใครเป็นผู้จัดหาสถานที่ พักอาศัยที่ใด ติดต่อกู้ค่าด้วยวิธีการอย่างไร ใครเป็นผู้ติดต่อ ใครเป็นผู้ควบคุมดูแล สถานที่บริการที่ใด ค่าบริการครั้งละเท่าไร ใครรับค่าบริการไว้ แบ่งกันอย่างไร ใครได้เท่าไร ผู้เสียหายได้เท่าไร มีบัญชีหรือไม่ เหตุที่ต้องให้ส่วนแบ่ง ไม่บริการหรือไม่แบ่งได้หรือไม่ ถูกข่มขู่ ใช้กำลังบังคับ ลักพาตัว ฉ้อฉล หลอกลวง ใช้อำนาจโดยมิชอบให้ขายบริการหรือไม่ ขณะเกิดเหตุผู้เสียหายอยู่ในความปกครองดูแลของผู้ใด ถ้าเป็นเด็ก พ่อแม่ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลหรือไม่ รู้แล้วทำอย่างไร

พยานหลักฐาน ได้แก่ บุคคลที่รู้เห็นการติดต่อระหว่างกลุ่มผู้กระทำความผิดกับผู้เสียหาย หลักฐานการติดต่อ จดหมาย โทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต หลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการเดินทาง หลักฐานทางการเงิน และธนาคาร บันทึกส่วนตัว บันทึกการทำงาน รายรับ รายจ่าย เงินส่วนแบ่ง เงินของกลาง ภาพถ่ายที่เกี่ยวข้อง ร่องรอยบาดแผล รายงานการตรวจพิสูจน์ของแพทย์ หลักฐานการตรวจอายุ (กรณีไม่แนชัดเรื่องอายุ) และสิ่งของที่ได้จากที่พักอาศัย ฯลฯ

คดีค้ำมนุษย์จากการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากการบังคับใช้แรงงาน

เด็กจะเป็นผู้เสียหาย ต้องเข้าเงื่อนไขการบังคับใช้แรงงานหรือบริการ

ผู้เสียหายพักอาศัยอยู่กับผู้ใด สมัครใจมาทำงาน หรือใครเป็นผู้ติดต่อชักชวน ชักชวนด้วยข้อความว่าอย่างไร เสียค่าเดินทางเองหรือใครออกให้ ใครพามาส่งที่ทำงาน ใครรับไว้ ได้ทำงานตามที่ถูกชักชวนหรือไม่ งานที่ทำเป็นงานอะไร ถ้างานไม่ตรงกับที่ชักชวน หรือต้องทำงานหนัก งานเสี่ยง สมัครใจทำงานหรือไม่ ถ้าไม่สมัครใจ ได้ได้แรงแรงอย่างไรหรือไม่ ไม่ทำงานได้หรือไม่ ทำงานก็ชั่วโมง พักผ่อน ทานอาหาร เพียงพอหรือไม่ ใครเป็นผู้ควบคุมให้ทำงาน ผู้ควบคุมเกี่ยวข้องกับนายจ้างหรือผู้ที่รับไว้อย่างไร ผลจากการทำงานบาดเจ็บ บาดแผล มีหรือไม่ รักษาอย่างไร มีข้อตกลงเรื่องการทำงานและค่าจ้างหรือไม่ กับผู้ใด ใครเป็นนายจ้าง ได้รับค่าจ้างครบถ้วนหรือไม่ ถูกข่มขู่ ใช้กำลังบังคับ ลักพาตัว ฉ้อฉล หลอกลวง ใช้อำนาจโดยมิชอบให้ทำงานหรือไม่ อย่างไร ถ้าผู้เสียหายเป็นเด็ก พ่อแม่ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลหรือไม่ รู้แล้วทำอย่างไร

พยานหลักฐาน ได้แก่ บุคคลที่รู้เห็นการติดต่อระหว่างกลุ่มผู้กระทำความผิดกับผู้เสียหาย หลักฐานการติดต่อ จดหมาย โทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต หลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการเดินทาง สัญญาจ้าง หลักฐานทางการเงิน และธนาคาร บันทึกส่วนตัว บันทึกการทำงาน ค่าแรง ภาพถ่ายที่เกี่ยวข้อง ร่องรอยบาดแผล รายงานการตรวจพิสูจน์ของแพทย์ หลักฐานการตรวจอายุ (กรณีไม่แนชัดเรื่องอายุ) และสิ่งของที่ได้จากที่พิกอาศัย ฯลฯ

คดีค้ำมนุษย์จากการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากการขอทาน

ผู้ใหญ่จะเป็นผู้เสียหายต้องเข้าเงื่อนไข ถูกข่มขู่ ใช้กำลังบังคับ ลักพาตัว ฉ้อฉล หลอกลวง ใช้อำนาจโดยมิชอบให้ขอทาน ตามมาตรา ๖ (๑)

ผู้เสียหายพิกอาศัยอยู่กับผู้ใด สมัครใจมาขอทานหรือใครเป็นผู้ติดต่อชักชวน รู้หรือไม่ว่าต้องมาขอทาน เสียค่าเดินทางเองหรือใครออกให้ ใครเป็นผู้พามาขอทาน สถานที่ขอทาน ใช้อุปกรณ์อะไรประกอบการขอทาน ขณะขอทานมีใครควบคุมดูแล รายได้จากการขอทานต่อวัน ขอทานตั้งแต่เวลาใดถึงเวลาใด เงินที่ได้จากการขอทานเก็บไว้ที่ใด ใครเก็บ ใช้ประโยชน์อย่างไร คนที่พามา และควบคุม ขอทานเกี่ยวข้องกับผู้เสียหายอย่างไร เมื่อเลิกขอทานต่อวัน ใครมารับ รับไปที่ใด พิกอาศัย ที่ใด มีวันหยุดหรือไม่ สมัครใจขอทานหรือไม่ ถ้าไม่สมัครใจ ได้โต้แย้งอย่างไรหรือไม่ ไม่ขอทานได้หรือไม่ พักผ่อน ทานอาหาร เพียงพอหรือไม่ ถูกข่มขู่ ใช้กำลังบังคับ ลักพาตัว ฉ้อฉล หลอกลวง ใช้อำนาจโดยมิชอบให้ขอทานหรือไม่ ขณะเกิดเหตุอยู่ในความปกครองดูแลของผู้ใด ถ้าเป็นเด็ก พ่อแม่ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลรู้หรือไม่ รู้แล้วทำอะไร

พยานหลักฐาน ได้แก่ บุคคลที่รู้เห็นการติดต่อระหว่างกลุ่มผู้กระทำความผิดกับผู้เสียหาย หลักฐานการติดต่อ จดหมาย โทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต หลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการเดินทาง หลักฐานทางการเงิน และธนาคาร บันทึกส่วนตัว บันทึกการทำงาน ค่าแรง เงินเหรียญ หรือธนบัตรของกลาง ภาพถ่ายที่เกี่ยวข้อง ร่องรอยบาดแผล รายงานการตรวจพิสูจน์ของแพทย์ หลักฐานการตรวจอายุ (กรณีไม่แนชัดเรื่องอายุ) และสิ่งของที่ได้จากที่พิกอาศัย ฯลฯ

ทุกคดี อายุที่ถูกต้อง ชัดเจนของผู้เสียหาย มีความสำคัญต่อการกล่าวหา ฟ้องร้อง และให้ถามประเด็นข้อเท็จจริงในกฎหมายที่เกี่ยวข้องด้วย เช่น การทำงานของคนต่างด้าว คนเข้าเมือง กฎหมายเกี่ยวกับแรงงาน ฯลฯ

ทุกคดี ให้พนักงานสอบสวนแจ้งให้ผู้เสียหายทราบในโอกาสแรกถึงสิทธิที่จะเรียกค่าสินไหมทดแทนอันเนื่องมาจากการกระทำความผิดฐานค้ำมนุษย์ และสิทธิที่จะได้รับความช่วยเหลือทางกฎหมาย มาตรา ๓๔

การดำเนินการเกี่ยวกับค่าสินไหมทดแทน มาตรา ๓๔ กำหนดให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการแจ้งให้ผู้เสียหายทราบในโอกาสแรกถึงสิทธิที่จะเรียกค่าสินไหมทดแทนอันเนื่องมาจากการกระทำความผิดฐานค้ำมนุษย์ และสิทธิที่จะได้รับความช่วยเหลือทางกฎหมาย และมาตรา ๓๕ ในกรณีที่ผู้เสียหายมีสิทธิและประสงค์ที่จะเรียกค่าสินไหมทดแทนอันเนื่องมาจากการกระทำความผิดฐานค้ำมนุษย์ ให้พนักงานอัยการเรียกค่าสินไหมทดแทนแทนผู้เสียหายตามที่ได้รับแจ้งจากปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งกระบวนการในการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนหน่วยงานในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ที่คุ้มครองผู้เสียหายจะเป็นหน่วยงานหลักในการรวบรวมหลักฐาน เอกสารเกี่ยวกับการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนตามระเบียบคำสั่งที่เกี่ยวข้องเสนอปลัดกระทรวงดังกล่าวพิจารณาดำเนินการต่อไป

พยานหลักฐานในคดี โดยหลักจะได้จากการให้การของผู้เสียหาย และการเข้าช่วยเหลือในชั้นต้น และรวบรวมเพิ่มเติมได้ดังต่อไปนี้

พยานบุคคล พ่อแม่ผู้ปกครอง เพื่อน หรือผู้รู้เห็นในทุกชั้นตอน

พยานวัตถุ โทรศัพท์ คอมพิวเตอร์ รถยนต์ รูปภาพที่เกี่ยวข้องทั้งสถานที่และร่องรอยบาดแผล และสิ่งของที่ได้จากที่พักอาศัย

พยานเอกสาร บัญชีรายชื่อ บัญชีรายรับรายจ่าย หนังสือเดินทางเอกสารการผ่านเข้า-ออก ด่านตรวจคนเข้าเมือง รายงานความเชื่อมโยงการใช้โทรศัพท์ บัตรผู้ป่วย บิลค่ารักษา

พยานหลักฐานทางเทคโนโลยี หน้าเว็บไซต์ ข้อมูลในคอมพิวเตอร์ และข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ พนักงานเจ้าหน้าที่ และผู้ดูแลเว็บไซต์

พยานหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ รายงานจากสำนักงานพิสูจน์หลักฐานตำรวจ รายงานการตรวจพิสูจน์ของแพทย์ และหลักฐานการตรวจอายุ (กรณีไม่แน่ชัดเรื่องอายุ) และความสัมพันธ์คนในครอบครัว (ดีเอ็นเอ)

แต่ละประเภทคดีจะมีรายละเอียดของพยานหลักฐานเพิ่มเติมขึ้นอยู่กับความสลับซับซ้อนของคดี

การสรุปและมีความเห็นทางคดี เมื่อพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบในการสอบสวน เห็นว่าการสอบสวนเสร็จแล้วให้จัดการอย่างหนึ่งอย่างใดหรือมีความเห็นทางคดีตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๐-๑๔๒

ขั้นตอนที่ต้องดำเนินการควบคู่ไปกับการสอบสวน

๗.๓ การรายงานเหตุ

ต้องปฏิบัติตามแบบฟอร์มแบบรายงานเหตุอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ และเหตุที่ต้องรายงานด่วน เนื่องจากคดีค้ำนุชย์นี้เป็นคดีที่น่าสนใจ ดังนี้

๗.๓.๑ การรายงานเหตุตามระเบียบตามแบบฟอร์มแบบรายงานเหตุอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ และเหตุที่ต้องรายงานด่วน (หน้า ๑๖๔)

๗.๓.๒ การแจ้งเหตุไปยังกองการต่างประเทศกรณีผู้ต้องหาเป็นชาวต่างชาติ (หน้า ๑๖๕)

๗.๔ การคุ้มครองผู้เสียหาย

เนื่องจากพยานที่สำคัญยิ่งในคดีค้ำนุชย์ คือ ผู้เสียหายที่ตกเป็นเหยื่อค้ำนุชย์ และอาจถูกคุกคามได้ หากไม่ได้รับการคุ้มครองจึงควรดำเนินการดังนี้

๗.๔.๑ ให้ส่งตัวไปปรับการคุ้มครองสวัสดิภาพในหน่วยงานของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (หน้า ๑๖๖)

๗.๔.๒ หากผู้เสียหายไม่ว่าจะเป็นคนไทยหรือคนต่างด้าวที่ไม่ได้เข้าไปปรับการคุ้มครองตามข้อ ๗.๔.๑ หากมีความจำเป็นก็ให้ดำเนินการคุ้มครองพยานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๖ และระเบียบคำสั่งที่เกี่ยวข้อง (หน้า ๑๖๗-๑๖๘)

๗.๕ การดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๐

เมื่อมีการสอบปากคำผู้เสียหายและตรวจพยานหลักฐานเบื้องต้นแล้วทราบว่า เป็นคดีค้ามนุษย์ที่เป็นความผิดซึ่งมีโทษตามกฎหมายไทยได้กระทำลงนอกราชอาณาจักรไทย ให้รับทำหนังสือแจ้งอัยการสูงสุดเพื่อมอบหมายให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ โดยข้อพิจารณาเกี่ยวกับการกระทำความผิดที่ต้องดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๐ (หน้า ๑๖๙-๑๗๐) ได้แก่

- ๑) เป็นการกระทำตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๔ วรรคสอง
- ๒) เป็นการกระทำตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕
- ๓) เป็นการกระทำตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๖
- ๔) เป็นการกระทำตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗
- ๕) เป็นการกระทำตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘

๗.๖ การสืบพยานไว้ก่อน

มีแนวทางให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๑, ๓๖, ๓๗, ๓๘ และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๒๗ ทวิ โดยยื่นคำร้องต่อพนักงานอัยการเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป (หน้า ๑๗๑)

ความร่วมมือระหว่างประเทศทางอาญา เป็นกรณีที่พนักงานสอบสวนประสงค์จะแสวงหาและรวบรวมพยานหลักฐานที่อยู่ต่างประเทศ สามารถประมวลเรื่องผ่านผู้บังคับบัญชาส่งให้กองการต่างประเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อเสนอเรื่องต่ออัยการสูงสุด ผู้ประสานงานกลาง พิจารณาตามตามพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๓๖, ๓๗ และมาตรา ๓๘ บรรดาพยานหลักฐานและเอกสารที่ได้มาตามกฎหมายนี้ ให้ถือว่าเป็นพยานหลักฐานและเอกสารที่รับฟังได้ตามกฎหมาย

๗.๗ การสอบสวนผู้ต้องหา

เนื่องจากกฎหมายมีการปรับปรุงแก้ไขวิธีการดำเนินการกับผู้ต้องหาไว้หลายบท ดังนั้น การดำเนินการสอบสวนผู้ต้องหาควรดำเนินการ ดังนี้

๗.๗.๑ แจ้งสิทธิผู้ต้องหาก่อนเริ่มถามคำให้การผู้ต้องหา

๗.๗.๒ ประเด็นการสอบปากคำผู้ต้องหาซึ่งเป็นประเด็นทั่วไป (หน้า ๑๗๕-๑๗๘)

๗.๗.๓ กรณีที่ยังไม่สามารถสอบสวนผู้ต้องหาที่เป็นเด็กตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๓ ทวิ อาจทำบันทึกการสอบถามเบื้องต้น เพื่อซักถามผู้ต้องหาเด็กก่อนก็ได้ (หน้า ๑๗๒-๑๗๔)

๗.๗.๔ การสอบสวนผู้ต้องหาที่เป็นเด็กหรือเยาวชนให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว

พ.ศ. ๒๕๕๓

มาตรา ๗๐ เมื่อพนักงานสอบสวนได้รับตัวเด็กหรือเยาวชนซึ่งถูกจับ หรือเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิดถูกเรียกมา ส่งตัวมา เข้าหาพนักงานสอบสวนเอง มาปรากฏตัวอยู่ต่อหน้าพนักงานสอบสวน หรือมีผู้นำตัวเด็กหรือเยาวชนนั้นเข้ามามอบตัวต่อพนักงานสอบสวน และคดีนั้นเป็นคดีที่ต้องพิจารณาพิพากษาในศาลเยาวชนและครอบครัว ให้พนักงานสอบสวนรีบสอบถามเด็กหรือเยาวชนในเบื้องต้นเพื่อทราบชื่อตัว ชื่อสกุล อายุ สัญชาติ ถิ่นที่อยู่ สถานที่เกิดและอาชีพของเด็กหรือเยาวชน ตลอดจนชื่อตัว ชื่อสกุล และรายละเอียดเกี่ยวกับบิดา มารดา ผู้ปกครอง บุคคลหรือองค์การ ซึ่งเด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่ด้วย แล้วแจ้งข้อกล่าวหาให้บุคคลดังกล่าวทราบ และแจ้งให้ผู้อำนวยการสถานพินิจที่เด็กหรือเยาวชนนั้นอยู่ในเขตอำนาจ เพื่อดำเนินการตาม มาตรา ๘๒

การสอบถามเบื้องต้นตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำในสถานที่ที่เหมาะสม โดยไม่เลือกปฏิบัติและไม่ปะปนกับผู้ต้องหาอื่นหรือมีบุคคลอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องอยู่ในสถานที่นั้นอันมีลักษณะเป็นการประจานเด็กหรือเยาวชน ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงอายุ เพศ สภาพของเด็กหรือเยาวชนเป็นสำคัญ และต้องใช้ภาษาหรือถ้อยคำที่ทำให้เด็กหรือเยาวชนสามารถเข้าใจได้โดยง่าย โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ถ้าเด็กหรือเยาวชนไม่สามารถสื่อสารหรือไม่เข้าใจภาษาไทยก็ให้จัดหาล่ามให้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือจัดหาเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกหรือความช่วยเหลืออื่นใดให้ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ หากเด็กหรือเยาวชนประสงค์จะติดต่อสื่อสารหรือปรึกษาหารือกับบิดา มารดา ผู้ปกครอง บุคคลหรือผู้แทนองค์การซึ่งเด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่ด้วยและอยู่ในวิสัยที่จะดำเนินการได้ ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการให้ตามควรแก่กรณีโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๗๑ เมื่อได้สอบถามเบื้องต้นและแจ้งข้อกล่าวหาตามมาตรา ๗๐ แล้ว ในกรณีที่เด็กหรือเยาวชนถูกเรียกมา ส่งตัวมา เข้าหาพนักงานสอบสวนเอง มาปรากฏตัวอยู่ต่อหน้าพนักงานสอบสวน หรือมีผู้นำตัวเด็กหรือเยาวชนนั้นเข้ามาพบตัวต่อพนักงานสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามมาตรา ๑๓๔ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาโดยอนุโลม

มาตรา ๗๒ ในกรณีที่พนักงานสอบสวนได้รับตัวเด็กหรือเยาวชนซึ่งถูกจับ ให้พนักงานสอบสวนนำตัวเด็กหรือเยาวชนไปศาลเพื่อตรวจสอบการจับกุมทันที ทั้งนี้ ภายในเวลาสี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่เด็กหรือเยาวชนไปถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ แต่มีให้นับเวลาเดินทางตามปกติที่นำตัวเด็กหรือเยาวชนผู้ถูกจับจากที่ทำการของพนักงานสอบสวนมาศาลเข้าในกำหนดเวลาสี่สิบสี่ชั่วโมงนั้นด้วย

ในกรณีที่เด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิดมีบิดา มารดา ผู้ปกครองหรือบุคคลหรือองค์การซึ่งเด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่ด้วย และบุคคลหรือองค์การดังกล่าวแสดงให้เห็นว่ายังสามารถปกครองดูแลเด็กหรือเยาวชนนั้นได้ พนักงานสอบสวนอาจมอบตัวเด็กหรือเยาวชนให้แก่บุคคลดังกล่าวไปปกครองดูแลและสั่งให้นำตัวเด็กหรือเยาวชนไปยังศาลภายในสี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่เด็กหรือเยาวชนไปถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวนภายหลังถูกจับ ในกรณีเช่นว่านี้ หากมีพฤติการณ์น่าเชื่อว่าเด็กหรือเยาวชนจะไม่ไปศาล พนักงานสอบสวนจะเรียกประกันจากบุคคลดังกล่าวตามควรแก่กรณีก็ได้

บทบัญญัติมาตรานี้มิให้นำไปใช้บังคับในคดีที่พนักงานสอบสวนเห็นว่าคดีอาจเปรียบเทียบปรับได้

มาตรา ๗๖ เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิด ห้ามมิให้เจ้าพนักงานผู้จับกุมเด็กหรือเยาวชน หรือพนักงานสอบสวนจัดให้มีหรืออนุญาตให้มีหรือยินยอมให้มีการถ่ายภาพหรือบันทึกภาพเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิด เว้นแต่เพื่อประโยชน์ในการสอบสวน

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๑๓๓ ทวิ ที่กำหนดให้การสอบสวนปากคำผู้เสียหายหรือพยานที่เป็นเด็กหรือเยาวชน พนักงานสอบสวนต้องแยกกระทำเป็นส่วนสัดส่วนในสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับเด็ก และให้มีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กร้องขอ และพนักงานอัยการร่วมอยู่ด้วยในการถามปากคำเด็กนั้น และให้พนักงานสอบสวนจัดให้มีการบันทึกภาพและเสียงการถามปากคำดังกล่าวซึ่งสามารถนำออกถ่ายทอดได้อย่างต่อเนื่องไว้เป็นพยาน

มาตรา ๑๓๔ เมื่อผู้ต้องหาถูกเรียก หรือส่งตัวมา หรือเข้าหาพนักงานสอบสวนเอง หรือปรากฏว่าผู้ใดซึ่งมาอยู่ต่อหน้าพนักงานสอบสวนเป็นผู้ต้องหา ให้ถามชื่อตัว ชื่อรอง ชื่อสกุล สัญชาติ บิดามารดา อายุ อาชีพ ที่อยู่ ที่เกิด และแจ้งให้ทราบถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่กล่าวหาว่าผู้ต้องหาได้กระทำความผิด แล้วจึงแจ้งข้อหาให้ทราบ ฯลฯ

มาตรา ๑๓๔/๑ ในคดีที่มีอัตราโทษประหารชีวิต หรือในคดีที่ผู้ต้องหาไม่เกินสิบแปดปีในวันที่พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหา ก่อนเริ่มถามคำให้การให้พนักงานสอบสวนถามผู้ต้องหาว่ามีทนายความหรือไม่ ถ้าไม่มีให้รัฐจัดหาทนายความให้ ฯลฯ

มาตรา ๑๓๔/๒ ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๑๓๓ ทวิ มาใช้บังคับโดยอนุโลมแก่การสอบสวนผู้ต้องหาที่เป็นเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปี พนักงานสอบสวนต้องแจ้งสิทธิของผู้ต้องหาตามมาตรา ๑๓๔/๓ มาตรา ๑๓๔/๔ ถ้อยคำใดๆ ที่ผู้ต้องหาให้ไว้ต่อพนักงานสอบสวนก่อนมีการแจ้งสิทธิตามวรรคหนึ่ง หรือก่อนที่จะดำเนินการตามมาตรา ๑๓๔/๑ มาตรา ๑๓๔/๒ และมาตรา ๑๓๔/๓ จะรับฟังเป็นพยานหลักฐานในการพิสูจน์ความผิดของผู้นั้นไม่ได้

มาตรา ๑๓๕ ในการถามคำให้การผู้ต้องหา ห้ามมิให้พนักงานสอบสวนทำหรือจัดให้ทำการใดๆ ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา ชูเชิญ หลอกลวง ทรมาน ใช้กำลังบังคับ หรือกระทำโดยมิชอบประการใดๆ เพื่อจูงใจให้เขาให้การอย่าง ใดๆ ในเรื่องที่ต้องหานั้น

๗.๘ การชี้ตัวผู้ต้องหา

โดยหลักแล้ว การจัดให้มีการชี้ตัวผู้ต้องหานั้นผู้ต้องหาจะต้องยินยอมทุกครั้ง หากผู้ต้องหาไม่ยินยอม ก็จะไม่มีการจัดให้ผู้กล่าวหาหรือพยานชี้ตัวผู้ต้องหา โดยอาจจะจัดให้มีการชี้ภาพถ่ายผู้ต้องหาแทน ถ้าหากผู้ต้องหายินยอมให้ดำเนินการ ดังนี้

๗.๘.๑ จัดทำบันทึกการชี้ตัวผู้ต้องหา (หน้า ๑๗๙)

๗.๘.๒ จัดทำบันทึกการชี้ตัวผู้ต้องหา (หน้า ๑๘๐)

๗.๙ หลังการถามปากคำผู้ต้องหา

ต้องดำเนินการขั้นตอน ดังนี้

๗.๙.๑ กรณีผู้ต้องหาเป็นเด็กหรือเยาวชน (หน้า ๑๘๑)

๗.๙.๒ กรณีผู้ต้องหาเป็นบุคคลอายุตั้งแต่ ๑๘ ปี ขึ้นไป (หน้า ๑๘๒)

๗.๙.๓ การประสานงานกับพนักงานอัยการ กรณีไม่สามารถสอบสวนให้เสร็จสิ้นก่อนผู้ต้องหาจะครบกำหนดฝากขังครั้งสุดท้าย (หน้า ๑๘๓-๑๘๔)

๗.๑๐ การแจ้งเหตุผู้ต้องหาเป็นชาวต่างชาติ

หน่วยงานที่รับแจ้งแก่สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง (สตม.) และกองการต่างประเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ตท.) (หน้า ๑๘๕)

๗.๑๑ การกันผู้ต้องหาเป็นพยาน

สาเหตุของการกันผู้ต้องหาเป็นพยาน คดีที่จะกันผู้ต้องหาเป็นพยาน ผู้มีอำนาจอนุญาตให้กันผู้ต้องหาเป็นพยาน และวิธีปฏิบัติในการกันผู้ต้องหาเป็นพยาน ต้องเป็นไปตามระเบียบกฎหมาย (หน้า ๑๘๖)

๗.๑๒ การแจ้งความคืบหน้าการสอบสวน

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นองค์กรต้นทางของกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่จะต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรวดเร็ว ถูกต้อง โปร่งใส มีประสิทธิภาพ และตรวจสอบได้ จึงต้องมีการกำหนดแนวทางปฏิบัติในการแจ้งผลความคืบหน้าการสอบสวนคดีอาญาแก่ผู้แจ้งความร้องทุกข์ (หน้า ๑๘๗)

๗.๑๓ การดำเนินการกรณีเป็นความผิดฐานตามกฎหมายฟอกเงิน มีขั้นตอนดังนี้

๗.๑๓.๑ แนวทางการปฏิบัติในการดำเนินคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (หน้า ๑๘๙)

๗.๑๓.๒ แบบรายงานตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการประสานงานในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔ พร้อมหนังสือนำส่ง (หน้า ๑๙๑-๑๙๒)

๗.๑๓.๓ การรายงานท้ายระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยแนวทางปฏิบัติในการดำเนินคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๖ (หน้า ๑๙๓)

๗.๑๔ กรณีคนต่างด้าวตกเป็นผู้เสียหายหรือผู้ต้องหา ให้ปฏิบัติตามแนวหนังสือ ตร.ที่ ๐๐๒๙.๘๔๑/ว ๐๐๙๔ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ เรื่อง แนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับคนต่างด้าวที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นผู้เสียหายหรือผู้ต้องหา (หน้า ๑๙๔-๒๐๓)

ปัจจัยหลักที่จะทำให้การสอบสวนสำเร็จ หรือล้มเหลว

๑. **ผู้เสียหาย** ความร่วมมือจากตัวผู้เสียหายเอง การแจ้งสิทธิ การให้ข้อมูลที่ถูกต้อง การสร้างความเชื่อมั่น การครองใจผู้เสียหาย ประการสำคัญ ผู้เสียหายต้องรู้สึกด้วยว่าตนเองได้รับความเสียหายจากการกระทำความผิดดังกล่าว

๒. **พยานหลักฐาน** การรวบรวมพยานหลักฐานตั้งแต่ชั้นสืบสวนจับกุมและช่วยเหลือผู้เสียหาย และการรวบรวมพยานหลักฐานในชั้นสอบสวนที่ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย

๓. **พนักงานสอบสวน** ความรู้ความเข้าใจในการสอบสวนคดีค้ามนุษย์ ความอดทน ความตระหนักรู้ถึงความสำคัญในการมีส่วนร่วมแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์

ข้อควรระวังและให้ความสำคัญ

๑. มาตรา ๕๖ ผู้ใดกระทำการหรือจัดให้มีการกระทำการดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) บันทึกภาพ แพร่ภาพ พิมพ์รูป หรือบันทึกเสียง แพร่เสียงหรือสิ่งอื่นที่สามารถแสดงว่าบุคคลใดเป็นผู้เสียหายจากการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ ทั้งนี้ ไม่ว่าขั้นตอนใดๆ

(๒) โฆษณาหรือเผยแพร่ข้อความ ซึ่งปรากฏในทางสอบสวนของพนักงานสอบสวนหรือในทางพิจารณาคดีของศาลที่ทำให้บุคคลอื่นรู้จักชื่อตัว ชื่อสกุลของผู้เสียหายจากการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ หรือบุคคลในครอบครัวผู้เสียหายนั้น ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยสื่อสารสนเทศประเภทใด

(๓) โฆษณาหรือเผยแพร่ข้อความ ภาพหรือเสียง ไม่ว่าโดยสื่อสารสนเทศประเภทใดเปิดเผยประวัติ สถานที่อยู่ สถานที่ทำงาน หรือสถานศึกษาของบุคคลซึ่งเป็นผู้เสียหายจากการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่การกระทำที่ผู้กระทำจำต้องกระทำเพื่อประโยชน์ของทางราชการในการคุ้มครองหรือช่วยเหลือผู้เสียหาย หรือผู้เสียหายยินยอมโดยบริสุทธิ์ใจ

๒. ในกรณีที่เข้าช่วยเหลือผู้เสียหายจากสถานที่หน่วงเหนี่ยวกักขัง จากคำประเวณี เรือประมง โรงงานต่างๆ ซึ่งเป็นที่รื้อฐานและยากแก่การกลับไปรวบรวมพยานหลักฐาน และพนักงานสอบสวนไม่ได้เข้าร่วมปฏิบัติด้วย หากเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้เข้าช่วยเหลือได้รวบรวมและเก็บพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องไว้ด้วยจะเป็นประโยชน์มาก เช่น ภาพถ่าย อาวุธ คราบเลือด สิ่งของ เอกสาร หนังสือเดินทาง จดหมาย บันทึกส่วนตัว บัญชีรายชื่อ รายรับ-รายได้ รถยนต์ที่ใช้ในการนำพา โทรศัพท์ คอมพิวเตอร์ บัตรผู้ป่วย ใบเสร็จรับเงิน ค่ารักษาพยาบาล ฯลฯ ที่ผู้เสียหายยืนยันว่าเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด หรือที่เจ้าหน้าที่ตำรวจเห็นว่า สิ่งของซึ่งมีไว้เป็นความผิด หรือได้มาโดยการกระทำความผิด หรือได้ใช้หรือสงสัยว่าได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือซึ่งอาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้ แล้วบันทึกรายละเอียดในการตรวจยึดไว้ด้วยถึงสาเหตุที่ยึด ยึดที่ใด พร้อมทั้งทำแผนที่ผังที่ตั้งของพยานหลักฐานแต่ละชนิดไว้

ประโยชน์ของผู้ปฏิบัติ คือ ภาพถ่าย สิ่งของที่เกี่ยวข้อง ฯลฯ สามารถใช้เป็นพยานหลักฐานเพื่อประกอบในการตอบคำถามได้ว่า เพราะเหตุใดจึงเข้าช่วยเหลือ เพราะเหตุใดจึงเป็นผู้เสียหาย ทั้งนี้ เพื่อสนับสนุนการใช้อำนาจหน้าที่ให้เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย และเมื่อพยานหลักฐานทั้งหมดทั้งคน วัตถุ เอกสาร เทคโนโลยี ฯลฯ ได้ถูกส่งมอบให้พนักงานสอบสวน และพนักงานสอบสวน ได้รวบรวมส่งมอบให้พนักงานอัยการ และนำขึ้นสู่ศาลโดยไม่ถูกเปลี่ยนแปลง เชื่อว่าผู้กระทำความผิดต้องถูกลงโทษตามกฎหมายแน่นอน

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

บันทึกคำให้การของผู้ร้องทุกข์ ผู้กล่าวโทษ หรือพยาน

คำให้การของ

สถานีตำรวจ

อำเภอ

จังหวัด

วันที่

เดือน

พ.ศ.

เป็น

ผู้กล่าวหา

คดีระหว่าง

ผู้ต้องหา

ต่อหน้า

(หากมีสหวิชาชีพ ให้ระบุไว้ทุกคน)

สอบสวนที่

ชื่อ

อายุ

ปี

เชื้อชาติ

สัญชาติ

ศาสนา

อาชีพ (ลงให้ชัดเจนว่าอาชีพใด ถ้าเป็นข้าราชการ ให้ปรากฏว่าในหรือนอกราชการ มีเบี้ยหวัด หรือมีบำเหน็จหรือมีบำนาญ ให้ลงตามประเภท)

ตั้งบ้านเรือนอยู่บ้านเลขที่

หมู่ที่

ตำบล

ชื่อผู้ใหญ่บ้าน

ชื่อกำนัน

อำเภอ

จังหวัด

ชื่อบิดา

ชื่อมารดา

เกี่ยวข้องเป็นอะไรกับคู่กรณี

ขอให้ถ้อยคำว่า

ข้าฯ ขอให้การต่อหน้าพนักงานสอบสวน ด้วยความสัตย์จริง ดังต่อไปนี้

ถาม

ประวัติส่วนตัวโดยย่อของผู้กล่าวหา (พยาน) เป็นอย่างไร

ตอบ

ข้าฯ มีชื่อและที่อยู่ตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ปัจจุบัน (สถานที่พักอาศัย การศึกษา

สถานที่ทำงานครั้งสุดท้าย สถานภาพโสด หรือแต่งงาน สามีหรือภริยาชื่อ หมายเลข

โทรศัพท์ติดต่อได้ ผู้ใกล้ชิดที่สามารถติดต่อได้)

(ลงชื่อ)

ผู้กล่าวหา (พยาน)

(ลงชื่อ)

สอบสวน/พิมพ์/อ่าน

(ลงชื่อ)

(สหวิชาชีพและผู้ร่วมฟังการสอบสวนทุกคน)

ถาม ท่านมาพบพนักงานสอบสวนเพื่อกล่าวผู้ใด กระทำความผิดอย่างไร

ตอบ (เป็นการระบุนามประสงคของผู้เสียหายตามความเข้าใจในเรื่องนั้นๆ ไม่จำเป็นต้องระบุข้อกฎหมาย)

ถาม (๑) ในการสอบสวนครั้งนี้ พนักงานสอบสวนได้จัดให้นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์บุคคลที่ท่านร้องขอ และพนักงานอัยการเข้าร่วมฟังการสอบสวนด้วย ท่านจะคัดค้านผู้ใดหรือไม่ อย่างไร (ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๓ ทวิ วรรคแรก วรรคสาม)

ตอบ ***

ถาม (๒) ท่านมีสิทธิที่จะขอให้พนักงานสอบสวนจัดให้นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์บุคคลที่ท่านร้องขอ และพนักงานอัยการเข้าร่วมฟังการสอบสวนในครั้งนี้ได้ ท่านต้องการที่จะให้พนักงานสอบสวนจัดให้บุคคลดังกล่าวเข้าฟังการสอบสวนด้วยหรือไม่ อย่างไร (ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๓ ทวิ วรรคสอง)

ตอบ ***

ถาม (๓) ในการสอบสวนครั้งนี้ นอกจากมีสหวิชาชีพที่เข้าร่วมฟังการสอบสวนแล้ว ท่านต้องการที่จะให้บุคคลใดอยู่ร่วมในการถามปากคำด้วยหรือไม่ อย่างไร (ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๓ วรรคสี่)

ตอบ ***

ถาม (๔) ในการสอบสวนครั้งนี้ เป็นคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ เนื่องจากไม่มีพนักงานสอบสวนที่เป็นผู้หญิง ท่านยินยอมที่จะให้พนักงานสอบสวนที่เป็นผู้ชายเป็นผู้ทำการสอบสวนในคดีนี้หรือไม่ อย่างไร (ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๓ วรรคสี่)

ถาม พนักงานสอบสวนจัดให้มีล่ามแปลภาษาซึ่งสาบานตนแล้วชื่อ (.....) ท่านยอมรับหรือคัดค้านล่ามคนดังกล่าวหรือไม่ อย่างไร (ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๑)

ตอบ ****

ถาม พนักงานสอบสวนได้แจ้งให้ท่านทราบว่าท่านมีสิทธิที่จะเรียกค่าสินไหมทดแทนและสิทธิที่จะได้รับความช่วยเหลือทางกฎหมาย อันเนื่องมาจากการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ ท่านทราบและเข้าใจสิทธิดังกล่าวหรือไม่ อย่างไร (พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๔)

ตอบ ข้าฯ ทราบและเข้าใจสิทธิตามกฎหมายที่พนักงานสอบสวนแจ้งให้ข้าฯ ทราบแล้ว

ถาม พฤติการณ์ในคดีนี้เป็นอย่างไร (ก่อนเกิดเหตุ ขณะเกิดเหตุ หลังเกิดเหตุ)

ตอบ ***

ถาม ประเด็นคำถาม สำหรับผู้ตกเป็นเหยื่อจากประเทศต้นทาง ปลายทาง หรือทางผ่าน (ตามเอกสารหมายเลข ๓ หรือ ๔ หรือ ๕)

ตอบ ***

ถาม ของกลางในคดีนี้มีอะไรบ้าง อยู่ที่ใดและได้มาอย่างไร

ตอบ ***

ถาม ท่านได้รับความเสียหายในคดีนี้ อย่างไร

ตอบ ***

ถาม มีพยานรู้เห็นเหตุการณ์หรือมีบุคคลอื่นที่ตกเป็นผู้เสียหาย (เหยื่อค้ำมนุษย์) กับท่านหรือไม่ อย่างไร

ตอบ ***

ถาม ท่านทราบว่าใครเป็นผู้กระทำความผิดในคดีนี้บ้าง ผู้กระทำความผิดแต่ละคนมีตำหนิรูปพรรณ เป็นอย่างไร

ตอบ ***

ถาม สาเหตุที่ทำให้ท่านตกเป็นเหยื่อการค้ำมนุษย์ครั้งนี้ เพราะเหตุใด

ตอบ *** (ความยากจน , ถูกหลอกลวง , อยากได้เงินหรือใช้เงินฟุ่มเฟือย)

ถาม ผู้กระทำความผิดใช้ยานพาหนะใดหรืออาวุธใดในการกระทำความผิดครั้งนี้

ตอบ ***

ถาม ท่านได้รับทรัพย์สินหรือสิ่งของใดบ้างจากผู้กระทำความผิด

ตอบ ***

ถาม ในสถานที่เกิดเหตุสามารถมองเห็นบุคคลอื่นหรือเห็นเหตุการณ์ได้ชัดเจนด้วยแสงสว่างอย่างไร

ตอบ ***

ถาม ท่านจะอ้างผู้ใด เอกสารใด หรือวัตถุใดเป็นพยานหรือไม่ (หนังสือ ตร. ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/๕๑๘๓ ลง ๑๓ พ.ย. ๕๐)

ตอบ ***

ถาม เหตุเกิดที่ไหน เมื่อวันที่ เวลาใด

ตอบ เหตุเกิดที่****

ถาม ท่านเคยมีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ใดมาก่อนหรือไม่ อย่างไร

ตอบ ***

อ่านให้ฟังแล้วรับว่าถูกต้อง

(ลงชื่อ)	ผู้กล่าวหา (พยาน)
(ลงชื่อ)	สอบสวน/พิมพ์/อ่าน
หรือ (ลงชื่อ)	พนักงานอัยการ
หรือ (ลงชื่อ)	นักสังคมสงเคราะห์ (นักจิตวิทยา)
หรือ (ลงชื่อ)	ร่วมฟังการสอบสวน

หมายเหตุ

กรณีคำถาม (๑) ใช้กับบุคคลอายุไม่เกิน ๑๘ ปี ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๓ ทวิ วรรคแรก วรรคสาม

กรณีคำถาม (๒) ใช้กับบุคคลอายุไม่เกิน ๑๘ ปี ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๓ ทวิ วรรคสอง

กรณีคำถาม (๓) และ (๔) ใช้ในกรณีความผิดเกี่ยวกับเพศฯ ที่ไม่มีพนักงานสอบสวนผู้หญิง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๓ วรรคสี่

ประเด็นคำถามเพิ่มเติมสำหรับเหยื่อค้ามนุษย์จากประเทศไทยไปยังต่างประเทศ

- ถาม ท่านถูกบังคับขู่脅หรือถูกหลอกลวงให้ไปยังประเทศ ด้วยวิธีการใด ช่องทางใด ผู้ใดเป็นผู้กระทำเกิดขึ้นที่ไหน อย่างไร
- ตอบ (การเดินทางจากประเทศไทยเพื่อไปยังประเทศ นั้น ถูกต้องตามกฎหมายหรือลักลอบเข้าเมือง ช่องทางใด ท่านต้องจ่ายเงินล่วงหน้าเท่าใด และถูกชักชวนอย่างไร รู้จักหรือติดต่อกับผู้ต้องหาด้วยวิธีการใด และท่านสนใจตามคำติดต่อชักชวนหรือไม่ อย่างไร อธิบายถึงวิธีการติดต่อ เช่น มีการติดต่อโดยตรง ผ่านการโฆษณาจากสื่อใด มีนายหน้าติดต่อ หรือใช้อีเมลล์ ใช้โทรศัพท์ เป็นต้น เพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานทางคดี)
- ถาม ตามที่ท่านให้การว่าถูกบังคับขู่脅และหลอกลวงไปทำงาน ขอทราบว่าลักษณะการทำงานเป็นอย่างไร เป็นไปตามที่มีการชักชวนไว้หรือไม่ ได้รับค่าตอบแทนหรือไม่ อย่างไร
- ตอบ (ถูกบังคับและหลอกลวงให้ไปทำงาน ... การทำงาน เริ่มทำงานตั้งแต่เมื่อใด อย่างไร สภาพห้องพักเป็นอย่างไร ได้พักวันละกี่ชั่วโมง ได้ค่าตอบแทนในการทำงานเท่าใด จ่ายเงินอย่างไร สามารถเดินทางออกไปภายนอกได้สะดวกหรือไม่ ผู้ใดเป็นผู้เก็บรักษาหนังสือเดินทาง)

ประเด็นคำถามเพิ่มเติมสำหรับเหยื่อค้ำมนุษย์จากประเทศต้นทางมายัง
ประเทศทางผ่าน (ประเทศไทย) เพื่อส่งต่อไปยังประเทศอื่น (ประเทศปลายทาง)

- ถาม ท่านเข้ามายังประเทศไทย โดยช่องทางใด ถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ อย่างไร วันเวลาใด
- ตอบ (เข้ามาช่องทางด่านตรวจคนเข้าเมืองใด ใช้หลักฐานใดเป็นเอกสารในการผ่านด่าน หรือกรณีไม่ถูกต้องตามกฎหมาย เข้ามาทางใด ใช้วิธีการอย่างไร ยานพาหนะ เช่น รถยนต์ เรือ)
- ถาม เอกสารที่ท่านใช้ในการเดินทางเข้ามาในประเทศไทย ท่านได้เอกสารดังกล่าวมาอย่างไร
- ตอบ (ใครหรือหน่วยงานใดจัดทำเอกสารสำหรับการเดินทางในครั้งนี้ให้กับท่าน ท่านติดต่อกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเอง หรือมีผู้รับไปดำเนินการหรือพาท่านไปรับบริการจัดทำเอกสารดังกล่าว)
- ถาม ท่านทราบมาก่อนหรือไม่ว่าจะต้องเข้ามาพักในประเทศไทยนานเท่าใด และจะออกเดินทางไปประเทศปลายทางเมื่อใด วิธีการใด (ยานพาหนะ) และไปกับใคร
- ตอบ ***
- ถาม การเดินทางเข้ามายังประเทศไทยครั้งนี้ มีใครเดินทางมาพร้อมกับท่านบ้าง ใครเป็นผู้เก็บเอกสารสำหรับการเดินทางของท่านหรือคนอื่นๆ ใด
- ตอบ ***
- ถาม ระหว่างที่ท่านพักอาศัยอยู่ในประเทศไทย ท่านพักอยู่สถานที่ใด กับใคร ถูกกักขังหรือถูกทำร้ายร่างกายหรือไม่ อย่างไร
- ตอบ (หากถูกกักขัง สภาพสถานที่เป็นอย่างไร หากถูกทำร้ายร่างกายเพราะสาเหตุใด หรือถูกละเมิดทางเพศหรือไม่)

ประเด็นคำถามเพิ่มเติมสำหรับเหยื่อค้ามนุษย์จากประเทศต้นทาง มายังประเทศปลายทาง (ประเทศไทย)

- ถาม ท่านเข้ามายังประเทศไทย โดยช่องทางใด ถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ อย่างไร วันเวลาใด
- ตอบ (เข้ามาช่องทางด่านตรวจคนเข้าเมืองใด ใช้หลักฐานใดเป็นเอกสารในการผ่านด่าน หรือกรณีไม่ถูกต้องตามกฎหมาย เข้ามาทางใด ใช้วิธีการอย่างไร ยานพาหนะ เช่น รถยนต์ เรือ)
- ถาม เอกสารที่ท่านใช้ในการเดินทางเข้ามาในประเทศไทย ท่านได้เอกสารดังกล่าวมาอย่างไร
- ตอบ (ใครหรือหน่วยงานใดจัดทำเอกสารสำหรับการเดินทางในครั้งนี้ให้กับท่าน ท่านติดต่อกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเอง หรือมีผู้รับไปดำเนินการหรือพาท่านไปรับบริการจัดทำเอกสารดังกล่าว)
- ถาม การเดินทางเข้ามายังประเทศไทยครั้งนี้ มีใครเดินทางมาพร้อมกับท่านบ้าง ใครเป็นผู้เก็บเอกสารสำหรับการเดินทางของท่านหรือคนอื่นๆ ไว้ ท่านสามารถใช้เอกสารดังกล่าวโดยสะดวกหรือมีอิสระในการใช้หรือไม่ อย่างไร
- ตอบ (เดินทางมาพร้อมกับ และมีนาย/นาง เป็นผู้นำพา และเป็นผู้จัดการเกี่ยวกับการผ่านด่านเข้ามาในประเทศไทย)
- ถาม ท่านพักอาศัยอยู่ในประเทศไทยกับใคร สถานที่ที่ท่านพักเป็นสถานที่แห่งเดียวกับสถานที่ที่ท่านทำงานหรือไม่ สภาพแวดล้อมเป็นอย่างไร
- ตอบ (ชื่อผู้เสียหายที่พักอาศัยอยู่ด้วย อธิบายสภาพแวดล้อมภายในที่อาศัย ที่ถูกกักขัง ที่พักและที่ทำงาน หากที่พักกับที่ทำงานคนละแห่ง เหยื่อเดินทางไปทำงานอย่างไร ใครเป็นผู้ควบคุมการเดินทางหรือควบคุมระหว่างการทำงาน)
- ถาม ระหว่างที่ท่านทำงาน ท่านถูกบังคับให้ทำงานหรือไม่ มีใครทำงานเช่นเดียวกันกับท่านบ้าง และท่านทราบว่าผู้เสียหายคนอื่นถูกบังคับให้ทำงานหรือไม่ หรือท่านถูกล่วงละเมิดทางเพศหรือไม่
- ตอบ (หากมีคนอื่นร่วมเป็นเหยื่อด้วย ชื่อ เชื้อชาติ ตำนานรูปพรรณเป็นอย่างไร พูดคุยกันถึงเรื่องการถูกบังคับให้ทำงาน หรือเคยถูกทำร้ายร่างกายอะไรบ้าง ถูกข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกายบุคคลในครอบครัวหรือไม่ หากกรณีถูกล่วงละเมิดทางเพศให้ส่งตัวให้แพทย์ตรวจร่างกายเพื่อใช้เป็นหลักฐาน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการขยายผลช่วยเหลือเหยื่อคนอื่น)

ถาม ขณะที่ท่านทำงาน ท่านใช้การสื่อสารกับบุคคลอื่นด้วยภาษาใด หรือต้องใช้ล่าม ท่านใช้บุคคลใดในการสนทนาผ่านไปยังบุคคลอื่น

ตอบ ***

ถาม ท่านได้รับค่าตอบแทนหรือไม่ อย่างไร จ่ายค่าจ้างด้วยวิธีใด ได้รับจากผู้ใด

ตอบ (ค่าตอบแทน เช่น ต่อวัน ต่อเดือน ปริมาณงาน ถูกหักรายได้หรือต้องจ่ายหนี้อย่างไร จำนวนที่ถูกหักไป จ่ายจริงเท่าใด เหี่ยวได้รับเงินสดหรือชำระผ่านบัญชีเงินฝากธนาคารใด ชื่อเจ้าของบัญชี เหี่ยวได้จัดทำบันทึกไว้หรือไม่ หากมีนำมาเป็นหลักฐาน ได้รับเงินจากผู้ใด เช่น นายจ้าง เจ้าของกิจการ หรือ หัวหน้าคนงาน)

ถาม ระหว่างถูกบังคับให้การทำงาน ท่านพยายามหลบหนี หรือเคยหลบหนีด้วยวิธีใด หลบหนีด้วยตนเอง หรือมีคนช่วยเหลือ ผลการหลบหนีเป็นอย่างไร

ตอบ ***

แบบรายงานเหตุอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ และเหตุที่ต้องรายงานด่วน

เรียน รอง ผบ.ตร.(ที่ได้รับมอบหมาย)/ผอ.พตส.ตร. ผู้ช่วย ผบ.ตร.(ที่ได้รับมอบหมาย)/รอง ผอ.พตส.ตร.

ผบช.....ผบก.....

ที่ วันที่.....เดือน..... พ.ศ. ๒๕.....

๑. รายงานเหตุ

() เหตุอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ

() เหตุที่ต้องรายงานด่วน

๒. เหตุตามข้อ ๑ ได้รับคำร้องทุกข์ หรือกล่าวโทษ ไว้เป็นคดีอาญาที่...../..... ยึดทรัพย์ที่...../..... วันที่..... เดือน..... พ.ศ. ๒๕..... เวลา..... น. ตาม ป.จ.ว.ข้อ..... อุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญของ..... ที่...../..... หมายเลขคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญของ..... ที่...../.....

๓. เหตุที่เกิด หรือข้อหา

๔. บริเวณที่เกิดเหตุ..... เมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ. ๒๕..... เวลา..... น. ที่บริเวณ..... ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....

๕. ผู้เสียหาย.....

ผู้ตาย

๖. ทรัพย์สินที่เสียหาย.....

๗. คนร้ายหรือผู้ต้องหา.....

๘. ขณะเกิดเหตุจับผู้ต้องหาได้ คือ.....

๙. พาหนะที่ใช้ในการกระทำ.....

๑๐. อาวุธที่ใช้ในการกระทำผิด.....

๑๑. รายละเอียดและพฤติการณ์แห่งคดี.....

๑๒. พนักงานสอบสวน..... โทร.....

นายตำรวจชั้นผู้ใหญ่..... โทร.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(ลงชื่อ)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

โทร.

ที่

วันที่..... เดือน..... ๒๕.....

เรื่อง

เรียน ผบก.ตท.

ด้วย.....(หน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวน).....ได้รับแจ้งเหตุคน
ต่างด้าวเป็นผู้เสียหาย โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. ชื่อ-นามสกุลผู้เสียหาย.....

๒. วัน เดือน ปีเกิดเหตุ.....

๓. ภูมิลำเนาผู้เสียหาย.....

๔. เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

เที่ยวบิน.....

๕. วันเดือนปีเกิดเหตุ หรือสาเหตุ.....

๖. พฤติการณ์แห่งคดีหรือสาเหตุแห่งการตาย.....

๗. เอกสารที่ส่งมาด้วย

๗.๑ สำเนาหนังสือเดินทาง

๗.๒

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการต่อไป

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

ที่

หน่วยงาน.....

.....

.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

เรื่อง ส่งผู้เสียหายที่เป็นเหยื่อคดีค้ามนุษย์เข้ารับการคุ้มครอง

เรียน ผู้อำนวยการสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพบ้านเกร็ดตระการ (หรือหน่วยงานพัฒนาสังคมในพื้นที่.....)

ด้วย พนักงานสอบสวน..... ขอส่งผู้เสียหายที่ตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์
จำนวน.....คน ได้แก่

(๑).....อายุ.....ปี เชื้อชาติ..... สัญชาติ.....

(๒).....อายุ.....ปี เชื้อชาติ..... สัญชาติ.....

มาเพื่อรับการคุ้มครองดูแลในสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพบ้านเกร็ดตระการ (หรือหน่วยงานพัฒนาสังคมในพื้นที่.....)

เหตุเกิด เมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ. ที่.....

ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....

ดังนั้น จึงขอส่งผู้เสียหาย มายังท่านเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง รายละเอียดเพิ่มเติมได้โปรดติดต่อกับ (พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ..... โทรศัพท์หมายเลข.....)

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ

(.....)

ตำแหน่ง.....

โทรศัพท์หน่วยงาน.....

(ตัวอย่างคำร้องขอรับการคุ้มครองพยานและให้ความยินยอม)

ข้อมูลเกี่ยวข้องกับผู้ขอรับการคุ้มครอง

๑. ชื่อ..... ชื่อสกุล.....

๒. อายุ.....ปี

๓. ที่อยู่.....

โทรศัพท์.....

๔. บุคคลใกล้ชิดที่สามารถติดต่อได้ ชื่อ.....

ชื่อสกุล..... ที่อยู่.....

โทรศัพท์.....

๕. วิธีการที่ขอรับการคุ้มครอง

จัดเจ้าหน้าที่ไปให้ความปลอดภัย

จัดให้พยานอยู่ในสถานที่ที่ปลอดภัย

อื่นๆ

(ระบุ)..... พฤติการณ์ที่อาจไม่ได้รับความปลอดภัย

(โดยย่อ)..... ความเห็นของพนักงานสอบสวน/

เจ้าหน้าที่.....

หากปรากฏภายหลังว่าพยานไม่มา ไม่ให้ถ้อยคำ หรือไม่เบิกความเป็นพยานโดยไม่มีเหตุผลสมควร หรือมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษพยานในความผิดฐานแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ความผิดฐานเบิกความอันเป็นเท็จในการพิจารณาคดีต่อศาล หรือความผิดฐานทำพยานหลักฐานอันเป็นเท็จในคดีที่บุคคลนั้นเป็นพยาน ให้บุคคลนั้นคืนหรือชดใช้ค่าตอบแทน หรือชดใช้ค่าใช้จ่ายในการคุ้มครองพยานและบุคคลอื่นแล้วแต่กรณี ที่รัฐได้จ่ายไปจริงภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งจากสำนักงานคุ้มครองพยาน

ลงชื่อ..... ผู้รับการคุ้มครองและให้ความยินยอม

(.....)

ลงชื่อ..... ผู้บันทึก

(.....)

ลงชื่อ..... พยาน

ลงชื่อ..... พยาน

ความเห็นผู้อนุมัติ

ลงชื่อ)..... ผู้อนุมัติ

(.....)

ตำแหน่ง.....

ที่

หน่วยงาน.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

เรื่อง การคุ้มครองพยาน

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานคุ้มครองพยาน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. คำร้องขอใช้มาตรการทั่วไปในการคุ้มครองพยาน และเอกสาร จำนวน..... แผ่น

๒. เอกสารที่เกี่ยวข้อง จำนวน..... แผ่น

ด้วยเมื่อวันที่.....เดือน..... พนักงานสอบสวน..... ได้รับคำร้องขอใช้มาตรการทั่วไปในการคุ้มครองพยาน.....(ชื่อ นามสกุล ผู้ขอคุ้มครอง)..... ซึ่งเป็นพยานในคดีที่..... ผู้กล่าวหา..... ผู้ต้องหา ในความผิดฐาน..... ตามคดีที่..... โดย.....(บรรยายพฤติการณ์ที่พยานถูกข่มขู่ ถูกบงการร้าย หรือเหตุที่อาจก่อให้เกิดอันตราย.....) ซึ่งการกระทำดังกล่าวเห็นว่าอาจเกิดจากผู้ไม่ประสงค์ดีหรือผู้ต้องหา และอาจทำให้..... พยานหรือบุคคลในครอบครัวได้รับอันตราย

ดังนั้น(พนักงานสอบสวน)..... พิจารณาแล้วเห็นควรให้มีการคุ้มครองพยานจึงขอส่งคำร้องขอใช้มาตรการทั่วไปในการคุ้มครองพยานของ.....(ชื่อ นามสกุลพยาน)..... และเอกสารที่เกี่ยวข้อง มายังท่านเพื่อพิจารณาดำเนินการให้ความคุ้มครองตามกฎหมายต่อไป.

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ (หัวหน้าพนักงานสอบสวน)

(.....)

ตำแหน่ง.....

โทร.....

ที่.....

หน่วยงาน.....

เดือน..... ๒๕.....

เรื่อง พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ ตามมาตรา ๒๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
เรียน อัยการสูงสุด.

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาคำให้การผู้กล่าวหา จำนวน.....แผ่น

๒ สำเนาคำร้องฝากขังผู้ต้องหา จำนวน.....แผ่น

ด้วย เมื่อวันที่..... เดือน..... ๒๕..... เวลาประมาณ..... นาฬิกา
นาง/นางสาว/นาย..... อายุ..... ปี อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่.....
ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด..... เดินทางมาร้องทุกข์
กับพนักงานสอบสวน เพื่อให้ดำเนินคดีกับ.....
ซึ่งร่วมกันกระทำความผิดต่อ..... (ผู้แจ้ง)..... จนได้รับความเสียหายโดยสาระสำคัญของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น มีดังนี้

ก่อนเกิดเหตุ..... (บรรยายเหตุการณ์ที่ผู้ต้องหาคนติดต่อหรือเริ่มหลอกลวงเสียหาย)

.....
.....

ต่อมา..... (บรรยายเหตุการณ์หลังจากผู้เสียหายเชื่อ หรือตกลงใจตามที่ผู้ต้องหาชักชวน)

.....
.....

เมื่อวันที่ (บรรยายเหตุการณ์ที่ผู้ต้องหา หรือผู้ต้องหากับพวกลงมือกระทำต่อผู้เสียหาย
จนได้รับความเสียหายในคดีนี้.....

.....

จากนั้น.....(บรรยายถึงเหตุการณ์ที่ผู้เสียหายหลบหนีจากการควบคุมของผู้ต้องหา หรือ ถูกช่วยเหลือออกมาได้ จนถึงการเดินทางมาร้องทุกข์ในครั้งนี้).....

จากการสอบสวนปรากฏว่า การกระทำของ..... เป็นการกระทำความผิดซึ่งมีโทษตามกฎหมายไทยได้กระทำความผิดอาชญากรรมไทยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๙) พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้อัยการสูงสุดหรือผู้รักษาการแทนเป็นพนักงานสอบสวนที่รับผิดชอบหรือจะมอบหมายหน้าที่นั้นให้พนักงานอัยการหรือพนักงานสอบสวนคนใดเป็นผู้รับผิดชอบทำการสอบสวนแทนได้.

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการตามตัวบทกฎหมายดังกล่าว ต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

พันตำรวจเอก

(.....)

.....

.....

โทร.

ที่.....

หน่วย.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

เรื่อง สืบพยานไว้ก่อน

เรียน (พนักงานอัยการเขตอำนาจ).....

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาคำให้การผู้กล่าวหา จำนวน.....แผ่น

๒. เอกสารที่เกี่ยวข้อง จำนวน.....แผ่น

ด้วย พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจ.....

มีความประสงค์ขอให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาล เพื่อขอสืบพยานในคดีอาญาก่อนฟ้องผู้ต้องหา โดยมีเหตุผลและความจำเป็น ดังต่อไปนี้

๑. ด้วยปรากฏว่า (ให้ระบุการกระทำทั้งหลายที่อ้างว่าผู้ต้องหาได้กระทำความผิด).....

๒. (เหตุผลและความจำเป็นที่ต้องสืบพยานไว้ก่อน).....

๓. รายชื่อพยานที่จะต้องนำสืบไว้ก่อน *

๓.๑ ชื่อ..... อายุ.....ปี อยู่บ้านเลขที่.....
แขวง/ตำบล..... เขต/อำเภอ..... จังหวัด.....

๓.๒ ชื่อ..... อายุ.....ปี อยู่บ้านเลขที่.....
แขวง/ตำบล..... เขต/อำเภอ..... จังหวัด.....

๔. พนักงานสอบสวนได้ส่งหลักฐานการสอบสวนเบื้องต้น และนำตัวผู้ต้องหามายังพนักงานอัยการพร้อมคำร้องนี้ จำนวน.....คน คือ (กรณีมีการจับกุมตัวผู้ต้องหา) *

๔.๑.....

๔.๒.....

๔.๓.....

จึงเรียนมาเพื่อขอให้พนักงานอัยการพิจารณาดำเนินการตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๑ และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๓๗ ทวิ ต่อไป

(ลงชื่อ)..... พนักงานสอบสวน

บันทึกการสอบถามเบื้องต้น

สถานที่บันทึก.....

วันเดือนปีที่บันทึก.....

บันทึกนี้ทำขึ้นเพื่อแสดงว่า (ยศ ชื่อ ชื่อสกุล ตำแหน่ง).....

พนักงานสอบสวน ได้สอบถาม..... (เด็กหรือเยาวชน ผู้ต้องหา)

ในเบื้องต้น โดยมี (ชื่อ ชื่อสกุล) ที่อยู่เลขที่.....

ซอย..... ถนน..... หมู่ที่..... แขวง (ตำบล).....

เขต (อำเภอ)..... จังหวัด..... เป็นล่ามแปล หรือได้จัดหา

เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกหรือความช่วยเหลืออื่นใดให้ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนา

คุณภาพชีวิตคนพิการแล้ว ปรากฏรายละเอียดเกี่ยวกับเด็กเยาวชนผู้ต้องหา ดังนี้

๑. ชื่อตัว..... ชื่อสกุล..... อายุ..... ปี สัญชาติ.....

๒. ถิ่นที่อยู่ เลขที่..... ซอย..... ถนน..... หมู่ที่.....

แขวง (ตำบล)..... เขต (อำเภอ)..... จังหวัด.....

๓. สถานที่เกิด เลขที่..... ซอย..... ถนน..... หมู่ที่.....

แขวง (ตำบล)..... เขต (อำเภอ)..... จังหวัด.....

๔. อาชีพของเด็กหรือเยาวชนผู้ต้องหา.....

๕. รายละเอียดเกี่ยวกับบิดาของเด็กหรือเยาวชนผู้ต้องหา

ชื่อตัว..... ชื่อสกุล.....

ที่อยู่เลขที่..... ซอย..... ถนน..... หมู่ที่.....

แขวง (ตำบล)..... เขต (อำเภอ)..... จังหวัด.....

อาชีพ.....

๖. รายละเอียดเกี่ยวกับมารดาของเด็กหรือเยาวชนผู้ต้องหา

ชื่อตัว..... ชื่อสกุล.....
ที่อยู่เลขที่ ซอย..... ถนน..... หมู่ที่.....
แขวง (ตำบล)..... เขต (อำเภอ)..... จังหวัด.....
อาชีพ.....

๗. รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ปกครองของเด็กหรือเยาวชนผู้ต้องหา

ชื่อตัว..... ชื่อสกุล.....
ที่อยู่เลขที่ ซอย..... ถนน..... หมู่ที่.....
แขวง (ตำบล)..... เขต (อำเภอ)..... จังหวัด.....
อาชีพ.....

๘. รายละเอียดเกี่ยวกับบุคคลที่เด็กหรือเยาวชนผู้ต้องหาอาศัยอยู่ด้วย

ชื่อตัว..... ชื่อสกุล.....
ที่อยู่เลขที่ ซอย..... ถนน..... หมู่ที่.....
แขวง (ตำบล)..... เขต (อำเภอ)..... จังหวัด.....
อาชีพ.....

๙. รายละเอียดเกี่ยวกับองค์กรที่เด็กหรือเยาวชนผู้ต้องหาอาศัยอยู่ด้วย

ชื่อองค์กร.....

ที่อยู่เลขที่ ซอย..... ถนน..... หมู่ที่.....

แขวง (ตำบล)..... เขต (อำเภอ)..... จังหวัด.....

และได้แจ้งข้อหาให้เด็กหรือเยาวชนผู้ต้องหาทราบว่า.....

.....

ได้อ่านบันทึกนี้ให้เด็กหรือเยาวชนผู้ต้องหาฟังแล้วรับว่าถูกต้อง จึงให้ลงชื่อไว้เป็นหลักฐาน

(ลงชื่อ).....เด็กหรือเยาวชนผู้ต้องหา

(ลงชื่อ).....ล่ามแปล

(ลงชื่อ).....พยาน

(ลงชื่อ).....พนักงานสอบสวน/บันทึก/อ่าน

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

บันทึกคำให้การของผู้ต้องหา

คำให้การของ	สถานีตำรวจ	อำเภอ	จังหวัด
เป็น	วันที่	เดือน	พ.ศ. ๒๕
	คดีระหว่าง	ผู้กล่าวหา	ผู้ต้องหา
	ต่อหน้า		
	สอบสวนที่		
	ชื่อ	อายุ	ปี
	เชื้อชาติ	สัญชาติ	ศาสนา
	อาชีพ (ลงให้ชัดเจนว่าอาชีพชนิดใด ถ้าเป็นข้าราชการ ให้ปรากฏว่าในหรือนอกราชการมีเบี้ยหวัดหรือมีบำเหน็จบำนาญ หรือไม่ ให้ลงตามประเภทที่รับ)		
	ตั้งบ้านเรือนอยู่บ้านเลขที่	หมู่ที่	ตำบล
	ชื่อผู้ใหญ่บ้าน	ชื่อกำนัน	
	อำเภอ	จังหวัด	
	ชื่อบิดา	ชื่อมารดา	
	เกิดตำบล	อำเภอ	จังหวัด

และเจ้าพนักงานได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่กล่าวหาว่าข้าพเจ้ากระทำความผิดว่า (กรณีมีหลักฐานตามสมควรผู้ต้องหาน่าจะได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหา นั้น ให้ระบุการกระทำทั้งหลายที่กล่าวหาว่าผู้ต้องหาได้กระทำความผิด ข้อเท็จจริงและรายละเอียดที่เกี่ยวกับเวลาและสถานที่ซึ่งเกิดการกระทำความผิดนั้นๆ อีกทั้งบุคคลหรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องด้วยพอสมควรเท่าที่จะให้ผู้ต้องหาเข้าใจข้อหาได้ดี)

แล้วจึงแจ้งข้อหาให้ข้าพเจ้าทราบว่า (ระบุฐานความผิดตามบทบัญญัติของกฎหมาย เช่น ค้ามนุษย์ ถ้าบทบัญญัติของกฎหมายใดไม่ได้ระบุฐานความผิดไว้ ให้ระบุถ้อยคำตามบทบัญญัติของกฎหมายที่สันักตรวจตรัดแต่อ่านแล้วได้ใจความ เช่น หน่วงเหนี่ยวกักขังผู้อื่น มีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต เป็นต้น)

และได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบก่อนว่า ข้าพเจ้ามีสิทธิดังต่อไปนี้

(๑) ข้าพเจ้ามีสิทธิที่จะให้การหรือไม่ก็ได้ ถ้าข้าพเจ้าให้การ ถ้อยคำที่ข้าพเจ้าให้การนั้น อาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาได้

(๒) ข้าพเจ้ามีสิทธิให้ทนายความหรือผู้ซึ่งตนไว้วางใจเข้าฟังการสอบปากคำตนได้

(ถ้าผู้ต้องหาถูกควบคุมระหว่างการสอบสวน จะบันทึกการแจ้งสิทธิตาม มาตรา ๗/๑ เพิ่มเติมด้วยก็ได้ แต่ถ้าผู้ต้องหาไม่ได้ถูกควบคุมระหว่างการสอบสวน เช่น กรณีผู้ต้องหาถูกเรียกหรือเข้าหาพนักงานสอบสวนเองโดยไม่มีการจับกุมและควบคุมผู้ต้องหาระหว่างการสอบสวน ไม่ต้องบันทึกการแจ้งสิทธิตาม มาตรา ๗/๑ เพิ่มเติม เพราะถ้าบันทึกการแจ้งสิทธิตาม มาตรา ๗/๑ แล้ว จะมีปัญหาว่าพนักงานสอบสวนได้จับกุมและควบคุมผู้ต้องหาไว้หรือไม่)

ข้าพเจ้าทราบแล้วขอให้การด้วยความเต็มใจดังนี้

ถาม ท่านทราบสิทธิของผู้ต้องหาในชั้นสอบสวนแล้วหรือไม่ อย่างไร

ตอบ ข้าฯ ได้รับแจ้งสิทธิจากพนักงานสอบสวนแล้ว โดยพนักงานสอบสวนได้แจ้งสิทธิให้ข้าฯ ทราบตามบันทึกการแจ้งสิทธิในชั้นสอบสวนที่พนักงานสอบสวนได้จัดทำขึ้น เมื่อวันที่..... และข้าฯ ได้ลงลายมือชื่อรับทราบสิทธิดังกล่าวแล้ว

ถาม ท่านมีทนายความหรือไม่ และได้พบและปรึกษาผู้ซึ่งจะเป็นทนายแล้วหรือไม่ ถ้าไม่มีท่านต้องการที่จะให้พนักงานสอบสวนจัดหาทนายความให้หรือไม่ อย่างไร (ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๔/๑)

ตอบ ข้าฯ มีทนายความและได้พบและปรึกษาเป็นการเฉพาะตัวแล้ว โดยทนายความของข้าฯ ชื่อ..... อายุ..... ปี อยู่บ้านเลขที่..... ใบอนุญาตว่าความเลขที่..... ออกเมื่อวันที่..... หมดอายุ.....

ถาม (๑) ในการสอบสวนครั้งนี้ พนักงานสอบสวนได้จัดให้นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่ท่านร้องขอ และพนักงานอัยการเข้าร่วมฟังการสอบสวนด้วย ท่านจะคัดค้านผู้ใดหรือไม่ (ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๓ ทวิ วรรคแรก วรรคสาม, ๑๓๔/๒)

ตอบ ข้าฯ ไม่คัดค้านหรือไม่ขอตั้งรังเกียจนักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ พนักงานอัยการ แต่อย่างใด

ถาม (๒) ท่านมีสิทธิขอให้พนักงานสอบสวนจัดนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่ท่านร้องขอ และพนักงานอัยการเข้าร่วมฟังการสอบสวนในครั้งนี้ได้ ท่านต้องการที่จะให้พนักงานสอบสวนจัดให้บุคคลดังกล่าวเข้าร่วมฟังการสอบสวนด้วยหรือไม่ อย่างไร (ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๓ ทวิ วรรคสอง, ๑๓๔/๒)

ตอบ ข้าฯ ทราบสิทธิดังกล่าวแล้ว ข้าฯ ขอให้มีการจัดนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่ข้าฯ ร้องขอและพนักงานอัยการเข้าร่วมฟังการสอบสวนในครั้งนี้ เป็นบุคคลเดียวกันกับบุคคลข้างต้น โดยไม่ขอให้พนักงานสอบสวนจัดให้มีการเพิ่มบุคคลอื่นร่วมฟังการสอบสวนในครั้งนี้ แต่อย่างใด

ถาม (๓) ในการสอบสวนครั้ง พนักงานสอบสวนได้จัดให้ นาย/นาง..... เป็นล่ามแปลภาษา ซึ่งล่ามได้สาบานตนหรือปฏิญาณตนแล้วว่า จะแปลภาษา..... (ภาษาของผู้ต้องหา)..... เป็นภาษาไทยให้ถูกต้อง ท่านทราบแล้วหรือยัง และจะคัดค้านล่ามที่พนักงานสอบสวนจัดให้หรือไม่ อย่างไร (ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓)

- ตอบ (หากผู้ต้องหาคัดค้าน ให้สอบถามถึงเหตุที่คัดค้าน หากฟังขึ้นก็ให้พนักงานสอบสวนจัดหาคนใหม่ หากผู้ต้องหาต้องการหาล่ามเองพนักงานสอบสวนต้องจัดให้ และยังต้องใช้ล่ามที่พนักงานสอบสวน จัดหาร่วมแปลด้วย).....
- ถาม ในการสอบสวนครั้งนี้ ท่านต้องการที่จะให้ทนายความหรือผู้ที่ท่านไว้วางใจเข้าร่วมฟังการสอบปากคำ ด้วยหรือไม่ อย่างไร (ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๔/๓)
- ตอบ ข้าฯ ต้องการที่จะให้ทนายความ คือ..... อายุ.....ปี
อยู่บ้านเลขที่ ตำบล..... อำเภอ.....
จังหวัด..... ร่วมฟังการสอบสวน และต้องการให้..... ผู้ที่ข้าฯ
ไว้วางใจ ซึ่งเกี่ยวข้องกับข้าฯ คือ.....
เข้าร่วมฟังการสอบสวนในครั้งนี้.....
- ถาม พนักงานสอบสวนอธิบายข้อเท็จจริงให้ท่านทราบเกี่ยวกับการกระทำที่กล่าวหาว่าได้กระทำความผิด แล้วจึง
แจ้งข้อหาให้ทราบดังนี้.....(ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๔
วรรคแรก แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๐).....
- ตอบ พนักงานสอบสวนได้อธิบายให้ข้าฯ ทราบถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่กล่าวหาว่า ข้าฯ ได้กระทำความ
ผิด แล้วจึงแจ้งข้อหาให้ข้าฯ ทราบแล้ว ข้าฯ ไม่ได้หลงต่อสู้แต่อย่างใด และข้าฯ ขอให้การ
(รับสารภาพหรือปฏิเสธ) ตลอดข้อกล่าวหาทุกประการด้วยความสมัครใจของตัว ข้าฯ เอง
โดยไม่มีผู้ใดบังคับขู่เข็ญหลอกลวง หรือกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อให้ข้าฯ.....
(รับสารภาพหรือปฏิเสธ).....
- ถาม ท่านเคยต้องโทษทางคดีอาญามาก่อนหรือไม่ อย่างไร (ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
มาตรา ๕๘, ๙๒, ๙๓ หรือพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๙๗).....
.....
- ตอบ ข้าฯ ไม่เคยได้รับโทษทางอาญามาก่อน (เคยได้รับโทษทางคดีอาญามาก่อนในข้อหา.....
เมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ. ที่ท้องที่.....
ศาล..... โดยถูกตัดสินจำคุก.....ปี.....เดือน.....วัน
ตามคดีหมายเลขคำที่..... คดีหมายเลขแดงที่..... และพ้นโทษเมื่อ.....
- ถาม ท่านถูกจับกุมในคดีนี้อย่างไร
- ตอบ (อธิบายก่อนเกิดเหตุ ขณะเกิดเหตุ หลังเกิดเหตุ).....
- ถาม ท่านได้ทรัพย์สินของผู้เสียหายไปมีอะไรบ้าง
- ตอบ ***
- ถาม ของกลางที่อยู่ในความครอบครองของท่านมีอะไรบ้าง และท่านได้แย่งกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินดังกล่าว
หรือไม่ อย่างไร
- ตอบ ***
- ถาม ในขณะกระทำความผิดท่านใช้ยานพาหนะหรือมีอาวุธติดตัวไปด้วยหรือไม่ อย่างไร
- ตอบ ***
- ถาม ท่านลงมือทำร้ายผู้กล่าวหา (พยาน)หรือใครในคดีนี้หรือไม่ อย่างไร
- ตอบ ***

ถาม มีผู้ร่วมกระทำความผิดกับท่านในคดีนี้หรือไม่ มีใครบ้าง ดำเนินรูปพรรณเป็นอย่างไร และแต่ละคนพักอาศัยอยู่ที่ไหน มีการวางแผนให้แต่ละคนกระทำอย่างไร

ตอบ ***

ถาม ท่านได้นำทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดในคดีนี้ไปจำหน่ายหรือนำไปเก็บไว้ที่ใด ผู้ใดเป็นผู้เก็บรักษาไว้

ตอบ ***

ถาม ในขณะที่ท่าน (กับพวก)กระทำความผิด มีผู้เห็นเหตุการณ์หรือไม่ อย่างไร

ตอบ ***

ถาม ท่านจะอ้างผู้ใด เอกสารใด หรือวัตถุใดเป็นพยานหรือไม่ (ตร. ๐๐๓๑.๒๑๒/๕๑๘๓ ลง ๑๓ พ.ย. ๕๐)

ตอบ ***

ถาม เหตุเกิดที่ไหน เมื่อวันที่ เวลาใด

ตอบ ***

ถาม ท่านเคยมีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ใดมาก่อนหรือไม่ อย่างไร

ตอบ ***

อ่านให้ฟังแล้วรับว่าถูกต้อง

	(ลงชื่อ)	ผู้ต้องหา
	(ลงชื่อ)	สอบสวน/พิมพ์/อ่าน
หรือ	(ลงชื่อ)	ทนายความ
หรือ	(ลงชื่อ)	พนักงานอัยการ
หรือ	(ลงชื่อ)	นักสังคมสงเคราะห์/นักจิตวิทยา
หรือ	(ลงชื่อ)	ร่วมฟังการสอบสวน

หมายเหตุ

ประเด็นคำถามข้อ (๑), (๒) ใช้ในกรณีที่ผู้ต้องหาอายุไม่เกิน ๑๘ ปี ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๓ ทวิ, ๑๓๔/๒

ประเด็นคำถามข้อ (๓) ใช้ในกรณีที่ผู้ต้องหาเป็นคนต่างด้าวหรือผู้ฟังหรือพูดไม่เข้าใจในภาษาไทย ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓

บันทึกการรับทราบการซื้อตัวของผู้ต้องหา

สถานที่บันทึก.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

๑. ชื่อ ตำแหน่งผู้อำนวยความสะดวกซื้อตัวผู้ต้องหา ยศ..... ชื่อ-นามสกุล.....
ตำแหน่ง..... สังกัด.....

๒. จัดให้มีการซื้อตัวในคดีระหว่าง..... ผู้กล่าวหา..... ผู้ต้องหา
คดีอาญาที่..... ข้อหา.....

๓. ผู้อำนวยความสะดวกซื้อตัวได้จัดให้มีการซื้อตัวข้าพเจ้า ซึ่งเป็นผู้ต้องหาที่.....(๑ หรือ ๒ หรือ ๓.....)
ซึ่งมีแสงสว่างเป็นอย่างดีและมีที่กำบังมิให้ผู้ซื้อตัวที่ยังมิได้ซื้อตัวเห็นผู้ต้องหาก่อนจะเข้าซื้อตัวเมื่อวันที่.....
เดือน..... พ.ศ. เวลา..... น.

๔. ก่อนซื้อตัว ผู้อำนวยความสะดวกซื้อตัวมิได้ให้ผู้ที่จะทำการซื้อตัวเห็นตัวผู้ต้องหา รูปภาพหรือตำหนิรูปพรรณ
ของผู้ต้องหา และสถานที่นั้นผู้ต้องหาไม่เห็นผู้ซื้อตัว ได้จัดให้ผู้ต้องหาแต่งกายลักษณะคล้ายคลึงกันกับเวลาเกิดเหตุ
โดยให้ปะปนกับบุคคลอื่นเพศเดียวกัน ซึ่งมีรูปร่าง ขนาด อายุ และแต่งกายคล้ายคลึงกันกับผู้ต้องหา
จำนวน.....คน คือ

๔.๑ ๔.๒

๔.๒ ๔.๔

๔.๓ ๔.๖

๕. ผู้อำนวยความสะดวกซื้อตัวได้จัดให้ซื้อตัวโดยวิธียื่น/เดินผ่านทีละคนและได้ถามผู้ต้องหาว่าตามที่จัดให้
ซื้อตัวนี้เป็นที่พอใจหรือไม่ หรือจะให้จัดการอย่างไร

๖. ผู้ต้องหามีความพอใจในการจัดให้ซื้อตัว ได้อ่านบันทึกนี้ให้ผู้ต้องหาและพยานในการดูตัวฟังแล้ว
รับว่าถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

(ลงชื่อ).....ผู้ต้องหา

(ลงชื่อ).....ผู้อำนวยความสะดวกซื้อตัว

(.....)

(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน

(ลงชื่อ).....พยาน

(.....)

(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน

(ลงชื่อ).....พนักงานสอบสวน

(.....)

(.....)

บันทึกการซื้อตัวผู้ต้องหา

สถานที่บันทึก.....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

๑. ชื่อ ตำแหน่งผู้อำนวยการซื้อตัวผู้ต้องหา ยศ..... ชื่อ-นามสกุล.....
ตำแหน่ง.....สังกัด.....

๒. จัดให้มีการซื้อตัวผู้ต้องหาในคดีที่..... ข้อหา.....
คือ.....(ชื่อผู้ต้องหา)..... ผู้ต้องหา โดยจัดให้ นาย/นาง/นางสาว..... ผู้กล่าวหา/พยาน
เข้าทำการซื้อตัวที่..... เมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ. เวลา.....น.

๓. ก่อนทำการซื้อตัว ผู้อำนวยการซื้อตัวมิได้ให้ผู้ที่จะทำการซื้อตัวเห็นผู้ต้องหา หรือรูป หรือคำนิ
รูปพรรณของผู้ต้องหา ได้จัดให้ผู้ต้องหาสวมเสื้อคล้ายคลึงกับเวลาที่เกิดเหตุและจัดให้ยืนปะปนกับบุคคลอื่น
ที่มีเพศ รูปร่าง อายุ และแต่งกายคล้ายคลึงกับผู้ต้องหา จำนวน.....คน (แต่น้อยกว่า ๕ คน)

๔.๑ ๔.๒

๔.๓ ๔.๔

๔.๕ ๔.๖

ผู้อำนวยการซื้อตัวได้ถามผู้ต้องหว่าตามที่จัดให้ซื้อตัวนี้เป็นที่พอใจหรือไม่ หรือจะให้จัดการอย่างไร
..... แล้วจึงให้นาย/นาง/นางสาว..... ซื้อตัวผู้ต้องหาทีละคน

๔. ผลการซื้อตัวปรากฏว่า.....
พนักงานสอบสวนได้ถ่ายภาพการซื้อตัวไว้แล้ว ปรากฏภาพถ่ายแนบท้ายบันทึกนี้ และได้ลงหลักฐานการซื้อตัวไว้
ตาม ป.จ.ว.ข้อ..... เวลา..... น. วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

อ่านบันทึกนี้ให้ผู้ต้องหา ผู้กล่าวหา พยานฟังแล้วรับว่าถูกต้อง จึงให้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

(ลงชื่อ).....ผู้ต้องหา

(ลงชื่อ).....ผู้กล่าวหา

(ลงชื่อ).....พยานซื้อตัว

(ลงชื่อ).....พยาน

(ลงชื่อ).....พยาน

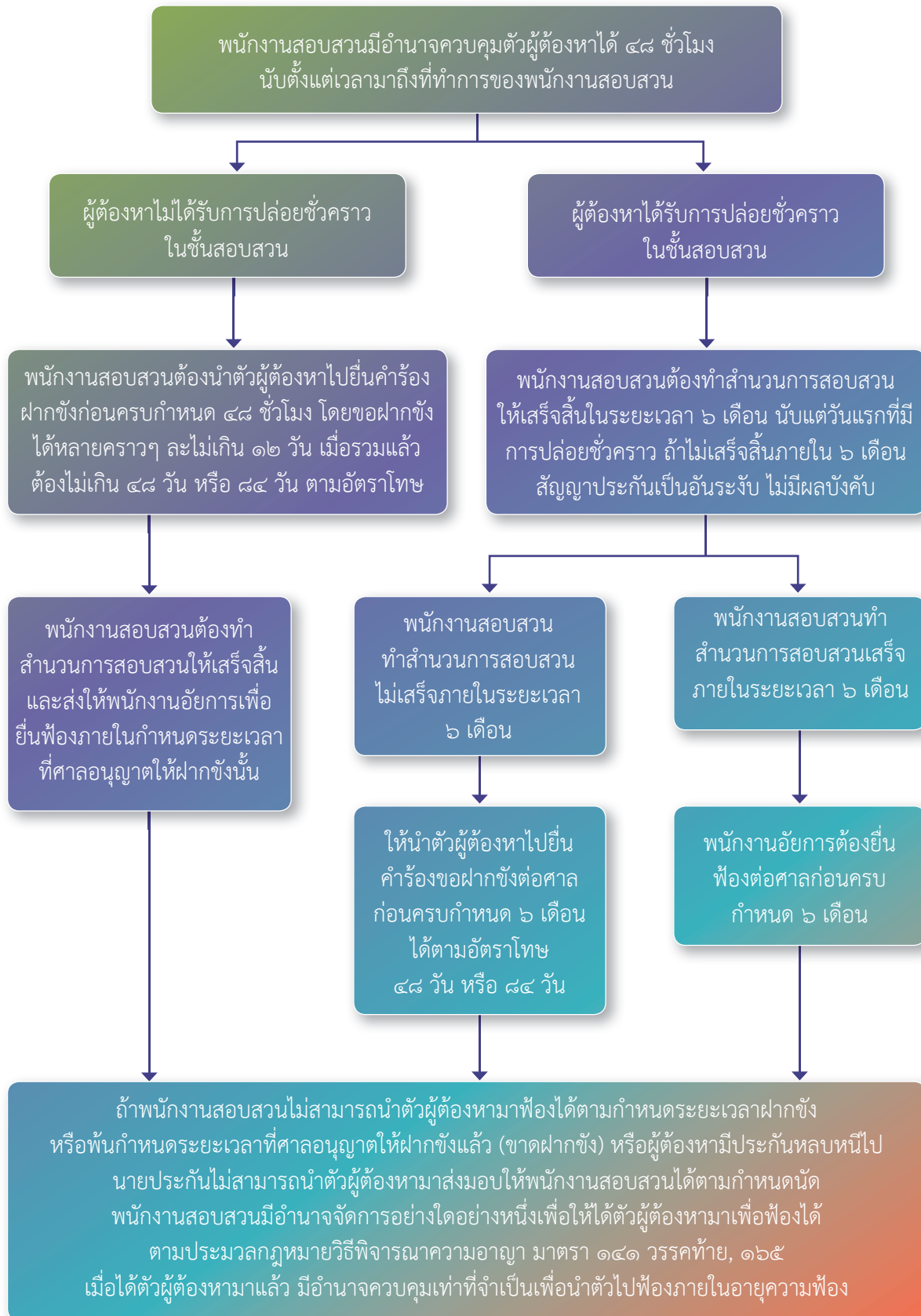
(ลงชื่อ).....ผู้อำนวยการซื้อตัว

(ลงชื่อ).....พนักงานสอบสวน/บันทึก/อ่าน

การดำเนินการกับผู้ต้องหาที่เป็นเด็กหรือเยาวชน

การควบคุมตัวผู้ต้องหาในอำนาจศาลอาญา หรือศาลจังหวัดที่มีการจับกุม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กรมตำรวจ กองคดี

โทร. ๒๕๒-๗๔๑๓

ที่ ๐๖๐๓.๒/๒๗๔๘

วันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๓๒

เรื่อง การประสานงานและส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการพิจารณา

ผบช.และผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า ผบก.หน่วยขึ้นตรงต่อ ตร.(ที่มีหน้าที่สอบสวนคดีอาญา)

ตามคำสั่งตำรวจที่ ๒๔๔/๒๕๓๒ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๓๒ ได้กำหนดมาตรการในการควบคุมตรวจสอบเร่งรัดการสอบสวนคดีอาญา ให้ดำเนินไปด้วยความรวดเร็วไม่เกิดการล่าช้าโดยเฉพาะในข้อ ๑.๔ ของคำสั่งตำรวจดังกล่าว ในคดีที่ผู้ต้องหาถูกควบคุมตัว หรือถูกฝากขังในระหว่างการสอบสวน ได้กำหนดแนวทางให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ และผู้บังคับบัญชาเร่งรัดการสอบสวนให้เสร็จสิ้นไปก่อนที่จะครบอำนาจผิดฟ้องหรือฝากขัง ตามที่พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้ให้อำนาจไว้ การขอผิดฟ้องหรือการฝากขังให้กระทำในกรณีที่มีความจำเป็น เพื่อให้การสอบสวนเสร็จสิ้นเท่านั้น เมื่อการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้วให้รีบสรุปสำนวนมีความเห็นเสนอผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งคดีหรือพนักงานอัยการพิจารณาต่อไปทันทีไปพลางนั้น

บัดนี้ จากการประชุมคณะผู้ประสานงานระหว่างกรมตำรวจกับกรมอัยการ ได้พิจารณาปัญหาอุปสรรคข้อขัดข้องในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการ โดยคณะประสานงานกรมอัยการได้หยิบยกปัญหาเกี่ยวกับพนักงานสอบสวนส่งสำนวนการสอบสวนไปให้พนักงานอัยการพิจารณาในระยะกระชั้นชิดที่ผู้ต้องหาจะครบอำนาจควบคุมฝากขังครั้งสุดท้าย ทำให้การตรวจสอบสำนวนของพนักงานอัยการต้องกระทำด้วยความเร่งรีบมีเวลาจำกัด อาจมีข้อผิดพลาดอันจะเกิดความไม่เป็นธรรมแก่ประชาชนหรือคู่กรณีได้ จึงขอให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนการสอบสวนไปให้พิจารณาก่อนผู้ต้องหาจะครบกำหนดอำนาจควบคุมฝากขังครั้งสุดท้าย ๑ ครั้ง

ตำรวจได้พิจารณาแล้วเห็นว่าพนักงานอัยการมีความจำเป็นจะต้องตรวจสอบสำนวนการสอบสวนว่ามีมูลคดีความผิดตามที่ผู้ต้องหาถูกกล่าวหา ผู้ต้องหาควรจะถูกฟ้องร้องให้ศาลลงโทษหรือไม่ ระยะเวลาจึงมีความจำเป็นเพราะพนักงานอัยการจะได้มีเวลาในการตรวจสอบพิจารณาเกี่ยวกับพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนว่า มีพยานหลักฐานเพียงพอฟ้องผู้ต้องหาหรือไม่ ด้วยเหตุดังกล่าวจึงให้พนักงานสอบสวนถือเป็นทางปฏิบัติเพิ่มเติมจากคำสั่ง ตร. ที่ ๒๔๔/๒๕๓๒ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๓๒ อีกดังนี้

๑. ในคดีที่ผู้ต้องหาถูกควบคุมตัวหรือถูกฝากขังในระหว่างการสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนรีบสอบสวนให้เสร็จสิ้นไปโดยเร็ว โดยให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนการสอบสวนไปให้พนักงานอัยการพิจารณา ก่อนที่ผู้ต้องหาจะครบอำนาจควบคุมฝากขังครั้งสุดท้าย ๑ ครั้ง

๒. ในกรณีที่มีความจำเป็นอย่างแท้จริงไม่อาจทำให้การสอบสวนให้เสร็จสิ้นไปตามกำหนดไว้ในข้อ ๑. เช่น มีความจำเป็นต้องไปติดตามพยานผู้เกี่ยวข้องในคดีมาสอบสวนให้ครบถ้วน เป็นต้น ให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนหรือพนักงานสอบสวนรีบไปประสานกับพนักงานอัยการได้ทราบถึงเหตุผลและความจำเป็นที่ไม่อาจส่งสำนวนการสอบสวนไปให้พนักงานอัยการก่อนครบอำนาจฝากขัง ๓ วัน

๓. ในคดีที่มีข้อเท็จจริงยุ่งยากสลับซับซ้อน ให้ถือว่าเป็นหน้าที่ของพนักงานสอบสวนจะต้องไปประสานกับพนักงานอัยการได้ทราบข้อเท็จจริงและประเด็นปัญหาแห่งคดี อาจจะสรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานโดยย่อให้พนักงานอัยการได้ทราบถึงมูลเหตุที่มาของการสอบสวน และพยานหลักฐานที่จะใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิสูจน์การกระทำผิดของผู้ต้องหา อันจะเป็นผลให้การพิจารณาของพนักงานอัยการเกี่ยวกับคดีดังกล่าวเกิดความสะดวกและรวดเร็ว เพราะมีพนักงานสอบสวนไปประสานให้ข้อมูลข้อเท็จจริง หากมีประเด็นข้อสงสัยก็สามารถสอบถามพนักงานสอบสวนได้ทันที

จึงแจ้งมาให้ท่านสั่งพนักงานสอบสวนถือเป็นทางปฏิบัติในการประสานและส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการพิจารณาโดยเคร่งครัดด้วย หากความปรากฏว่าพนักงานสอบสวนคนใดไม่ปฏิบัติ หรือตำรวจได้รับแจ้งจากพนักงานอัยการว่าพนักงานสอบสวนคนใดไม่ให้ความร่วมมือ ตำรวจจะพิจารณาทัณฑ์ทางวินัยตามควรแก่กรณีต่อไป

(ลงชื่อ) พล.ต.อ. เกา สารสิน

(เกา สารสิน)

อ.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

โทร.

ที่

วันที่ เดือน ๒๕.....

เรื่อง

เรียน ผบช.สตร./ผบก.ตท.

ด้วย.....(หน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวน).....

ได้รับแจ้งเหตุคนต่างด้าวกระทำความผิดอาญาปรากฏรายละเอียด ดังนี้

๑. ชื่อ-นามสกุลผู้ต้องหา (ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ).....

๒. วัน เดือน ปีเกิด..... อายุ..... ปี สัญชาติ.....
เชื้อชาติ..... เพศ..... หมายเลขหนังสือเดินทาง.....

๓. ภูมิสำเนา.....

๔. เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร วันที่..... เดือน..... พ.ศ.
เที่ยวบิน.....

๕. วันเดือนปีที่ถูกจับกุม.....

๖. ข้อหาหรือฐานความผิด.....

๗. สถานที่จับกุม.....

๘. พฤติการณ์แห่งคดี.....

๙. เอกสารที่ส่งมาพร้อมหนังสือฉบับนี้

☐ ภาพถ่ายผู้ต้องหา จำนวน ๓ ภาพ

☐ พิมพ์ลายนิ้วมือผู้ต้องหา จำนวน ๑ ชุด

☐ สำเนาหนังสือเดินทาง จำนวน ๑ ชุด

☐ สำเนาบันทึกการจับกุม จำนวน ๑ ชุด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการต่อไป

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

การกันผู้ต้องหาเป็นพยาน

๑. สาเหตุของการกันผู้ต้องหาเป็นพยาน คือ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๖ โจทก์มีหน้าที่นำพยานเข้าสืบเพื่อพิสูจน์ความผิดของจำเลย เพื่อที่ศาลจะได้ใช้อำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๗ พิพากษาลงโทษจำเลย ดังนั้น หลักในการรับฟังพยานหลักฐานของศาล จึงห้ามมิให้โจทก์อ้างจำเลยเป็นพยานในคดีเดียวกันนั้น ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๓๒ ทั้งนี้ คำพยานดังกล่าวก็ยังถือได้ว่ามีน้ำหนักน้อยมาก ต้องรับฟังด้วยความระมัดระวัง

๒. คดีที่จะกันผู้ต้องหาเป็นพยาน (ตามระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดีลักษณะที่ ๘ บทที่ ๗)

- ๒.๑ คดีที่เกิดในที่ลับ หรือมีเหตุร้ายแรงที่คนจำนวนมากพากันเกรงกลัว
- ๒.๒ พนักงานสืบสวนสอบสวนได้พยายามทุกทางแล้ว ก็ไม่ได้ทำให้ได้หลักฐานในคดี
- ๒.๓ ผู้ทำการสอบสวนพิจารณาแล้วว่าเป็นผู้ต้องหาที่ไม่ใช่ตัวการสำคัญ แต่เป็นผู้รู้เห็นในคดีนั้น พอที่จะให้การเป็นพยานเบิกความขึ้นศาลได้
- ๒.๔ ต้องมีพยานอื่นๆ หรืออาจอาศัยถ้อยคำพยานนี้สืบสาวให้ได้หลักฐานอื่นๆ มาเป็นพยานหลักฐานในคดีได้อีก

๓. ผู้มีอำนาจอนุญาตให้กันผู้ต้องหาเป็นพยาน

- ๓.๑ ในกรุงเทพมหานคร ให้เสนอถึงผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เป็นผู้อนุญาต
- ๓.๒ ในต่างจังหวัด ให้เสนอถึงผู้บังคับการขึ้นไป เป็นผู้อนุญาต

(ตามหนังสือที่ ๐๐๐๑(ป)/๑๒๔ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๔๒)

๔. วิธีปฏิบัติในการกันผู้ต้องหาเป็นพยาน

- ๔.๑ ให้พนักงานสอบสวน สอบสวนผู้ต้องหานั้นในฐานะผู้ต้องหาไว้ในสำนวนการสอบสวน
- ๔.๒ เมื่อได้รับอนุญาตจากผู้มีอำนาจให้กันผู้ต้องหาเป็นพยานแล้ว ให้มีความเห็นสิ่งไม่พ้องผู้ต้องหารายนั้น
- ๔.๓ เมื่อได้รับอนุญาตตามข้อ ๔.๒ แล้วหากผู้ต้องหาถูกควบคุมตัวอยู่ ให้ขอปล่อยตัวผู้ต้องหานั้นไปจากการควบคุม
- ๔.๔ ให้เสนอสำนวนการสอบสวนนั้น ไปยังพนักงานอัยการพิจารณา
- ๔.๕ พนักงานอัยการอาจมีคำสั่งฟ้องผู้ต้องหาที่กันไว้เป็นพยานนั้นก็ได้ ถ้าพนักงานอัยการสั่งฟ้อง พนักงานสอบสวนต้องนำตัวผู้ต้องหานั้นส่งมอบให้พนักงานอัยการเพื่อฟ้องต่อไป
- ๔.๖ ถ้าพนักงานอัยการมีความเห็นสิ่งไม่พ้อง พนักงานอัยการจะมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ต้องหานั้น แจ้งต่อพนักงานสอบสวน
- ๔.๗ เมื่อได้รับคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ต้องหาแล้ว ให้พนักงานสอบสวนสอบสวนผู้ต้องหานั้นไว้ในฐานะพยาน โดยให้ปฏิญาณหรือสาบานตนก่อนให้ถ้อยคำด้วย

(ตัวอย่างหนังสือแจ้งความคืบหน้าการสอบสวนคดีอาญา)

หนังสือแจ้งความคืบหน้าการสอบสวนคดีอาญา

ที่.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

เรียน.....

ตามที่ท่านได้แจ้งความร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนในความผิดฐาน.....

คดีที่...../..... ป.จ.ว. ข้อ..... ลงวันที่..... เดือน..... พ.ศ.

และพนักงานสอบสวนได้รับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษไว้แล้ว นั้น

ขอแจ้งความคืบหน้าผลการดำเนินการของพนักงานสอบสวน ให้ทราบดังนี้

๑. ผลการดำเนินการ.....

๒. สิ่งที่จะดำเนินการต่อไป.....

๓. ข้อเสนอแนะ (ถ้ามี).....

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ).....

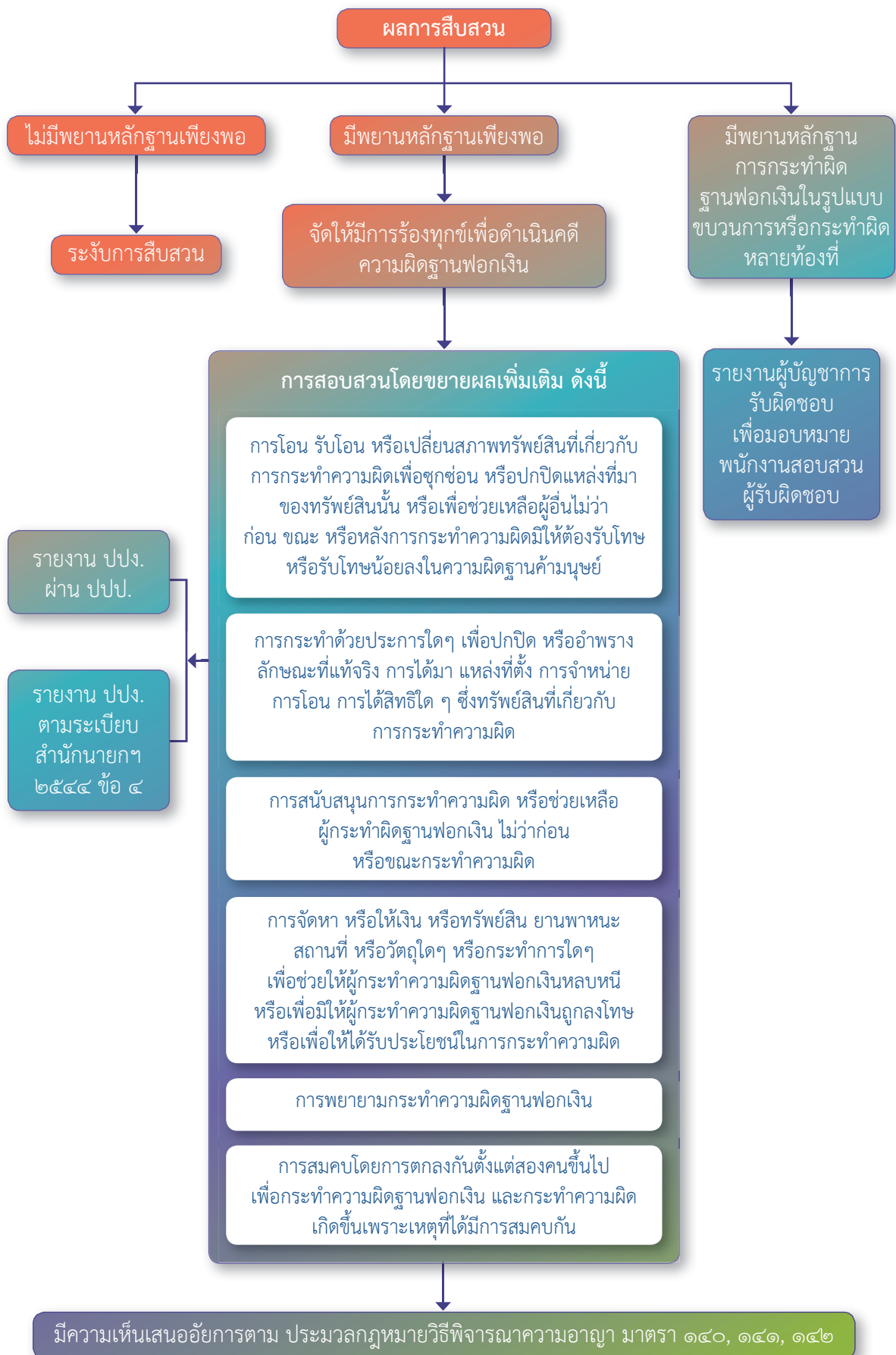
(.....)

ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ

หากท่านประสงค์จะแจ้งข้อมูลข่าวสารที่จะเป็นประโยชน์ต่อการสอบสวนเพิ่มเติมหรือมีข้อสงสัยเกี่ยวกับผลการดำเนินการที่แจ้งข้างต้น ท่านสามารถติดต่อพนักงานสอบสวน (ชื่อ.....)

โทรศัพท์มือถือ..... โทรศัพท์..... โทรสารหมายเลข.....

แบบรายงาน

ใช้สำหรับหัวหน้าพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ หัวหน้าหน่วยงาน

๑. แบบรายงานตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการประสานงานในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔

☐ กรณี ☐ ร้องทุกข์ ☐ กล่าวโทษ ☐ จับกุม ☐ ผู้ต้องหาชื่อ.....
..... ที่อยู่..... โทร.....

หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน/บัตรข้าราชการ.....

หมายเลขหนังสือเดินทาง..... อื่นๆ

๒. ☐ ร้องทุกข์ ☐ กล่าวโทษ ☐ จับกุมเมื่อวันที่.....เดือน..... พ.ศ.
เวลา.....น. พนักงานสอบสวนเจ้าของเรื่องชื่อ.....

๓. ของกลางหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด ดังต่อไปนี้ (บอกรายละเอียดของกลางหรือทรัพย์สิน อาทิ ประเภท ชนิด น้ำหนัก ขนาด จำนวน ราคา).....

๔. พฤติกรรมของผู้ต้องหา/ความสัมพันธ์กับบุคคลที่เกี่ยวข้อง/พฤติการณ์แห่งคดี.....
.....

๕. การดำเนินการของพนักงานสอบสวน หรือการสืบสวนหรือการสอบสวน.....
.....

๖. ความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒
ความผิดฐานฟอกเงิน.....

๗. พยานหลักฐานต่างๆ ที่รวบรวมได้.....

๘. ความเห็นของพนักงานเจ้าของเรื่อง (เห็นควรดำเนินการในความผิดฐานฟอกเงินหรือดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน).....

๙. ความเห็นของหัวหน้าพนักงานสอบสวน/หน่วยงาน (เห็นควรดำเนินคดีในความผิดฐานฟอกเงินหรือดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน).....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

หัวหน้าพนักงานสอบสวน/หน่วยงาน

ที่.....

หน่วย.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

เรื่อง ส่งแบบรายงานตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

เรียน เลขาธิการสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบรายงาน และเอกสารที่เกี่ยวข้อง จำนวน..... แผ่น

ด้วยเมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ. เจ้าหน้าที่ตำรวจ.....
ได้ทำการจับกุมตัว.....(ชื่อ นามสกุล ที่อยู่ของผู้ต้องหา หากมีรายคนให้มีหมายเลขกำกับ).....
โดยกล่าวว่า.....(หากมีหลายข้อหา ให้ระบุให้ครบถ้วน
ทุกข้อหา).....

เหตุเกิดเมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ. ที่..... ตำบล.....
อำเภอ..... จังหวัด..... ซึ่งความผิดดังกล่าว
เป็นความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พุทธศักราช ๒๕๔๒ และ
จากการสืบสวนมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าหากล่าช้า อาจมีการโอนจำหน่าย ยักยอก ทรัพย์สินเกี่ยวกับความผิด
.....(ชื่อหน่วยงานสอบสวน).....จึงขอส่งแบบรายงาน
ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการประสานงานในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป้องกันและ
ปราบปรามการฟอกเงิน พุทธศักราช ๒๕๔๒ และเอกสารที่เกี่ยวข้องมาเพื่อดำเนินการต่อไป.

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ (หน.พนักงานสอบสวน)

(.....)

ตำแหน่ง.....

โทร.

แบบรายงาน

เรียน เลขาธิการ ปปง.(ผ่าน ปปป.ตร.)

๑. แบบรายงานท้ายระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยแนวทางปฏิบัติในการดำเนินคดี ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๖

☐ กรณี ☐ ร้องทุกข์ ☐ กล่าวโทษ ☐ จับกุม ☐ ผู้ต้องหาชื่อ
..... ที่อยู่..... โทร.....

หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน/บัตรข้าราชการ.....

หมายเลขหนังสือเดินทาง..... อื่นๆ

๒. ☐ ร้องทุกข์ ☐ กล่าวโทษ ☐ จับกุมเมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ.
เวลา.....น. พนักงานสอบสวนเจ้าของเรื่องชื่อ.....

๓. ของกลางหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด ดังต่อไปนี้ (บอกรายละเอียดของกลางหรือทรัพย์สินฯ อาทิฯ ประเภท ชนิด น้ำหนัก ขนาด จำนวน ราคา).....

๔. พฤติกรรมของผู้ต้องหา/ความสัมพันธ์กับบุคคลที่เกี่ยวข้อง/พฤติกรรมแห่งคดี.....

๕. การดำเนินการของพนักงานสอบสวน หรือการสืบสวนหรือการสอบสวน.....

๖. ความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒

ความผิดฐานฟอกเงิน.....

๗. พยานหลักฐานต่างๆ ที่รวบรวมได้.....

๘. ความเห็นของพนักงานเจ้าของเรื่อง (เห็นควรดำเนินการในความผิดฐานฟอกเงินหรือดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน).....

๙. ความเห็นของหัวหน้าพนักงานสอบสวน/หน่วยงาน (เห็นควรดำเนินคดีในความผิดฐานฟอกเงินหรือดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน).....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

...../...../.....

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ตร. โทร/โทรสาร ๐-๒๒๘๗-๓๑๒๖

ที่ ๐๐๒๙.๘๔๑/ว ๐๐๙๔ วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๑

เรื่อง แนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับคนต่างด้าวที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นผู้เสียหายหรือผู้ต้องหา

รอง ผบ.ตร. ผู้ช่วย ผบ.ตร. หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ผบ.ช.ผบก.ในสังกัด สง.ผบ.ตร. หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ตามที่ตำรวจมีหนังสือที่ ๐๐๐๗.๒๔/๑๐๔๑ ลง ๒๔ มกราคม ๒๕๔๕ แจ้งแนวทางให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติ กรณีคนต่างด้าวที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นผู้เสียหายหรือผู้ต้องหาคดีอาญา เนื่องจากหนังสือดังกล่าวได้สั่งการไว้เป็นเวลานานแล้ว ประกอบกับปัจจุบันมีความต่างด้าวเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรเพิ่มมากขึ้นทุกปี คนต่างด้าวที่เดินทางเข้ามาอาจเป็นผู้เสียหายหรือถึงแก่ความตายหรือเป็นผู้ต้องหาคดีอาญา นอกจากนี้มีการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๔ วรรคแรก เปลี่ยนแปลงหลักการกรณีต้องโทษกักขัง ให้ดำเนินการกักตัวไว้ในสถานที่กักขังซึ่งกำหนดไว้อันมิใช่เรือนจำ สถานีตำรวจหรือสถานที่ควบคุมผู้ต้องหาของพนักงานสอบสวน โดยกรมราชทัณฑ์ได้กำหนดสถานที่กักขังของกรมราชทัณฑ์เป็นสถานที่กักตัวผู้ต้องโทษเพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายแล้ว และตามอนุมัติตำรวจท้ายหนังสือ วช.ที่ ๐๐๐๒.๔๑/๓๕๔๕ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๖ ให้ปรับปรุงแนวทางตามหนังสือตำรวจที่ ๐๐๐๗.๒๔/๑๐๔๑ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๔๕ จึงสมควรกำหนดแนวทางที่ต้องปฏิบัติเกี่ยวกับคนต่างด้าวที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นผู้เสียหายหรือผู้ต้องหาเสียใหม่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ฉะนั้น จึงให้หน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินการ กรณีคนต่างด้าวเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นผู้เสียหายหรือผู้ต้องหาคดีอาญาถือปฏิบัติ ดังนี้

๑. กรณีคนต่างด้าวเป็นผู้เสียหายในคดีอุกฉกรรจ์หรือถึงแก่ความตายโดยผิดธรรมชาติ ให้หัวหน้าสถานีตำรวจหรือหัวหน้าหน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวนดำเนินการรวบรวมรายละเอียดเกี่ยวกับคนต่างด้าวที่เป็นผู้เสียหายหรือผู้ตายแล้วแต่กรณี โดยให้ปรากฏชื่อ ชื่อสกุล (ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ) วันเดือนปีเกิด อายุ สัญชาติ เชื้อชาติ เพศ หมายเลขหนังสือเดินทาง ภูมิลำเนา การเดินทางเข้าในราชอาณาจักร เมื่อวันเดือนปีใด โดยทางใด วันเดือนปีที่เกิดเหตุหรือพบศพ พฤติการณ์แห่งคดีหรือเหตุแห่งความตาย แล้วรายงานตามแบบ “รายงานคนต่างด้าวเป็นผู้เสียหายในคดีอุกฉกรรจ์หรือถึงแก่ความตายโดยผิดธรรมชาติ” (แบบที่ ๑) พร้อม

ส่งภาพถ่ายศพ จำนวน ๓ ภาพ พิมพ์ลายนิ้วมือศพ จำนวน ๓ ชุด และสำเนาหนังสือเดินทาง จำนวน ๑ ชุด ไปยังตท.ภายใน ๒๔ ชั่วโมงนับแต่เวลาที่ทราบเหตุดังกล่าว เพื่อแจ้งให้สถานเอกอัครราชทูต สถานกงสุล และสำนักงานกลางตำรวจสากลของประเทศที่คนต่างด้าวเป็นผู้เสียหายหรือถึงแก่ความตายทราบ

๒. กรณีคนต่างด้าวเป็นผู้ต้องหา

๒.๑ เมื่อคนต่างด้าวกระทำความผิดอาญาและถูกจับกุมตัวดำเนินคดี

๒.๑.๑ ให้หัวหน้าสถานตำรวจหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวนดำเนินการรวบรวมรายละเอียดเกี่ยวกับผู้ต้องหา โดยให้ปรากฏชื่อ ชื่อสกุล (ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ) วันเดือนปีเกิด อายุ สัญชาติ เชื้อชาติ เพศ หมายเลขหนังสือเดินทาง ภูมิลำเนา การเดินทางเข้าในราชอาณาจักร เมื่อวันเดือนปีใด โดยทางใด วันเดือนปีที่ถูกจับกุม ข้อหาหรือฐานความผิด สถานที่จับกุมและพฤติการณ์แห่งคดี แล้วรายงานตามแบบ “รายงานคนต่างด้าวกระทำความผิดอาญาและถูกจับกุมตัวดำเนินคดี” (แบบที่๒) พร้อมส่งภาพถ่ายผู้ต้องหา จำนวน ๓ ภาพ พิมพ์ลายนิ้วมือผู้ต้องหา จำนวน ๓ ชุด สำเนาหนังสือเดินทางจำนวน ๑ ชุด และสำเนาบันทนาการจับกุม จำนวน ๑ ชุด ภายใน ๒๔ ชั่วโมงนับแต่มาถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวน ไปยังหน่วยงานดังต่อไปนี้

๒.๑.๑.๑ สตม. เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยสถานตำรวจหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวนซึ่งมีที่ตั้งอยู่ในส่วนกลางให้ส่งไปที่ ศสส.สตม. ส่วนสถานตำรวจหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวนซึ่งมีที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาคให้ส่งไปที่ ศสส.สตม. หรือด่านตรวจเมืองที่ใกล้ที่สุด

๒.๑.๑.๒ ตท. เพื่อแจ้งให้สถานเอกอัครราชทูต สถานกงสุล และสำนักงานกลางตำรวจสากลของประเทศที่ผู้ต้องหาเป็นสัญชาติทราบ รวมทั้งตรวจสอบประวัติอาชญากรรมของผู้ต้องหา รายนาม

๒.๑.๒ ถ้าปรากฏว่าผู้ต้องหาอยู่ในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือการอนุญาตสิ้นสุดหรือถูกเพิกถอนมาก่อนถูกจับกุม ให้พนักงานสอบสวนรีบมีหนังสืออายัดตัวผู้ต้องหาไปยังเรือนจำและสถานตำรวจท้องที่ที่เรือนจำนั้นตั้งอยู่ และดำเนินคดีตามมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ แต่ถ้าผู้ต้องหาได้รับการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรและการอนุญาตยังไม่สิ้นสุดไม่ต้องอายัดตัวผู้ต้องหา เว้นแต่พฤติการณ์และการกระทำของผู้ต้องหาที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ตามมาตรา ๑๒ (๓) (๗) และ (๘) แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ แล้วให้รีบแจ้ง สตม. ทราบ โดยในส่วนกลางให้แจ้งที่ ศสส.สตม. ในส่วนภูมิภาคให้แจ้งที่ ศสส.สตม. หรือด่านตรวจคนเข้าเมืองซึ่งมีที่ตั้งอยู่ใกล้ที่สุด เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒

๒.๒ การติดตามผลคดีและการรายงานผลคดีถึงที่สุด

๒.๒.๑ กรณีคนต่างด้าวต้องหาคดีอาญา และศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกโดยไม่รอลงอาญา (เว้นแต่ความผิดลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท) ในระหว่างคนต่างด้าวถูกจำคุกตามคำพิพากษา ให้พนักงานสอบสวนเจ้าของคดีรีบรายงานผลคดีไปยัง สตม. โดยในส่วนกลางให้ส่งที่ ศสส.สตม. ในส่วนภูมิภาคให้ส่งที่ ศสส.สตม. หรือด่านตรวจคนเข้าเมืองซึ่งมีที่ตั้งอยู่ใกล้ที่สุด

เมื่อคนต่างด้าวพ้นโทษแล้ว ให้หัวหน้าสถานีตำรวจหรือหัวหน้าหน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวน ดำเนินการรวบรวมรายละเอียดเกี่ยวกับคนต่างด้าวที่พ้นโทษ โดยให้ปรากฏชื่อ ชื่อสกุล (ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ) วันเดือนปีเกิด อายุ สัญชาติ เชื้อชาติ เพศ ผลคดีของศาล หมายเลขคดีดำ หมายเลขคดีแดง วันเดือนปีที่พิพากษา ฐานความผิดที่ลงโทษ และได้รับโทษอย่างไร จากนั้นส่งตัวคนต่างด้าวไปยัง สตม. สำหรับในส่วนกลาง ให้ส่งที่ ศสส.สตม. ในส่วนภูมิภาคให้ส่งที่ ศสส.สตม. หรือด่านตรวจคนเข้าเมืองซึ่งมีที่ตั้งอยู่ใกล้ที่สุด โดยส่งคนต่างด้าวไปพร้อมกับหนังสือเดินทางหรือสำเนาหนังสือเดินทางและรายงานตามแบบ “ขอส่งคนต่างด้าวและรายละเอียดเกี่ยวกับคนต่างด้าวถูกดำเนินคดีถึงที่สุดแล้วมาเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒” (แบบที่ ๓)

๒.๒.๒ กรณีคนต่างด้าวต้องหาคดีอาญา และศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้กักขังหรือ กักขังแทนค่าปรับ (เว้นแต่ความผิดลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท) ให้หัวหน้าสถานีตำรวจหรือ หัวหน้าหน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวน ดำเนินการรวบรวมรายละเอียดเกี่ยวกับคนต่างด้าวที่ถูกกักขัง โดยให้ปรากฏชื่อ ชื่อสกุล (ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ) วันเดือนปีเกิด อายุ สัญชาติ เชื้อชาติ เพศ ผลคดีของศาล หมายเลขคดีดำ หมายเลขคดีแดง วันเดือนปีที่พิพากษา ฐานความผิดที่ลงโทษ และได้รับโทษอย่างไร แล้วรายงาน ตามแบบ “ขอส่งรายละเอียดเกี่ยวกับคนต่างด้าวถูกกักขังหรือกักขังแทนค่าปรับ มาเพื่อดำเนินการตามพระราช บัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒” (แบบที่ ๔) พร้อมกับส่งหนังสือเดินทางหรือสำเนาหนังสือเดินทางไปให้หัวหน้า สถานีตำรวจที่สถานกักขังของกรมราชทัณฑ์ที่ตั้งอยู่ เพื่อรวบรวมไว้เป็นข้อมูลเบื้องต้น หลังจากคนต่างด้าว พ้นโทษกักขังแล้ว ให้หัวหน้าสถานีตำรวจที่สถานกักขังของกรมราชทัณฑ์ตั้งอยู่รับตัวคนต่างด้าวที่พ้นโทษส่ง สตม. ในการส่งตัวคนต่างด้าวให้ ผบก.น. หรือ ผบก.ภ.จว. ที่สถานกักขังของกรมราชทัณฑ์ตั้งอยู่ สนับสนุนการส่งตัว คนต่างด้าวที่พ้นโทษแล้ว โดยในส่วนกลาง ให้ส่งที่ ศสส.สตม. ในส่วนภูมิภาคให้ส่ง ศสส.สตม. หรือด่านตรวจคน เข้าเมืองซึ่งมีที่ตั้งอยู่ใกล้ที่สุด ในการส่งตัวคนต่างด้าวดังกล่าวให้ส่งพร้อมแบบรายงานแบบที่ ๔ ดังกล่าวข้างต้น

๒.๒.๓ กรณีคนต่างด้าวต้องหาคดีอาญา และคดีถึงที่สุด โดยศาลพิพากษายกฟ้อง พนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้อง ผู้เสียหายถอนคำร้องทุกข์ หรือคนต่างด้าวชำระค่าปรับตามคำพิพากษา ของศาลหรือตามที่เจ้าพนักงานเปรียบเทียบ หรือคนต่างด้าวกระทำความผิดลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำ โดยประมาท

๒.๒.๓.๑ ในกรณีที่การอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรของคนต่างด้าว สิ้นสุดลง และคนต่างด้าวยังไม่ถูกดำเนินคดีในความผิดฐานเป็นบุคคลต่างด้าวอยู่ในราชอาณาจักรโดยการอนุญาต สิ้นสุด อันเป็นความผิดตามมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้หัวหน้าสถานีตำรวจหรือ หัวหน้าหน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวนดำเนินคดีกับคนต่างด้าวในความผิดฐานดังกล่าว หลังจากคดีถึงที่สุด แล้ว จึงให้ดำเนินการเช่นเดียวกับข้อ ๒.๒.๑ หรือ ๒.๒.๒ แล้วแต่กรณี

๒.๒.๓.๒ ในกรณีที่การอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรของคนต่างด้าว ยังไม่สิ้นสุด ให้หัวหน้าสถานีตำรวจหรือหัวหน้าหน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวนปล่อยตัวคนต่างด้าวไป เว้นแต่พฤติการณ์และการกระทำของคนต่างด้าวที่ต้องหาคดีอาญาและคดีอาญาถึงที่สุด มีลักษณะอย่างหนึ่ง อย่างใดตามมาตรา ๑๒(๓) (๗) และ (๘) แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ และได้รับแจ้งว่าผู้ต้องหา ถูกเพิกถอนการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรแล้ว ให้หัวหน้าสถานีตำรวจหรือหัวหน้าหน่วยงานที่รับผิดชอบ การสอบสวนดำเนินการเช่นเดียวกับข้อ ๒.๒.๑

๒.๒.๔ กรณีที่มีการจับกุมคนต่างด้าวสัญชาติพม่า ลาว หรือกัมพูชา ซึ่งกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ ฐานเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต ให้ดำเนินการผลักดันออกนอกราชอาณาจักรโดยไม่ต้องดำเนินคดีตามหนังสือตำรวจที่ ๐๐๒๒.๑๒๒/๑๖๗๐ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๔๑ ซึ่งออกตามประกาศกระทรวงมหาดไทย (ฉบับที่๑๑) ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๔๑ โดยให้ผู้จับส่งคนต่างด้าวที่ถูกจับกุมดังกล่าวไปยัง สตม. สำหรับส่วนกลางให้ส่งไปที่ ศสส.สตม. ในส่วนภูมิภาคให้ส่งไปที่ ศสส.สตม. หรือด่านตรวจคนเข้าเมืองซึ่งมีที่ตั้งอยู่ใกล้ที่สุด โดยให้ส่งคนต่างด้าวไปพร้อมกับบันทึกการจับกุมและแบบรายงาน “ขอส่งตัวคนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองมาเพื่อดำเนินการผลักดันออกไปนอกราชอาณาจักร (กรณีสัญชาติพม่า ลาว หรือกัมพูชา)” (แบบที่ ๕)

๒.๒.๕ กรณีที่คนต่างด้าวกระทำความผิดและการดำเนินคดียังไม่ถึงที่สุด แต่คนต่างด้าวได้รับอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว

๒.๒.๕.๑ ในกรณีที่การอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรของคนต่างด้าวสิ้นสุดมาก่อนถูกจับกุมและคนต่างด้าวยังไม่ถูกดำเนินคดีในความผิดฐานเป็นบุคคลต่างด้าวอยู่ในราชอาณาจักร โดยการอนุญาตสิ้นสุด อันเป็นความผิดตามมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้หัวหน้าสถานีตำรวจหรือหัวหน้าหน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวนดำเนินคดีกับคนต่างด้าวในความผิดฐานดังกล่าว หลังจากคดีถึงที่สุดแล้วจึงให้ดำเนินการเช่นเดียวกับข้อ ๒.๒.๑ หรือ ๒.๒.๒ แล้วแต่กรณี

๒.๒.๕.๒ ในกรณีที่การอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรของคนต่างด้าวยังไม่สิ้นสุด ให้หัวหน้าสถานีตำรวจหรือหัวหน้าหน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวนปล่อยตัวคนต่างด้าวไปเว้นแต่พฤติการณ์และการกระทำของคนต่างด้าวที่ต้องหาคดีอาญาและคดีถึงที่สุด มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๒(๓) (๗) และ (๘) แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ และได้รับแจ้งว่าผู้ต้องหาถูกเพิกถอนการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรแล้ว ให้หัวหน้าสถานีตำรวจหรือหัวหน้าหน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวนดำเนินการเช่นเดียวกับข้อ ๒.๒.๑

ทั้งนี้ การรายงานและการนำตัวคนต่างด้าวดังกล่าวตามข้อ ๑ และข้อ ๒ ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับดำเนินการโดยเร็ว

๓. กรณีพนักงานสอบสวนสงสัยว่าหนังสือเดินทางเป็นเอกสารปลอมหรือไม่ให้ตรวจสอบโดยตรงกับสถานเอกอัครราชทูตหรือสถานกงสุลของคนต่างด้าวที่ประจำอยู่ในประเทศไทย ตามแบบที่ ๖ แล้วแจ้งให้ ตท. ทราบเพิ่มตามข้อ ๑

ในกรณีที่มีปัญหาในการติดต่อประสานงานกับสถานเอกอัครราชทูตหรือสถานกงสุล ให้แจ้ง ตท. เป็นผู้ดำเนินการแทน

๔. เมื่อพนักงานสอบสวน หรือ ตท. (ในกรณีที่ได้รับรายงานตามข้อ ๑,๓) พิจารณาแล้วเห็นว่ามีความจำเป็นต้องสกัดกั้นการเข้า – ออกราชอาณาจักรของผู้เสียหายหรือผู้ต้องหา ให้รับแจ้งรายละเอียดโดยให้ปรากฏชื่อ ชื่อสกุล (ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ) อายุ สัญชาติ เชื้อชาติ เพศ หมายเลขหนังสือเดินทางและเหตุผลความจำเป็นในการสกัดกั้นให้ สตม. ทราบเป็นหนังสือ และให้ สตม. ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องโดยทันที

๕. กรณีที่มีการยึดหนังสือเดินทางของผู้ต้องหาไว้เพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประโยชน์ในทาง การสอบสวน หลังจากพนักงานสอบสวนพิจารณาแล้วเห็นว่าหมดความจำเป็นในการยึดไว้แล้ว ให้รีบส่งหนังสือเดินทาง ของผู้ต้องหาคืนให้สถานเอกอัครราชทูตหรือสถานกงสุลของผู้ต้องหาที่ประจำอยู่ในประเทศไทย หากไม่มี สถานเอกอัครราชทูตหรือสถานกงสุลประจำอยู่ในประเทศไทย ให้นำส่ง สตม.เพื่อเก็บรักษาไว้และคืนให้กับเจ้าของ หนังสือเดินทางต่อไป

๖. กรณีที่หน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งได้รับการร้องขอจากเจ้าหน้าที่ประสานงานประจำ สถานเอกอัครราชทูตหรือสถานกงสุลต่างๆ ประจำประเทศไทย ขอให้ควบคุมตัวคนต่างด้าว โดยอ้างว่าได้ยกเลิก หนังสือเดินทางหรืออ้างว่าเป็นบุคคลที่ทางการประเทศนั้นๆ ต้องการตัว ก่อนที่จะดำเนินการใดๆ ให้เสนอเรื่อง ผ่าน ตท. เพื่อตรวจสอบเอกสารหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และประมวลเสนอตำรวจเพื่อสั่งการเป็นกรณีๆ ไป

๗. กรณีที่หน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งพบหรือมีข้อมูลว่าคนต่างด้าวรายใดมีลักษณะต้องห้าม อย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๖๒ ให้หน่วยงานนั้นรวบรวมข้อมูล ตลอดจนพฤติการณ์ที่มีลักษณะต้องห้ามแล้วรีบแจ้งฯ ไปยังหน่วยงาน ดังนี้

๗.๑ กรณีมีพฤติการณ์เป็นที่น่าเชื่อว่าเกี่ยวกับการค้ายาเสพติด ให้แจ้งไปยัง บข.ปส.

๗.๒ กรณีมีพฤติการณ์เป็นที่น่าเชื่อว่าเข้ามาเพื่อการค้าประเวณี การค้าหญิงหรือเด็ก หรือ การลักลอบหนีภาษีศุลกากร หรืออาชญากรรมทางเศรษฐกิจ หรือประกอบกิจการอื่นที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ให้แจ้งไปยัง บข.ก.

๗.๓ กรณีมีพฤติการณ์เป็นที่น่าเชื่อว่าเป็นบุคคลที่เป็นภัยต่อสังคม หรือจะก่อการร้าย ให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัยของประชาชน หรือความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร ให้แจ้งไปยัง ส.

๗.๔ กรณีมีพฤติการณ์ที่นอกเหนือจากข้อ ๗.๑ – ๗.๓ ให้แจ้งไปยัง สตม.

หลังจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องข้างต้นได้รับข้อมูลแล้ว ให้รีบดำเนินการตรวจสอบข้อมูลตลอดจน พฤติการณ์ของคนต่างด้าวเพิ่มเติม หากพบว่าคนต่างด้าวดังกล่าวมีพฤติการณ์และการกระทำที่มีลักษณะต้องห้าม อย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๖๒ ให้รีบแจ้งไปยัง สตม. เพื่อพิจารณา ว่าบุคคลต่างด้าวนั้นมีพฤติการณ์ต้องห้ามเข้ามาในราชอาณาจักรหรือไม่

๘. การสั่งการใดที่ขัดหรือแย้งกับแนวทางการปฏิบัติตามหนังสือนี้ ให้ปฏิบัติตามหนังสือนี้แทน จึงแจ้งมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด หากมีข้อขัดข้องให้ประสานงานกับ สตม. หรือ คท. โดยตรง

พล.ต.อ.
(พัชรวาท วงษ์สุวรรณ)

ผบ.ตร

บันทึกข้อความ

แบบที่ ๒

ส่วนราชการ (สถานีตำรวจ/หน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวน)..... โทร.....

ที่ วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

เรื่อง รายงานคนต่างด้าวกระทำความผิดและถูกจับกุมตัวดำเนินคดี

เรียน ผบช.สตม./ผบก.ตท.

ด้วย.....(สถานีตำรวจ/หน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวน)..... ได้รับแจ้งเหตุคนต่างด้าวกระทำความผิดอาญา ปรากฏรายละเอียดดังนี้

๑. ชื่อ - นามสกุล ของผู้เสียหายหรือผู้ตาย.....(ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ).....

๒. วันเดือนปีเกิด..... อายุ..... ปี สัญชาติ.....
เชื้อชาติ เพศ หมายเลขหนังสือเดินทาง.....

๓. ภูมิลำเนา

๔. เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร วันที่ โดย
เที่ยวบิน

๕. วันเดือนปีที่ถูกจับกุม

๖. ข้อหาหรือฐานความผิด

๗. สถานที่จับกุม

๘. พฤติการณ์แห่งคดี

๙. เอกสารที่ส่งมาพร้อมหนังสือฉบับนี้

☐ ภาพถ่ายผู้ต้องหา จำนวน ๓ ภาพ

☐ สำเนาหนังสือเดินทาง จำนวน ๑ ชุด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการต่อไป

☐ พิมพ์ลายนิ้วมือผู้ต้องหา จำนวน ๓ ชุด

☐ สำเนานบันทึกจับกุม จำนวน ๑ ชุด

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง ..(หน.สถานีตำรวจ/หน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวน).....

บันทึกข้อความ

แบบที่ ๓

ส่วนราชการ (สถานีตำรวจ/หน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวน)..... โทร.....

ที่ วันที่..... เดือน พ.ศ.

เรื่อง ขอส่งตัวคนต่างด้าวและรายละเอียดเกี่ยวกับคนต่างด้าวถูกดำเนินคดีถึงที่สุดแล้ว มาเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒

เรียน (รอง ผบก.ศสส.สตร. หรือ หน.ด้าน ตม.)

ด้วย (สถานีตำรวจ/หน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวน).... ขอแจ้งข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับคนต่างด้าวถูกดำเนินคดีอาญา ดังนี้

๑. ชื่อ - ชื่อสกุล
(ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ).....
อายุ..... ปี สัญชาติ..... เชื้อชาติ..... เพศ.....

๒. ผลคดี ศาล..... พิพากษาตามคดีหมายเลขดำที่/
คดีหมายเลขแดงที่/..... วันเดือนปีที่พิพากษา..... ฐานความผิดและโทษที่ได้รับ
.....(ระบุฐานความผิดที่ได้รับและโทษที่ได้รับ เช่น จำคุก, ปรับ, กักขัง ฯลฯโดยละเอียด).....

๓. (สถานีตำรวจ/หน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวน)ขอส่งตัวคนต่างด้าวตามข้อ ๑ มายังท่านเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป พร้อมนี้ได้แนบเอกสารที่เกี่ยวข้องมาด้วยแล้ว ดังนี้

๓.๑ หนังสือเดินทาง/สำเนาหนังสือเดินทาง ประเทศ..... หมายเลข

๓.๒ สำเนาหมายจำคุกเมื่อคดีถึงที่สุด/สำเนาหมายปล่อย/สำเนาหมายกักขัง/สำเนาคำฟ้อง/สำเนาคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการพร้อมความเห็นทางคดีสำเนาใบเสร็จการเสียค่าปรับชั้นศาลหรือชั้นพนักงานสอบสวน/สำเนาประจำวันของพนักงานสอบสวนกรณีผู้เสียหายถอนคำร้องทุกข์ (แล้วแต่กรณี)

๓.๓ ใบราชทัณฑ์ ๒๕ (ร.ท.๒๕)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการ

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง (หน.สถานีตำรวจ/หน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวน)

บันทึกข้อความ

แบบที่ ๔

ส่วนราชการ (สถานีตำรวจ/หน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวน)..... โทร.....

ที่ วันที่..... เดือน พ.ศ.

เรื่อง ขอส่งรายละเอียดเกี่ยวกับคนต่างด้าวถูกกักขังหรือกักขังแทนค่าปรับมาเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัติ
คนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒

เรียน.....(หัวหน้าสถานีตำรวจที่สถานกักขังของกรมราชทัณฑ์ตั้งอยู่)

ด้วย.....(สถานีตำรวจ/หน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวน).....ขอแจ้งข้อมูลรายละเอียด
เกี่ยวกับคนต่างด้าวถูกดำเนินคดีอาญา ดังนี้

๑. ชื่อ - ชื่อสกุล(ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ).....
อายุ..... ปี สัญชาติ..... เชื้อชาติ..... เพศ.....

๒. ผลคดี ศาล..... พิกษตามคดีหมายเลขดำที่/
คดีหมายเลขแดงที่/..... วันเดือนปีที่พิพากษา..... ฐานความผิดและโทษ
ที่ได้รับ.....(ระบุฐานความผิดที่ได้รับและโทษที่ได้รับ เช่น จำคุก, ปรับ, กักขัง ฯลฯ โดยละเอียด).....

๓. (สถานีตำรวจ/หน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวน).....ขอส่งตัวคนต่างด้าวตามข้อ ๑
มายังท่านเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป พร้อมนี้ได้แนบเอกสารที่เกี่ยวข้องมาด้วยแล้ว ดังนี้

๓.๑ หนังสือเดินทาง/สำเนาหนังสือเดินทาง ประเทศ..... หมายเลข

๓.๒ สำเนาหมายจำคุกเมื่อคดีถึงที่สุด/สำเนาหมายปล่อย/สำเนาหมายกักขัง/สำเนาคำฟ้อง

๓.๓ ใบราชทัณฑ์ ๒๕ (ร.ท.๒๕)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการ

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง (หน.สถานีตำรวจ/หน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวน)

บันทึกข้อความ

แบบที่ ๕

ส่วนราชการ (สถานีตำรวจ/หน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวน)..... โทร.....

ที่ วันที่..... เดือน พ.ศ.

เรื่อง ขอส่งตัวคนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองมาเพื่อดำเนินการผลักดันออกไปนอกราชอาณาจักร (กรณี สัญชาติ
พม่า, ลาว หรือกัมพูชา)

เรียน.....(รอง ผบก.ศสส.สตร. หรือ หน.ด้าน ตม.).....

ด้วย.....(สถานีตำรวจ/หน่วยงานที่จับกุม)..... ได้จับกุมบุคคลต่างด้าวเดินทางเข้ามาใน
ราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต จำนวน.....คน ดังนี้

๑. ชื่อ ชื่อสกุล อายุ ปี สัญชาติ
๒. ชื่อ ชื่อสกุล อายุ ปี สัญชาติ
๓. ชื่อ ชื่อสกุล อายุ ปี สัญชาติ
๔. ชื่อ ชื่อสกุล อายุ ปี สัญชาติ
๕. ชื่อ ชื่อสกุล อายุ ปี สัญชาติ

.....(สถานีตำรวจ/หน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวน)..... ขอส่งตัวคนต่างด้าวดังกล่าว
ข้างต้น มายังท่านเพื่อดำเนินการผลักดันออกไปนอกราชอาณาจักร พร้อมนี้ได้แนบสำเนาบันทึกจับกุมของ
คนต่างด้าวที่ถูกจับกุมมาด้วยแล้ว จำนวน.....แผ่น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง (หน.สถานีตำรวจ/หน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวน)

แบบที่ ๖

No. (เลขที่หนังสือ)

(ชื่อและที่อยู่หน่วยงานผู้ส่ง)

(วัน เดือน ปี ที่ออกหนังสือ)

The Consul

(ที่อยู่สถานทูต ผู้รับ)

Dear Sir/Madam,

Please be informed that on.(วัน เดือน ปี ที่จับกุม)..... (ชื่อ- ชื่อสกุล ของผู้ต้องหา)
.....(สัญชาติ)..... passport no.(เลขหนังสือเดินทาง)..... was arrested
on charge of.....(ข้อหา).....

We would like to request your assistance to verify the a/m passport whether it is
genuine or not.

Please accept, the renewed assurances of my high consideration.

Sincerely yours,

(ยศ)

(ชื่อ - ชื่อสกุล)

(ตำแหน่ง, สังกัด)

